CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2022

Praznicul Naşterii Domnului

Chemarea omului la naşterea din nou. Bucuria este hrana sufletului.

Mă fac carte pe pământ şi Mă scriu în ea cu tot cuvântul Meu din zilele acestea, căci Tatăl Mă trimite să-i păstoresc pe cei pe care Mi-i dăruieşte El să-i păstoresc şi să-i fac păstori de oi să-Mi pască oile, să le dea de la Mine ce le dau Eu lor să aibă şi să le dea celor ce nu au viaţă din cer în ei naştere de sus, lumină peste viaţa lor, şi să umble în lumină cei ce Mă află că vin cuvânt pe pământ.

Sunt Fiul Tatălui Dumnezeu şi al mamei Fecioara. M-a trimis Tatăl acum două mii de ani să Mă fac Om pe pământ prin naşterea Mea din mamă Fecioară şi mulţi să vină prin Mine la Tatăl, la mântuirea cea din păcat, la izbăvirea lor, la salvarea cea plătită cu viaţa Mea pusă pe cruce ca să se şteargă vina omului din faţa lui Dumnezeu şi să vină omul la Mine, la dragostea cea din cer venită să fie pe pământ cu oamenii, şi să înveţe oamenii iubirea cea împotriva păcatului din ei, şi iată-Mă păstorind şi chemând la Dumnezeu pe cei ce se izbăvesc de diavolul care desparte de Dumnezeu pe om ca să-i facă voia, ca să piardă omul viaţa cea de veci cu Dumnezeu, căci viaţa ta, omule, e de la Dumnezeu, nu e de la cei care-ţi dau trup ca să te naşti, ci e de la Dumnezeu, Care-ţi dă viaţă când te naşti şi-ţi dă Domnul sufletul şi prinzi mişcare şi suflare de la El, şi iată praznic de naştere lucrez pe pământ în ziua aceasta mare a amintirii naşterii Mele între oameni din mamă Fecioară acum două mii de ani pe pământ între oameni.

Sunt Cel vestit de Moise şi de prooroci că voi veni pe pământ cu glasul cuvântului Meu şi voi fi Păstorul oilor care Mă primesc să le păstoresc. Sunt Iisus Hristos, după cum Mi-a fost dat numele la naşterea Mea. Am venit smerit pe pământ şi aşa am rămas, smerit şi umilit cu viaţa şi cu arătarea şi cu lucrarea. Nu se putea să Mă fi primit lumea cea de atunci, căci lumea îşi trăieşte viaţa ei lumească, iar Eu am venit din slava cea cerească şi nu are nimic lumesc în ea această slavă nepământească şi neomenească.

Am fost aciuat într-o iesle ca să Mă nasc pe pământ. Aşa a lucrat Tatăl atunci, ca să semăn cu slava cea sfântă a lui Dumnezeu în mijlocul slavei oamenilor străini de Dumnezeu. Mi-am deşertat toată slava cea de sus ca să vin umilit pe pământ între oameni şi ca să fiu primit de cei ce au nevoie de Dumnezeu, de cei săraci şi lipsiţi, suferinzi şi nemângâiaţi, trişti şi neajutoraţi. Sunt Cel ce vindec de suferinţă şi de întristare şi de înstrăinare şi Mă dau lor spre mân- gâiere şi spre alin. Pentru aceştia şi după aceştia am venit şi vin, căci ei au nevoie de Dumnezeu şi Mă primesc cu ei.

N-am fost cunoscut şi primit de cei înstăriţi şi plini de viaţa lor şi de avutul lor strălucitor lumeşte. O, nu sunt pentru Mine aceştia! Pentru Mine este facerea cea făcută de Dumnezeu, cea frumoasă fără de margini, cea fără de hotar, şi nicidecum să intru în locaşuri strâmte şi pline de adunătura cea pentru om.

O, ce să fac Eu cu hambarele şi tronurile din casele celor ce-şi adună bogăţii pe pământ? Cum să intru Eu în palatele lor, pe scaunele lor împărăteşti ca nişte tronuri? Pentru Mine este scăunaşul cu trei picioruşe, trei stâlpişori mici, căci sunt Cel blând şi smerit cu inima şi cu arătarea.

Voi, oameni care cunoaşteţi că am venit pe pământ acum două mii de ani ca să vă dăruiesc cerul, o, fugiţi de luxul cel atât de obositor pentru un suflet de creştin iubitor de Dumnezeu, şi veţi avea şi voi cerul şi locaşul lui cel făcut de Dumnezeu. Nu vă mai umpleţi casele voastre cu cele obositoare pentru statul lui Dumnezeu cu voi şi lângă voi. Împărăţia fiilor lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, ci în Dumnezeu este împărăţia lor.

Are omul nevoie de sprijinul Meu, dar nu numai la necaz să Mă caute să fiu pentru el şi cu el, ci mereu să fiu cu el, să pot cu el să fiu, să ne dăm de la unul la altul tot ce este sfânt, că dacă omul nu vorbeşte cu Mine, zadarnic vorbesc Eu cu el, şi iată, omule, grăieşti prea mult şi prea multe şi tot timpul, o, şi prea puţin grăieşti cu Dumnezeu sau chiar deloc, şi ai nevoie de Dumnezeu, ai nevoie de sprijin din cer, şi sunt pe pământ popoare întregi fără Dumnezeul Cel adevărat peste ele şi-şi fac ele dumnezei după placul lor, căci omul nu poate sta fără bucurii, fără speranţe, fără dor de izbăvire din necazuri.

Îşi ia omul mintea de la Dumnezeu şi face el ce voieşte cu ea. O, bietule omule, nu mai sta atâta de străin de Dumnezeu cu mintea ta, nu mai sta aşa zi după zi, şi scoală-te şi vezi ce este cu tine şi unde mergi cu viaţa ta. Strigă-Mă ca să te aud şi să Mă descopăr cu multa Mea lucrare pentru tine, pentru răscumpărarea ta de la vrăjmaşul care te-a scos din rai ca să te despartă de Dumnezeu, Făcătorul cerului şi al pământului şi al omului. Îţi aranjezi planurile tale, gândurile şi dorinţele tale, dar legătura cea dulce cu Mine nu ţi-o lucrezi, nu-ţi dă în gând să faci această minune sfântă pentru viaţa ta. Poate zici că ai pe Dumnezeu, că poţi aşa cu El, că poate aşa cu tine. O, nu poţi fi pentru Dumnezeu prin atâtea câte tu ai de făcut şi faci după mintea ta, după gustul tău. O, ai atâtea câte nu-ţi trebuiesc, câte dai să le faci şi să le ai, dar nu-ţi trebuiesc, iar tu nu mai stai pe loc să ştii asta. Te învăţ naşterea din nou, de sus, şi vin cu ea la tine. Asta fac când îţi vorbesc acestea în zi de praznic de naştere a Domnului tău. Eu nu Mi-am strâns nimic pe pământ pentru Mine, iar tu iată ce faci! Şi asta faci pentru că nu-L iubeşti pe Dumnezeu, Care ţi-a dat

viață să ai dacă te-ai născut trup pe pământ.

O, adu-ți, omule, aminte de Domnul! Ești tare sărac de cele din cer. Îi bucuram pe mulți întristați și îi îndemnam la bucurii și le ziceam: *«Bucurați-vă pururea!»*

O, e greu fără bucurii. Bucuria este hrana sufletului. Cât trăiești pe pământ caută să împarți bucurii celor din jur. Refuzul de a nu te face bucurie pentru cei din jur este o neființă a ta. Când nu simți dorul de a face bucurii ești rece la suflet. O, caută să-ți fie dor de bucurii, omule creștin! Caută să simți nevoia de bucurii, de a dărui bucurii, și atunci se cheamă că iubești, că trăiești și că împarți viață și spreranță de viață.

Împărțiți între voi bucurii, fiilor, și aveți grijă să vă trăiți viața, căci viața netrăită este cea fără de rodul cel veșnic al fericirii celei de viață recunoscătoare, fiilor. O, nu vă pierdeți viața, nu o dormiți, nu stați pe loc cu taina ei cea lucrătoare, și trăiți-o, fiilor, că este de la Dumnezeu, și Dumnezeu este viața. Feriți-vă să vă despărțiți de Dumnezeu, temeți-vă de aceasta, de tot ce vă desparte de Domnul și de ascultarea de El! Sunt copii la școală care nu vor să învețe cu niciun chip și trec aceștia zadarnic prin școală. Sfinții își alegeau nevoințe, că ei cunoșteau bine că trupul te trage spre nelucrare și păcat, spre irosirea mântuirii, știau că dacă nu ești plin de Dumnezeu ești plin de altceva, plin de cele străine de Dumnezeu.

Acum două mii de ani le vorbeam ucenicilor despre Tatăl și se nedumereau, iar când am plecat le-am spus întreg numele lui Dumnezeu și i-am trimis peste pământ în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Unul Dumnezeu întru Treimea Sa, și iată, acum, în acest mare nume aveți grijă să vă trăiți viața, fiilor, dar învățați bine lucrarea nașterii de sus ca să știți apoi viața cea cu Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, dați-vă de pomană bucurii ca să se strângă în cer și să vă întâmpine această bogăție. Când îți dă pe Dumnezeu sau de la Dumnezeu cineva care împarte această bogăție veșnică, tu să spui bogdaproste și să-I mulțumești lui Dumnezeu pentru această strânsură, și să înveți apoi să dăruiești și tu ca să ai și tu lucrarea care ți se va plăti ca unui lucrător harnic și nestând fără de lucru sfânt.

O, iată, zi de praznic de naștere! Eu, Pruncul Cel coborât în ieslea cea primitoare ca să Mă nasc în ea, Eu, Domnul Cel minunat, Mă desăvârșesc în cuvânt peste pământ ca să Mă ia cei ce Mă aleg să le fiu Păstor și să țină aproape de staulul Meu cel de azi, de cuvântul cu care Mă așez în cartea Mea pentru ca să-i păstoresc pe cei pe care Tatăl Mi-i dăruiește ca să-i trag pe toți apoi spre Tatăl Meu, căci am spus: *«Îi voi trage pe toți la Tatăl»*, pe toți cei care voiesc, și pe cei de care Eu Mă îndur, precum este scris.

E praznic de naștere, și binecuvintez acum popoarele toate spre descoperirea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și trimit peste pământ îngerii Mei să semene sămânța credinței în inimile cele pregătite să încolțească ea și să facă rod.

Pace vouă, popoarelor și neamuri de pe pământ! Îngerii împărțiți de Dumnezeu peste popoare și hotare vor sufla cu trâmbițele lor ca să stârnească la trezire, la credința cea sfântă pentru vestirea împărăției cerurilor pe pământ, căci satana și oamenii antichristului dau s-o facă lată și tot mai lată și uită că Dumnezeu este Biruitorul, El și credința în Dumnezeu peste popoare, și toți vor fi plini de cunoștința mântuirii și vor cunoaște pe Dumnezeu, precum este scris.

Acum, pace ție, scumpă țara Mea, România Mea! Avem praznic de naștere Eu și tu, căci odată ne-a născut Tatăl, Eu pentru tine, și tu pentru Mine, căci poporul la care am venit nu M-a primit nici să Mă nasc, nici să-i fiu Păstor, dar am venit în chip smerit, și tainic am lucrat, până ce acest popor M-a dat cu tâlharii la aceeași moarte, o, și Mi-e tare milă de acest popor și-i doresc umilință și căință ca să-l pot ierta și să-l păstoresc și pe el spre voia Mea, spre credință în venirea Mea cea de acum două mii de ani și în cuvântul Meu cel de azi, cu care chem popoarele la masa dragostei de Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, iar Eu să le dau dragostea Mea când se face ea cuvânt de slavă, masă cerească pe pământ.

Și pace ție acum, în zi de praznic de naștere, popor al cuvântului Meu! Tu, cel mai dintâi, să fii voia Mea pe pământ și să te pot Eu păstori mereu, fiule, și să crești mereu și să împarți bucuria cu care Eu vin la tine s-o împart cu tine, și de la unul la altul să avem bucurii.

Stăm la masă de praznic de naștere. Mama Mea Fecioara este cu voi lângă Fiul său. Voi sunteți staulul în care Îmi așez cuvântul de naștere din nou a lumii. Pace vouă! Cereți sprijinul Meu mereu ca să puteți sta înaintea Mea și să pot Eu, să poată Dumnezeu peste pământ, fiilor.

Las peste voi duhul mângâierii ca să vă alin, căci sunt duios după voi, și toți cei din cer sunt ca și Mine pentru voi, duioși, fiilor, iar în ziua aceasta, hai, zidiți bucuria cea pentru ziua nașterii Mele și cântați colinde după datină, și pace peste voi și pace peste România Mea, țara Mea cea de azi, a Mea și a voastră, și a celor ce o vor iubi și o vor slăvi pe ea pentru slava Mea cea mare cu voi în mijlocul ei, o, fiilor! Amin, amin, amin.

25 decembrie 2021/7 ianuarie 2022

Praznicul Nașterii Domnului - ziua a doua: Soborul Maicii Domnului

Domnul vine în România cu înnoirea lumii. Biruința Domnului asupra lui antichrist.

În a doua zi de praznic a amintirii nașterii Mele pe pământ acum două mii de ani Îmi așez în carte grăirea Mea cu mama Mea Fecioara, și hai, mamă, să Ne depănăm amintirea venirii Mele pe pământ la tine. M-ai primit prin înger și M-ai așezat apoi între oameni pe pământ Prunc mic, o, și n-ai avut tihnă, n-ai avut locaș să te aciuezi cu Mine ca să Mă îngrijești ca pe un copil abia născut. Locașul Meu la nașterea Mea au fost brațele tale. M-ai purtat în brațe, Mi-ai fost legănuț, ai mers cu Mine în brațe cale lungă, mama Mea. Numaidecât îngerul a adus vestea că Ne caută regele Irod ca să-Mi curme Mie viața și trupul ei, o, și te-a luat Iosif și ați mers mult și greu, cale lungă, mamă, și plină de primejdii, că din urmă oamenii lui Irod căutau peste tot și tot căutau, și mersul tău și al Meu, cu Mine în brațele tale, a fost mereu pândit, și așa am călătorit spre pribegia Noastră în Egipt, până ce iarăși a venit îngerul vestindu-Ne să Ne întoarcem în țara lui Israel, după ce regele ucigaș de prunci mici a fost lovit cu moarte grea, iar Noi Ne-am întors în țară, mamă.

E ziua ta și e ziua Mea și avem sărbătoarea alături pentru nașterea Mea pe pământ, mama Mea, dar lângă Noi, cei sărbătoriți, este sărbătorită țara Mea cea de azi, țara Mea de venire a doua oară de lângă Tatăl după om, mamă. Nu este pe pământ între înțelepți cel care să priceapă și să vadă apoi Scriptura cea împlinită a întoarcerii Mele la oameni, după cum solii cei din cer i-au vestit pe ucenicii Mei în ziua înălțării Mele de lângă ei la Tatăl că tot așa voi și veni, precum

M-am dus la locașul slavei Mele cerești, ca iarăși să vin la plinirea vremii, vremea care Mă dă înapoi oamenilor, o, mama Mea.

O, iată ce tainic vin și tot vin! Este cineva între oameni pe pământ ca să mai citească încă o dată cu ochii bine deschiși venirea Mea iarăși pe pământ așa precum M-am dus la cer pe norii slavei Domnului și să creadă apoi că așa vin?

Am așezat credință și loc de primire și am venit, precum este scris să vin, și țara Mea de azi Mi-a făcut primirea, și tainic, mamă, s-a întâmplat și se întâmplă aceasta. Vin cu norii, precum M-am și suit la Tatăl, și-Mi slobozesc glasul de sus, din nori, și Mă apropii cu mare grijă și ocrotesc din toate părțile taina și lucrarea ca să vin să Mă fac auzit și așezat în cartea Mea cea de azi, pe care o împart peste pământ filă cu filă ca să hrănesc mulțimile și să ia unii prin alții cuvântul gurii Mele, cu care păstoresc.

Venim cu masă de cuvânt pe pământ, mamă. O, ce tainic trebuie să lucreze Dumnezeu ca să se poată împlini Scripturile toate, căci toate sunt scrise ca să se împlinească ele, nu zadarnic au fost scrise toate ale lucrului Meu peste oameni, mama Mea! Iată câtă ocrotire avem de așezat în toată clipa pentru calea Mea cea de azi între oameni, ca și atunci când aveam de lucru pe pământ, mamă! România este ocrotită mult, căci este de ocrotit venirea Mea, lucrarea Mea, mersul Meu pe pământ așezat în mijlocul ei, mama Mea.

Te ocrotesc cu tot cerul, țara Mea. Ești țara Mea cea de azi, cea de la sfârșit de timp, România Mea. Vrăjmașul Meu știe taina ta și nu se bucură, ci se întristează, căci trufia este un duh neastâmpărat cu multul și nu-l slăbește cu una cu două pe omul trufaș, și care se știe mare și tare, numai că diavolii tremură cu mare spaimă când văd ei pe Dumnezeu lucrând și biruind El peste toată împotrivirea cea de azi a lui satana, care-și pierde pic cu pic terenul odată cu plinirea vremii pentru ziua slavei Domnului, ziua bucuriei în cer și pe pământ, biruința Mielului lui Dumnezeu împotriva oricărui vrăjmaș.

O, mama Mea, ce mare ocrotire lucrezi tu pentru țara Mea de azi! Iată, ai grijă de ea așa cum ai avut de Mine când eram micuț, și tot mereu apoi, până să Mă dai Tatălui înapoi, mamă, căci M-am dus la tronul slavei Domnului și am așezat apoi pe Duhul Sfânt Mângâietorul în lucru ca să se săvârșească întreita lucrare a lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și apoi să vină ziua slavei Mele, mamă.

E țara Mea de azi sub grija ta și e poporul cuvântului Meu sub acoperământul tău de mamă a Mea, și toate pentru Mine le lucrezi, ca să vină mai curând ziua de odihnă mult așteptată, odihna lui Dumnezeu pentru toată lucrarea nașterii din nou a lumii, mama Mea.

— O, copilul meu cel de acum două mii de ani, Te-am primit în brațe Prunc micuț atunci. Ai crescut apoi ca omul pic cu pic, până ce a venit vremea crucii Tale. Ai plătit salvarea omului prin suferința Ta de pe cruce ca să-l dai iertat înapoi lui Dumnezeu pe om, căci era omul lucrul mâinilor Tale, Fiule scump. Dacă Tatăl a iubit lumea și a dat pentru salvarea ei pe Fiul Său trimis din slava cea de sus până pe pământ după om, crucea Ta și moartea Ta pe ea au fost împăcarea cu Tatăl a lumii căzute din Dumnezeu, că nu poate Dumnezeu să piardă lucrarea Sa, o, și Își caută Domnul odihna în mijlocul facerii Sale și la sfârșitul lucrării Sale de facere, la început și la sfârșit, și iată, sfârșitul începe cu începutul, se leagă împreună în locul cel dintâi ieșit din ape la facerea cerului și a pământului, și pământul român este acest petec de pământ, cu care s-a început ivirea cea văzută a facerii lumii, Fiule scump.

Venim la ea, la țara cea de la început a omului făcut de Dumnezeu, venim s-o ridicăm la slava ei cea dintâi, și apoi vine înnoirea lumii, nașterea din nou a facerii lui Dumnezeu de la margini la margini, toate prin cuvântul Tău rostit de deasupra pământului român, căci Tu ești Cuvântul lui Dumnezeu și toate se fac și se lucrează prin cuvânt ca și la început.

Binecuvântată să fie de noi țara noastră de azi, calea noastră cu ea spre neamurile și limbile pământului, Doamne Cuvinte! Toată ocrotirea cerească lucrează pentru ea, pentru Tine cu ea. Brațele mele se întind peste tot pentru frumoasa Ta, pentru România lui Dumnezeu, care poartă în ea taina cea sfântă a nașterii din nou a lumii, bine păstrată această taină de toți regii și voievozii acestei țări prin vreme, și care din slava cerească acum lucrează ei peste ea și pentru ea, pentru taina Ta de pe pământul ei, Fiule Iisus.

E zi de praznic de naștere, Dumnezeule Fiu, e ziua Ta și a ei, ziua nașterii României Tale, născută trup și duh în ziua nașterii Tale pe pământ între oameni acum două mii de ani, țară și popor născut dintr-odată, într-o singură zi, odată cu Tine, Doamne. Masa cuvântului Tău peste pământ este în mijlocul ei, munte înalt este ea, de pe care Tu cuvintezi și aduci înnoirea, și mugurii ei se desfac, precum este scris. Ocrotirea mea o dau pentru ziua Ta de naștere, a Ta și a ei, iar poporului cuvântului Tău, Doamne, îi dau îmbrățișarea mea.

— O, scumpă mama Mea și a fiilor lui Dumnezeu frați ai Mei, suntem în zile de sărbătoare de naștere, mamă. Răsună prin îngeri pe pământ glasul cuvântului Meu de la margini la margini, chiar dacă lumea nu are urechi de auzit glasul îngerilor vestitori, dar îngerii lucrează și vestesc de la Dumnezeu, rostesc și vestesc cuvântul Meu odată cu Mine. Puteri sfinte să lucrăm pentru calea venirii Mele, cărare curată să croim spre oameni, lumină mare să vină peste oameni și aceste urări să se vadă împlinindu-se, mama Mea! Amin.

Iar tu, popor primitor de Dumnezeu, ai grijă de țara Mea și a ta, de cămășuța ta cea de la Dumnezeu și de cărarea Lui spre tine și peste pământ apoi cu glasul Său, cu mersul Său, căci Domnul merge cuvântând, și cuvântul Său și strigarea Sa sunt pașii Săi peste pământ, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

26 decembrie 2021/8 ianuarie 2022

Sărbătoarea Sfântului Apostol, Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan

Rugăciunea sfântului apostol Ștefan pentru cuvântul Domnului peste pământ.

Vin și tot vin cuvânt pe pământ, vin în sărbători, vin cu sărbători, vin de lângă Tatăl Dumnezeu și grăiesc de deasupra, și glasul gurii Mele se face cuvânt și este așezat în cartea sa și este pus pe cale să meargă apoi din loc în loc și să se vestească de la margini la margini că Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, vine pe pământ cuvânt și-Și gătește cu el ziua slavei Lui, a arătării Lui în nori, precum este scris că va fi Domnul văzut de cei credincioși Lui și de cei potrivnici Lui, dar nici unul nu va mai putea să-și arate puterea sau necredința, ci va fi doar bucuria pentru cei ce Îl așteaptă, și va fi spaima cea mare pentru cei ce n-au voit să știe de El și de cuvântul cu care vine acum să-Și anunțe împărăția și lucrarea înnoirii lumii, precum este scris.

Vin și tot vin în cuvânt la voi pe pământ, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Cobor în sărbători, fiilor, și petrec cu voi grăindu-vă de deasupra ca să puneți pe cale grăirea Mea cu voi, cuvântul cu care vin la voi pe pământ. V-am pregătit credința și chemarea ca să vă apropiați și să-L aflați pe Domnul cuvântând și să vă fie drag să-L urmați, și apoi M-am desăvârșit peste voi în cuvânt și v-am dat înfierea ca să fiți fiii lui Dumnezeu, și să semănați cu Mine ca să puteți fi fii ai lui Dumnezeu, că altfel cum ar putea cineva să se facă fiu al Domnului dacă nu se uită să vadă ce face, ce este un fiu al lui Dumnezeu între cei străini de acest har și nume mare?

O, fiilor, petrec cu voi sărbătoarea cea din cer a zilei de azi, și pe care și voi o aveți în lucrul cel duhovnicesc de azi. Mărturisitorul cel tinerel, ucenicul Ștefan, ziua lui de pomenire este azi în cer la Noi, și pe pământ la voi, și la cei ce ca și voi țin la locul lor din calendar sărbătorile sfinților Mei.

O, fiilor, vă îndemn acum să faceți o privire toți odată și să vedeți bine lucrul ucenicilor Mei de atunci și al ucenicilor din ucenici iviți în vremea aceea prin lucrarea harului de sus, când biserica Mea creștea și tot creștea în strâmtorarea vremii de atunci, și când mai-marii Ierusalimului au ales să facă și să tot facă prigonire mare peste mersul Meu prin ucenici peste pământ. Am avut să-l aleg atunci pe Pavel și să-l fac apostol peste neamuri, o, și a trebuit să-i pregătesc cădere mare, ca să poată cunoaște el apoi cine este Hristos și să se oprească să mai sufle furtună peste turma care creștea și tot creștea în urma harului făcător de minuni prin apostolii Mei și prin ucenicii lor, căci Eu, Domnul, lucram cu putere multă prin credința lor cea mare, că mare putere are credința cea bine așezată, cea statornică prin orice fel de încercări, fiilor.

Biserica Mea, măi fiilor, a avut viață și putere de duh prin mărturisitorii Mei din mijlocul ei, și iată, acest tinerel, Ștefan, s-a aprins cu duhul în fața soborului de preoți ai Ierusalimului și M-a mărturisit pe Mine lor, după ce le-a arătat toată taina și lucrarea lui Dumnezeu peste poporul Israel, și care și-a tot întărit cerbicia ca să nu-L urmeze pe Domnul lor, al lui Avraam, Isaac și Iacov, al proorocilor toți, căci acest popor s-a tot împotrivit prin mai-marii de peste el ca nu cumva să-și piardă ei măririle și trufia de a fi ei mari și dumnezei, și iată, așa a fost, și așa este mereu pe pământ, că stau niște mai-mari peste turma lui Hristos, peste cei mici, de care n-au grijă, ci doar stau ei sub numele de mai-mari peste cei de sub ei ca și acum două mii de ani, iar Eu, Domnul, merg din greu cu așezarea Mea în oameni și merg prin cei mici, prin mărturisitori ai iubirii de Dumnezeu, ai adevărului cel unul, fiilor, o, și n-au lipsit niciodată mărturisitorii, nu, fiilor, căci ce s-ar fi întâmplat, oare, dacă n-ar fi fost ei prin vreme ca să lase puterea credinței lucrătoare peste cei de după ei și ca să meargă mărturia Mea, duhul Meu să meargă până la sfârșit, să fiu Eu în ucenicii mărturisitori până la sfârșit, fiilor?

Iată-l pe cel sărbătorit azi prin biserica Mea, mărturisitorul Ștefan, strălucit cunoscător al Scripturilor Duhului Sfânt, al istoriei lucrării lui Dumnezeu între cer și pământ!

O, tu, fruct proaspăt atunci al bisericii Mele, muguraș deschis atunci, din iubirea Mea ivit în mijlocul unui neam necredincios și tare la cerbice, hai lângă Domnul tău cuvânt acum! Hai, e ziua ta între sfinți și mucenici, hai, așează-te să mărturisești pentru Domnul Dumnezeul tău!

— O, Doamne scump al meu, iubirea mea cea de atunci, m-ai cuprins în iubirea Ta și ai fost apoi iubirea mea și m-a dovedit ea al Tău înaintea soborului de preoți, de cărturari și farisei, în fața cărora am fost dus legat ca să fiu judecat de hulă asupra lui Dumnezeu, a lui Moise și a lui Israel. A fost minciuna aceasta bine pusă la cale ca să poată ei cumva să mă găsească cu vină și să mă dea spre moarte, dar eu m-am întărit cu duhul și am stat înaintea lor cuprins de iubirea cea plină de flacără apostolică și care nu mă slobozea de sub arșița ei, o, și Te-am așezat pe Tine cu toată lucrarea Ta înaintea lor, cea prin părinți și prin prooroci, și le-am arătat la toți cât de strâmți sunt la minte, cât de străini sunt ei de adevărul cel din Scripturi, de Tine, Dumnezeul lui Israel, o, și le-am spus cine sunt ei, acești mincinoși, care stau peste mulțimi fără să merite aceasta, iar Tu, Doamne, ai deschis cerurile să mă privești, să Te văd, să văd pe Cel mărturisit de mine, să-L văd pe Tatăl, iar de-a dreapta Sa pe Fiul Său iubit, pe Cel răstignit și înviat cu mare biruință asupra morții, Doamne. În clipa aceea a mărturisirii mele, a priveliștei slavei celei de deasupra mea, duhul geloziei a turbat de tot în ei și, luând pietre, au aruncat în mine, Doamne, dar eu cu dragostea Ta în mine Te rugam pentru iertarea lor, că nu știau, bieții de ei, mai nimic din măreția Ta în cei mărturisitori ai Tăi. O, ce să le ceri celor ce n-ai ce să le ceri? Sunt necunoscători, săracii, dar noi, cei înțelepți de la Tine, știm de la Tine, Doamne, și știm.

S-a stârnit apoi ură mare în mai-marii poporului și suflau ei prigoană peste ucenici, dar s-au și apropiat mulți ca să fie ucenici, mulți dintre preoți, și creștea biserica Ta mărturisitoare și creștea harul minunilor sfinte și turma se înmulțea.

Mă rog Ție, iubitorule de oameni, Doamne, chiar dacă atât de tainic lucrezi acum ca să poți merge printre cei necredincioși și iubitori de viață trecătoare și fără de preț pentru ea, o, Te rog cu foc, cu dor Te rog, fă să se vadă cumva cu strălucire mare lucrarea harului cuvântului Tău, și tainic să se facă mulți și tot mai mulți să se facă fii ai lui Dumnezeu prin credință tare și prin fapta vieții trăite după plăcerea Ta, după asemănarea cu Tine a celor ce Te află și iau în ei harul Duhului Sfânt ca să Te urmeze, Doamne, și ca să-Ți aștepte slava și întoarcerea Ta cea văzută, că noi mult așteptăm. Toți sfinții așteaptă cu dor, Doamne, arătarea Ta față în față cu necredința de pe pământ și cu oamenii ei, ca să se rușineze ei și să le dai vreme de har, de întoarcere la Dumnezeu, de căință, Doamne. O, așa este dorul meu și ruga mea Ție în ziua mea de serbare între sfinții Tăi mărturisitori. Amin.

— O, ce dulce este rugăciunea ta, ce iubitoare, fiule ucenic după chipul și asemănarea Mea! Cum să las Eu așa rugare să nu se împlinească ea? Ai fost mărturisitor mare și ai lucrat vrând-nevrând la alegerea apostolului neamurilor, Pavel apostolul, ridicat la lucrul lui Hristos peste neamuri, iar el s-a umilit, a plâns și s-a întors și s-a făcut miel prin descoperirea Mea înaintea lui și a născut miei și i-a crescut cu laptele de sus și mult Mi-a lucrat el via Mea în vremea aceea, și apoi până azi prin mărturisirea lui, căci Scripturile s-au mărturisit, iar cei înțelepți prin credință s-au ridicat spre asemănarea cu Mine, și iată, am mers și merg prin ucenici și prin mărturisitori și merg.

Treizeci de ani după nașterea Mea pe pământ am așteptat să se plinească vremea și să-Mi arăt slava dumnezeirii Mele și să las apoi lucrul Meu să lucreze pe mai departe până la sfârșit, până iarăși voi veni între oameni, o, fiilor.

Trei ani și ceva apoi, după ce am ieșit din Iordan botezat de Ioan, Mi-am scris Evanghelia și am lăsat ucenicilor s-o ducă ei peste tot și să scrie pe pământ și peste oameni numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh și să aibă oamenii pe Dumnezeul Cel adevărat de Dumnezeu al lor. Iată, nu pot

oamenii să facă aceasta, iar Eu acum, fiilor care-Mi primiți cuvântul, vă am pe voi ca să Mă împărțiți peste pământ, o, și va izbuti Dumnezeu să-Și așeze numele pe inimile multora, că mulți se vor sătura de minciuna vieții trecătoare și vor căuta calea, adevărul și viața și vor căuta pe Dumnezeu, căci așa va face Dumnezeu să fie peste oameni căutarea după El.

Acum, pace vouă, fiilor, ca să merg pe mai departe cu voi pentru mărturisirea Mea! Dați putere harului Meu peste voi, fiilor! Numai el, o, numai el, numai harul Meu Mă poate așeza pe pământ și peste oameni, numai el și lucrarea sa cea plină de minuni cerești între oameni, fiilor, și pace vouă prin harul Meu de peste voi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

27 decembrie 2021/9 ianuarie 2022

Praznicul Tăierii împrejur cea după trup a Domnului. Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel Mare

Ascultarea lui Dumnezeu Fiul de Tatăl. Lucrarea omului de pe pământ îl urmărește apoi în cer. Strigarea sfântului Vasile către oameni.

Pace vouă, pace peste cetatea cuvântului Meu, și deschideți cartea Mea cu voi și așezați în ea cuvântul Meu, fiilor!

Sunt deasupra cu cetele de sfinți, căci Domnul umblă însoțit, nu singur, și sunt în ziua aceasta de sărbătoare cu mărturisitori din cer, și toată părtășia Mea și a lor cu voi se face cuvânt, fiilor.

Am venit pe pământ prin ascultare de Tatăl Meu, Care M-a trimis să iau trup ca și omul și să plătesc înaintea Lui salvarea omului pierdut din slava lui Dumnezeu prin neascultare de Domnul. A trebuit Eu, Fiul Tatălui Dumnezeu, să vin întrupat și să fac ascultare și să Mă întorc în slava Mea cu răscumpărarea omului câștigat de vrăjmașul satana, căci în rai omul n-a ascultat de Făcătorul său, ci de vrăjmașul Făcătorului său și al său, căci l-a câștigat pe om să-i facă voia, iar Eu am fost trimis de Tatăl să Mă nasc pe pământ și să cresc și să lucrez aducerea omului înapoi, la Dumnezeu, o, și așa am lucrat pas cu pas, și M-am născut, și am fost apoi dus de părinții Mei la templu după opt zile și M-am supus după legea lui Israel tăierii împrejur cea după trup, și care M-a dovedit om adevărat după trup, și apoi sub supunere am lucrat tot ce era de împlinit prin venirea Mea acum două mii de ani, o, și de atunci tot îl aștept pe om, și îl așteaptă și Tatăl ca să se uite la locul din care l-a desprins satana când l-a despărțit de Dumnezeu Făcătorul, o, și aștept și tot aștept să-l văd pe om lucrându-și întoarcerea.

S-au depănat anii, dar Eu, Domnul, Mi-am făcut ucenici mărturisitori și i-am așezat să lucreze și să așeze pe mai departe lucrarea cu care am venit s-o las între oameni ca să vină după Mine dintre ei pentru ascultare de Dumnezeu, pentru întoarcerea la Dumnezeu. S-a înfiripat casa Mea, turma Mea cea începută prin apostolii cei doisprezece după suirea Mea lângă Tatăl, la locul Meu cel din veșnica slavă, iar Eu lucrez de atunci și până azi și lucrez.

O, fiilor, s-au ridicat dintre oameni mărturisitori pentru Fiul lui Dumnezeu, căci Duhul Sfânt Mângâietorul Și-a făcut lucrarea Sa în urma ducerii Mele lângă Tatăl. Și-a făcut Duhul Sfânt sălaș slăvit în cei care s-au alipit cu credință și cu iubire mare de venirea Mea cea de atunci, de tot ce am lăsat să se lucreze pe mai departe până la iarăși venirea Mea de la Tatăl, și în care oamenii n-au vreme să creadă și să aștepte și sunt luați pe neștire, precum este scris, o, și dorm oamenii, dorm ca și cele cinci fecioare neînțelepte din pilda celor zece fecioare, dintre care cinci au vegheat pentru Domnul și cinci nu, iar Mirele vine și tot vine, dar la cei ce veghează vine.

Am în cer între mărturisitori pe ierarhul Vasile în ziua aceasta cu ziua lui de serbare a intrării sale în ceata sfinților ierarhi, și iată, vin cu sfinții la masa Mea cu voi, în cetatea Mea cu voi, fiilor, căci vin la voi aici cuvânt pe pământ. Când am plecat la Tatăl acum două mii de ani aveam lângă Mine pe ucenici și pe cei ce credeau în venirea Mea de atunci și în tot ce am lăsat Eu să se lucreze pe pământ prin mărturisitorii Mei. Acum tot așa, la venirea Mea iarăși de la Tatăl după om, am lângă Mine pe cei ce cred venirii Mele cuvânt pe pământ după două mii de ani așa cum s-a scris că iarăși voi veni.

Vin cu norii, căci așa Îmi este umbletul nu de azi sau de ieri, ci totdeauna Mă port așa între cer și pământ cu lucrarea Mea, care n-a stat și nu stă din lucru, o, și nu se poate să stea lucrul lui Dumnezeu în cer și pe pământ, și iată, mărturisește Dumnezeu prin mărturisitorii Săi, și hai, ucenicule al lui Hristos, așează-te cuvânt lângă cuvântul Meu în carte cu mărturisirea ta, cu Domnul tău!

——— Hai, Doamne, cu mersul Tău, cu cuvântul cu care mărturisești că ești Cel ce este și Cel ce vine! E atâta nevoie de Tine pe pământ și peste oameni, cu cât nimeni nu mai știe, nu mai are măsura lipsei lui Dumnezeu din viața oamenilor, Doamne. Tu ești milos și dai să ierți neamul omenesc atât de pierdut de Tine, o, și așa dădeai mereu să ierți pe fiii lui Israel, care cădeau sub robie și suferință prin depărtarea lor de Dumnezeu, și care Te strigau spre ei când sufereau lepădați printre neamuri străine, o, și se întorceau și iarăși păcătuiau și iar Te strigau să-i scapi de la pierzare, și tot așa s-a purtat neamul acela până ce au lucrat ei prin mai-marii lor pierzarea Ta prin crucea răstignirii Tale, o, dar Tu ai iubit lumea, Doamne, și Te-ai ridicat prin cruce viu și Te-ai arătat Dumnezeu mare, Dumnezeu adevărat, dar satana nu se poate împăca cu acest adevăr, și iată-l în duhul trufiei omului care se dă mare și tare în lupta împotriva Ta, o, și e plin pământul de oameni ai duhului trufiei, iar duhul nu se vede și are putere dacă nu se vede, iar eu am fost slujitorul Tău, Doamne, și am luptat în numele Tău împotriva duhurilor pierzării de peste oameni ca să le cuminț esc, ca să alung de peste oameni lucrarea cea potrivnică lui Dumnezeu și omului.

Am rostit cu cuvântul oprire lucrării duhurilor rele, care robesc oamenii, și am lucrat cu milă să-Ți pasc turma spre pășunea Ta cerească, spre voia Ta cu omul pe pământ, ca să nu mai facă omul pe placul lui satana, să nu-și mai lucreze iar și iar cădere, iar și iar dureri să-și adune pe pământ, și în cer apoi, că tot ce face omul, toate îl urmăresc apoi în cer, o, și nu știe el aceasta, de vreme ce nu are grijă să nu-și adune plată rea, dureri și lacrimi pentru el, pentru viața cea veșnică a sa apoi.

M-a durut ca și pe Tine pentru soarta omului. Am luptat cu satana ca să-l biruiesc și ca să-l salvez pe om din această robie, dar acum dau să strig de lângă Tine și să spun să se audă în urechile inimilor oamenilor adevărul pe care-l spun acum, și iată, spun:

O, oamenilor de pe pământ credincioși și necredincioși lui Dumnezeu, aplecați-vă să credeți ce vă spun: Tot ce lucrați pe pământ spre mântuirea sau spre pedeapsa voastră vă urmărește apoi în viața ce vine. Iubirea de Dumnezeu și sfințenia, acestea vă așează lângă Dumnezeu, iar nepăsarea de suflet și păcatul lucrat de voi vă așează cu cei păcătoși.

Vine Domnul ca și acum două mii de ani și grăiește peste pământ ca să-L auziți voi. Vă strigă Domnul ca și pe Adam în rai după ce a păcătuit Adam cu neascultarea sa. O, aplecați-vă și auziți cum vă strigă Dumnezeu ca să vă roage să vă lucrați fericirea cu El, sfințenia care vă ține lângă Domnul, și pe Domnul lângă voi și palat de rai apoi vouă!

O, fii ai lui Dumnezeu, și voi, fii ai oamenilor, ridicați-vă spre Domnul și lucrați cu pașii voștri numai cele ce vor rămâne, ca să rămâneți și voi cu ele, căci păcatul și toate cele lucrate fără Dumnezeu sunt cele ce nu vor rămâne, și se vor strânge în locul pierzării și vor aștepta acolo pe cei ce le lucrează pe ele pe pământ.

O, ascultați de Vasile, mărturisitorul lui Dumnezeu! Împotriviți-vă lui satana! Satana l-a despărțit de Dumnezeu și de rai pe om. Fugiți de satana, fugiți tot timpul, dar vegheați tot timpul ca să fugiți tot timpul și să nu-i dați lui timp peste voi, că iată ce ușor îl culcă jos pe om, o, și sunt prea puțini care se mai ridică trezindu-se din cădere.

Doamne, voia Ta este sfințirea omului, nepăcătuirea. Aceasta trebuie să știe și să nu uite cel ce dă să aleagă viața cu Dumnezeu pe pământ, și în cer apoi. Îi trebuie omului învățător tot timpul, căci omul nu are minte pentru Tine în el, și de aceea are nevoie de povață, de trezire, de iertare, de îndreptare, de stat la veghe, la rugăciune vie, la lucrul cel sfânt pentru Tine și pentru el, la zidirea Ta în el, Doamne, ca să-L aibă de Stăpân pe Dumnezeu și să-L așeze omul pe Domnul pe pământ.

O, omule, câtă vreme ai pierdut tu prin viața ta pe pământ! Oprește-te și aruncă lucrarea ta cea rea și ia lucrarea Domnului s-o ai de lucrare a ta! Nu-ți agonisi pe pământ, că îți aduni pedeapsă dacă faci așa. Agonisește-ți în cer dacă vrei loc cu Domnul! Iubește-L pe Domnul, că dacă nu poți aceasta din toată inima ta, nu poți face voia Lui și faci cele potrivnice, nepotrivite cu Domnul și cu viața Lui de om pe pământ cât a stat, tăinuindu-Și slava dumnezeirii Sale, căci Domnul este blând și smerit, și ne învață pe noi acestea.

O, Doamne, cu râvnă pentru Tine am grăit de lângă Tine oamenilor pe pământ. Te rog cu rugăciune de foc, coboară peste oameni duhul iubirii de Dumnezeu, coboară la ei lucrarea întoarcerii la Tine pentru viață plăcută Ție în ei și între ei! Ajută-i să se sfințească și să se păstreze apoi ai Tăi, iar duhul lui satana să nu mai aibă ce să ciugule pentru el din viața oamenilor, ci numai Tu, numai îngerii lui Dumnezeu să aibă ce duce la cer spre viața cea din cer a omului, Doamne! O, ascultă-mi ruga cea pentru om și vino cu cerul pe pământ! Fă semne mari să vadă oamenii lumina și să meargă spre ea! Așa grăiesc sfinții Tăi, și așa așteaptă ei, o, Doamne. Amin.

——— Binecuvintez ruga ta și povața ta spre oameni, ucenicule mărturisitor! Iar tu, satană, ascultă de Dumnezeu și de slujitorii lui Dumnezeu și teme-te și trage-te în lături, căci calea Mea cu sfinții Mei merge între cer și pământ și netezește și curăță răul tău! Rușinează-te, dar! A venit această vreme, o, și să se vadă și se va vedea că Dumnezeu biruiește.

O, fiilor din cetate, am aici cu voi mereu masă cu sfinții Mei, cu venirea Mea la voi cu ei. Dați oamenilor strigarea peste ei a sfinților Mei! Cereți Domnului să vină cu slavă văzută ca să creadă oamenii și să învețe, că iată, sunt neînvățați, nedeprinși cu întoarcerea lor la Dumnezeu, cu viață sfântă pe pământ, căci satana e harnic în rele și iese în calea omului ca să-l cadă de la Dumnezeu pe om.

O, fiilor, strigați la sfinți, întăriți cu sfinții și cu îngerii hotarele de aici, și pe voi întăriți-vă cu ei. Întăriți prin chemarea sfinților hotarele României lui Dumnezeu și sus și jos, căci așa este voia lui Dumnezeu!

Și acum, fiilor, gătiți-vă pentru praznic de Bobotează și pregătiți praznicul. Chemăm peste ape puterea Duhului Sfânt Făcător de minuni pentru calea lui Dumnezeu peste pământ și în inimile oamenilor, și din ape în ape se va vărsa binecuvântarea lui Dumnezeu peste toată România, iar îngerii Mei vor împlini aceasta, căci locul Meu de aici cu voi e taină mare, fiilor, dar n-au dat să priceapă aceasta cei ce au avut prilejul să se apropie și să înțeleagă să se facă sfinți apoi cu viața lor, cu lepădarea de sine pentru voia lui Dumnezeu cu ei apoi. Ba chiar dintre cei ce au fost apropiați s-au depărtat de ascultarea de Domnul și și-au ales să facă altceva și să se suie la Dumnezeu cele neplăcute ale lor față în față cu voia Domnului.

Binecuvântată să fie așezarea voastră în duh de praznic de Bobotează, fiilor, ca să ridicăm spre Tatăl rugăciune și slavă și ascultare, și pace vouă în tot lucrul Meu de peste voi, căci pe voi vă mai am aproape, pe voi, fiilor, și pe cei ce se țin lângă voi pentru voia Mea cu ei și în ei, o, fiilor, în cei care spun după adevăr: Doamne, facă-se voia Ta! Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2022

Praznicul Botezului Domnului

Domnul binecuvintează țara română în zi de Bobotează. Cei cu inima curată sunt cei în care Se vede Domnul.

În duh de Bobotează Îmi las cuvântul peste pământ pe vatra neamului român și Mă împart cu el și mângâi cu el, că Mi-e dor de mângâiere, iar mângâierea Mea este omul, pe care l-am zidit ca să Mă mângâi cu el și de la el, și duhul mângâierii îl împart în zi de praznic de Bobotează, zi de amintire a arătării Mele Fiu al lui Dumnezeu Tatăl, născut pe pământ din mamă Fecioară acum două mii de ani, și adeverit de mărturisirea Tatălui în zilele lui Ioan Botezătorul, înaintemergătorul vestirii împărăției cerurilor, odată cu mărturisirea cea de la Iordan a Tatălui Dumnezeu, Care a vestit din nor și a spus: *«El este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit»*, după ce Ioan, văzându-Mă venind spre el pentru botez, a spus mărturisindu-Mă: *«Iată Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii!»*

În această măreață zi peste pământ și peste ape Eu Însumi Mă vestesc cuvânt peste pământ, Eu Însumi grăiesc despre amintirea zilei Mele de botez, când Duhul Sfânt Mângâietorul a adeverit, lăsându-Se în chip de porumbel deasupra creștetului Meu, că sunt Fiul lui Dumnezeu, că sunt Cel așteptat de toată facerea, părtașă ea în ziua aceea la minunea de la Iordan, care M-a arătat odată cu mărturisirea Tatălui, și apele s-au mirat și au mărturisit tainic pe Dumnezeu primit de apa Iordanului, și apele mărturisesc de atunci și până azi pe Domnul venit pe pământ între oameni ca să le dea lor mângâierea Sa și ca să-Și găsească Domnul mângâierea și odihna pierdută la început, căci omul avea să fie mângâierea Mea, și de aceea vin cuvânt pe pământ și-i ies în cale omului și-i grăiesc Eu Însumi, o, că-Mi este dor de om, de mângâierea Mea Mi-e dor!

Pace ție, o, pace ție, cetate a cuvântului Meu! Iată aici casa Mea, popasul Meu, altarul cel înnoit prin har, prin cuvântul lui Dumnezeu! Mă apropii în zi de praznic de Bobotează aici cu slujirea și spun peste ape cuvânt de sfințire

odată cu voi, slujitorii Mei, odată să spunem, fiilor: Se binecuvintează și se sfințește apa de Bobotează în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

O, stau cu voi și petrecem amintirea cea de atunci, și apele se sfințesc an de an și sfințesc pe cei credincioși și statornici dragostei de Dumnezeu, fiilor, iar Eu învăț acum pe tot omul să se facă fiu al lui Dumnezeu, să învețe duhul mângâierii să-l împartă, și să aibă el lucrarea aceasta a bucuriei duhului, căci omul este fără de mângâiere peste el pentru că nu se face una cu Duhul lui Dumnezeu, măi fiilor.

Te caut, omule, te caută mângâierea ta, te caută Dumnezeu să te cuprindă în Duhul Său de Părinte și să te deprindă cu dragostea Sa și să te umple cu ea. Îmi este dulce cuvântul și venirea Mea după tine. Sunt plin de dorul Tatălui după tine, omule pribeag de Tatăl tău. Vin după tine și-ți grăiesc și te îmbiu să te faci fiu al lui Dumnezeu prin ascultare și să-L asculți pe El. Ia apă, ia cuvânt, ia duhul pocăinței în inimă și te spală de necunoștință, că vine Domnul la tine cuvânt și te cheamă la viață și la bucuria cea din cer, cu care vine la tine să ți-o dea! Nu este pe pământ bucuria, căci ea este din cer. Primește-L pe Domnul când bate să-ți dea din cer! Îmi fac cale cu cuvântul peste tine ca să te ajut spre Dumnezeu, Făcătorul tău. O, primește acest mare har și învață taina vieții, căci Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, și numai cu Mine poți avea acestea, numai lângă Mine, omule sărac de iubirea cea de la Dumnezeu a inimii tale.

O, țara Mea cea de azi, vin la tine cuvânt, vin de atâta vreme, țara Mea. Te binecuvintez în ziua aceasta cu duh de Bobotează. Îți mângâi trupul și sufletul și duhul, neam român. Te port cu cuvântul Meu peste pământ și te mărturisesc că ești țara Mea cea de azi, și la care Tatăl Mă trimite cuvânt și cale a omului spre Dumnezeu.

Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, așa i-am spus omului. O, cum să fac să Mă crezi, omule? Cum să fac cu tine să te atrag, să te așez pe cale și să mergi pe ea, pe calea cu Dumnezeu, și nu fără Dumnezeu cu mersul tău?

Te povățuiesc, popor român, să te întărești în credința cea din strămoși și s-o păstrezi cu sfințenie tot mai mult și să stai de veghe pentru credința ta și pentru faptele ei. O, nu e bine numai să știi voia lui Dumnezeu, ci s-o și faci, căci toată darea ta cea bună stă ascunsă în poruncile vieții, și nu este altfel calea cea cu viață pe ea. Iată, trebuie urmată calea, nu numai știută ea. Nimeni să nu te încânte că se poate altfel cu Dumnezeu pe cale. Ba, din contra, tu să veghezi pentru pașii vieții Lui peste pașii tăi, căci una este calea, și Dumnezeu se numește ea.

Pun har bogat peste apa de Bobotează. Să ajungă ea peste tot și să împartă binecuvântare și putere de viață cu Dumnezeu peste oameni, căci Eu, Domnul, aștept minunea întoarcerii omului la Dumnezeu, aștept așa cum omul așteaptă minuni de la Dumnezeu când îi este lui greu și rău pe pământ.

E praznic de Bobotează în cer și pe pământ, și se tânguiesc cu zgomot mare duhurile rele că sunt alungate de peste tot cu cuvântul rugăciunilor sfințirii apelor, cu duhul cuvântului Meu, cu duhul sărbătorilor Mele pe pământ, o, și cât aș vrea și omul să-l biruiască pe satana, să nu-i mai dea stat și odihnă acestui vrăjmaș ascuns ca să nu fie descoperit și gonit de om pentru lucrarea lui cea rea! De aceea, omule, te rog, te roagă Dumnezeu, nu-i mai da lui satana bucuria că nu faci tu voia lui Dumnezeu. Biruiește-l tu pe el prin voia Mea în tine, căci în cer este voia Mea, și tot așa să vadă acest vrăjmaș și pe pământ voia lui Dumnezeu lucrată de om. Inima curată din om poate să facă această minune, și este nevoie de această știință, de felul inimii curate, în care locuiește Dumnezeu cu omul, și prin care Se poate Domnul vedea în om cu lumina Sa, cu lucrarea Sa.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor din cetate, nu este om mai plin de suferință, mai chinuit înăuntrul său ca și cel care își ascunde pe cele dinăuntru ale sale, și care îl apasă mereu pe el.

Dar cine sunt și cum sunt cei cu inima curată? Sunt cei în care Se vede Dumnezeu cu lucrările Sale, sunt cei care împart lumină și căldură pentru suflete, sunt cei care se fac asemenea lui Dumnezeu, blânzi și smeriți cu inima și cu fapta vieții lor, sunt cei senini și statornici, și care zic cu căutare și cu dor: *„Dumnezeule al meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineață. Îi este sete de Tine sufletului meu și suspină după Tine trupul meu, iar eu caut spre mila Ta și Te binecuvintez cu viața mea și îmi ridic mâinile spre Tine, căci Tu ești ajutorul meu”.*

O, nu tot așa sunt cei cu inima tulbure, și care-și fac rost de îndeletniciri fără Dumnezeu în ele și spun ei așa: *„Nu este Dumnezeu!”*, și zic aceasta după ce se urâțesc, nelucrând bunătatea și voia lui Dumnezeu și ascultarea de cuvântul vieții veșnice, o, și așa au pățit cei care s-au tras spre lături până ce și-au umplut gândul că n-ar fi Dumnezeu acest râu de cuvânt, care spală omul la inimă și la faptă și la purtare, căci dacă ar rămâne să creadă ei pe mai departe nu s-ar mai potrivi cu cei credincioși prin purtare, cu cei ce au grijă de pocăință, de stat în voile lui Dumnezeu cu credincioșie în toată vremea, cu inima curată în toată clipa și fapta, o, și se văd de departe cei ce nu au grijă de inimă curată în ei și în jurul lor apoi. Eu însă vin mereu și îl învăț pe tot omul cum se stă cu Dumnezeu, cum trebuie să se apropie de Dumnezeu și cum să meargă apoi, o, că nu se poate oricum să crezi că ești cu Dumnezeu dacă nu așezi peste tine poruncile vieții ca să stai în ele și să îngrijești de ele peste viața ta și să te căiești mereu de orice neputință pentru urmarea legilor vieții, și Domnul să te ierte prin pocăința ta și să te ajute să biruiești de partea Lui ispitele care-ți încearcă ție credincioșia și mersul tău cu Dumnezeu.

O, ce frumos, ce duh de Bobotează revărs peste oameni prin învățătura Mea cea pentru viața omului cu Dumnezeu! Mă fac Păstor plin de mângâiere peste cei iubitori și veghetori pentru iubirea lor de Dumnezeu, dar Mă fac și Învățător peste cei ce nu dau să propășească, chiar dacă au cunoașterea legilor vieții și mersul cel sfânt cu Domnul. Cuvântul Meu vine să înnoiască, să trezească, să vegheze și să desăvârșească în om credința și viața cea în credință, iar cei ce se știu pe cale cu Dumnezeu, să ia aminte la pașii lor și să fie adevărați, cu inima înflăcărată pentru mărturisirea cea cu fapta vieții lor, căci adevărul cel din Dumnezeu nu locuiește decât în cei cu inima curată, și în a căror viață Se oglindește Ființa lui Dumnezeu și strălucirea Lui, mărturisirea lui Dumnezeu prin felul vieții omului credincios și statornic pe calea lui cu Domnul.

Vă strâng la piept, vă strâng în duhul mângâierii pe voi, cei ce slăviți și cinstiți lucrarea Mea în zi de praznic de Bobotează. Vă îmbrac în darurile credinței sfinte și vă vreau pe toți tot mai ascultători, fiilor strânși în bucheţel în sărbători aici, în cetatea cuvântului Meu. O, nu mai am popor mult la sărbători, căci prea mult s-au oprit pentru sine cei ce veneau, dar nu propășeau pe cale după sfaturile lui Dumnezeu scrise în cuvântul cu care învață Domnul.

Tot mai mult trebuia să se facă după voia Mea cei care

doreau după Domnul, o, dar n-a fost așa, și multe dureri de la neascultarea lor M-au lovit și M-au slăbit pentru statul Meu în ei, căci au stat împărțiți și n-au găsit cu cale să asculte povața Mea cea pentru ei. Mă doare, îi doare și pe ei, dar neîmplinirea cuvântului Meu nu aduce altceva. Și de aceea vă învăț, fiilor rămași de partea Mea, întăriți veghea cea pentru împlinirea poveților Mele, căci vreau să rămân mângâierea celor ce ascultă de Dumnezeu pentru ca să le fie lor bine și să nu cadă din brațul Meu ocrotitor.

O, dar poate omul? Poate, fiilor, dacă are în el și în jurul lui lucrarea inimii curate pentru mersul lui cu Dumnezeu și depărtarea oricărui rău împins de satana asupra pașilor celor care merg cu Dumnezeu prin ascultare, fiilor.

Ioan Botezătorul stă la rând cu mărturisirea lui și așteaptă intrarea sa în carte lângă Mine.

Iar voi dați Domnului slavă, fiilor, în duh de rugăciune și de slavă. O, împărțiți agheasmă, și să ajungă peste tot pământul român această sfințenie, căci Domnul te iubește, neam român, te iubește Domnul Dumnezeul tău pentru alegerea ta cea de la început și cea de acum două mii de ani ca să fii tu și pământul tău cortul Său de venire, plaiul cel pentru așternutul picioarelor Lui și ale sfinților Lui, căci Domnul vine la tine cu sfinții, precum este scris.

O, pace ție, țara Mea cea de azi! Te cuprind în duh de Bobotează, în Duhul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și-Mi las darurile peste tine ca să înflorească slava ta cea de la Dumnezeu, și cu care voi bucura pământul tot și toate popoarele și limbile, precum este scris despre menirea ta cea de la Dumnezeu, Făcătorul tău.

Pace vouă, fiilor, și iar pace vouă, că ați așternut aici praznicul Bobotezei! Rămâneți mângâierea Mea, fiilor! Rămân și Eu mângâierea voastră, căci duhul mângâierii este lucrul Meu peste pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2022

Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

Sfântul Ioan Botezătorul - pilda credinței lucrătoare, înaintemergător pentru viața pustnicească. Râul Cuvântului este Iordanul Duhului Sfânt.

Fiilor, fiilor, pace vouă și azi, pace vouă! Suntem în duhul praznicului de Bobotează și avem pe Ioan, nașul Meu de botez, gata să intre în cartea cuvântului Meu pentru mărturisire, că mare și minunată a fost apostolia lui, venirea lui pe pământ și lucrarea lui de vestire a împărăției cerurilor și a Împăratului ei, și toți creștinii să ia pilda credinței lui dacă vor să cunoască ei puterea și lucrarea credinței lucrătoare și împlinitoare prin ascultare, căci credință dacă ai, ea te supune să faci ceea ce are Dumnezeu de așezat pe pământ după planul cel ceresc, și așa a fost credința și împlinirea faptelor credinței prin acest mare cu viața ucenic al lui Dumnezeu între oameni pe pământ.

Viața călugărească în toată desăvârșirea ei, viața de pustnic a acestui mare mărturisitor a făcut din el un înaintemergător pentru cei ce vor alege călugăria și pustnicia, viața cu Dumnezeu, departe de lume și de duhul lumii, statul cu Dumnezeu și în Dumnezeu al iubitorilor de Dumnezeu, împlinirea poruncii dragostei de Dumnezeu și a lucrării ei mărturisitoare a Domnului între oameni, o, și de aceea a fost numit Ioan cel mai mare între prooroci, dar a fost cel mai mare și pentru că M-a arătat pe Mine oamenilor, mărturisindu-Mă Mielul lui Dumnezeu, Care a venit să spele păcatul lumii, și iată câtă împlinire are credința în cei aleși de Dumnezeu să arate pe pământ între oameni faptele ei și să rămână prin vreme mărturisirea credinței și lucrul omului lui Dumnezeu, al omului credinței, fiilor!

Acum ne așezăm la masă de cuvânt cu mărturisitorul Ioan Botezătorul și întregim praznicul Bobotezei și toată taina lui cea lucrătoare pe pământ, fiilor.

Și hai, Botezătorule al Meu, hai să lucrăm, și să rămână în carte cuvânt de Bobotează și de binecuvântare a darului credinței pentru cei de azi mari cu credința cea pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, o, că mari sunt înaintea Domnului cei care în zilele acestea poartă credința venirii Mele de acum, venirea Mea pe nori cu sfinții și cu îngerii și cu sărbători cu masă de cuvânt, o, că a găsit Domnul credință pe pământ ca să vină, ca să se împlinească Scriptura aceasta și lucrarea de Nou Ierusalim, așteptată de toți sfinții, ca să vină ei cu Mine pe pământ în lucrare de cuvânt!

Hai, Botezătorule și nașule al Meu, așează-te lângă Mine în carte cu mărturisirea ta!

— Se cade, Doamne Mielule, să merg în urma Ta acum, după ce s-a împlinit venirea Ta atunci și acum. Acum mă mărturisești Tu pe mine și-mi dai cuvânt să așez și să mărturisesc lucrarea noastră de atunci, o, că mare a fost vremea aceea a noastră, mare, Doamne, mare, că a venit Dumnezeu pe pământ între oameni și a stat tainic treizeci de ani, până ce am ieșit eu să spun lumii că vine Domnul și Se arată să fie văzut.

Am ieșit din pustie după treizeci de ani și am mers la Iordan, unde botezam cu apă și-i spălam la inimă pe păcătoșii care se pregăteau pentru împărăția cerurilor, vestită de mine că vine cu Împăratul ei, o, și mulți veneau la spălare și la botez, iar eu le spuneam: *«Cel ce vine după mine, Cel vestit de prooroci că va veni de la Tatăl trimis să mântuiască lumea de păcat și de pierzare și să ia asupra Sa păcatul lumii, Acela este Cel ce vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc».*

O, cât de sfios, cât de aplecat Te-ai apropiat și ai stat la rând ca să fii botezat ca oamenii, Doamne! Vedeam semnul Duhului Sfânt deasupra creștetului Tău plutind ca să știu văzut ce trebuie să fac și să spun celor adunați în ziua aceea mare pe malul Iordanului pentru pocăință și pentru botezul cu apă.

Viața mea a fost pregătită pentru Tine s-o trăiesc pe pământ, numai pentru Tine, Doamne, numai pentru venirea Ta și pentru mărturisirea ei, și ca să creadă oamenii, să creadă prin Ioan Botezătorul și de la Ioan, Botezătorul Tău și al lor în zi de Bobotează, așa cum creștinii bisericii Tale slăvesc această zi de două mii de ani, mărturisindu-și ei credința în venirea Ta, Doamne.

O, eu sunt cel ce Te-am vestit oamenilor și Te-am și arătat apoi și am fost crezut, că mulți mă știau și îmi știau viața și cuvântul ei, o, că i-am arătat atunci omului prin viața mea că viața nu înseamnă mâncat și băut și strânsură pieritoare, o, nu, și înseamnă mult mai mult, înseamnă lipsa acestora și hrănirea cu Dumnezeu, numai cu Dumnezeu, așa cum eu am trăit viața mea pe pământ. N-am avut nimic omenesc în mine, în trupul meu de om, căci am avut locuitor în mine pe Dumnezeu și Duhul Său. El îmi era tot ce a fost să am pe pământ, și mă hrăneam cu cele ale Lui de pe pământ, ca să se știe că sunt om cu trupul și că trupul e mai mult decât mâncare și băutură și îmbrăcăminte, căci trupul este locașul lui Dumnezeu mai întâi, și numai apoi se apleacă și se smerește pentru supunere înaintea legilor vieții trupului, după orânduiala cea din rai pentru om.

O, Doamne, o, Doamne, e ziua Ta și a mea în duh de Bobotează. Râul cuvântului gurii Tale este Iordanul Duhului Sfânt, în care Tu ai pus botezul și duhul învierii omului, duhul Bobotezei pentru sfârșit de timp, o, și ferice tuturor celor ce se apleacă să creadă că Tu vii cuvânt pe pământ ca să-Ți pregătești slava cea mare, care se va arăta curând, curând, căci Tu ai spus prin Duhul: *«Vin curând!»* Și dacă așa ai spus, o, e de vegheat zi și noapte pentru această împlinire tainică, și apoi văzută în toată slava ei cea de la Dumnezeu pregătită, venirea Ta cea biruitoare împotriva necredinței din oamenii care nu veghează peste viața lor așezată pentru venirea Ta cea de acum.

Toți cei care vor să știe și să înțeleagă taina și știința vieții, aceia să privească la Ioan Botezătorul, la dragostea lui de Dumnezeu, la viața lui cu Dumnezeu și numai cu Dumnezeu, și la întâlnirea lui cu Domnul pe pământ ca să-L arate oamenilor, și apoi să aleagă!

Poporului cuvântului Tău îi mărturisesc credința cu care Te-a primit și Te-a împărțit și Te împarte, Doamne, o, și mari sunt cei ce cred în toate cele așezate în Scripturi să fie știute și împlinite apoi, căci cei ce cred sunt cei ce ascultă de Dumnezeu așa cum am ascultat eu, Ioan Botezătorul, și I-am împlinit cuvântul, iar ascultarea este harul cel mai mare, în care Dumnezeu îl îmbracă pe om!

Și acum binecuvintez de lângă Tine pe fiii cetății cuvântului Tău și pe cei alăturați lor pentru lucrările Tale pe pământ între oameni, și îi îndemn pe ei să creadă lucrând și să lucreze crezând, o, că numai așa se așează planul și împărăția lui Dumnezeu între oameni, numai așa.

Te mărturisesc ca și atunci, Doamne, și spun: Tu ești Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatul lumii, ești Hristosul Tatălui Dumnezeu, ești Cel ce vine pe pământ cuvânt, precum este scris.

——— Eu sunt, o, Eu sunt, și vin precum s-a scris că voi veni. Eu sunt, și cine poate mărturisi venirea Mea ca și Mine, că iată, vin venind și cuvântând și împlinindu-Mi cuvântul?

Eu sunt, fiilor care credeți și primiți pe Domnul cuvânt ca să-l dați oamenilor din partea Mea. Vă păstrez în credință și în harul credinței, fiilor, iar voi fiți plini de dragostea Mea, mereu plini de ea, că numai cu ea veți putea și prin ea veți rămâne și veți fi, și Eu voi fi al vostru, iar voi veți fi, și veți fi ai Mei, ca să am Eu cum să-Mi împlinesc Scripturile care mai sunt de împlinit, o, fiilor. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2022

Duminica Înfricoșatei Judecăți

Domnul dă în părți durerea ca să-Și coboare cuvântul. Viața cu Hristos este neamestecarea cu duhul lumii. Îndemn pentru viață binecuvântată.

Pace ție, popor al cuvântului Meu din zilele acestea, pace ție! O, pace și vouă, celor ce v-ați deprins să vă uitați spre cer ca să vină Domnul cuvânt peste pământ, după ce ați aflat că Eu, Domnul, grăiesc unui popor ca să-l pregătesc frumos să fie și să stea înaintea Mea așezându-Mi în carte cuvântul!

O, pace vouă! Peste tot pace așez cu cuvântul Meu, că vede tot cerul cum vă uitați să vină Domnul să grăiască, dar iată, la fel de mult, cu mult mai mult așteaptă Domnul cu toți cei din cer să vadă împlinirea cuvântului Său din partea celor ce s-au învățat să-l ia când el vine și este împărțit spre știre și spre împlinire apoi.

E mult cuvântul Meu de atâta vreme, și nu este el împlinit nici de cei cărora li se pare că-l împlinesc pe el, căci grijile lor sunt multe și se pierd în ele și e slabă dragostea de Dumnezeu ca și ascultarea de tot cuvântul vieții, ca și dorul de a Mă purta cu ei și în ei cei care Mă știu din Scripturi și din acest cuvânt de viață dătător în om, o, și mare și dulce ar fi să fie statul lor cu Mine și statul Meu cu ei, iar cuvântul rostit spre împlinire așteaptă să-și vadă fructul, căci scris este că toți cei ce sunt pe pământ ai Domnului sunt în lume dar nu sunt din lume, ci sunt cu Domnul, iar creștinii Mei iubiți se pierd în duhul lumii, se despart de Dumnezeu când ei fac așa, o, și nu este o mai mare durere în cer ca și dragostea slabă a celor ce se aleg pentru Domnul dar nu și cu fapta dragostei de Dumnezeu, nu și cu pasul iubirii întregi, și iată, doare în cer și pe pământ puțina iubire a inimilor celor ce nu s-au deprins să iubească pe Domnul cu totul lor, după ce au dat să iasă din lume pentru statul lor cu Domnul pe pământ și pentru lucrul cel pentru planul ceresc, care stă gata să vină să se arate la vedere spre rușinarea necredinței celor ce stau în nesimțire cu inimile lor și cu faptele lor păcătoase ziua și noaptea, spre durerea cerului, care zadarnic așteaptă trezirea la viață sfântă a celor de pe pământ ca să aibă ei pe Dumnezeu de Stăpân, căci Dumnezeu este Stăpânul cerului și al pământului, o, numai El, dar este Cel neiubit, este Cel dat în lături, este Cel prigonit.

Mă doare neiubirea, Mă doare depărtarea de Mine a omului, Mi-e dor să-l văd pe om căutându-Mă și urmându-Mă spre fericirea lui cu Dumnezeu, căci viața fără Domnul e urâtă de tot, e goală de viață, e cu primejdie pe cale, căci diavolul este înșelătorul căruia nu i se vede fața și ura cea asupra omului care se lasă încântat de minciuna, de aluatul duhului potrivnic lui Dumnezeu și omului, de duhul tatălui minciunii, cel care nu-i lasă omului nimic, nimic din câte îi promite prin minciună, iar Eu, Domnul, am durere și aștept să-Mi întindă omul mâna să-l iau de mână și să-l călăuzesc Eu, să-i dau din cer, să fie bogat de cer creștinul, că iată-l cum se tot îmbogățește cu cele de pe pământ, o, că nu știe, săracul de el, să nu facă așa, să nu se îngreuieze cu cele ce pier, ci să-și lase inima spre umplerea cu cele ce nu se mai sfârșesc ale lui Dumnezeu și să fie bogat și veșnic bogat, nu vremelnic, o, nu așa, nu așa, măi creștine, măi, iar Eu te tot aștept să-Mi ceri înțelepciune din cer ca să faci împărăția cerurilor peste viața ta pe pământ și ca să rămâi cu viața, fiule creștin, că nu știu cum să te mai învăț mai frumos, mai sfânt ca să se prindă de tine povața dragostei de Dumnezeu peste viața ta, că prea multă grijă ai de tine și de toate ale tale și uiți de unde vine binele tău cel veșnic, uiți, fiule, uiți zi de zi și întârzii să fii și să poți cu Dumnezeu pe pământ în taina vieții tale cu El, cu Stăpânul tău, pe Care nu-L iubești cum se cuvine, din toată inima ta, din tot sufletul și duhul tău, din toate ale tale lucrări.

Am dat durerea în părți și am rostit pace pentru cei ce se uită să vină Domnul cuvânt peste pământ, dar cuvântul Mi-a fost mult, și nu este împlinit și își cere rodul, căci s-a învățat creștinul să audă de la Domnul și să pună apoi cuvântul în raft ca să vină altul și altul, iar și iar, dar Eu, Domnul, aștept fericirea aceea de a lua creștinul foc din focul Meu, din cuvântul Meu și să fim una, că altfel el face altceva, el ia din lume, el seamănă cu lumea, el calcă peste povața Mea și-și face gusturile sale spre durerea Mea, o, că Mă doare în cer și pe pământ când văd cum își face creștinul gustul său și cum îi fură satana timpul pe furiș pentru cele ale sale gusturi, cu care îl tot hrănește pe creștin ca să-l despartă de cer ori de câte ori

izbutește el să-l culce jos.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Ai grijă să nu te desparți de Mine pentru satana, fiule purtat de mânuță de Mine prin cuvântul Meu de peste tine. Dă-Mi bucuria să Mă aștepți, să Mă iubești cu nedespărțire, să Mă alegi, să nu Mă dai în lături pentru voia ta. O, ajută-Mă, ca să te ajut și Eu, fiule învățat de Dumnezeu.

Se uită cerul tot la Mine și la tine, creștine. Nu numai tu, dar și cei din cer se uită de ce Domnul tace. O, e mult cuvântul Meu, și nu este împlinit de creștini. Se uită omul spre cer să vină cuvântul lui Dumnezeu pe pământ, dar cei din cer se uită și mai mult să vadă ascultare de pe pământ spre cer, să vadă iubire de Dumnezeu din partea celor hrăniți din cer.

O, popor hrănit din cer, deschide, fiule, cartea cuvântului Meu cu tine și vezi în ea tot ce te-am învățat și cercetează-te și întreabă-te cât ai făcut tu din ea și câte împotrivă, o, și îndreaptă-ți mersul, fiule, ca nu cumva să te înveți să calci peste Dumnezeu, peste povața Sa de peste tine. Mă uit cu toți cei din cer să te văd că asculți, că nu mai cazi din ascultare, că dai deoparte voia ta ca să alegi voia Mea și să fii tu adevărat înaintea Mea.

Iată, poporul Meu, te-am îmbrățișat în cuvânt ca să-ți spun: pace ție, o, pace ție! Șterge tu cu ascultarea ta durerea Mea și a ta. Viața cu Hristos este neamestecarea cu duhul lumii, cu cele din lume, iar tu păstrează-Mă așa peste viața ta, peste mintea ta, peste inima ta, și voi privi peste tine clipă de clipă și-ți voi măsura iubirea și ascultarea și inima, fiule creștin. O, pace ție, liniște ție! Eu, Domnul, te-am învățat pe tine tot ce trebuie să faci și să știi.

Pace și sănătate, pace multă și mereu peste cetatea cuvântului Meu! Și am grăit atât cât am grăit acum, atât cât a fost să grăiesc, spre pacea celor ce așteaptă, iar Eu, Domnul, veghez tot timpul peste lucrul Meu cel de azi și sunt la cârmă tainic și veghez și împrăștii durerea și aduc pacea Mea.

O, aveți grijă de voi, fiilor din cetate! Unii pe alții să vă sprijiniți, să vă mângâiați, să vă întăriți, să vă cercetați, să vă îndreptați pașii cei sfinți unii altora și să vă păstrați în iubire, fiilor! Tot ceea ce faceți, pentru Mine să faceți, ca să fiți binecuvântați, ca unii care pe Domnul ați alinat și ați sprijinit. Întăriți-vă cu sănătate și cu mângâiere, căci duhul mângâierii este așternutul Meu cu cei ce sunt ai Mei.

Învățați să privegheați pentru Mine cu voi, fiilor. Iubiți veghea cea sfântă zi și noapte ca să puteți voi împlini voia Mea, iar Eu să fiu voia voastră cu voia Mea în voi. Nu uitați să trăiți și să lucrați cu viață și cu faptă binecuvântată.

O, înseninați-vă acum, fiilor! Înseninați pe cei ce suferă ca și voi, ca și Mine, fiilor, și toți să caute cu veghe împlinirea cuvântului Meu tot mai mult, tot mai mult.

Pace vouă, pace, fiilor! Pace celor ce așteaptă din cer de la Domnul! Fiți sănătoși cu duhul, cu sufletul și cu trupul, și toate cu voi să slujească lui Dumnezeu! Vă am în brațe, fiilor. Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

14/27 februarie 2022

Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

Povețe pentru vremea Postului Mare. Îndemn pentru îndreptarea vieții creștine și despărțire de duhul lumii.

Fiilor, fiilor, în duminica aceasta, care-și are ființă până la răsăritul soarelui de luni, când începe vremea cea de șapte săptămâni de post, pentru ca apoi să fie întâmpinată duminica praznicului Învierii Mele după datină, vin să așez peste poporul cuvântului Meu binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh ca să vă aduc cu ea iubirea și blândețea, umilința și mângâierea, pacea și duhul vorbirii cu Dumnezeu în rugăciune de iubire în toată vremea postului cel creștinesc, ca apoi să vină praznicul Învierii Mele, amintirea zilei când Eu, Domnul, am biruit prin cruce pe satana, stăpânitorul lumii fără Dumnezeu în acest veac trecător.

Așadar, un picuț de cuvânt cu îndemn sfânt prin el spre voi ca să fiți voi cuminți și sfinți și să vă îndreptați mai dârz, mai frumoși pașii voștri cu Mine pe cale, ca să știți să prețuiți aplecarea Mea spre voi, și să vă aplecați și voi înaintea Domnului cu ascultare tot mai mult, căci binecuvântarea Domnului este pentru cei ce se tem de El prin ascultare, fiilor, iar voi aveți grijă mare să aveți parte de binecuvântarea lui Dumnezeu peste voi, o, fiilor.

Nu vin să pun sarcini peste voi, și să vă ușurez vin și să vă dau puteri sfinte pentru vremea postului, căci voi sunteți poporul venirii Domnului și sunteți așezați de Dumnezeu să vă hrăniți cu hrană călugărească în toată vremea din an, tot timpul, adică să aveți de hrană pâine, legume, fructe, semințe, așa cum am voit să-l așez și pe Adam să împlinească în rai, dar dacă el s-a întărit să nu asculte și să întindă mâna spre ce nu era al lui de la Dumnezeu, iată ce a pățit cel ce și-a ales cunoașterea, care îngâmfă pe tot omul de atunci și până azi și până mâine, fiilor, și așa a pierdut Adam harul ascultării de Dumnezeu și a pierdut locul din rai și a adus durere peste el și din om în om de la Adam încoace, și iată, fiilor, îi este omului greu să asculte de Dumnezeu. Dar voi sunteți poporul cuvântului venirii Mele de la sfârșit de timp și vă hrăniți cu bucate curate în toată vremea, așa încât când vine vreme de post trebuie doar să vă lipsiți de untdelemn și de vin și să căutați după puterile fiecăruia din voi să aduceți Domnului jertfa inimii și a trupului cu toată bucuria sufletului din voi, iar inima trebuie să fie înfrânată de la tot ce nu este plăcut cerului, iar cu hrana să aveți în grijă în așa fel încât să puteți face și datoria treburilor care trebuiesc ținute din scurt în toate zilele și să vă poată trupul pentru toate câte aveți de purtat și de împlinit.

Așadar, fiți înțelepți, fiilor, și puneți în lucru dragostea dintre voi și Dumnezeu, dintre frate și frate apoi și cu acestea să vă chivernisiți voi jertfa cea pentru postul de bucate, căci voi sunteți plăpânzi aproape toți, că așa sunt copiii lui Dumnezeu, nu sunt ca fiii lumii, ci sunt firavi, sunt plăpânzi, dar au pe Dumnezeu de Tată cei ce sunt așa, și au de la Domnul împărțit lor harul iubirii de Dumnezeu și de frați și au duh iubitor de oameni și au în ei dorul să fie oamenii toți cu Dumnezeu și să caute după El cu dor, spre binele lor cel vremelnic, și apoi cel veșnic, o, și așa este viața și inima celor ce se dau lui Dumnezeu ca să-I fie fii și moștenitori cu El pe veci, o, și nu știu cum să vă grăiesc mai duios ca să fiți și voi duioși, blânzi și smeriți cu inima ca și Dumnezeu, fiilor.

Nu uitați, o, nu uitați, fiilor, povața Mea pentru cei ce postesc, căci am spus: *«Când postiți, să nu vă arătați oamenilor că postiți și să vă pierdeți plata, ci fiți senini, fiți blânzi cu fața și cu inima și cu purtarea, și să vă știe doar Domnul jertfa și ca să vă răsplătească El, Cel ce vede în ascuns inima fiecăruia»*.

Dacă trupul vă este neputincios și suferind, fiți înțelepți și cumpătați, și lucrați după puterea cu care vă poate și trupul, ca nu cumva să vă arătați celor din părți neputința cea de la post, ci să vă ajutați unul pe altul și să vă cercetați neputințele

și să fiți în stare și de îndeletnicirile pe care le aveți de purtat, iar sâmbăta și duminica să vă hrăniți cu bucate cu untdelemn ca să vă pregătiți puterea trupului să poată după datina creștinească până la ziua învierii, când vremea postului se ridică și se cântă cu bucurie cântarea învierii: Hristos a înviat!

Mâncați, fiilor, pâine cu mere, cu fructe, cu semințe, beți apă, și adăugați dulce rugăciune de iubire spre Domnul, dulci clipe de părtășie frățească pentru dragostea pe care Tatăl a avut-o de M-a trimis să Mă jertfesc pentru salvarea voastră și a tot omul din toate veacurile, o, și așa să vă îndulciți de părtășia cu Mine între voi, iar purtarea să vă fie caldă, duioasă, blândă, înțeleaptă, duhovnicească, fiilor.

Voiesc să nu sufăr de la voi, ci să Mă mângâi cu voi voiesc, măi fiilor. De aceea căutați să nu făptuiți nimic fără binecuvântarea Mea, ca nu cumva să pierdeți binecuvântarea Domnului de peste voi, o, fiilor. Dacă ați făcut cumva ceva de la voi și nu aveți binecuvântarea Mea peste fapta voastră, căutați să reparați, să vă depărtați de cele ce vă despart de binecuvântarea Mea, căci vremea este grea de tot, și nu voiesc să vă atingă pe voi această vreme grea.

Am tras semnalul mereu pentru ascultare de Dumnezeu, o, și văd multă depărtare de duhul ascultării, al binecuvântării, căci creștinii își fac voia împotriva celor cerute de Dumnezeu să le împlinească ei înaintea Mea, și s-au amestecat prea mult cu vremea de afară, cu duhul și obiceiul din lume, o, și se uită sfinții și plâng vremea asta grea și pe creștinii care se joacă cu duhul lumii fără să știe ce fac, bieții de ei.

Eram cu trâmbița Mea Verginica în lucru pe pământ și spuneam cu jale: *«Creștine, să nu folosești sau să faci ceva care te aseamănă cu lumea. Să nu porți ceas pe mâna ta ca lumea, că nu te cunoaște Dumnezeu dacă semeni cu lumea»*, o, și a dat creștinul ceasul jos de pe mână și îl purta în geantă ca să nu semene cu lumea, dar acum îl rog să aibă grijă mare să nu se asemene cu lumea, și nu mai vrea creștinul, o, nu mai vrea, dă să nu mai audă, și se ia unul după altul la asemănarea cu lumea, și toate le face fără binecuvântarea Mea, iar Eu, Domnul, Mă îngrijorez, Mă frământ cu toți sfinții și îngerii pentru soarta și mântuirea celor ce Mă cunosc prin acest cuvânt, și nu sunt în stare să asculte de povața Mea de peste ei, povață pentru fiii lui Dumnezeu.

Iată, poporul Meu, în vremea Postului Mare curățâ-te de păcate, fiule, de neascultare, de nepăsare de Dumnezeu și de cuvântul lui Dumnezeu, de asemănarea ta cu lumea, de faptele și obiceiurile care n-au parte de binecuvântarea lui Dumnezeu, care nu sunt din voia lui Dumnezeu și te despart de Domnul.

O, căutați cu înțelepciunea cea de sus, fiilor, că atâția pași greșiți făcuți de voi trebuie îndreptați și puși pe cale cu Domnul, ca nu cumva să vă câștige satana, după ce Eu, Domnul, atât de mult și de sfânt v-am învățat pe voi viața cu Dumnezeu între oameni pe pământ.

Acum vă las sub puterea înțelepciunii de sus, dar să vă și alegeți să stați sub această putere, fiilor. Binecuvântată să fie vremea postului care începe acum, dar și voi să fiți binecuvâtați ca niște fii ascultători și să ascultați de povața Mea de peste voi, că iată, am venit să vă așez cum se cuvine pe calea spre pregătirea cea care se sfârșește cu ziua de praznic a învierii Mele când veți cânta: Hristos a înviat!

Pace vouă acum! Și voi să-Mi aduceți Mie pace de la voi și să Mă mângâiați în durerea Mea și să Mă vindecați de greul Meu de la cei ce nu ascultă ca niște fii statornici în iubire și în credință și în cuvântul Meu!

O, întăriți-vă în iubire de Dumnezeu în toată vremea, și apoi să rămâneți așa, întăriți să rămâneți în iubire, fiilor.

Și iarăși pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

21 februarie/ 6 martie 2022

Duminica întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei

Cuvânt de trezire la veghe sfântă peste turma creștină și peste păstorii bisericii. Ivirea lupilor păstori a fost scrisă în Scripturi. Pace peste păstori și oi și anatema pentru cei ce strâmbă căile Domnului.

Pe pământ, în mijlocul neamului creștinesc, este scris în această zi duminica dreptei credințe, a ortodoxiei, după cum părinții cei sfinți la începutul bisericii Mele au așezat această mare pomenire în duminica întâi a postului mare.

Trebuie ca Eu, Domnul, să vin cuvânt peste turma creștină, turma care poartă numele Meu, ca să-i fac trezire mare la veghe sfântă, și apoi la lucrare sfântă peste pământ, că are mare datorie turma Mea peste tot neamul omenesc de pe pământ să țină viu adevărul care a venit odată cu Mine de la Tatăl la oameni să arate lumii de unde vine lumina cea pentru ea, și ce are lumea de făcut pentru taina luminii, pentru credința care a venit să mântuiască lumea de păcat, să-i dea de știre lumii că a venit Domnul pe pământ de S-a făcut om ca să-i arate omului calea, adevărul și viața și ca să aibă omul nădejdea care să-l îndrepte pe cale pentru viața sa pe pământ. Și iată, cuvântul Meu aduce în ziua aceasta peste biserica neamului român și peste tot neamul ortodox de pe pământ trezirea la lucru sfânt pentru oile nerătăcite de staul, și mai ales pentru cele care s-au rătăcit sub paza unor păstori străini de adevărul cel de la început al bisericii Mele, și se cere lucrare mare din biserică pornită, și care să trâmbițeze în lung și în lat că adevărul iubirii de Hristos trebuie păzit de lupi care fură oile din staul, și trebuie păzit de duhul cel rătăcitor, căci Eu, Domnul, curând, curând bat la ușa bisericii ca să-i întreb de oi pe păstorii de oi, care au datorie mare pentru soarta și statornicia turmei rămase în staul, și mai ales pentru oile care s-au lăsat amăgite de lucrarea lui satana cel cu fața vopsită, și care pare a fi că are peste tot păstori de oi, o, dar nu se pot aceștia ascunde de mincinoasa lor lucrare, căci nu seamănă cu Dumnezeu cei care slujesc sub nume de apostoli ai lui Hristos fără ca să aibă ei trimiterea Mea, numele de apostol din unii în alții de la începutul bisericii Mele și până azi, și iată, e mare de tot adevărul minciunii și se vede bine și se poate lucra peste el cu armele cele sfinte pentru scoaterea deasupra a adevărului cel dumnezeiesc, cel din străbuni, așa cum părinții sfinți la început au luptat prin duh apostolic de au tăiat din timp neghina care amenința soarta grâului, credința cea dreaptă, și au făcut sortarea și a rămas în sfeșnic lumina lui Hristos. Iar acum Eu, Domnul, vin la voi, cei ce stați pe scaun de păstori ai turmei creștine cu orânduială peste ea așa cum au lăsat-o sfinții ei, căci voi dacă nu vegheați pentru soarta turmei vine haita de lupi din toate laturile, vine tot mai mult dacă vede că păstorii n-au grijă să înconjoare staulul oilor Mele și să vegheze peste soarta lor, o, că mult prea multe oi au fost răpite de pe cale și merg amețite cu păstori fără trimiterea Mea.

Duminica ortodoxiei este pomenită în ziua aceasta, și trebuie să răsune în lung și în lat locul și adevărul lui Iisus Hristos prin biserică, și apoi întoarcerea la Domnul a oilor fă-

ră păstori și creșterea prin biserică a duhului cel păstoresc, căci oile dacă nu sunt păstorite sunt răpite din părți și-și poartă pașii spre nicăieri, iar Scripturile sunt limpezi de tot, dar trebuie să fie folosite de păstorii cei din biserică pentru a fi păstorire peste oi, căci bogăția cea mai mare a unui neam de pe pământ nu poate fi altceva mai mult decât numărul poporului creștin, poporul lui Hristos, după adevărul lăsat prin biserică de sfinții ei și prin ei, nu oricum, nu de pe unde vrea fiecare să învețe adevărul cel prin Hristos lăsat să trăiască în mijlocul turmei Domnului.

O, e vreme de veghe, iar vremea cere trezire la veghe a păstorilor care stau în fața turmei în numele lui Hristos prin biserică, precum este scris. Așadar, Păstorul păstorilor strigă la păstori să caute oile și să le pască după datină, să le întoarcă în staul pe cele ieșite pe câmp deschis și mânate spre păstori netrimiși să pască oile Domnului.

Ridicați-vă la lucrul cel sfânt, voi, cei pe care lumea vă știe că stați pe loc de cârmuit și de păzit și de hrănit cu cele din cer turma creștinească, peste care aveți împărțit lucrul vostru, ogorul vostru de lucru! Luați toiag în mână și încălțăminte de vreme rea și mergeți spre oile care rătăcesc, dar mai ales spre păstorii care fură necontenit din oile Domnului și spuneți-le acestora că nu sunt ei păstori ai oilor Mele, ci sunt lupi nărăvași, care iau din Scripturi lucrarea lor mincinoasă, și care a fost scrisă să se arate peste pământ peste turma creștinească și s-o dezbine și să scoată oi din turmă și să le răzlețească rătăcindu-le prin toți munții și văile, căci n-au vegheat păstorii bisericii pentru soarta oilor.

Vin și întreb pe păstorii de oi, și îi întreb și pe păstorii cu lucrare de lupi răpitori, îi întreb dacă se uită bine în Scripturi să-și vadă și să-și înțeleagă lucrarea fiecare căci este scris de la început ivirea păstorilor minciunii și neveghea păstorilor de oi, și iată pomenirea din biserică a dreptei credințe, zi în care părinții cei sfinți ai bisericii Mele se adunau cu turma și rosteau binecuvântările și anatemele și sortau la stânga și la dreapta minciuna și adevărul și scoteau mincinoasă lucrarea care se înfigea în turma creștină ca s-o rupă în bucăți, după cum ar fi dat dintre păstori să vegheze aiurea cu duhul lor și să schimbe datinile creștinești așezate la început.

O, iată de ce trebuie urmată așezarea cea de la început a bisericii Mele! În toate vremile s-a încercat de la mijloc clătinarea statorniciei credinței și a mersului turmei, iar păstorii cei plini de dragostea Duhului Sfânt au scos pe masă lumina ca să lumineze peste întuneric și să păzească turma de lupii cei neștiuți a fi lupi între păstori.

Iată, vine Păstorul la păstori, vine cuvântul lui Dumnezeu, vine din cer trâmbițare sfântă peste neamul creștinesc de pe pământ. Vă învăț pe voi, creștini ai bisericii Mele de peste tot pământul, o, așezați-vă în genunchi și cereți cu lacrimi pe Duhul Sfânt Mângâietorul să coboare pentru voi peste păstorii voștri prin biserică și ca să vă aibă în grijă ei, căci vremea de acum e tot mai grea, tot mai cu ceață și-s prea mulți lupi care pândesc soarta voastră pe la răspântii, iar voi nu aveți ocrotitori care să vă păzească de duhul minciunii, duh care dă să pară adevărul, dar adevărul Meu este calea cea cu crucea prin lepădare de sine, de plăceri, de bogății, de duhul trufiei acestui veac, și toate prin ascultare, o, fiilor creștini.

Cereți, fiilor, să vin și să vă dau prin rugăciune, căci vă voi auzi și voi ridica spre trezire și spre veghe pe păstorii care au sarcina cea sfântă să vegheze și să lucreze pentru voi.

Sună trâmbița din cer, sună deșteptarea peste turma creștină! Sună Domnul peste oi și peste păstori! E vremea postului mare peste turma creștină și trebuie peste creștini duh de pocăință și de umilință, și mai ales duh de credință sfântă, plină de veghe, căci prin credință vin toate, precum este scris.

Mă aplec de la Tatăl și până la picioarele celor ce vestesc pe Hristos peste pământ prin biserică, și spun cu duh duios: primiți-Mi strigarea, lucrați prin Duhul Sfânt ca să aveți cum să cunoașteți glasul Păstorului, Care vă strigă spre veghe, căci fi-va să vin curând, curând, și voiesc să găsesc gardul în picioare de jur-împrejurul turmei creștine, și pe voi la adăpost și sub păstori păzitori, și așa să pot să spun după adevăr: Pace ție, turmă creștină! Pace vouă, păstori și oi!

Și iarăși spun: Anatema vouă, cei ce strâmbați căile Domnului și pașii creștinilor lui Hristos!

Iar și iar pace vouă, celor ce stăruiți în numele adevărului cel prin biserica Mea, și care-și are așezarea și puterea ei cea de la începutul ei, cea prin părinți! Amin, amin, amin.

28 februarie/13 martie 2022

Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

Domnul rostește pace peste popoare și grăiește cu țara română, întărindu-i pacea la hotare.

Pace peste pământ! Pace din cer peste pământ! În vreme de lucrare sfântă peste neamul creștinesc de pe pământ, vremea postului mare, vreme de căință și de umilință și de rugăciune de iertare și de împăcare cu Dumnezeu și cu semenii, o, pace vouă, celor de pe pământ!

Sunt Domnul păcii, sunt Cel ce am împăcat pe om cu Dumnezeu prin jertfa Mea de pe cruce acum două mii de ani. Sunt Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl. M-am deșertat pe Mine Însumi și am venit pe pământ născut din mamă Fecioară și a început atunci cu Mine odată ivirea neamului creștinesc pe pământ și le-am spus tuturor: *«Cel ce voiește să vină după Mine și să umble cu Mine și să fie cu Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea urmându-Mi»*. O, așa am spus, și le-am spus: *«Pace vouă!»*, și așa Mi-am descoperit calea pe care Eu merg cu Tatăl, și am spus: *«Eu sunt Calea, Adevărul și Viața».*

O, Eu sunt! Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Cel ce grăiesc din cer peste pământ și Mă fac carte de cuvânt pe plaiul tău, țara Mea de azi, dată Mie de Tatăl încă de la începutul facerii lumii ca să-Mi fii casă și masă de cuvânt acum, la sfârșit de timp, țara Mea. Stau pe vatra ta cuvânt din cer de aproape șaptezeci de ani și M-am făcut pe meleagul tău cuvânt peste pământ. În ziua aceasta sfântă, la jumătatea postului mare, au scris părinții sfinți duminica sfintei cruci, mijlocul urcușului spre praznicul amintirii Învierii Mele, ziua împăcării lui Dumnezeu cu omul căzut din rai, și pentru care Eu am plătit cu moarte pe cruce, Dumnezeu pedepsit în locul omului păcătos, iubirea care s-a arătat ca să fie ea pe pământ cu oamenii și să se ridice prin ea neamul lui Dumnezeu, neamul creștinesc. O, și ar fi să fie acum o vreme de pace și de căință peste neamul creștinesc, iar unde nu este pace Mă apropii cu slavă de cuvânt și spun: Pace vouă, celor fără de pace! Iarăși pace vouă! Auziți ce vă aduce vouă Dumnezeu Fiul?

O, pace vouă, popoarelor, pace pe meleagurile voastre și în inimile voastre și între voi! E vreme de iertare și de iubire, de post de bucate și de grai de rugăciune între om și Dumnezeu, între mai-marii popoarelor și Dumnezeu, fiecare pentru poporul său. Cuvântul Meu din ziua aceasta să liniștească

încordările dintre frați, dintre creștini, dintre popoare, dintre conducătorii de popoare!

O, pace vouă, iar și iar pace vouă! Aceasta trebuie să se lucreze acum, în vremea postului mare, mai ales acum, când este scris în calendarul sfinților post de bucate și de păcat și de nedragoste, căci nedragostea aduce vreme de război între creștinii lui Dumnezeu, dar dragostea aduce pacea și liniștea în inimi și pe pământ.

Iată, spun în ziua aceasta o taină mare și spun: Ori de câte ori s-a ivit pe pământ între oameni și între neamuri vreme de răzvrătire și de război, n-a fost aceasta din altă pricină, decât lucrarea cea împotriva lui Dumnezeu, împotriva crucii, a cărării lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ. Chiar dacă se vorbea despre alte pricini pentru care se iveau războaie, neliniște și jale mare, n-a fost vreodată să nu fie acestea pentru lovire în Dumnezeu, pentru alungarea Domnului de la cârma peste popoare, și apoi sosirea durerilor și a nedragostei, răzbunare și dușmănie între oameni, bucuria diavolului, care se luptă să-L biruie pe Dumnezeu ori de câte ori găsește unelte cu care să lovească și să alunge pacea și să aducă durere și lacrimi, încercări și ispite pe calea neamului creștinesc.

O, e mic de tot omul. El însă se crede mare, atât de mare până să se creadă mai mare ca Dumnezeu, mai în drept să se dea mare, săracul de el om mare. Dar omul este mic de tot, o, și câți au fost prin vreme cărora Eu, Domnul, le-am arătat în vremea lor cât sunt de mici, de neputincioși pentru oameni și pentru ei înșiși cei mari, când ei se dau mari!

O, țara Mea română, ești casa și masa cuvântului lui Dumnezeu în vremea aceasta de veghe din cer peste pământ, când Eu, Domnul, vin cuvânt de la Tatăl la om ca să-Mi pregătesc sosirea cea cu slavă a întoarcerii Mele văzute, când Mă voi arăta cu zeci de mii de sfinți, precum este scris, ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa, ca să binecuvintez pe cei ce M-au iubit și M-au urmat și M-au slujit, și ca să Mă îndepărtez de cei ce M-au alungat și M-au disprețuit cu necredință.

O, neam român, îți întăresc paza la hotare așa cum am făgăduit, iar tu fă-te glas de rugăciune spre Dumnezeu pentru tine și pentru toate neamurile pământului, și mai ales pentru neamul creștinesc de pe pământ de peste tot, neamul lui Dumnezeu, și care trebuie să semene cu Dumnezeu în credință și în iubire și în duhul păcii.

O, roagă-te pentru tine și pentru Mine cu tine și în mijlocul tău, țara Mea cea de azi! Întărește-ți credința și fapta credinței! Stai sub paza crucii! Fă-te cale cu lumină pentru popoare, o, țara Mea creștină de când Hristos pe pământ a venit! Iubește din toată inima și ființa pe Domnul Dumnezeul tău și urăște păcatul și pe diavol urăște-l, căci el este vrăjmașul care se luptă cu omul să-l doboare sub păcat, iar omului îi trebuie pocăință și ridicare, smerenie și iertare și îi trebuie pe Dumnezeu.

Binecuvântată să fie paza cerească la hotarele tale, neam român, și pacea cea din cer peste tine și cu tine, țara Mea! Sus crucea și împărăția lui Dumnezeu în mijlocul tău! Roagă-te pentru pacea popoarelor și pentru încreștinarea lor, căci creștinii sunt cei ce seamănă cu Hristos, nu cu oamenii, iar Eu sunt Domnul păcii și îi învăț pe oameni iubirea, smerenia, blândețea, iertarea, bunătatea și mila, pacea.

Grăiesc aceste cuvinte deasupra pământului român și așa să meargă ele peste pământ în lung și în lat, ca să lucreze cuvântul lui Dumnezeu peste toate neamurile de pe pământ!

Bisericii și turmei creștine din neamul român le întăresc veghea și lucrarea cea sfântă, rugăciunea de strigare și de slavă pentru Domnul, și mai ales credința și roadele ei, Duhul Sfânt lucrător prin credință.

O, cu cât vei iubi cuvântul Meu de peste tine, cu atât mai mult vei străluci tu, biserica Mea din mijlocul acestui neam, ales pentru sfârșit de timp, pentru Dumnezeu. O, ai grijă mare, că e vremea să se lucreze prin credință, popor creștin, și e vremea să lucreze Domnul, căci s-au stricat peste tot orânduielile sfinte de peste oameni și trebuie îndemn la veghere și la sfințenie, căci vremea aceasta cere, nu altceva cere ea.

Din nou spun: Pace peste pământ, pace din cer peste pământ! O, pace vouă, popoarelor! Pace vouă, celor fără de pace, căci vremea este să vegheați!

Pace vouă, celor ce stați cârmuitori peste popoare, și pace între voi! Războiul nu este de la Dumnezeu, ci este vrăjmaș lui Dumnezeu și omului. De la Dumnezeu este pacea. O, pace vouă, credință și pace, cruce și biruință prin cruce! Ferice popoarelor care au pe creștetul lor crucea, semnul Fiului Omului, semnul biruinței cu Dumnezeu!

Iar și iar cuvânt de împăcare: Pace peste pământ, pace din cer peste pământ și peste popoare! Și fericiți sunt și vor fi făcătorii de pace, și aceia sunt și vor fi cei ce se cheamă fii ai lui Dumnezeu pe pământ, precum este scris! Amin, amin, amin.

14/27 martie 2022

Praznicul Buneivestiri

Îndemn la credință și statornicie în viața creștină. Iubirea multora se va răci. Lucrul creștinului în obște.

Cuvântul Meu este venirea Mea cu sfinții, căci singur nu umblu nici în cer nici pe pământ, nici în cele nevăzute nici în cele văzute ale facerii lui Dumnezeu.

Vine Domnul cuvânt pe pământ după două mii de ani de la venirea Sa întrupat în pântece de Fecioară și născut Om, ca să plătească prin jertfa Sa pe cruce răscumpărarea omului pierdut din Dumnezeu, ca să-l aducă la Tatăl înapoi pe om, căci omul este lucrarea lui Dumnezeu.

A venit prin înger cuvânt de la Dumnezeu că vine Domnul pe pământ ca să aducă mântuirea omului, dar taina aceasta au înțeles-o atunci puțini de tot, căci cum s-ar fi putut lucra dumnezeiește în vremea aceea dacă n-ar fi fost ținută sub taină venirea Mea de la Tatăl după om?

Mi-am făcut lucrarea pentru care am fost trimis și am căzut apoi jertfă pe cruce ca să Mă arăt Dumnezeu venit în taină după om, căci învierea Mea a treia zi a umplut pământul, și de atunci s-a numărat timpul lui Iisus Hristos până azi și până mâine, iar Eu, Domnul, vin de la Tatăl cuvânt pe pământ la două mii de ani de la nașterea Mea între oameni și apoi învierea Mea și apoi promisiunea că voi veni iar.

Pace ție, popor născut din cuvântul Meu cel de azi! O, pace ție și credință ție, măi popor care stai de vorbă cu Dumnezeu, și ai grijă mare de credință, de statornicia ei, că iată, Eu vin și tot vin, și nu este credință pe pământ ca să vin, dar vin prin credința ta dacă am pus Eu ca să ai credință! O, îi trebuie fapte credinței ca să se dovedească ea, ca să rămână ea, ca să poată ea. Este scris că din pricina duhului lumii iubirea multora se va răci, abia va mai pâlpâi, căci duhul lumii intră prin ochi și prin urechi și prin piele, intră până la os, intră până la inimă și slăbește dragostea cea pentru Dumnezeu și slăbește apoi credința și e de vegheat zi și noapte împotriva duhului lumii, care îl învață pe creștin să ia din lume, să semene

cu lumea, căci ca să semene cu Dumnezeu trebuie să se uite la strămoșii care n-au iubit lumea, ci pe Dumnezeu și cărarea după Dumnezeu, lucrarea și fața veșniciei. Dar când Mă uit la viața și la fața creștinului, la purtarea și la îndeletnicirile lui, se vede răcirea dragostei despre care Eu, Domnul, am vestit că va veni peste creștin din pricina duhului lumii, și va căuta creștinul să semene cu lumea, nu cu strămoșii cei sfinți, care iubeau veșnicia și o lucrau pe ea cu viața lor și aveau îndeletniciri sfinte peste ei, o, și Mi-e dor de neam creștinesc care să trăiască pe pământ după legea raiului, și Mi-e dor de dragostea lui Dumnezeu în inima creștinului și în petrecerile dintre frați, o, și Mi-e dor și Mi-e tot dor de lucrarea veșniciei s-o lucreze ei.

O, popor al cuvântului Meu, Mi-e dor de cer pe pământ, măi poporul Meu. Eu n-am plecat în ziua înălțării Mele dintre ucenici, ci doar am intrat în cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu ca să pot să rămân cu ei după felul Meu dumnezeiesc, ca să nu se învețe cu Mine creștinul, ci să slujească Domnului cu credință și cu dor și după datini duhovnicești și cerești cu viața lor, cu dorul lor de Dumnezeu, căci duhul lumii îl muncește pe om pe pământ când el nu se așteaptă, și îl ia pe creștin dinaintea lui Dumnezeu de nu mai știe bietul creștin dacă mai are sau nu pe Dumnezeu cu el, dacă mai poate și Domnul să încapă să petreacă în viața creștinului.

O, fiilor, întristat am fost și acum două mii de ani, întristat sunt și acum, căci duhul lumii Îmi șubrezește iubirea celor ce Mă află și cred și dau să Mă urmeze, iar lepădarea de sine și crucea nu se lipesc odată cu căutarea după Dumnezeu a omului.

Iată dușmanul Meu și al omului: duhul lumii, fărădelegea care crește și tot crește și dă pe deasupra și iau din ea toți și o și plătesc, nu pe degeaba.

Îmi plâng durerea. Dragostea multora s-a răcit și se răcește, o, și de ar mai rămâne și din cei care să caute să se desfacă de sub această primejdie, că nu-i primejdie mare cele ce vin peste lume, precum este scris să vină și să fie, ci semnul răcirii dragostei este dureros, o, și de aceea aduc de știre că este de vegheat și de ales bine calea cu Dumnezeu și neamestecarea cu lumea și cu duhul ei și cu fața ei, căci Eu, Domnul, am căutat cu viață curată de lume cât am stat cu ai Mei și cu ucenicii apoi și i-am învățat pe toți să nu iubească lumea și îndeletnicirile ei și gusturile ei și lucrările ei meșteșugite să atragă spre lume pe om.

O, e de vegheat, nu e de pierdut vremea. E de făcut gard apoi, ca să mai rămână și Dumnezeu cu ceva, căci amestecul trece peste măsurile toate, și nu mai seamănă omul cu Dumnezeu, nu mai vezi nimic curat de lume și de duhul ei, de cele scoase de ea ca să ia tot omul din destul, și iată, duhul lumii a acoperit fața pământului, precum este scris, și e numai piață peste tot și merge omul și-și cumpără față nouă că nu mai poate altfel, nu mai poate fără cele scoase astăzi și iarăși astăzi, iar dragostea multora se răcește, se tot răcește, și Eu strig la poporul cuvântului Meu să-și facă gard viu și să se apere cu el de duhul lumii și să caute cu Duhul lui Dumnezeu, Care să-l învețe îndeaproape să trăiască pe pământ ca în cer, cu totul după voia lui Dumnezeu, cea care aduce cerul pe pământ și suie pământul la cer prin dragostea de Dumnezeu, căci dragostea dacă se răcește uită omul de Dumnezeu apoi ca și lumea care a uitat de Dumnezeu pentru dragostea de lume, ca și acum două mii de ani când duhul lumii i-a biruit pe oameni să nu tragă după Dumnezeu când Eu, Domnul, am venit să Mă fac cunoscut omului.

O, fiilor, Mi-am spus jalea. Am spus acum două mii de ani de semnul acesta dureros: răcirea dragostei. Ridicați-vă mari cu duhul și cu fapta credinței și stați tari împotriva duhului lumii și îndemnați-vă ca frați ai lui Hristos și rămâneți ai Mei, fiilor. Curățați-vă de pe lângă voi tot ce înseamnă lume, căci Eu l-am învățat pe om cum să trăiască mai frumos, mai sfânt, mai curat, mai neamestecat. Când intru în casa ta, să am cum să Mă odihnesc, fiule, să nu Mă sfiesc de ceva care nu seamănă cu viața Mea, cu voia Mea, cu dragostea de Dumnezeu, măi copii ai Duhului Sfânt, cu Care vă hrănesc de atâta vreme, fiilor.

Eu știu și cât trebuie îngăduit pentru folosul mersului Meu peste pământ. Eu știu măsura pentru care trebuie să Mă aplec, dar o știu Eu, nu tu, fiule. O, ai grijă de dragostea de Dumnezeu. Nu lucra fără întrebare, fără binecuvântare peste fapta ta, peste dorința ta. Ajustează-ți pentru tine viața Mea, nu viața ta. Eu n-am putut petrece pe pământ în locuri strălucitoare omenește, ci M-am tras cu facerea lui Dumnezeu, nu cu facerea omului, căci eram Dumnezeu. O, așa îi voiesc Eu și pe ai Mei, ca să pot și Eu să am locaș cu ei și să Mă odihnesc cu ei și la ei, căci viața de rai nu are nimic din lumea aceasta, ci are din cer, și are din legea lui Dumnezeu.

Cuvântul Meu este venirea Mea cu sfinții la voi, fiilor care Mă luați din cuvânt. Însuflețiți-vă dragostea și viața de rai, și pe cât puteți și voiți, ieșiți din lume, fiilor. Nu vă amestecați cu lumea, ci dați-vă lui Dumnezeu, și Eu vă voi primi pe voi, precum este scris de cei plăcuți lui Dumnezeu.

Vine Domnul cuvânt la voi și vă crește și vă învață atât de sfânt, fiilor. Eu din iubire vin și vă hrănesc cu mană din cer, fiilor. Să fie iubire între voi și Mine, măi fiilor, iar voi fiți mulțumiți așa.

Voi, cei din cetatea Mea de cuvânt, dați cuvântul Meu spre lucrare celor ce caută după el. O, e mult de lucru pentru întoarcerea omului la Dumnezeu, e mult și pentru cei ce știu cuvântul Meu dat de voi la cei ce Mă caută la voi. Vine vremea să fie scump de tot cuvântul Meu. Vine vremea iubirii pentru unii care iubesc pe Dumnezeu așa cum cere umblarea după Mine.

Acest cuvânt este îmbrățișarea Mea, vestirea Mea pentru dragoste de Dumnezeu între creștin și Dumnezeu.

Pace peste cei ce se hrănesc cu mana cuvântului Meu! Voi dărui priceperea cu care să înțeleagă poporul Meu voia Mea, dorul Meu după el, după viața lui sfântă.

Pace vouă, o, pace vouă, fiilor din cetate, și celor ce Mă iau de la voi pentru lucrarea asemănării lor cu Domnul, pentru sfințenia lor, căci dorul Meu acesta este: sfințenia celor ce umblă după Domnul cu pașii lor! Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2022

Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Chemarea omului spre nașterea din nou. Îndemn la rugăciune pentru cei zămisliți la zile mari. Despre venirea creștinilor la sărbători.

Cobor în staul și Mă așez cuvânt în carte și-Mi hrănesc mlădițele care au rămas și stau în viță, și așa vin Eu pe pământ după două mii de ani de la întâia Mea venire și lucrare în mijlocul oamenilor.

Așa vin Eu acum, cuvânt vin, și-Mi pregătesc cu el ziua slavei Mele, și-Mi pregătesc un popor care Mă împarte

când vin și grăiesc.

Și pace ție, popor al cuvântului Meu, și stai întru întâmpinarea Mea și pune-Mi pe cale cuvântul ca să meargă el și ca să lucreze el cu puterea Mea peste pământ ca și acum două mii de ani, iar Eu, Domnul, am grijă să-ți fiu recunoscător pentru slujirea ta lângă Dumnezeu, numai să ai putere și credință, și să nu-ți fie greu să crezi cum le era greu ucenicilor Mei să înțeleagă și să creadă atâtea cuvinte mari, cu care-Mi deslușeam între ei lucrarea facerii omului nou, după chipul și asemănarea Mea, iar cel ce crede este cel ce se lasă făcut așa, o, că mare trudă este lucrarea facerii omului, a celui ce se crede făcut de Dumnezeu și nu se mai așează cu pace și cu primire spre lucrarea facerii omului nou, iar Eu sufăr fără de rod de două mii de ani și aștept cu împărăția Mea ca să găsesc om pentru ea și să locuiască ea cu oamenii, și așa am suferit și acum două mii de ani, și omul stă mai mare ca Dumnezeu pe pământ și Mă dă în lături, nu se gătește frumos și sfânt pentru întâmpinarea Mea, o, și nu e o mai mare durere ca aceea când omul Mă ține deoparte, fiindcă nu dă să se pregătească pentru Mine și-și tot vede de ale sale, iar Eu plâng pentru despărțirea de Mine a celui ce nu Mă vrea.

E praznic sfânt în amintirea Mea cu ziua când cu câteva zile înainte de Paștele iudeilor acum două mii de ani Eu împlineam Scripturile cele despre Mine scrise și intram în Ierusalim pe mânz de asină ca un Împărat preaslăvit de popor cu osanale și cu finice în mâini, iar preoții făceau sfat să Mă prindă și să Mă dea osândirii pe cruce, o, și iată, ca și atunci când plângeam Ierusalimul care nu pricepea nimic când era cercetat de Dumnezeu, așa și acum, plânge Duhul Meu și plâng cu Tatăl pentru despărțirea de Mine a celor ce nu Mă iau în casa lor, nu se gătesc pentru primirea Mea și-și văd de ale lor zi după zi, și lacrimi Îmi curg pentru răcirea dragostei, care tot crește în calea Mea din partea atâtor suflete de la care așteptam primire și iubire și căutare cu dor după Mine, căci Eu de dor am venit din cer pe pământ, de dor am pătimit pentru om, de dorul omului am suferit și am plâns, iar omul este rece cu Dumnezeu și-și vede de ale sale pe pământ.

Stau de vorbă cu cei ce Mă cunosc prin acest cuvânt și-i rog cu lacrimi, îi rog de rugăciuni spre cer pentru ei și pentru cei reci cu Dumnezeu, căci Eu, Domnul, aduc de știre că au nevoie de rugăciuni de pe pământ atâția plecați care nu-și găsesc odihna din pricina neînțelepciunii cu care au stat pe pământ, și stau suspinând și așteptând o mână întinsă spre Dumnezeu pentru ei, pentru ușurarea lor, că au plecat neîmpăcați cu Dumnezeu și n-au avut parte de deșteptare din păcat, o, că au fost zămisliți în zile mari și sfinte, și au zămislit copii tot așa și ei, căci oamenii pe pământ zburdă de duhul desfrânării simțurilor și nu mai au astâmpăr, și vai celor ce au mintea lor și n-au pe nimeni să le deschidă ochii minții și să fugă de păcatul despărțirii de Dumnezeu!

Iar acum, voi, care știți de plânsul cuvântului Meu, rugați-vă pentru voi și pentru cei ce v-au zămislit pe voi, că trebuie cumva strigare la cer pentru cei zămisliți la zile sfinte și care așteaptă cu durere o milă pentru ei.

O, omule zburdalnic, Dumnezeu ți-a dat minte ca să primești de la El, de la slujitorii Lui, nu să-ți faci tu rost de minte pentru tine, că iată, faci copii, și nu știi cum să te porți în fața lui Dumnezeu cu viața ta, și păcătuiești în zile sfinte și ies din tine copii, spre durerea lor și a ta și a Mea. O, nu-ți mai fă rost de neascultare și de greșeli care te fac nevrednic de Dumnezeu, ci fă-ți rost de potrivire pentru nedespărțirea ta de Mine, ca să te scape Domnul de plata păcatului și să nu-ți întârzii salvarea, și caută spre pocăință pentru tine și pentru cei plecați de pe pământ neiertați și neîmpăcați cu Dumnezeu.

Iată, firea cea rea îl arată pe om necroit din aluat bun și nefăcut apoi de cineva după voia Domnului și iertat de păcat. O, nici un om nu este vrednic, dar nu căuta cu deadinsul să te nepotrivești pentru nedespărțirea ta de Mine, căci Eu, Domnul, sunt Cel ce trebuie să te iert de greșeale, omule fără de unirea ta cu Domnul în Care crezi și nădăjduiești pentru ajutorul tău de la El.

Purtarea fiecărui om îl arată din ce este croit, din ce aluat este ieșit, și trebuie să ridice el rugăciuni la cer pentru el și pentru părinți și pentru strămoși, pentru toți cei care n-au iubit pe Dumnezeu cu statura lor de pe pământ, o, și-ți trebuie umilință mare, omule, ca să plângi tu după dragostea de Dumnezeu și să-ți scrie Domnul iertare ție și strămoșilor tăi, căci vieții vremelnice îi urmează apoi viața veșnică și trebuie iertare de păcate pentru cei vii și pentru cei adormiți, și această lucrare lucrez Eu, Domnul, prin venirea Mea cuvânt pe pământ și prin punerea la slujire cu rugăciune spre cer pentru cei plecați nepregătiți și pentru cei rămași și neîndreptați, și care n-au o minte peste ei spre îndreptarea lor, căci vai omului care se conduce singur, că nu e de la Dumnezeu aceasta!

Omul trebuie să ia din față minte și să caute după cele din legea Domnului, și așa să vegheze zi și noapte pentru viața sa, și aceasta este înțelepciunea pe care Eu, Domnul, o aduc acum pe pământ, că vreau învierea să-ți dau, omule, vreau să cunoști bucuria învierii, vreau să-ți dau iertarea păcatelor, dar caută-Mă cu dor și așează-te să te faci ascultător lui Dumnezeu. Iată vin după tine, strig cu cuvântul ca să Mă auzi și să-Mi ieși în cale și să Mă întâmpini și să-Mi deschizi și să-ți dau salvarea.

O, așa este omul, e păcătos săracul, iar firea lui cea rea îl macină pe dinăuntru și pe dinafară. De la începutul tău cu drumul Domnului trebuie, omule, să-ți omori firea cea veche și rea, că altfel stai cu ea pe cale și faci rău cu ea pe calea cea cu frați pe ea, frați ai Domnului, și se strică mult aluat.

Au rămas puțini cu Mine, și aceasta din pricina firii care nu moare în om. Am avut mai mult popor, și după o vreme au început să cadă ca merele din pom, în care din timpul înfloririi este intrat viermele în floare și a crescut cu omul odată și l-a mâncat pe dinăuntru și n-a lăsat pe nimeni să-l curețe de primejdia aciuată în el pe dinăuntru, și apoi încep să cadă merele din pom.

Iată, firea îl dovedește pe om când nu se așteaptă, și măcar să-L lase pe Domnul să-l curețe, să-l înnoiască, să-l ierte și să-i îngrijească apoi pașii, ca să nu cadă ca merele din pom cei ce vin să se dea lui Dumnezeu, să nu cadă din pricina neînnoirii lor, căci toate, toate trebuie să se facă noi, precum este scris despre înnoirea lumii, despre totul nou.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, le e tot dor la creștini să vină în sărbători, dar dor de pregătirea lor după voia Mea pentru nedespărțirea de Mine apoi, o, nu-i văd că au făcut ei aceasta. Toți dau să stea încurcați ca în toată vremea acestei lucrări de cuvânt. Toți au întârziat, nu s-au pregătit, nu s-au despărțit de neascultare, iar firea le face mereu numai rău, numai despărțire de voia lui Dumnezeu, numai depărtare de Domnul. O, ei nu înțeleg nici pe departe misiunea Mea cu voi, și de aceea se joacă de-a dorul de voi, de locurile Mele cu voi, și se joacă de-a ascunselea și nu știu cum vine aceasta, dar Eu văd cât se joacă și cum.

Cine nu știe că Dumnezeu a făcut mai întâi lumina, unul ca acela nu începe cu lumina când dă să vină spre scăpa-

rea cea de la Domnul. O, iată de ce plâng cu Tatăl și cu voi! O, cum să nu plâng și să tot plâng? Plâng și de mila voastră, că nu-i cine să înțeleagă mersul Meu cu voi, fiilor, și este de ce să plângem.

Plângeți-vă și voi păcatele, măi creștini care Mă știți din acest cuvânt și care tot doriți să veniți în sărbători! Plângeți și voi, o, fiilor! Faceți-vă rost de plânsul cel dulce acum, cu pocăință frumoasă și curată ca să scăpați, fiilor, de plânsul cel atâta de amar al nepetrecerii cu Domnul pe pământ, și în cer apoi. Vă învăț, vă îndemn spre înviere, ca să puteți după adevăr să știți să spuneți: Hristos a înviat!

Vin Paștile Domnului, iar Mielul nu-I dorit, nu-i dor de părtășie cu El la cei ce nu se pregătesc pentru Paștile Domnului. O, nu vă mai puneți singuri piedică, voi, cei care luați cuvântul Meu de la izvorul lui. Dați din cale toate piedicile, lepădați-le ca pe niște vrăjmași, și numai cu Domnul să trageți apoi, și să-L trageți spre voi cu dorul din voi și cu ascultarea de cuvântul Său. Aceasta trebuie să facă omul pe pământ: ascultare de Dumnezeu cu iubire.

Și peste câteva zile să întâmpinăm cu ascultare taina și cântarea învierii și să se suie la cer că Hristos a înviat în cei ce cântă învierea Sa!

O, pace, fiilor de la izvorul Meu cu voi, pace vouă! Hrăniți-vă cu Paștile Domnului și fiți cuminți și ascultați de la Mine și așa să lucrați, căci voi nu aveți cuvântul vostru, și doar cuvântul Meu să-l dați celor ce vor cuvânt de la voi pentru ei.

Vă dăruiesc mângâieri și puteri sfinte, fiilor. Vă voi însoți cu cuvântul Meu în zilele praznicului Învierii Mele, și dați-l spre hrană tuturor celor care caută pe Dumnezeu la voi, și pe care îi aștept să și învețe de la Domnul viața lor cu Domnul.

Și iarăși pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

4/17 aprilie 2022

Praznicul Învierii Domnului

Domnul va răsturna planul diavolului. Cei ce-și zic creștini au viață păgână. Domnul va împlini Scriptura nașterii din nou a lumii.

Bat clopotele pe pământ peste tot, bat și în cer, bat de înviere, bat pe pământ și în cer, și cântă în toate limbile pământului, cântă creștinii și păgânii, cântă Hristos a înviat!

În fiecare loc pe pământ la miezul acestei nopți și până spre zori se cântă cântarea învierii Mele, iar Eu, Domnul, tresar cu toate cetele de sfinți și de îngeri înaintea iubirii lui Dumnezeu, căci Tatăl Meu M-a trimis acum două mii de ani să așez pe pământ din partea Lui față în față cu oamenii iubirea răstignită pe dealul Golgota, Fiul lui Dumnezeu murind pe cruce de dorul omului, cutremurătoarea clipă când Dumnezeu Fiul a fost respins și dus spre răstignire între doi tâlhari, răbdând iubitor și plin de dor să Se ridice dintre morți și să-Și mărturisească adevărul venirii Lui din cer pe pământ, iubirea care L-a coborât de lângă Tatăl slavei ca să Se facă cunoscut Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, răscumpărător al omului căzut din rai prin păcat, iar omul să tresalte și el în fața acestei mari iubiri, căci Domnul a suferit pentru toate păcatele oamenilor, și nu mai poate fi o mai mare iubire ca aceasta, o, și i-am învățat atunci pe cei ce umblau pe urma Mea și le-am spus lor: *«Iubiți pe vrăjmașii voștri și binecuvântați pe cei ce vă blesteamă și vă prigonesc».* Așa i-am învățat, căci vreau să semene cu Mine cei ce vin după Mine să cunoască iubirea și taina ei și puterea ei, și nu este putere mai mare ca iubirea pe care a scris-o Dumnezeu pe pământ cu însuși sângele Său, cu însăși jertfa Sa de pe dealul Golgotei acum două mii de ani.

O, fiilor, e mare puterea iubirii Mele de pe cruce, măi fiilor cu care-Mi scriu pe pământ venirea Mea cea de după două mii de ani în slavă de cuvânt. Vin la voi ca să Mă așezați în carte și ca să Mă împărtiți în zile de Paști peste pământ cu grăirea Mea.

Ar fi fost greu de tot pe pământ și peste oameni dacă în vremea aceasta de așa mare întuneric n-aș fi putut pune deoparte un popor mititel ca să stea înaintea Mea și să Mă așeze cuvânt pe pământ ca să pot Eu să stau prin cuvânt rostit în luptă cu satana, stăpânitorul acestui veac, și să cârmuiesc Eu, și nu el, o, că nu poate Dumnezeu să lase biruința în mâna potrivnicului Său și al omului, căci el l-a doborât din rai pe om la început, iar Eu acum, la sfârșit, vin să-i smulg biruința lui cea de atunci, și i-am dovedit aceasta acum două mii de ani, și de atunci e amețit de tot, e turbat din cale afară. O, dar ce să-ți fac, satană, dacă n-ai dat să înțelegi prin vreme cuvântul lui Dumnezeu cel prin profeți, de tot te zbați în gol, și iată-Mă cuvânt peste pământ pe urma ta ca să-ți stric planul tot, cel lucrat la întuneric ca să câștigi cumva, dar nu, Eu stau de veghe și-ți răstorn mereu mersul, căci sunt Dumnezeu, iar tu ești potrivnicul Meu și te aștept să-ți lași jos șiretlicurile cu care încerci omenirea, căci Eu te-am biruit și te-am judecat acum două mii de ani, iar tu ești necăjit și te tot zbați în gol. Sunt cu cuvântul pe urma ta și a celor ce-ți slujesc planurilor tale ascunse, și iată, zi mare, praznic de înviere, și stai și tu și auzi acum cum se cântă pe pământ peste tot în sunet de clopot și de toacă Hristos a înviat! O, cântă și cei ce fac voia ta, cântă și ei, cântă creștinii și păgânii cântarea învierii Domnului: Hristos a înviat!

O, fii ai lui Dumnezeu, și voi, fii ai oamenilor, vă învăț cu același cuvânt: iubiți pe Dumnezeu, iubiți-L cu adevărat cu toată puterea iubirii și a inimii din voi, și aceasta vă învăț mai ales. O, iubiți așa cum am iubit Eu, nu cum știți voi iubirea. Iubirea și-a arătat chipul acum două mii de ani pe dealul Golgotei pe o cruce din lemn, răbdând răstignirea și iubind în mari dureri de naștere din nou a lumii, așa cum era proorocit să se împlinească atunci și apoi până la sfârșit de timp, căci Eu, Domnul, vin să înnoiesc totul și lucrez prin cuvânt.

Cântă creștinii și păgânii în zi de Paști Hristos a înviat! Ce are Dumnezeu de spus prin aceasta ce spune?

O, fiilor ascultători, și voi, cei neascultători de Dumnezeu, ce înseamnă să fii creștin și ce înseamnă să nu fii creștin? E vremea să fie cunoscut numele de fii ai lui Dumnezeu și numele de fii ai oamenilor, e vremea să știe și fiii lui Dumnezeu și fiii oamenilor ce are Dumnezeu de spus prin aceasta ce spune?

O viață de creștin, de fiu al lui Dumnezeu, nu poate să aibă omul oricum sau cum o fi. Ea este îndătinată cu multă zestre, cu o statornică lucrare a datinilor creștinești lăsate prin sfinți și urmate apoi cu o mare datorie sfântă de cei ce sunt creștini toată viața lor pe pământ. Dacă ești creștin cu viața ta, ți-o păstrezi neamestecată și nu-ți calci datoriile de fiu al lui Dumnezeu. În biserica lui Hristos este toată învățătura dreptei credințe și datoriile unui creștin. Cei ce părăsesc acestea și se folosesc de numele de creștin neținând dreptarul și pasul după datină, aceia cad în păgânie, se abat de la dreapta lucrare de

fiu al bisericii lui Hristos, și iată, așa durere mare se urcă la cer, căci cei ce-și zic creștini nu au, nu mai au viață de creștin, nu umblă în orânduiala cea după Hristos, stau în păcate, calcă peste așezările cele pentru sfinți, nu seamănă cu sfinții, și mai degrabă seamănă cu fiii lumii, umblă cu ei și ca ei, iubesc veacul trecător și toate îndeletnicirile lui, n-au legătură strânsă, nedesfăcută cu Domnul Mântuitorul, Care Și-a dat viața pentru viața bisericii Lui, nu au lucrarea ascultării și a binecuvântării peste pașii și lucrările lor, o, și se urcă durere la cer și nu mai este înțeleasă lucrarea și viața de creștin, și satana are bucuria cea împotriva Mea din pricina celor ce având nume de creștin nu au și viața la fel, nu au nedespărțit de ei pe Domnul, iar fără Domnul nimeni nu poate scăpa de boldul lui satana, care are marfa la vedere și nu stă din lucrul său cu care înșeală clipă de clipă inima din om.

O, e ușor să-ți cânte inima și gura Hristos a înviat! Dacă nu-I faci Domnului bucuria deplină în tine și în lucrarea ta, El plânge de la tine, plânge că nu-L iubești, că nu-L urmezi, că nu te temi să faci acestea. Plânge Domnul când te vede că nu dai să înveți viața și lucrarea de creștin, iubirea și datoria ta înaintea Domnului tău.

Am coborât milă mare pe pământ. Am venit acum și am ales o mânuță de fii creștini și i-am întărit în veghe mare pentru viață creștină și am făcut din ei calea cuvântului Meu peste pământ și i-am așezat ca pe un dar de mare preț bisericii lui Hristos, neascultătoare cu multul și ea față de datoriile lăsate prin sfinți să fie trăite cu sfințenie de turma creștină, și puțin a dat ea să înțeleagă taina aceasta a Mea așezată în mijlocul ei, că am luat din mijlocul ei o mânuță de fii și i-am așezat la lucrul cel pentru răscumpărarea fărăturii căzute din Dumnezeu.

Venirea Mea cuvânt pe pământ, poporul cel micuț, pe care Mă sprijin să vin și să lucrez cuvântul Meu rostit și împlinit apoi, această lucrare tainică e încă neînțeleasă, dar ea va aduce bucurii mari pe pământ, o, și trebuie încă răbdare în cer și pe pământ, căci omul este greoi la înțelegere așa cum erau și ucenicii Mei până să vadă cuvintele Mele împlinite.

Încă puțină răbdare și va răzbi înțelepciunea cea de sus în mulți la un semn de sus, căci Eu, Domnul, trebuie să am grijă mare să-Mi acopăr și să-Mi ocrotesc calea venirii Mele, și voi lucra în chip minunat prin împlinirea cuvântului Meu, cu care Eu tainic cârmuiesc lumea și împlinirea Scripturilor cele de pe urmă, că trebuie iubirea de Dumnezeu să biruiască peste lume, și mulți să îmbrace cămășuța de creștin și de român, căci lucrul cel de naștere din nou a lumii îl am așezat aici, pe meleagul român, pe limba românului și pe credința lui cea lăsată din străbuni prin biserica sfinților Mei, și iată și azi, în zi de Paști, am la masa de cuvânt un sfânt român, ierarhul Calinic, și stă el uimit privind cu Mine și cu sfinții Mei împlinirea proorociei de Nou Ierusalim în neamul român, și pe care el a avut-o descoperită de Dumnezeu în parte, căci Domnul Își ocrotește împlinirile nedând pe față mură în gură totul, că dușmanii sunt mulți, și trebuie grijă mare să nu fie stârniți și să umble cu descusutul și să încurce tainele Domnului.

Am la masă de înviere pe mama Mea Fecioara și am ucenicii și ucenițele învierii Mele. Am în zi de Paști popas cu sfinții în grădina Mea de cuvânt și stăm cu voi în cuvânt, fiilor din grădină, și cântăm Hristos a înviat. Vă întărim iubirea lui Dumnezeu între voi și așteptăm inimi mai multe să priceapă taina Mea cu voi, taina și viața de creștin, adevăratul nume de fiu al acestei lucrări de cuvânt. V-am dat de știre că Mă doare că nu Mă doresc, că nu Mă iubesc creștinii din pricina iubirii de sine, din lipsa dorului de Dumnezeu, dar cu voi vreau să-Mi șterg lacrima aceasta dureroasă și să vă mângâi și pe voi în dureri, o, că multe aveți de purtat și de dus, și vă am puțini față de multa trudă care se cere pentru mersul Meu și pentru cetate și pentru grija de popor, fiilor, iar poporul nu-Mi aduce bucurii din pricina iubirii de sine, măi fiilor.

Ne trebuie răbdare și iubire, ne trebuie rugă îndurerată către Tatăl așa cum M-am rugat Eu acum două mii de ani pentru ucenicii care aveau să treacă prin ispita cea de la prinderea Mea prin vânzare, și apoi răstignirea Mea, dar le-am adus apoi bucurie, iar celor ce se bucurau de prinderea și apoi răstignirea Mea le-a venit întristarea cea mare, teamă și durere apoi.

O, așa lucrează Dumnezeu după ce rabdă îndelung cu iubire și cu milă, iar dacă cei răbdați nu-și moaie cerbicea și inima, n-au parte de rodul iubirii Domnului și singuri aleg să rămână de partea durerii apoi.

E praznic sfânt în cer și pe pământ, dar oamenii au viață păgână ca și iubirea lor, și nu știu să-L bucure pe Domnul când dau ei să cânte: Hristos a înviat!

Îl mângâi pe Tatăl din pricina acestei dureri, că nu Mă iubesc creștinii cu viața lor. Vă mângâi și pe voi, fiilor, și Tatăl este cu voi cu mângâierile Lui, căci doare nedragostea de Dumnezeu a atâtor creștini de pe pământ, și care n-au învățat taina vieții, viața cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu trăită pe pământ.

Cântăm în cer, cântăm și pe pământ cu voi: Hristos a înviat! Mângâieri și nădejdi sfinte să ne dăruim, căci așa ne-am mângâiat unii pe alții, Eu și ucenicii Mei acum două mii de ani în ziua bucuriei de după durere, ziua învierii Mele, o, fiilor. Amin, amin, amin.

11/24 aprilie 2022

Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Banul este șarpele care l-a scos pe om din Dumnezeu. Tămăduire peste cei încercați de duhul amestecării. Recunoștință față de părinți.

Cuvântul Meu din zilele acestea este iubirea Mea, cu care umblu între cer și pământ ca să ajung până la inima omului și să-l fac să dorească după Dumnezeu, după iubirea de Dumnezeu, care nu s-a prins de omul cel de la început ca să rămână ea apoi de moștenire inimii omului, iar acum, la sfârșit, umblu cuvântând, și duhul cuvântului Meu se poartă pe deasupra, umblă din loc în loc să-și găsească sălaș și primire, o, și greu mai deschide omul, greu mai dă să creadă și să înțeleagă vorbirea Mea cu omul, căci iar grăiesc ca la început cu omul, o, și tot ca și atunci nu voiește nimeni să aibă părtășie cu Mine, să ia de la Domnul cuvânt și ascultare cu iubire apoi, iar Eu stau cuvânt cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vin la voi și-Mi fac casă și masă de cină cu voi și-Mi arăt împlinirile, că am de împlinit Scripturile care mai sunt, și toate ale lucrărilor lui Dumnezeu le-am împlinit cu omul în toate vremile, dar acum, la sfârșit de timp, nu mai găsesc om care să aibă inima spre Dumnezeu, o, nu mai găsesc credință pe pământ, fiilor, iar de câte ori Mi-am împlinit cuvântul cel prin prooroci vestit să vină spre împlinire, a trebuit să-Mi pregătesc oameni și să pun în ei duhul credinței în Mine și să împlinesc apoi prin credința lor, și numai prin credința omului pot Eu să lucrez lucrările Mele, voia Tatălui Meu pentru întoarcerea în rai a omului care a pierdut pe Domnul și locașul Domnului și a căzut apoi pe pământ și

geme fără să știe de unde vine și tot vine căutarea omului după odihnă, după pace, după mângâierea pierdută la început prin neiubirea de Dumnezeu, o, și nu știu cum să mai găsesc cale de cuvânt ca să ajung la urechea și la inima celui pribeag pe pământ și să-i dau vederea duhului apoi, și cu ea să vadă pe Dumnezeu că Îl așteaptă și bate să I se deschidă și să intre să-Și facă locaș în om și masă și odihnă și petrecere sfântă și mângâioasă pentru inima omului și să vrea el să se facă fiu al lui Dumnezeu, căci omul nu mai este fiu al lui Dumnezeu, o, fiilor, și s-au înmulțit doar fiii oamenilor pe pământ, iar fiii lui Dumnezeu caută și ei după obiceiurile fiilor oamenilor, și vine Domnul pe pământ cuvânt și strigă în lung și în lat să-i dea omului împărăția Sa, mântuirea sufletului pierdut pentru împărăția lumii trecătoare, care trece și nu mai este apoi, dar Domnul este netrecător, și rămâne în veci, și voiesc să fie și omul ca Dumnezeu, să aibă și omul iubirea de viață și de bogăție, nu bogățiile pământești să le aibă și să le caute omul.

Voiesc să te tămăduiesc de duhul pierzării, omule care tot dai să câștigi și să ai. Ai pierdut smerenia inimii, care te ținea legat cu inima de Dumnezeu, ai pierdut această odihnă și ai luat în minte și în inimă trufia de a te despărți de Dumnezeu pentru duhul lumii, iar lumea și stăpânitorul ei te-au învățat iubirea de argint, al doilea greu păcat din cele șapte păcate de moarte, o, și nu mai e om, și nici copil să nu se joace cu acest șarpe, pe care îl atinge cu mâna ori de câte ori dă să-și facă plăcerile inimii, că numai cu banul poate omul să cumpere lumea și plăcerile ei și nevoile cele pentru viață depărtată de Domnul, iar înțelepciunea vindecării de iubirea de argint nu mai are pe unde pătrunde în om, o, nu mai are când.

Iată stăpânitorul acestui veac, cât de ușor îl stăpânește pe om, de nu mai poate omul scăpa spre Dumnezeu! O, cum să mai tămăduiesc Eu omul? Păcatul iubirii de argint e prea acoperit de ochii și de mintea omului. Umblă omul după bani, se duce peste mări și țări să-și facă rost de bani, de acest șarpe care a luat stăpânire mare în inima omului, iar satana îl ajută pe tot omul să umble cu sculele lui și să stea în duhul lumii, vrăjmașul cel ascuns chiar și de cei aleși pentru Domnul pe pământ, o, și sunt prea puțini dintre cei ce fug de acest șarpe: banul.

O, omule flămând de duhul lumii, banul este cel ce-ți umple mintea și inima de griji. Vezi tu cu ce umbli? Vezi după ce cauți? După bani cauți. Iată, banul este șarpele care l-a scos pe om din Dumnezeu, Tatăl Dumnezeu, iar tu nu-L mai ai de Tată pe Dumnezeu și umbli cu șarpele pe mână și nu-i mai simți mușcătura cu care sapă pic cu pic peste viața ta. O, cum să fac cu tine ca să te cuprindă duhul înțelepciunii de sus, duhul învierii din această moarte care ți se pare ție viață?

O, ce să le fac celor bogați de averi și de bani? Ce să le mai fac celor ce și-au tot strâns și și-au făcut plăcerile inimii și și-au pus în cămări să tot aibă? Cum să-i mai tămăduiesc de iubirea de argint, rădăcina tuturor păcatelor?

Caută omul după bani ca să-și îndeplinească dorințele, o, și nu se mai teme de acest păcat, nu mai fuge de șarpe, nu mai poate scăpa. Mă port din loc în loc să găsesc om să-l tămăduiesc de păcatul din el și să-l am curat de păcat. A voit duhul lumii să Mă ia și pe Mine să Mă închin lui și să-Mi dea lumea sub picioare, dar a plecat satana biruit și rușinat, căci numai lui Dumnezeu trebuie să aducă închinare cei ce sunt ai lui Dumnezeu pe pământ. O, nu poate așa omul, nu se îndură să spună și el: *„du-te, satană!”* Satana îi dă omului bani, iar cu banii cumpără tot de la satana, tot de la lumea de sub stăpânirea lui, și așa îl ține satana pe om rob sub stăpânirea lui. Nu poate să cumpere omul cu bani decât de la satana, căci banul este rodul păcatului și este iubire de argint la îndemâna oricui voiește să nu-L iubească pe Domnul pe pământ.

O, cine să-i spună omului ceea ce numai Dumnezeu poate să-i spună și să-i descopere? Cine să le spună bogaților ce și-au agonisit cu viața lor de pe pământ? Îi stă omului în minte și în fire câștigul de bani cu orice preț. Nu mai poți să vezi om care să se teamă de bani, nu se mai teme omul de această lucrare de pierzare a sufletului. De la început s-a smuls din Dumnezeu omul, iar Eu, Domnul, umblu plângând acum, la sfârșit de timp, să-l strig pe om, să-l învăț cu cuvântul, să-i arăt deșertăciunea căutărilor lui, să-i spun de Dumnezeu cum plânge îndurerat după el, să-l sfătuiesc să fugă de satana, de toate uneltirile lui ascunse de mintea și de inima din om ca să nu-l scape spre libertatea cea de la Dumnezeu, o, și nu mai am odihnă căutând cumva să-l cuprind pe om în iubirea de Dumnezeu și să nu mai aibă el atâtea griji cu care să-și umple vremea vieții și să-și uite de viața sufletului său.

O, e greu de tot să-l am al Meu pe cel ce caută după Mine cu inima din el. Are omul pensie de bătrânețe și nu știe, bietul de el, ce este această lucrare a stăpânitorului acestui veac, care și-a făcut bine socotelile ca să-l poată avea la mâna lui până la sfârșit pe om pe pământ.

E mârșav planul lui satana și e bine acoperit. Grăiesc cu voi, fiilor care v-ați despărțit de lume și v-ați dat Mie ca să am Eu grijă de voi și să-l păcălim pe satana, măi fiilor. V-am învățat să nu umblați cu mâna pe bani, și am binecuvântat între voi cum să se lucreze cu banul, cum să stați departe de atingerea aceasta, și cu ascultare să lucrați, fiilor. V-am învățat să lucrați cu mâinile voastre ca să nu vă poată învinui satana de iubirea de argint. Am nevoie de voi să stați sub ascultare de Dumnezeu, fiilor. Cine se aseamănă cu voi pentru ca să poată greși își va lua plata cuvenită, căci voi aveți de purtat venirea Mea cuvânt pe pământ, iar cei ce se măsoară cu voi nu au această măsură și lucrare cu ei.

Voiesc să așez tămăduire multă peste cei încercați încă de duhul amestecării, și care îi învinuiește, fiilor. Voiesc să Mă iubească cei iubiți de Mine pentru credința lor în venirea Mea cuvânt. Nu lumea trebuie s-o câștigi cu viața ta vremelnică, o, nu, ci viața cu Dumnezeu aici și pe vecii, fiule creștin, copil crescut cu slava cuvântului Meu. O, caută să știi și să înțelegi ce vrea Dumnezeu de la tine dacă ai venit la Domnul să te învețe ascultarea cea care-ți ocrotește viața.

O, nu vă trebuie multe pentru viață în Hristos, fiilor, ci vă trebuie puține, ca să puteți iubi pe Dumnezeu, că altfel sunteți împărțiți, și nu sunteți întregi nici într-o parte, nici în cealaltă, măi fiilor. Fugiți de bani, fugiți cât puteți, și nu vă încântați. Banul de care vă folosiți, să fie curat, curat, și căutați să înțelegeți, și să înțeleagă mulți această lege, care nu vă judecă de păcat. Banul îl îngroapă pe om în iad, nu îl eliberează de griji, ci, din contra, îl umple de griji, are nevoie de bani tot timpul și e mereu în cursa lui satana, căci cine are bani are și gust de păcat și de multe să tot aibă și din belșug să aibă. Fiii cuvântului Meu împart tot, și nu strâng nimic, nimic, nu dau să facă strânsură, ca nu cumva să aibă diavolul cârlig între ei, iar fiii oamenilor, o, de unde să știe ei aceasta? Cine să le spună să știe și ei?

Celor ce Îl iubesc pe Domnul nu le trebuie bani, ci pe Dumnezeu și iubirea de Dumnezeu, căci banul îl învață pe om spre păcat, spre nemulțumire, spre cârtire, spre certuri, spre neumilință și spre neascultare de Dumnezeu. Iubirea de Dumnezeu însă îl vindecă pe om de aceste păcate, așa cum i-am

vindecat Eu pe tâlhar, pe vameș, pe desfrânata, pe cei ce au ales iubirea, că dacă n-ai iubirea să te inunde, să simți cum te cuprinde în ea, o, cum să ți se șteargă păcatele făcute și să nu mai fii judecat pentru ele?

O, voi, care ați gustat din mântuirea cuvântului Meu, învățați din el, fiilor, și mai ales învățați slava recunoștinței pentru binele care vi se dăruiește, măi fiilor. Purtați-vă cu cei care v-au crescut trupește sau duhovnicește, purtați-vă înaintea lor așa cum M-am purtat Eu înaintea Tatălui Meu, ca un Fiu mulțumit, întru toate supus, ascultător și smerit, nu cu reproș cum s-a purtat Adam cu Cel ce l-a zidit pe el, cu nemulțumire răspunzându-I lui Dumnezeu după ce au greșit unul prin altul cei doi fii ai lui Dumnezeu: Adam și Eva, și apoi fiii lor, cei nemulțumiți de Dumnezeu.

Mă așez acum în genunchi înaintea voastră și spun aceasta cu graiul gurii Mele, iar voi să credeți, și vă rog îngenuncheat, faceți voia lui Dumnezeu, faceți-vă bucurie pentru Domnul, fiilor creștini care Mă știți și Mă credeți în acest cuvânt că sunt și că vă grăiesc vouă! M-am dat crucii ca să vă răscumpăr Mie, ca să vă ascund în Mine, și pe Mine în voi pe veci de veci, fiilor.

Mă voi apleca îngenuncheat și voi grăi cuvânt tămăduitor și pentru slujitorii la altare, că voiesc și lor să le curăț de păcat iubirea lor de Dumnezeu câtă mai este ea în ei, și apoi să poată și ei de partea Domnului mai mult, mai pentru turma nepovățuită, că iată cum Îmi povățuiesc Eu, Domnul, cu cuvânt sfânt pe cei ce s-au ales credincioși venirii Mele de azi pe pământ cuvânt!

Și acum, pace vouă celor din cetatea Mea de cuvânt, și celor care vor lua de la voi tămăduiri prin cuvântul Meu! Și iarăși voi grăi cu voi și vom lucra lucrările lui Dumnezeu, fiilor!

În zi de duh de tămăduire am așezat învățătură sfântă înaintea celor ce o vor lua pe ea de la Dumnezeu spre mântuirea lor. Amin, amin, amin.

16/29 aprilie 2022

Duminica a doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma

Sfântul apostol Toma suflă lucrare de pocăință peste slujitorii bisericii. Ce este cartea Cuvântul lui Dumnezeu. Îndemn pentru îndreptarea vremii sărbătorilor creștinești.

Pace vouă, o, pace vouă, fiilor, ucenicii Mei de azi! O, pace vouă, așa cum le-am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei de atunci în ziua când M-am ridicat din mormânt și, iarăși apoi, a opta zi de după învierea Mea ca să Mă vadă și Toma, care a lipsit dintre ucenici când M-am arătat lor întâia oară! Erau și ei neprimiți din partea Mea de mai-marii poporului de atunci, și lucrau cu grijă să Mă vestească înviat, și apoi toată istoria Mea cu ei de până la învierea Mea.

O, și azi, la fel ca și atunci este necredință, este neprimire, este nedumerire. Îi văd încă întrebători pe mulți, se întreabă ce este acest cuvânt, această carte, această mânuță de fii care mărturisesc că Eu, Domnul, petrec între ei, lăsându-le cuvântul Meu în cartea Mea cea de azi cu ei, cu voi, o, fiilor.

Intru iar și iar la ei, ca și atunci la ucenicii Mei prin ușile încuiate de necredința mai-marilor vremii de atunci, intru și grăiesc lor cuvântul Meu cel dintre voi pentru ei. O, cum să nu le spun și lor ca și vouă, cum să nu le spun: *„Pace vouă!”* și lor? Voiesc să fie și ei părtași ai bucuriei celor ce cred, căci fericiți sunt cei ce cred, așa am spus Eu între ucenicii Mei în ziua a opta de după învierea Mea acum două mii de ani.

Fericirea celor ce cred, o, nimeni n-o poate lua de la ei, nimeni, căci ei sunt cei neînfricați, îi ajută întru aceasta credința și puterea ei mare, așa cum pe atâția fericiți, care mergeau pentru Domnul până la mucenicie mărturisindu-L, îi întărea credința cea plină de dor pentru Domnul lor, și iată ce fericiți sunt cei ce cred de la Dumnezeu când El Se descoperă pe pământ lor!

Îmi gătesc acum cuvântul gurii Mele ca să intru cu el la preoții și arhiereii neamului român, și apoi peste tot pământul pe unde viețuiesc creștini ai bisericii lui Iisus Hristos după trăirea rânduielii cea de la început lăsată prin sfinți și prin părinți, începând de la ucenicii Mei cei dintâi și cărora le-am lăsat zestrea cea din neam în neam a fiilor lui Dumnezeu, credința și mărturisirea împărăției lui Hristos cu oamenii pe pământ, Domnul Cel înviat.

În a opta zi de după învierea Mea intru la voi, cei ce slujiți în mijlocul poporului român în numele Meu și al Evangheliei Mele de acum două mii de ani, și de aici spre tot poporul credincios de pe pământ.

O, pace vouă! Hristos a înviat!

Le spun și celor ce se luptă în ei înșiși să-și spună că nu cred în Dumnezeu, le spun și lor: *„Hristos a înviat!”* spre aducere-aminte de Domnul Cel înviat, căci le spun adevărul cel mare, cel ce a zdruncinat lumea toată de atunci și cea de după ei.

Hristos a înviat! Această veste sfântă a fost piatra de temelie a bisericii lui Hristos și a crescut pe piatra aceasta împărăția lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ, având la cârma ei preoți ai lui Hristos, mai întâi tainici din pricina necredinței stăpânitorilor lumii, și apoi ucenici credincioși, cunoscuți pentru slujire și pentru adevărul credinței că Hristos este Mântuitorul celor ce cred în El, este Domnul Cel înviat dintre cei morți.

O, apropiați-vă cu credință de Duhul Cuvântului Meu, Care intră la voi să Se dăruiască vouă, căci este El Mângâietorul Cel promis că va veni și va aduce de la Dumnezeu și va vesti lucrările lui Dumnezeu în mijlocul bisericii Sale, în mijlocul oamenilor.

S-au întrebat mulți și încă dau să se întrebe: ce este această carte a Cuvântului lui Dumnezeu și de ce vine ea, când este de ajuns Sfânta Scriptură? Așez acum lămurit răspunsul Eu Însumi, Care Mă scriu în cartea aceasta cu sprijinul urechilor și mâinilor fiilor credincioși acestui cuvânt coborât de Dumnezeu la ei pe masă.

Această carte este proorocită prin Scripturi că va veni pe pământ și se va numi Cuvântul lui Dumnezeu, venirea Mea cu sfinții în zeci de mii, precum este scris să vin iarăși, și iată, vin!

Această carte este cuvântul Meu cel de azi, cu care-Mi cresc un popor Mie slujitor în taină, învățându-l mereu să stea în voile lui Dumnezeu așa cum am stat Eu sub voia Tatălui Meu tot timpul, primind de la Tatăl toată lucrarea Mea ca un Fiu supus, ascultător, învățat de Tatăl cuvânt cu cuvânt, căci Tatăl Mă învăța, Mă hrănea cu voia Sa, iar Eu așa lucram, nu de la Mine, ci de la Tatăl lucram, ca și cei de azi, care iau de la Mine ce să lucreze, și ca să lucreze ei tot ceea ce le dau de lucru, așa cum am lucrat Eu pe pământ cât am stat cu trupul, și cu ucenicii Mei purtându-Mă, nu singur, o, că nu este bine să fie omul singur, și nici acum Eu nu umblu singur, căci cu sfinții vin, și lucrez și Eu și lucrează și ei și creștem prin cu-

vânt un popor sfânt și împărțim învățătura aceasta peste tot ca să fie ea pe pământ așezată pentru cei ce cred și se lasă cu învățătura cea mereu astăzi a lui Iisus Hristos, Care vine să înnoiască lumea, precum este scris în Scripturi despre nașterea din nou a lumii.

Apropiați-vă și hrăniți-vă din viță, voi, cei ce slujiți în numele Meu înaintea oamenilor, căci mlădița nehrănită se usucă fără hrană, dar cea hrănită și îngrijită aduce roadă, o, și aceasta fac Eu cu fiii cuvântului Meu prin cartea Mea cu ei, prin statul Meu în mijlocul lor cuvânt, ca să pot Eu prin credința lor să împlinesc Scripturile care mai sunt de împlinit și să-Mi amintească ei cu rugăciune și cu post că vin Scripturile cele de pe urmă așteptându-și împlinirea, iar Eu să le împlinesc.

Vă învăț și pe voi ca și pe ei, și iată ce vă povățuiesc dacă sunteți ai Mei, ai lui Hristos și ai învățăturii Lui: O, fiilor, țineți rânduielile sfinte ale bisericii, căci pildă de urmat trebuie să vă arătați voi tot timpul în fața turmei lui Hristos. Voiesc să îndreptăm cele ce trebuiesc îndreptate și așezate iarăși în bună rânduială, și iată ce vă rog, și îngenuncheat vă rog, faceți pe trupurile voastre drept semnul sfintei cruci când vă închinați înaintea celor povățuiți prin biserică, că iată, privesc la voi cu sfinții și văd că din pricina odăjdiilor prea bătute cu fir, prea împăunate, prea tăbloase, nu puteți de ajuns să ridicați mâna dreaptă de sub odăjdii și să vă însemnați pe trup semnul sfintei cruci la locul său, pe frunte, pe piept și pe umeri, și cu toată evlavia pentru acest semn, căci dacă crucea se așează strâmbă pe voi când vă închinați, vă văd cei ce vă privesc și vă judecă, fac păcatul judecății, bieții de ei, iar Eu, Domnul, vin la voi și vă îndemn ca și pe fiii cuvântului Meu și vin să vă grăiesc și vouă.

Priviți-i pe cei crescuți cu slava cuvântului Meu de azi, căci preoții cei dintre ei sunt îmbrăcați smerit, cu veșminte smerite, frumoase ca Hristos, din pânză țesută în cruciulițe, și cad frumos pe ei veșmintele lor și pot face ei drepte închinăciunile toate, o, și vă învăț cu umilință și pe voi, căci voiesc să semănați cu Mine, fiilor, și să stați în duhul smereniei sub învățătura Mea cea blândă și plină de iubire, ca să crească tot așa și turma, o, fiilor slujitori.

Iată, vremea vine tot mai cețoasă peste pământ, căci duhul lui satana lucrează de la întuneric asupra bisericii lui Hristos și dă să aducă strâmtorare mersului cu Domnul și voii Domnului peste pământ și peste oameni, iar Eu, Domnul, voiesc cu tot cerul de sfinți și de îngeri să țin pe mai departe sub adăpost ceresc pământul român și neamul de pe el, și iată, pot aceasta prin glasul cuvântului Meu, care ține departe orice putere vrăjmașă, dar este de vegheat și de îndreptat peste tot calea cu Hristos prin post și rugăciune și prin ținerea cu sfințenie a datinilor creștinești, prin credință tare, o, fiilor, căci Eu, Domnul, prin credința celor ce s-au voit cu Dumnezeu în ei am împlinit în toate vremile Scripturile și voia lui Dumnezeu peste pământ, și toate proorociile din Scripturi așa le-am împlinit.

Am așezat prin sfinții ei biserica și rânduiala ei, și pe patru stâlpi am așezat-o ca să stea, că am voit să nu se clatine ea, să nu se umble la temelia ei. Apoi însă unul din stâlpi a fost clătinat, s-a făcut mic de tot, căci fără postul care s-a micșorat de tot din pricina răsturnării vremii sărbătorilor creștinești acum o sută de ani, o, e greu acum fără rânduiala întreagă să ținem departe pizma vrăjmașului satana, și iată, este de reparat ceea ce s-a șubrezit la temelia bisericii Mele, iar pe fiii cuvântului Meu i-am învățat această reparare. Grăiesc cu ei așa cum grăia Dumnezeu cu omul la începutul cel de acum șapte mii de ani, iar voi știți aceasta din Scripturi, căci Eu, Domnul, am putere să fac această minune, să grăiesc pe pământ, și iată, grăiesc, o, și grăiesc și cu voi și vă învăț și pe voi frumusețea tainei de creștin al lui Iisus Hristos, că n-are cine să mai învețe turma spre Hristos.

Iată ce frumos, ce tainic lucrez Eu, Domnul, cu fiii poporului cuvântului Meu! I-am lăsat descoperiți, văzuți să fie. N-am mai lucrat cu ei ca la începutul bisericii Mele acum două mii de ani când preoții ei erau neștiuți de preoții legii vechi, și erau ei slujitori fiecare în familiile lor, iar patriarhul lor era tainic, chiar dacă iudeii îl numeau pe el *„dreptul”*, și era el ucenicul care a pus înaintea noii preoții sfânta liturghie, iar istoria îl numește pe Iacov întâiul patriarh al Ierusalimului, o, și așa Mi-am început Eu împărăția cerurilor pe pământ, neamul cel după Hristos, neamul cel creștinesc, și în taină am lucrat în mijlocul poporului de atunci și-Mi așezam împărăția pe pământ.

Vă învăț, fiilor, că pe ucenicii Mei i-am învățat mult acum două mii de ani, căci omul este plin de sine și trebuie biruit mai întâi, și numai apoi să Se așeze Domnul în el cu fața Sa, cu voia Sa.

Îi învățam pe ucenici privind îndelung la ei și peste ei și în ei, o, și aveau nevoie de învățătură și le spuneam: *«Feriți-vă de aluatul fariseilor, care este fățărnicia!»* O, feriți-vă și voi de acest aluat, vă învăț aceasta ca și pe ei, că văd că e de învățat și de împlinit povețele pe care vi le dau.

Fățărnicia, care s-a voit mereu a fi lucrare în biserică, o, e satanică această lucrare și iese deasupra când nu te aștepți, așa cum a ieșit cu răsunet acum două mii de ani păcatul lui Iuda, căci el nu-și arăta lucrarea lui ascunsă și se fățărnicea și de o parte și de alta, între ucenicii Mei și între preoții templului, care îi cumpărau sufletul prin duhul fățărniciei lor, căci se purtau frumos și mieros cu Iuda arhiereii și preoții de atunci, ca nu cumva să bănuiască el la ce faptă îl vor împinge pe apostolul Meu, care umbla de colo-colo fără veghe peste el, fără știrea celorlalți ucenici. O, numai Eu știam ce Scriptură trebuia să se împlinească prin neastâmpărul acestui ucenic împărțit cu pasul său, cu obiceiul său ascuns de ceilalți frați întru Hristos.

Am avut și am încă pe acest drum al poporului Meu de azi creștini care Mă știu și care umbă de colo-colo după obiceiul firii lor, chiar dacă la începutul lor cu acest drum dădeau ei să arate că prețuiesc aparte credincioșia lor pentru Mine, pentru ascultarea de povața Mea, pentru statornicie, dar mai apoi ei s-au schimbat, iar dacă s-au schimbat s-au ascuns cu lucrarea lor cu care umblau de colo-colo și n-au mai înțeles primejdia care i-a despărțit apoi de mersul lor cu Mine, o, și iată cum fățărnicia aduce după ea durerea și nefericirea celor nestatornici pentru vremea vieții lor, căci orice faptă își arată apoi rodul ei, bun sau rău, iar fățărnicia nu-ți aduce decât numai dureri apoi, așa cum a fost și cu soarta lui Iuda și a preoților fățarnici cu el ca să-L piardă apoi ei pe Hristos cu moarte pe cruce.

Sunt cu masă de cuvânt și sunt cu ucenicii Mei de atunci la masă cu voi ca să vă povățuiesc cu dulce cuvânt ca și pe fiii cu care Mă sprijin cu slava cuvântului Meu când îl așez în carte pe pământ. Apostolul Toma aduce vouă salutul învierii Mele și grăiește el vouă de lângă Mine și iată, binecuvântată să-ți fie grăirea ta de lângă Învățătorul tău Iisus Hristos, ucenic iubitor!

— De iubire și de dor, o, Doamne, de aceea am dorit să-Ți văd ranele, să mă închin

pentru ele înaintea Ta mărturisindu-Te înviat, Domnul meu și Dumnezeul meu.

Umblam și eu când și când despărțit de ceilalți ucenici, dar din cer înțeleg acum că toate au fost cu rost, totul a fost așezat de Dumnezeu pentru mărturisirea cea întreagă și nepărtinitoare, ca să rămână ea cu putere de credință pentru urmași, Doamne.

Poporul Tău cel mic de azi, acești puțini ai Tăi de azi, cu care Tu Îți sprijini venirea cuvântului Tău în cartea Ta de azi, o, sunt ei ca și noi, cei de atunci, stai cu ei ca și cu noi și îi înveți de la Tine ca și pe noi, Doamne. I-ai luat în slujba Ta cea tainică, i-ai luat dintre cei ce-Ți poartă amintirea prin taina de biserică a Ta, Doamne, și faci cu ei lucrare dulce și-i ții sub grija Ta, păzindu-i pe ei de tot răul ca și pe noi atunci, o, și le dai de lucru prin cuvânt, le dai putere de ascultare, îi ocrotești dumnezeiește și sunt ei cărarea Ta de venire a Ta cuvânt pe pământ, iar ei sunt cuminți, sunt harnici, stau sub harul credinței lucrătoare, ajută mersul Tău, Îți aduc slujire și rugă de mântuire pentru cei de pe pământ și pentru cei plecați de pe pământ, toate sub rânduiala cea nouă a cuvântului Tău, iar ocrotirea lor din partea Ta îi umple de nădejde, le dă statornicie și răbdare sfântă, toate prin ascultarea lor de Tine, Învățătorul lor.

Voi, slujitori în biserica neamului român, să știți că acești fii cu care Își sprijină Domnul Iisus Hristos cuvântul Său de pregătire a slavei zilei Sale, care vine curând, precum este scris să vină și să fie chemată să vină, o, ei nu trebuie să asculte decât de Dumnezeu mai întâi, iar voi să înțelegeți cu inima din voi ce este ascultarea lor de Dumnezeu, și numai apoi de cele ce seamănă cu voia lui Dumnezeu, care vine spre ei de pe pământ s-o săvârșească ei.

Fiți fericiți, frați iubiți, fiți prin credință fericiți cu fericirea mea, căci fericiți sunt cei ce cred, o, frați iubiți! Dacă n-aveți această fericire în sufletele voastre căutați după ea ca s-o căpătați, ca să fiți voi fericiți, că iată, vine Domnul între voi cuvânt că vă iubește, că vă dorește fericirea pe care o au cei ce cred și iubesc ascultarea de Hristos, lucrările Sale cele din toate vremile, căci Domnul nu stă în cer, iubiților, nu, ci lucrează mult, mult și mereu și împlinește tainic tot ce este scris în Scripturi să se arate și să se așeze să fie apoi, iar voi însănătoșiți-vă credința și iubirea, că vine spre voi vindecarea cea din cer, numai să vă aplecați spre ea, numai să credeți, frați iubiți.

Și acum, amin, Doamne, și mă aplec cu dor ca un ucenic al dorului de Tine și de tainele Tale, o, că multe sunt, dar mintea omenească e mică de tot, e puțină din pricină că omul a luat fără de ascultare de Tine din pomul din care Tu i-ai spus să nu mănânce, iar el a luat și a mâncat și a știut binele și răul și s-a văzut gol apoi și s-a văzut greșit și s-a rușinat de fapta neascultării sale, prin care și-a agonisit rușine.

Sunt ucenicul Tău, sunt trimisul Tău și suflu lucrare de pocăință peste toți cei care slujesc pe pământ în numele Tău, și Te rog pentru cei dintre ei care se umilesc și se căiesc de păcatele lor din viață, Te rog să le ștergi Tu, Doamne, pe toate, iar eu îi iert și îi dezleg pe ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și îi povățuiesc spre darul credinței sfinte, spre statornicie, și tainic să Te urmeze făcând voia Ta și a cuvântului Tău, așa cum ucenicii Tăi cei de azi Te ascultă și se apleacă, Doamne, sub cuvântul Tău.

O, slavă Ție pentru aplecarea Ta de acum! Stăm și noi îngenunchеați cu Tine înaintea ușilor lor ca să se deschidă ele și să fie primit Domnul și urarea Sa de pace peste ei după opt zile de la slava învierii Sale. Amin.

— O, pace vouă ucenici însoțitori ai Mei ca să intru cu voi în mijlocul celor ce poartă numele Meu pe pământ în zilele acestea și să le grăiesc lor cuvântul Meu, povața Mea! Aș fi avut și am multe să le spun. Mă uit însă cât pot ei purta și cât nu, și îi îndemn spre credință sfântă, căci Domnul lucrează mântuire mare la mulți.

Rămân tainic în mijlocul ucenicilor Mei de azi, cu care Mă port cuvânt peste pământ și pe care îi am aparte ca să pot să-i țin curați și neamestecați cu cele ce nu sunt sub ascultarea voii lui Dumnezeu, căci voia omului e multă pe pământ, la fel și în biserici, și stă ea împotriva voii lui Dumnezeu cu oamenii, o, și de aceea Îmi țin deoparte micuțul Meu popor, mânuța Mea de fii, cu care Îmi vestesc și Îmi așez pe pământ împlinirea Scripturilor de apoi așa cum sunt ele scrise să vină și să fie așezate pe pământ.

Vă spun acum vouă, celor ce slujiți în biserica neamului român, și prin vorbirea Mea vouă spun la toți cei credincioși, creștini după datina celor dintâi de acum două mii de ani, vă spun vouă salutul bucuriei celor ce Mi-au fost aproape atunci când am înviat și le-am șters lacrimile durerii de pe obraz spunându-le după învierea Mea: *„Pace vouă!”*, și apoi le-am spus: *«Luați Duh Sfânt, și precum Tatăl M-a trimis pe Mine, și Eu vă trimit pe voi să vestiți pe Hristos și biruința Sa asupra stăpânitorului satana, căci Hristos a înviat și a biruit prin cruce!»*

Pace vouă, dar și fericirea celor ce cred v-o dăruiesc vouă! Eu sunt Cel ce sunt. De șaptezeci de ani Mă desăvârșesc pe pământul neamului român prin acest cuvânt. Eu sunt Cel ce sunt și de aceea pot să grăiesc și să împlinesc cuvântul Meu. Eu sunt, și voiesc să știe toți cei cărora cuvântul Meu le dă putere să creadă, că datu-Mi-a Tatăl toată puterea în cer și pe pământ, și iată, vin cu putere de cuvânt, iar Tatăl Se mângâie cu Mine și de la Mine văzându-Mi iubirea cuvântând și chemând omul spre împărăția lui Dumnezeu și a fericirii celor ce cred, căci fericiți sunt cei ce cred!

Iubirea strigă pe uliță să vină oamenii spre ea, căci Hristos vine și vine, precum este scris.

Îmi așez numele pe epistola Mea cea de azi. Sunt Iisus Hristos, Domnul Cel înviat a treia zi din mormânt, după făgăduința cea scrisă în Scripturi să se împlinească, și ea s-a împlinit. Amin, amin, amin.

18 aprilie/1 mai 2022

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de biruință

Binecuvântare pentru pregătirea mesei de pomenire a celor adormiți. Omul necunoscut este cursă. Împlinirea Scripturilor este lucrată tainic prin această lucrare de cuvânt.

Intră Domnul în cartea Sa cea de azi cu slava cuvântului Său și cu sfinții, fiilor care-Mi purtați cuvântul pe pământ.

Am ceata mucenicilor în sărbătoare, că este serbat după calendarul creștinesc ostașul cel biruitor cu Hristos în fața mai-marilor vremii, și, care, aducând jertfă idolilor lor, își arătau necredința în Dumnezeul creștinilor și dădeau la chin și la moarte pe mărturisitorii Mei, o, și curgeau în fața lor semne și minuni prin lucrarea credinței mucenicului Gheorghe, dar trufia care îi stăpânea îi ținea legați la ochi și la minte, căci prin mărturisitorul Meu avea să rămână mari

mărturii pentru puterea turmei bisericii, pentru credință și pentru cruce, o, fiilor.

Omul care este creștin cu adevărat se cunoaște după roade ca și pomul și de aceea e bine să ai cum să-l cunoști pe om, o, și de aceea ți-am dat să știi că omul necunoscut e cursă pentru tine, fiu creștin, e cursă pentru oricine nu-l cunoaște, și e bine să se țină seamă de acest adevăr, căci duhul rău lucrează să strice, să înșele, să atragă omul de partea lui pentru lucrările lui cele potrivnice omului, o, și e plin pământul de om necunoscut, căci așa este pe pământ, dar Eu, Domnul, am lăsat învățătură de veghe peste cei de pe calea cu Hristos, numai să țină seama de ea cei care voiesc să aibă parte de ocrotire, de smerenie, de roade dătătoare de viață pentru el și pentru cei din jur, și iată, nu are înțelepciune de viață cel care nu are peste el povățuitor din partea lui Dumnezeu, veghetor pentru pașii vieții lui.

O, ce frumos s-a ales de partea duhului vieții acest mucenic când a fost să aleagă între adevăr și minciună! I-a înfruntat pe cei ce slujeau idolilor, a respins tot ce i se promitea pentru lepădarea de Hristos și s-a îmbrăcat cu Dumnezeul lui, al creștinilor, și și-a arătat roadele și mult a rodit, că mulți văzându-i roadele iubirii de Hristos au părăsit idolii și s-au unit cu Domnul prin moarte de mucenic și s-a umplut cerul de cei născuți prin credința acestui mărturisitor, iar celor ce nu le-a fost dat să înțeleagă minunile credinței și făgăduințele vieții veșnice au rămas pierduți, au rămas cu idolii, cu minciuna care stăpânește pe cei sortiți pieirii de veci. Iar când împăratul vremii a ispitit pe mărturisitorul Meu cerându-i să învieze un mort din mormânt, o, a ieșit mortul și a mărturisit statul lui în foc pentru slujirea la idolii cei mincinoși, trăind cu trupul pe pământ cu trei sute de ani înainte de nașterea Domnului.

O, iată ce mult înseamnă rugăciunea cea pentru tine și pentru cei ce au fost și pentru cei care vor mai fi, măi creștine al acestui cuvânt! Te-am învățat, fiule, rugăciunea vieții, te-am hrănit cu povață de cuvânt din cer, că au nevoie de înviere atâtea suflete pierdute prin păcat.

E lupta tot mai grea între lumină și întuneric, că duhul trufiei a căzut peste tot, peste mari și mici, și iată, lumina este tot mai lovită, tot mai necunoscută, din pricina celor ce nu vor cu lumina pe calea lor și a celor mulți care tot rătăcesc. Că Mă uit, fiilor, cum parte din slujitorii de altare țin robite de ei sufletele celor ce aud de lumina cuvântului Meu și le spun să nu se ducă spre ea cei care ar da să știe de la Dumnezeu, de la cuvântul Meu cel de azi, o, și le spun celor de sub mâna lor să nu se apropie, de parcă ar sta de vorbă cu niște copii pe care îi sperie cu *„bau-bau”*, iar oamenii nu știu ce să facă cu viața lor.

O, nu e *„bau-bau”*. E cuvântul vieții acest râu de cuvânt, dar cum să-l înțeleagă și cum să se apropie cei ce slujesc plăcerilor vieții ca și cei îndrumați de ei, și pe care nu-i ajută ca niște păstori de suflete, ci, din contra, le încurcă pașii, speriindu-i ca pe niște copii?

Dar iată pildă de luptă pentru viață, căci mucenicul Gheorghe nu s-a aplecat neînțelepciunii celor ce nu-L voiau pe Dumnezeu peste ei cu faptele vieții lor, o, și s-a ridicat mare cu Domnul mărturisitorul lui Hristos și a salvat de la deșertăciune suflete multe, iar Eu, Domnul, dau să-l așez să grăiască de lângă Mine, dar el voiește să grăiesc Eu, căci pentru el a grăit și grăiește credința lui, și grăiește iubirea lui, și acum se bucură cu sfinții întru venirea Mea cu ei și îi este mângâiere mare și îi este de ajuns, mai mult decât ar avea el să grăiască acum, căci faptele lui grăiesc ele și sunt ele povață mult pentru cei ce merg spre Domnul cu pașii vieții lor.

Așadar, fiilor, în ziua aceasta de sărbătoare de sfinți vă ridic și vă binecuvintez lucrarea pregătirii mesei de pomenire pentru cei adormiți, așa cum am lăsat Eu orânduiala cea din mijlocul poporului cuvântului Meu, și iată, aici în grădină îi chemăm să vină la masă cu Noi și cu voi, căci Eu sunt cu voi de fiecare dată venit cu mironosițele învierii Mele și cu ucenicii Mei de atunci și binecuvântăm această întâlnire, o, și toate scăunelele de aici vor primi spre popas în grădină pe toți cei de la Adam și până aici, căci lucrarea Mea cu voi este pentru înviere, fiilor, și este pentru răscumpărarea prin Hristos.

Binecuvântată să vă fie truda cea pentru pregătire și ziua de popas a Mea cu sfinții Mei, și a lor, a celor ce așteaptă tot timpul rugile și jertfele de aici pentru ei, fiilor, și iată, fiți pentru odihna lor, lucrați pentru bucuria lor, pentru mântuirea lor, iar Eu, Domnul, am grijă de voi pe veci de veci, căci omul creștin se cunoaște după roade ca și pomul, precum este scris despre lucrările fiilor lui Dumnezeu.

Binecuvântată să fie ziua de serbare a mironosițelor învierii Mele și masa care se va așterne și toți cei care vor sta la masă cu voi și cu Noi și cu cei pomeniți, oaspeți în grădină în duminica a treia după Sfintele Paști!

Și acum zic: ridicați-vă pentru pregătirea acestui popas, fiilor, iar Eu vă voi învăța de aproape ca să știți voi de la Mine și așa să lucrați.

O, fiilor, e vremea aceea când morții aud cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Meu de la voi și se ridică spre plata faptelor lor, dar mai ales spre iertarea lor cea prin stăruința rugăciunilor de aici pentru ei. Așadar, Eu, Domnul, vă îndemn iar și iar și mereu, lucrați cu Mine, fiilor, nu fără Mine să lucrați voi! O, cum să faceți aceasta? Iată cum: Toți cei care iau cuvântul Meu de aici, voi și ei, deschideți măcar în fiecare zi cartea cuvântului Meu ca să stau Eu de vorbă cu voi prin ea și să vă amintesc grăirea Mea cu voi, o, că mereu v-aș grăi, fiilor, și n-aș mai sfârși să vă grăiesc, căci Eu sunt fără de sfârșit, dar omul nu poate cât Dumnezeu, și poate Domnul ce nu poate omul.

Deschideți, fiilor, cartea Mea cu voi măcar când porniți la lucrul zilei! O, deschideți-o, fiilor, și luați din ea pe Duhul Sfânt, luați Duh Sfânt, luați din cer, luați ca să fiți din cer, ca să fiu cu voi din cer la lucrul zilei, fiilor, și apoi ca să grăiți între voi din cuvântul Meu cu voi, că altfel v-ar scrie satana la el că nu-L iubiți pe Dumnezeu, că nu împliniți cuvântul Meu, că nu vă pasă de grăirea Mea cu voi și o lăsați deoparte!

O, ce mult v-am dat, ce mult vă dau, ce mult grăiesc cu acest popor! Așa și atât ar fi să facă și poporul cu Dumnezeu. Cel ce nu stă cu Domnul de vorbă ziua și noaptea, unul ca acela stă departe de Dumnezeu, Îl ține pe Domnul departe de el, trăiește singur, fără Domnul întru ale sale îndeletniciri de zi și de noapte, o, și se vede aceasta de pe pământ și din cer, căci faptele lui mărturisesc, iar împăratul David e pildă de urmat pentru cei ce iau calea cu Domnul, pentru viața lor pe pământ.

O, fiilor, cei ce grăiesc cu Domnul sunt mai blânzi, mai binevoitori, mai binefăcători, mai frați unii cu alții, mai aproape cu cerul și cu veșnicia, și binecuvântările cerului curg peste ei și prin ei. Această iubire voiesc să fie între Mine și voi, între voi și voi. Așa să vă fie zilele și nopțile, pline de Dumnezeu, o, fiilor, iar roadele iubirii vor mângâia în cer și pe pământ, căci cine are pe Duhul Sfânt, El mângâie, fiilor.

Acum iar și iar binecuvântare peste masa de întâlnire și de pomenire a mironosițelor învierii Mele și a ucenicilor Mei,

iar la această masă vor sta cei pomeniți, cei adormiți, strigați de voi la masa lor de pomenire, fiilor. O, hai cu puteri de sus pentru pregătirea aceasta, și se va împărți îndeajuns.

Nu punem pana jos, că Mă gătesc pentru slavă de cuvânt și voi fi grăind la masă și Mă voi împărți cu povață, cu mângâiere, cu lucrul sfânt de împărțit pentru poporul cuvântului Meu și vom cânta aici împreună imnul învierii Mele: *„Hristos a înviat!”*, că aici la voi îngerii și sfinții cântă împreună cu voi înaintea Mea și leagă cerul cu pământul, o, și aceasta este slava lui Dumnezeu care lucrează aici, căci tainic lucrează Domnul aici, și de aici ia și împlinește Scripturile, căci toate împlinirile acestea trebuie pregătite să vină, și apoi vin.

Și acum pace vouă, și iarăși pace vouă, fiilor care-Mi pregătiți popas în grădină cu sfinții Mei și cu voi și cu cei ce vor prânzi cu Noi și cu voi! Lucrez cu voi, am casă la voi și cinez cu voi și-Mi arăt împlinirile, și ele se vor arăta tot mai mult și vor grăi și vor adeveri vouă adevărul cuvântului Meu cel dintre voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2022

Duminica a treia după Sfintele Paști, a Mironosițelor

Grăirea Domnului cu țara română, floarea de colț mult ocrotită de pe pământ și din cer. Satana va fi biruit, nu va avea stăpânire peste țara română. Povețe pentru sfințenia poporului creștin.

Cuvântul Meu intră în grădină, intră în cartea sa, intră și își pregătește slava sa.

E sărbătoare în cetatea cuvântului Meu, e sărbătoare ca de Paști în grădină. Intră Domnul cu sfinții. Se așează cete-cete oaspeții cei din cer: mama Mea Fecioara, ucenicii cu care am petrecut apostolia Mea și a lor vreme de trei ani și jumătate, iar mironosițele învierii Mele sunt buchetul sărbătorii, au dăruită lor această duminică, spre pomenirea credinței și a iubirii lor de Hristos Cel răstignit, Care le-a dat lor inimă nouă și iubirea cea din cer.

Aici, în grădină, aici, în cetatea cuvântului Meu, se așterne an de an în duminica aceasta pomenire și masă cu bucate creștinești și sunt chemați la masă cei plecați de pe pământ, și le spunem lor salutul de Paști, vestea bucuriei celor ce au plâns atunci: Hristos a înviat!

O, au plâns ucenicii și au plâns mironosițele, au plâns în toată săptămâna cea dinaintea învierii Mele și M-am arătat lor apoi înviat precum le-am spus mai dinainte, că le-am spus lor: *«Lumea se va bucura, iar voi veți plânge, și se va preface apoi în bucurie întristarea inimilor voastre»*, o, și așa a fost, și au plâns apoi cei ce Mi-au pregătit punerea trupului Meu pe cruce, au plâns cu spaimă, și așa au și sfârșit, căci Eu am spus ucenicilor Mei când M-am arătat lor înviat, i-am mângâiat și le-am spus ce să facă, le-am spus: *«Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia lui Hristos Cel înviat la toată făptura de sub cer, și cine va crede și se va boteza va fi mântuit, iar cine nu va crede va fi osândit».*

Iată, necredința osândește. O, cum să-l mântuiască pe om necredința? M-am arătat prin moarte și prin înviere Dumnezeu adevărat, venit de la Tatăl Dumnezeu ca să-i trag la Tatăl pe cei ce Mă vor primi și Mă vor crede că sunt de la Tatăl venit pentru om, ca să-l mântuiesc de pierzare pe cel pierdut din Dumnezeu, dar dacă el nu crede este osândit de necredința lui cât nu se așteaptă, bietul de el.

O, așa este și azi pentru necredința celor ce nu cred în venirea Mea cuvânt pe pământ, și sunt aceștia osândiți de necredința lor. O, cum să creadă omul pe cele de la Dumnezeu pe pământ venite când el iubește să se închine plăcerilor care îi consumă viața pic cu pic până ce nu mai rămâne nimic apoi, ca unui osândit de necredință, de lipsa lui Dumnezeu din viața sa?

Am adus veste să fie așezată masă de sărbătoare în grădină, că vin cu sfinții la această întâlnire și vin cei adormiți la masa cea pentru ei așezată ca să vină ei.

O, pace vouă, fiilor veghetori pentru Domnul în cetate! Pace, fiilor, pace vouă! Hristos a înviat! Ne-ați pregătit popas, pace vouă! Ne închinăm credinței voastre, iubirii cu care primiți pe cei din cer când își fac vestirea că vin la voi.

O, dacă n-aș fi pus deoparte un popor mititel ca să-l pregătesc pentru credință și pentru slujirea cea care să împlinească Scripturile care mai sunt să vină, ar fi fost greu pentru neamul creștinesc, pentru țara venirii Mele, pentru tine, țara Mea de azi, România Mea. O, ți-am pregătit salvare mare ție. Am ridicat din mijlocul tău un popor micuț care să stea înaintea Mea pentru tine mijlocitor și rugător. Te-am iubit de la facerea lumii, de când Tatăl Mi-a spus taina ta. Am plămădit cu mâna din lutul tău trupul omului și am pus în el duh de viață prin suflarea Mea spre el. Te-am iubit ca pe omul cel întâi zidit și iată taina ta, iubirea Mea cea pentru tine, țara Mea cea de la început și de azi, când Eu, Dumnezeu Fiul, vin iar pe vatra ta și iarăși zidesc, iarăși lucrez de la Tatăl cuvânt și împlinirea lui văzută apoi, și cine nu crede venirea Mea și lucrarea cuvântului Meu, acela este osândit, precum este scris.

O, ce dragă Îmi ești, dar și sfinților Mei, dar și îngerilor Mei, țara Mea! Te-au râvnit și te râvnesc popoare din jur sau din depărtări, dar tu ești draga lui Dumnezeu, ești cea dintâi, ca la facerea lumii când a ieșit pământul din ape. Grăiesc ție înaintea popoarelor de pe pământ și mărturisesc lor că Domnul este Dumnezeul tău și te ocrotește aparte și te iubește aparte de la început și până la sfârșit și până peste vecii.

Stau cu oștirile de sfinți și de îngeri deasupra ta și la hotare. Ești grădina lui Dumnezeu, floarea de colț mult ocrotită de pe pământ și din cer, și luptă Domnul pentru viața ta, luptă cu satana tot timpul. Rostesc mereu cuvântul Meu în tine și pun pe fugă oastea satanei, ca să știe stăpânitorul acesta al lumii fără Dumnezeu, să știe că nu are dreptul peste tine, că nu are voie, că nu se poate să treacă peste Dumnezeu, și că trebuie să asculte de cuvântul lui Dumnezeu din mijlocul tău, o, și va fi biruit de tot acest vrăjmaș cât lumea de bătrân, și în rele bătrân, de la început, de când omul i-a făcut pe plac în rai, o, și de atunci s-a închis raiul ca să fie ocrotit, dar odată cu căderea pe pământ a omului neascultător în rai și-a început satana lupta în urma omului ca să nu-l scape pe cel doborât de partea lui prin sfat viclean în grădina raiului, o, și nimeni nu știe până azi că prin căderea omului în neascultare de Dumnezeu și în îngâmfare au căzut îngerii cei slujitori sfatului viclean atunci, dar statul Meu de veghe a oprit durerea aceea în cer, numai că lupta cea de pe pământ asupra omului e mare de atunci, și are de partea luminii pe Fiul lui Dumnezeu, prin Care s-au făcut cerul și pământul, o, și e slab satana, dar are dată de om lucrarea sa și de aceea poate și lucrează.

Iată, azi serbare de cuvânt în grădina Mea din tine, țara Mea! Te mângâi cu glasul cuvântului Meu, care adie ca un vântișor dulce de deasupra grădinii și mângâiere aduc cuvântând. Pe vremea trâmbiței Mele Verginica am așezat cuvânt în carte și am spus: *«Se pregătește pământul românesc pentru porunca și planul dumnezeiesc, și bucură-te, popor român care ești creștin, dar vai ție care stai pe acest pământ și ești străin de Mine!»* O, așa am spus atunci, iar acum lucrez cu-

vântul Meu cel spus acum mai bine de cincizeci de ani, o, și lucrez tainic, că este multă necredință, și mai ales mai multă nepăsare decât necredință, și chiar și la cei care au cunoscut și cunosc și iau de aici, de la izvor, cuvântul Meu să-l știe.

Am suit treaptă cu treaptă împlinirea cuvântului Meu, o, că n-a fost statornicie în cei ce se apropiau. Am tot așteptat și încă aștept. O, aștept să iasă de sub robie cel ce se alege să meargă cu Mine pe calea Mea de azi cu poporul Meu de azi. Am așteptat să iasă creștinul din păcat, să facă și el ca Moise, care, după ce a vorbit pe munte cu Dumnezeu, și-a sfințit viața și firea și strălucea în el Domnul, Care a grăit cu el din pară de foc, o, și n-a mai murit Moise apoi, nici cu duhul, dar nici cu trupul n-a murit Moise, căci Moise n-a lepădat trupul și este viu și merge cu Mine și pentru Mine de atunci și până la sfârșit.

O, așa i-am spus și lui Verginica, trâmbița Mea, și pun aici în ziua aceasta cuvânt cu cuvânt grăirea Mea cu ea, că i-am spus ei așa: *«Verginico, o, Verginico, fii cuminte, nu te mai gândi la moarte, căci tu chiar dacă vei muri, tu pururea vie vei fi, și va muri cine va fi să moară, dar tu în veci nu vei muri. Să fii cuminte și să asculți poruncile Mele, căci vom hrăni mulți flămânzi, iar acest popor va întâmpina pe Domnul la venirea Sa pe norii cerului și vei hrăni multă vreme aici acest sobor»*, o, și i-am mai spus, arătându-i taina din simbol: «*Verginico, ridică piatra aceasta sus și dă-Mi-o Mie. Are un kilogram, nu poți s-o ridici, dar o vei ridica și în veci ai s-o cunoști. Acestor trepte să știi că le este pecetluit numărul, iar la vreme vei cunoaște totul, și Domnul te va împuternici și le vei ridica de jos ca pe niște table și le vei deschide în două și din ele vei cunoaște toate tainele lucrării lui Dumnezeu, iar mai înainte de venirea Mea vei primi două vești, și tu vei pregăti poporul pentru întâmpinarea Mea!»*

Fiilor, fiilor, am pus în trâmbița Mea focul din care am grăit cu Moise pe munte și am grăit din ea cu acest popor, o, și câți au coborât de pe acest munte și n-au dat să se facă sfinți așa cum s-a făcut Moise după ce a grăit cu Dumnezeu pe munte, din pară de foc auzind glasul Meu peste el!

O, nu s-a sfințit acest popor, nu, fiilor, nu, căci n-a iubit. Cine iubește poate, căci poate iubirea. Strălucea Moise cu Domnul înăuntrul lui înaintea poporului, ca semn să asculte de el poporul de la poalele muntelui.

S-a descălțat Moise și așa s-a apropiat de locul în care am grăit cu el din vâlvătaie de foc, și apoi a iubit acest trimis al Tatălui la Israel, și era plin de milă pentru popor, ca și Verginica era de milos, și numai pentru Mine a voit apoi să lucreze, iar pentru el n-a mai lucrat nimic, și a rămas el însoțitorul lui Hristos de atunci și până azi, și până peste vecii Îl urmează pe Cel proorocit de el că va veni și că va fi să asculte de El cei care vor voi să asculte și să iubească ascultând.

O, fiilor din grădina Mea cu voi, dar și voi, fii adunați la masa de azi a Mea cu sfinții și cu îngerii și cu voi, vă dau acum povețe sfinte, povețe de iubire de Dumnezeu, și iată ce vă dau să împliniți iubind: Căutați în toată vremea să aveți în suflet căință, fiilor, că, să știți, aveți de ce, aveți mereu de ce, o, și este nevoie de duhul pocăinței, care îl ține cuminte și smerit pe creștin, dar să se vadă de la voi și pe fața voastră această lucrare, cu grijă mare pentru statul vostru în Hristos, că altfel cum puteți să fiți ai Mei? O, că la mulți din voi le-a pierit din obișnuință această apropiere de Domnul, nevoia de Domnul cu ei în toată clipa, și dacă așa vă obișnuiți, puteți oricând pe neașteptate să pieriți ca și cei care au căzut din bărcuța Mea, cădere din lipsa iubirii, fiilor.

Se cunoaște prin purtare cel ce nu stă în duhul pocăinței, cel ce nu stă cu Dumnezeu în toată vremea, cu frică să nu greșească între el și Dumnezeu. Împăratul David vorbea cu Mine când păcătuia, nu era nepăsător, și se ruga Mie să fiu cu el când era în strâmtorare, Mă striga, Îmi cânta lăudându-Mă cu toată dorirea, proorocea în numele Meu, o, și era împărat, nu om de rând era el, și-și făcea mereu vreme să fie cu Mine, să fiu cu el.

Voiesc să Mă văd în tine strălucind, fiule creștin, căci tu stai de vorbă cu Domnul ca Moise pe muntele sfânt, că dacă doar numai Îmi știi cuvântul și nu-l iubești, și nu Mă iubești prin el, o, cum să Mă arăt prin tine ca să-Mi fii mărturisitor, fiule care ai venit spre Mine să fii al Meu?

O, fiilor, căutați să fiți ca ucenicul Toma. El a avut parte să creadă și a crezut. Adam însă a crezut altfel, a crezut că se poate ascunde cu neascultarea lui, o, dar n-a izbutit, că l-am strigat să se arate și s-a arătat, dar supărat, cârtitor, nesupus. Apoi Cain a gândit că-și poate ascunde fapta necredinței și a invidiei, dar n-a izbutit, că i-am ieșit în cale și i-am vădit ascunderea uciderii de frate, după ce el s-a ascuns că nu știe nimic de fratele său, și apoi s-a supus știrii Mele când i-am spus fapta sa.

O, nimeni, nimeni nu poate mărturisi pentru el însuși, căci scris este că din partea a doi și trei martori este luată în seamă orice mărturisire despre cele ce nu se văd ale omului. Iată, nu se poate omul deprinde să nu se dezvinovățească, să nu se îndreptățească, să nu mărturisească el pentru sine. O, nu poate el aceasta. Îl tot aștept pe om să iasă din robie și să-Mi fie Mie de folos pentru salvarea lui de sub duhul lui satana. O, tu nu știi, fiu creștin, nu știi cât de mult și de multe lucrezi de partea lui satana, iar Eu voiesc să te miluiesc, să te ajut să ieși de sub această robie, o, că e păcat de făptura lui Dumnezeu să se vândă satanei prin tot felul de slujiri potrivnice poruncilor lui Dumnezeu pentru creștini scrise pe pământ.

Am toată puterea în cer și pe pământ. Mi-a dat-o Tatăl toată, că I-am fost supus ca să-l salvez pe om prin moartea Mea pe cruce, cu care am făcut salvarea omului, ieșirea omului de sub robia lui satana, dacă și omul voiește.

Grăiesc poporului creștin și grăiesc neamului român. Am putere să poruncesc furtunii pe mare să nu se atingă de ce este al lui Dumnezeu, de țara întoarcerii Mele de la Tatăl cuvânt pe pământ, numai să pot cu cuvântul peste ei și să Mă creadă neamul român că sunt la cârmă și că pot cu cuvântul pentru această țară și neam.

O, ce sărbătoare dulce am așezat azi în grădină, aici! Se mângâie toți cei la masă așezați. Se desprind amintiri de neuitat. Am fost cu Tatăl în Mine tot drumul crucii și de aceea am putut să beau paharul tot al suferinței, căci l-am iubit pe om ca și Tatăl, o, fiilor. Apoi Tatăl M-a părăsit o clipă, clipa de pe cruce, sfârșitul durerii crucii, și atunci L-am strigat pe Tatăl să vină iar, dar Mi-am pus în mâinile Lui Duhul și așa am ajuns la capătul suferinței, așteptând să ajung la locul slavei lângă Tatăl. A trebuit însă să merg să sfărâm zăvoarele locuinței morții și să scot din robie pe cei de până la Hristos, și apoi M-am arătat înviat ucenicilor Mei și am mai petrecut cu ei puțină vreme și Mi-am luat apoi locul lângă Tatăl, o, și dulci amintiri depănăm când petrecem în numele bucuriei mântuirii celor ce aleg pe Domnul, petrecerea cu cei din cer pe pământ cu oamenii când omul este creștin al lui Hristos.

Preoții vremii de atunci Mi-au fost dușmani și apoi s-au făcut lupi și au sfâșiat pe Mielul lui Dumnezeu, dar cea mai măreață amintire de atunci este învierea Mea și întâlnirea

Mea iarăși cu ucenicii și mironosițele, bucurându-i că am biruit moartea și pe satana și că sunt viu pe veci.

Binecuvântată să fie masa de pomenire pentru cei adormiți și chemați la masă spre mângâierea lor, căci mângâiere le dăm, și cântăm la masă: Hristos a înviat!

Binecuvântați să fiți pentru așezarea sărbătorii mironosițelor învierii Mele și a ucenicilor Mei, care au plâns atunci, și apoi s-au bucurat că iar ne-am întâlnit, iar voi, fiilor, iată, așezați mereu Domnului popas la voi. Vă mângâi în taină căci sunteți sub sarcini mereu, o, și nu vă văd împotrivindu-vă, ci aplecându-vă după cum vine spre voi cuvântul Meu. Ați adus bucurie și mângâiere celor ce așteaptă de acolo pe Domnul așa cum și de pe pământ Îl așteaptă mulți din ei plini de dor, căci pe pământ e greu, fiilor, iar ei Îl cheamă pe Domnul să vină și se mângâie așteptându-L.

Vă cuprind întru îmbrățișarea Mea, în mila Mea, în dragostea Mea pentru voi, și care vă ocrotește pe voi, fiilor. Ucenicii și mironosițele privesc de lângă Mine petrecerea Noastră cu voi și toți vă spun: Pace vouă!

Hristos a înviat! Pace vouă, și peste toată masa cea de azi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

25 aprilie/8 mai 2022

Duminica a patra după Sfintele Paști, a Slăbănogului

Zilele Domnului nu sunt pentru odihna trupului, ci pentru închinare și creștere sfântă. Ziua Domnului a fost sfințită de învierea Domnului.

Mă așez cuvânt în cetatea Mea de azi. Vin la voi cuvânt, fiilor din cetate, vin să vă vestesc lucrările Mele cu voi.

E zi de duminică, e zi de aducere-aminte a lucrărilor Mele de pe pământ acum două mii de ani, fiilor. O, nu sunt pentru odihna trupului zilele Domnului și ale lucrărilor Domnului, ci sunt pentru ridicarea la cer a sufletelor celor ce se vor a fi fii ai lui Dumnezeu în mijlocul fiilor oamenilor pe pământ, căci fiii lui Dumnezeu nu sunt din lumea aceasta ca fiii oamenilor care și-au ales lumea și farmecul ei și îndeletnicirile ei cele pentru trup și pentru risipirea sufletului întru cele ce trec și nu mai rămân. O, fiii lui Dumnezeu sunt în lume dar nu sunt din lume, așa am spus Eu Tatălui Meu când îi încredințam grijii Sale pe cei ce Mi-au fost ucenici cât am stat cu ei pe pământ, iar apoi I-am spus Tatălui să le poarte de grijă câtă vreme Eu am de suferit și de plătit viața lor și a celor de până la ei și a celor de după ei ca să-i scot din robia lui satana pe toți, numai să caute ei cu Dumnezeu dacă sunt încă pe pământ cu trupul, după ce Eu, Domnul, dau tributul pentru răscumpărarea lor, trupul Meu zdrobit pe cruce pentru ca să aibă ei apoi viață, și din belșug să aibă, precum este scris de cei ce se sfințesc pentru Dumnezeu și aduc Lui închinare și slavă și cinste ca slujitori ai acestei slave.

Fiilor, fiilor, nu sunt pentru odihna trupului zilele Domnului, ci sunt pentru iubire, pentru slăvire, pentru slujire înaintea Celui ce a făcut cerul și pământul și omul, iar pentru aceasta trebuie veghere, fiilor. Așadar, Eu, Domnul, vin la voi și pun în carte cuvânt de vindecare și spun: Cei ce caută în cuvântul Meu cel de azi, cei ce dau apoi să țină seamă de ceea ce Eu grăiesc azi pe pământ pentru cei ce cred și dau să se împlinească lui Dumnezeu prin povața Mea, aceia să nu fie slăbănogi, să nu slăbănogească în zilele Domnului, ci să se ridice cu duh și cu har să privegheze și să aducă Domnului închinare, întâmpinare, creștere sfântă pentru ei, umilință mare pentru greșeli, duh blând și smerit, toate pentru zidirea bisericii lui Hristos, căci am spus celor ce calcă pe urmele Mele prin cuvântul Meu cel de azi, am spus să lucreze și să nu stea. Ca și slăbănogului din pomenirea cea de azi le-am spus: *«Ia-ți patul tău și umblă!»*

O, umblă, măi creștine, umblă, fiule, pe urmele Mele, nu sta să te odihnești cu trupul, căci Eu, Domnul, aștept cu sete și cu dor după tine zilele cele pentru Dumnezeu ca să stea creștinii în sărbătoare cu Domnul lor, nu tot loruși să-și închine și aceste zile ca și celelalte din săptămână, o, că e puțin de tot cât trăiește pentru Domnul cel ce cinstește ziua Domnului, căci celelalte zile le închină grijii pentru trup omul creștin.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, aduc vouă veste din cer. Vin în cetate peste șapte zile, vin cu sărbătoarea fântânii întâlnirii și cu patroana ei, cu femeia samarineancă, și vom așeza în carte deslușiri de taine pentru viața sufletului, pentru lucrarea cea sfântă a fiilor lui Dumnezeu, că multe sunt de învățat și de urmat pentru ei ca să fie ei plăcuții Domnului. Așadar, așezați între Mine și voi masă de serbare sfântă și de cuvânt sfânt și ieșiți la fântână ca să ne întâlnim în cuvânt și să aducem bucurie și sărbătoare de cuvânt, pentru ca să învețe fiii lui Dumnezeu, să învețe ei ce este viața cu Hristos în toată vremea și ce au de lucrat ei în zilele Domnului, căci ziua Domnului a fost sfințită aparte odată cu învierea Mea dintre cei morți, și a fost ea plătită cu suferința cea mare a Fiului lui Dumnezeu prin cruce acum două mii de ani, o, și nu trebuie odihnă pentru trupul creștinului, și trebuie bucurie și veselie și slavă adusă Domnului, căci cu suferință a plătit Domnul această zi de slavă și de bucurie, că Domnul a înviat ca să le dea lor învierea, iar învierea are lucrare mare și multă, nu are creștinul odihnă cu trupul în această zi, ci lucrare mare are, o, fiilor.

Vin cu ucenicii la voi la masă și vin cu samarineanca, cu cea cu care am grăit la fântâna lui Israel acum două mii de ani, fiilor, că e încă mult de învățat și de împlinit prin fiii și fiicele Domnului, prin cei ce se voiesc să-Mi fie fii. Așadar, puneți între Mine și voi masă de serbare și să vă găsesc așezați înaintea Mea și să pun Eu masă de cuvânt, de creștere sfântă pentru cei ce se păstrează fii ai lui Dumnezeu prin cuvântul Meu împlinit peste ei, cuvânt care crește fii pentru împărăția care va rămâne, căci zilele cele pentru trup de toată ziua se duc cu toată truda lor, căci sunt trecătoare ca și trupul, dar viața cu Dumnezeu a fiilor lui Dumnezeu rămâne, o, fiilor, și se suie la cer și îi așteaptă în slavă pe cei ce aduc Domnului slavă pe pământ și sărbătoare cu slavă.

Binecuvântată să fie masa Mea cu voi în cetate și întâlnirea la fântână cu Mine și cu însoțitorii Mei, căci omul care este cu Dumnezeu pe pământ nu umblă niciodată singur, ca nu cumva satana să aibă prilej să-l învinuiască la Domnul călcător de cuvânt sfânt, de legea sfințeniei bisericii lui Hristos, și iată, Eu împlinesc și nu umblu singur.

Și acum, fiilor, Eu, Domnul, așez de pe acum masă de cuvânt, iar voi aprindeți lumânările sărbătorii și să vă găsesc că așteptați pe cei din cer aici, în cetate, cu cei apropiați vouă lângă voi pentru cele purtate de voi înaintea Mea cu slujire și cu slavă, căci slavă pentru Domnul aveți voi de lucrat, și aceasta este partea cea bună, cea care nu se va lua de la voi, precum este scris, o, fiilor. Amin, amin, amin.

2/15 mai 2022

Duminica a cincea după Sfintele Paşti, a Samarinencei

Povețe pentru viața și umbletul de creștin. Paștele iudaic și Paștele creștin.

În cetatea cuvântului Meu este așezată masă de sărbătoare, că le-am vestit fiilor din cetate acum șapte zile că vin cu ucenicii și vin cu samarineanca, cu cea cu care am grăit la fântâna lui Israel acum două mii de ani.

Vin cu sărbătoarea fântânii întâlnirii și cu patroana ei, fiilor, iar voi ați ieșit la fântână cu sărbătoare și vă găsesc că Mă așteptați, iar Eu sunt cu mulți oaspeți la masă cu voi în ziua aceasta, căci femeia samarineancă serbată azi aici, în cetatea Mea de azi cu voi, are însoțitori la această masă de pomenire toată cetatea Samariei, toți cei cu care ea a venit la fântână din cetate după ce Eu am cuvântat cu ea și după ce s-a dus numaidecât să vestească pe cei din Samaria că ea a găsit la fântână pe Cel Care ar fi să fie Mesia, și să vină ei să vadă dacă adevărat este El Mesia, o, și le-a fost lor ușor să creadă dacă și cu ei am grăit, și am petrecut la ei două zile cu ucenicii Mei și mare mântuire s-a făcut în ziua aceea peste cetatea Samariei, mare, fiilor, mare, și vestea Mea s-a dus în lung și în lat peste pământ apoi, căci toată casa acestei femei s-a făcut mărturisitoare lui Hristos, și până la împărați s-a ajuns cu lupta cea pentru mărturisirea venirii lui Mesia, Hristos Cel înviat dintre morți după trei zile de la răstignirea Lui pe cruce prin respingerea Lui de către preoții Sinedriului din Ierusalim.

Fiilor, fiilor, acum douăzeci și doi de ani v-am descoperit taina casei întâlnirii și s-a împlinit apoi aici, în cetate, așezarea ei, dar am spus că mai întâi așezăm fântâna casei, așa cum este obiceiul din străbuni când se zidește o casă, ca mai înainte de ivirea ei să se aseze mai întâi fântâna ei. Și după ce s-a așezat ziua săpării fântânii a fost apoi slujba de sfințire și așezarea îngerului fântânii, și am așezat cu voi veghetoare la fântână pe femeia cu care am grăit Eu, Domnul, la fântâna lui Israel acum două mii de ani, că mare s-a ridicat această mărturisitoare a lui Hristos după ce au sfârșit lupta mărturisirii apostolii Mei până la cei întâi între ei Petru și Pavel, și apoi unii după alții cei ce M-au mărturisit împăraților lumii, și așa am zidit Eu, Domnul, biserica Mea, căci sfinții și mărturisitorii și mucenicii au însemnat biserica lui Hristos, nu oricine, nu cei ce nu iubesc, nu cei ce nu mărturisesc.

Fiilor, fiilor, dorul de Hristos al acestei mucenițe a fost focul care a cuprins inima ei în ziua când M-a descoperit la fântână, a fost apa cea vie, care s-a făcut râu din ea și s-a împărțit pe pământ, iar clipele muceniciei și durerile din vremea chinuirii au fost aripile cele pline de dor să-L întâlnească dincolo pe Mesia, pe Cel ce are apa cea vie, o, că n-a mai dorit ea altceva apoi, ba a curs ca râul acest dar din ea în părți, și iată dragostea ce este, căci ea este Dumnezeu în om și pe toate le rabdă pentru Dumnezeu, Care Se face dor nesfârșit în inima celui unit cu Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, v-ați așezat cu sărbătoare și ați ieșit să Ne întâmpinați. Am venit, o, fiilor. Binecuvântată să ne fie întâlnirea la fântână și hai să ne așezăm! Iată, voi sunteți puținei la masa de azi, iar Eu și însoțitorii Mei suntem mulți. Ne amintim de întâlnirea de acum două mii de ani acolo, la fântâna lui Iacov, și privim cu nesaț taina Mea cea de azi aici, cu voi. O, atâtea lucruri nedescoperite atunci se împlinesc acum, iar ucenicii Mei văd cu uimire și cu sfială cerească mersul Meu de azi cu voi și se umplu de bucuria Mea, căci Eu Mă bucur că pot să împlinesc acum pe cele nedescoperite atunci, dar caut să înțeleagă cei de azi cât mai mult cele lucrate azi și vestite încă de pe atunci, sau cele nelucrate azi, dar lucrate atunci și uitate să fie puse în lucru pentru creșterea cea sfântă a poporului lui Dumnezeu, și, ca și atunci când unii împlineau iar alții nu, trebuie tot mai multă ordine pentru calea cu Domnul a poporului Domnului, a celor ce doresc să ajungă până la capăt cu calea și cu ascultarea cerută celor ce vor să nu piardă calea. Ca și atunci, când preoții poporului nu se îngrijeau de sfințenia fiilor lui Dumnezeu, tot așa și azi este, o, și mor pe cale mulți, și nu mai merg cu mersul sfânt și merg pe cale cu păcatul, o, și doare la Dumnezeu această lipsă de cunoștință și de povățuitori pentru cei pe cale după Hristos, și nu știu creștinii cine sunt lupii acoperiți cu piele de oaie, și care atât de ușor îi mânuie pe cei de sub mâna lor și îi leagă să nu vină spre slava cuvântului Meu, care îi învață viața cea sfântă pe creștini, că iată, slujitorii la altare nu dau să se aplece sub glasul Meu de Păstor milos și blând, și nici pe cei sărmani și loviți de păcate nu-i lasă să audă glasul Meu și să învețe să fie creștini după adevăr.

Se simt preoții stăpâni pe cheile împărăției cerurilor și zic că le-au moștenit de la apostolii Mei, o, dar cine le-a spus lor să-L închidă cu ele pe Dumnezeu în cer și să nu mai vină pe pământ să le vorbească oamenilor și să le dea lor apa cea vie și să-L poată omul cunoaște pe Dumnezeu prin cuvânt? O, nu stă Domnul în cer, nu, și vine și lucrează pe pământ, precum a făgăduit că va veni, căci Eu am spus turmei să spună: *„Vino, Doamne!”*

O, fiilor, aveți grijă de cuvintele gurii, să nu vă despartă de Dumnezeu, să nu fie fără Dumnezeu în ele, căci omul fără Dumnezeu în el este omul păcatului și păcătuiește prin cuvinte și prin fapte. O, aveți grijă să învățați viața de creștin și umbletul de creștin. Aveți grijă să nu umblați singuri ca și cei desfrânați, căci cine umblă singur caută după păcat și de aceea umblă singur, ca să poată păcătui umblă în voie singur, și nu de altceva caută singur omul, căci cei ce stau în lumină aceia sunt cei ce ascultă de Dumnezeu și nu caută cu întunericul, nu caută singuri. Omul e slab de tot încă din rai și de aceea nu trebuie să umble singur, ci numai însoțit, numai vegheat, numai cu lumină lângă pașii lui, căci cei ce au căzut din bărcuța Mea de azi de aceea au căzut, au umblat singuri pentru ca să facă păcat și au căzut în păcat și apoi în gol, în lumea cea plină de păcat.

Fiilor, fiilor, cel ce umblă singur umblă și păcatul după el, și n-a fost altfel cu cel ce umblă singur, căci cel singur dă să se ascundă și de aceea are nevoie să nu fie văzut, și apoi piere prin înseși faptele sale lucrate la întuneric. Martorul este mărturisitorul cel pentru tine, nu tu, iar dacă nu ai martor nu are cine mărturisi pentru tine înaintea Mea, decât satana, care te vede cum calci peste lucrarea bisericii lui Hristos. Încetează dar să povestești cele despre tine, adevărate sau îndrugate, că nu trebuie să ți se ia în seamă, că tu ești neascultător de rânduiala cea sfântă a fiilor bisericii lui Hristos, căci cei doi în rai au căutat singuri și și-au schimbat duhul și adevărul și s-au încruzit pe Dumnezeu cei ce au dat să se ascundă.

Fiilor, fiilor, învățați de la Mine, căutați să-L slujiți pe Dumnezeu ziua și noaptea, nu vouă înșivă și unii altora, o, nu așa, fii și fiice, nu așa, nu ca și cei care trăiesc pentru trup, căci toate rămân, și te vor condamna la nelucrarea cea pentru viața sufletului, căci sufletul este veșnic.

Omul își pierde timpul pentru sine, nu pentru suflet. Face copii omul, și apoi strânge pentru ei ca să aibă copiii, dar pentru viața sufletului nu știe omul să-și dea viața aceasta. Iată, trebuie să învățăm pe mulți viața cu Dumnezeu, fiilor, căci

cele zece fecioare despre care am vorbit acum două mii de ani au stat împărțite în două prin felul lor de viață. Cinci din ele vegheau pentru venirea Mirelui și-și găteau sufletul cu voile lui Dumnezeu și stăruiau veghind zi și noapte cu candelele aprinse, dar celelalte cinci nu vegheau, nu aveau înțelepciunea vieții sufletului, se îngrijeau de grijile vieții, se împodobeau cu bogății, cu plăceri, o, și au rămas afară de venirea Mirelui, au rămas cu plânsul, căci le-au robit grijile.

Fiilor, sunt cu ucenicii și cu ucenițele învierii Mele și sunt cu cei pomeniți pentru masa de azi. Iată, lacrimi văd, că nici cei de atunci cu Mine umblând n-au putut să înțeleagă pentru ei cele ce Eu, Domnul, grăiesc acum, aici, pentru cei ce vor să fie și să rămână cu poporul Meu de azi, cu cei crescuți cu slava cuvântului Meu.

O, nu înțelegeau ucenicii Mei cuvintele Mele, felul cum lucram Eu. Se scurg lacrimi din ochii lor acum, căci cetatea Samariei și cei din ea L-au mărturisit pe Hristos oaspete la ei după ce le-am grăit lor la fântână. O, fiilor, i-am avut pe ei de la Tatăl dați Mie, nu că au voit ei aceasta, și de aceea ei n-au plecat când rând pe rând Mă părăseau cei ce Mă aflau. Dacă era după ei ar fi plecat și ei, căci greu le era să Mă înțeleagă, să Mă creadă. S-au mirat fără teamă când M-au văzut de vorbă cu femeia samarineancă la fântână, singur cu ea. N-au dat să înțeleagă ce fac Eu prin tot ce făceam. Le dădeam dreptate, dar nu se putea să nu lucrez lucrarea pentru care venisem de la Tatăl, căci venisem să-l scot pe om din împărăția lui satana, de sub robia lui.

În poporul Domnului era rânduială așezată pentru partea femeiască. Fetele tinere și cele de curând măritate și cele cu nume bun, o, nu ieșeau la fântână după apă decât în grup mai mare și numai dis-de-dimineață, când încă nu începea să se ivească pe cale negustori, caravane, călăreți, gărzi sau dromadere, căci erau puși în primejdie să le slăbească statura cea așezată, iar fetele erau în primejdie să fie crezute că ies la răspântii, la fântâni nu după apă, și de aceea își vegheau fetele viața și nu ieșeau și nu erau lăsate să iasă, și păstrau această rânduială a lor cei din casa lor. La fel mironosițele, femei de nume bun, este scris că dis-de-dimineață s-au dus la mormânt cu miresme pentru trupul Celui răstignit, iar în alt timp al zilei nu se arătau. Desfrânatele însă nu lucrau tot așa. Ele ieșeau când voiau, așa cum samarineanca era ieșită la fântână după apă pe la ceasul al șaselea, dar și cu alte gânduri ieșea când ieșea.

O, aveau dreptate ucenicii Mei, dar Eu eram din cer venit și aveam de lucru tot ceea ce am lucrat atunci, căci venisem să-i vindec pe cei bolnavi, pe cei pierduți în păcat, după cum am și lucrat. A fost însă un rod mare apoi adus Tatălui, căci samarinenii s-au umplut de Hristos, s-au hrănit din cuvântul Meu și au cunoscut pe Dumnezeu în Cel Care a fost găzduit de ei, iar Eu lucram lucrarea Mea cea de la Tatăl.

O, era prea greu să înțeleagă iudeii pe Hristos în tot ceea ce Eu lucram. Magdalena, zburdalnică întâi, a cunoscut ea apoi sfințenia iubirii, starea care te ferește de iubirea de păcat, și pe care numai un mare păcătos o poate cunoaște după ce scapă de păcat, căci între cei ce păcătuiesc au păcatul de iubire, că nu ei se iubesc între ei, ci păcatul îi iubește pe ei, dar unde este Dumnezeu de iubire acolo este iubirea cea din cer, cea fără de păcat ca și Dumnezeu.

O, ce multe aveau de înțeles ucenicii Mei atunci, dar iată, acum înțeleg ei deplin. Eram la masa de cină adunat cu ei, cu cei doisprezece. Era datina la evrei pentru masa de Paști să fie un număr de doisprezece ca să poată sărbători Paștele. Eu tot așa a trebuit să fac pentru așezarea Paștelui Meu, Paștele cel nou, și M-am aplecat datinei lor ca să vadă ei că nu ies din rânduială, numai că în timpul ritualului Paștelui, după primul pahar din cele patru pahare cu vin pe care trebuia să le bea cei de la masa Paștelui, Eu, Domnul și Mielul Cel venit din cer pentru jertfă, am ridicat al doilea pahar și am spus binecuvântând paharul: *«Acesta este sângele Meu, al legii celei noi, și care se varsă pentru voi spre iertarea păcatelor»*, iar pâinea am frânt-o și le-am spus: *«Luați și mâncați, acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi, și să faceți aceasta spre pomenirea Mea, căci Eu nu voi mai lua Paștele cu voi până ce nu-l vom lua nou întru împărăția Tatălui Meu».*

A fost mare nedumerire pentru ucenici, dar peste doar câteva zile le-a fost deslușită taina Mea cu ei atât cât a fost atunci să știe ei, și apoi Eu am băut paharul următor în vremea rugăciunii din grădina Ghetsimani, paharul morții Mele, și încă unul, pe cruce, când am spus: *«Mi-e sete!»*, și am primit oțet, vinul cel oțețit și amestecat cu fiere, și apoi am sfârșit, și am așezat desăvârșit Paștele creștin, și s-a sfârșit atunci Paștele iudaic și am așezat biserica Mea și hrana ei pe masa ei, trupul și sângele Meu, jertfa Mielului lui Dumnezeu pe cruce, Paștele creștinesc, iar Eu M-am așezat apoi în dreapta Tatălui și i-am așteptat pe ai Mei să vină lângă Mine bând și ei paharul Meu, mieluți jertfiți și ei pe altarul credinței pentru mărturisirea lui Hristos peste pământ, și apoi în cer li s-au deslușit taină după taină, iar acum ei privesc cu Mine taina Paștelui înnoit aici prin cuvântul Meu, prin venirea Mea cuvânt pe pământ pentru înnoirea lumii, precum este scris că o voi înnoi.

Așadar, nu umblați singuri, fii și fiice ale Ierusalimului. Nu ieșiți pe cale oricând, oricum, o, nu așa, căci este lege sfântă pentru poporul Domnului. Iată de ce am învățat acest popor și am spus: *«Nu umblați singuri!»* Cei ce umblă singuri sunt cei desfrânați, așa îi scrie satana pe aceștia și așa îi și face să fie apoi, și nu mai e nimic de spus peste aceștia, căci umblă singuri.

Iată povață nouă împotriva duhului îngâmfării și al părerii de sine, cu care satana doboară pe om: Fiilor, fiilor, în turma Domnului, și cei mari și cei mici cu lucrarea și cu purtarea, toți să se poarte în toată vremea în așa fel încât fiecare să se grăbească nu să se creadă sau să se dea mare, ci să se lupte cu toată iubirea cea cerească să se creadă și să se dea mic, căci pacea numai așa poate să se păstreze în casa Domnului, în turma cea sfântă a lui Hristos.

O, dacă nu poți așa, creștine, cu toată inima și purtarea și puterea ta, tu faci numai întuneric, numai rece, numai nesiguranță pe calea fiilor lui Dumnezeu, iar aceasta nu înfrățește, căci frați sunt numai cei ce se zidesc și se lasă zidiți.

Toți tot timpul, toți până la unul, nici dacă ați ieși o dată sau de zece ori pe zi din ograda binecuvântată pentru cei pecetluiți cu tot cu ograda lor, o, nu ieșiți, nu uitați să nu ieșiți cu nici un chip, decât cu apă sfințită, cu agheasmă în sticluță și stropiți-vă și stropiți calea, că iar vă spun: vi se pun turnări pe cale din pricina neascultării de a nu ieși pe cale singuri, nepregătiți, o, că vă atrageți necazuri apoi, fiilor. E vremea nevăzută cum este, căci satana se ascunde cu pânda lui pe urma celor pecetluiți cu semnul lucrării cuvântului Meu, dar Eu, Domnul, văd de deasupra și vă vestesc ca să știți să vă îmbrăcați în paza cea din cer, cu ascultarea pentru cele ce Eu vin să vă învăț pe voi.

Iată, fiilor, știți multe de la Mine vestite și aveți păcat când le călcați, și nu vedeți numaidecât rodul cel rău, dar sili-

ți-vă să țineți minte și să vadă satana aceasta. Fiți fiii cuvântului Meu, fiți fiii și fiicele lucrărilor lui Dumnezeu cu voi, fiți prin ascultare, fiilor. Preoții nu-i îndeamnă pe creștini să fugă de satana, că nici ei nu fug, dar mila Mea de voi și de ei e mare, e mereu, și de aceea veghez și vă învăț, fiilor.

Toți oaspeții cu care am venit la masa cea de azi a sărbătorii fântânii întâlnirii și a patroanei de lângă fântână, toți, toți ridică odată cu Mine privirea spre Tatăl, și spunem: Tată, miluiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, rămășița Ta mică, totdeauna și până în vecii! Amin.

Fiilor, fiilor, mucenițiți-vă firea și înviați întru iubirea Mea! Mulți își vor spune că nu vor putea, și aceștia vor merge ca și până acum cu purtarea și cu neascultarea, căci vai celor ce nu au frica de Dumnezeu ca înțelepciune a lor și care să-i ajute să nu cadă de sub povața Mea!

Iarăși ne vom strânge în sărbători și voi veni la voi cu sfinții, fiilor, cu sfinții Mei la masă cu voi, o, și dați-vă silința să fiți ochi și urechi la glasul cuvântului Meu, și fiți cuvântul Meu cel împlinit, împlinindu-l pe el, o, fiilor. Amin, amin, amin.

9/22 mai 2022

Praznicul Înălțării Domnului

Domnul îl cheamă pe om să iasă de sub păcat. Cel ce nu primește umilința este umilit de păcatul din el.

Această lucrare de cuvânt coborât din cer este calea Mea de venire a doua oară de la Tatăl la oameni. Eu, Domnul, Eu sunt acest cuvânt, Eu, și cei ce-Mi slujesc, culegând din gura Mea și împărțind peste pământ, ca să audă tot omul și să vină spre viață veșnică încă de pe pământ, viață fără de păcat, dacă omul aude de la Dumnezeu și se alege să se despartă de păcat pentru viață cu Dumnezeu, iar cel ce aude de la Dumnezeu și nu se alege pentru Dumnezeu, acela rămâne slujitor păcatului, fiu al neascultării față de Dumnezeu și de salvarea cea de la Dumnezeu.

Eu îl iubesc pe om ca făptură a Mea, dar omul nu Mă iubește ca Făcător al său. De la Mine are omul viață în trup, căci când se naște Eu îi dau sufletul și prinde duh de viață trupul și crește și merge apoi pe picioare. O, dar tu, omule, nu Mă lași să-ți fiu și să-ți rămân Părinte, nu vrei să-ți fiu Făcător, chiar dacă ai de la Mine viața în trupul cel din părinți, căci ți-am dat sufletul, dar mai știi tu aceasta?

Ce istorie rușinoasă are un popor care a călcat cu robie peste alte popoare și meleaguri, și ce soartă va avea în vecii! Ce istorie rușinoasă are un om care a călcat cu neascultare peste Dumnezeu și peste cuvântul Său de înviere a omului osândit de păcatul din el, și ce soartă va avea un așa om în vecii!

O, gândește-te, omule încreștinat, la ziua judecății vieții tale, când nici pârâși, nici martori nu vei avea, ci numai cartea vieții tale deschisă cu toate cele până atunci scrise în ea. O, gândește-te cu durere și strigă cu durere spre mila Mea ca să te ajut să nu mai păcătuiești, că dacă nu Mă strigi plângând, greșești iar și iar și-ți umpli cartea vieții de păcatul nepăsării față de viața sufletului și de judecata care vine să te așeze lângă agoniseala ta cea fără de rod mântuitor. O, nu te bucura să nu fii văzut cu faptele vieții când asta vrei și cauți, ci teme-te de pedeapsa celor ascunse ale tale și nu mai căuta după întuneric ca să nu fii văzut și știut, că vine lumina și le scoate deasupra, și toate lucrează de la Dumnezeu, numai tu, o, numai tu, omule, numai tu lucrezi împotrivă, numai tu nu-Mi lucrezi. Apa nu stă din mers și din lucru, lumina la fel. O, lucrează și tu, nu sta din lucrul vieții tale, căci lucrul vieții este să te pregătești să te întâlnești cu Dumnezeu, de la Care ai viață.

O, om lipsit de umilință, nu poți îndura umilința când ea vine din părți pentru lipsa ta de umilință înaintea Domnului și Făcătorului tău. Eu, Domnul, îți spun că mai mult decât păcatele tale din toată vremea nu te poate cineva umili mai mult. Tu însă dai să te arăți drept și meritos, dar dacă ar fi să fie așa ai iubi mai întâi duhul umilit înăuntru și în afara ta și ai primi cu aplecare curățirea păcatelor tale când vine spre tine umilire din părți, o, că multe păcate ai și tot faci ca să ai, și nu dai să te umilești pentru iertarea ta cea de la Dumnezeu, căci tu râzi și glumești, te superi când cineva nu se poartă frumos cu tine, iar păcatul te scrie. Vezi ce pățești dacă n-ai harul care să lucreze cu tine pentru salvarea ta de sub mâna lui satana? Te caută păcatul să te folosească dacă nu cauți tu lucrarea harului, o, și vine apoi nelucrare și mai mare, vine și tot vine dacă nu cauți să ai pe Dumnezeu în tine Stăpân ca pază împotriva păcatului vrăjmaș și însetat după om.

Îți trebuie îndrumător la tot pasul, omule, dar tu nu-l cauți, de parcă ți-ai hotărât soarta ca să rămâi cu cei păcătoși. O, umilește-te, că ești încreștinat cu numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

O, unde-ți este îndrumătorul, măi creștine, măi? Ce n-ai da să-l ai când vei căuta să-ți țină cineva parte împotriva amenințării care se va arăta ca să nu te scape satana din laț când toate se vor sorta la dreapta și la stânga!

Fiilor, fiilor, sunt cu voi în cetate, aici, cu praznic sfânt, și lucrăm cuvânt dătător de viață și ne împărțim cu el. Apa lucrează, vântul lucrează, soarele lucrează, lumina lucrează. Lucrați și voi pentru Dumnezeu, fiilor, așa cum Eu vă povățuiesc pe voi. Vă pregătesc să vă fac salvare și să fiți ușori, ca să vă iert pentru vremea când nu erați alături de cuvântul Meu. Vă pregătesc aparte, fiilor, ca să vă pot ridica pentru ocrotire, ca să vă întâmpin, ca să vă ies înainte în clipa cea pregătită de Dumnezeu pentru cei ascultători acum, și veți vedea atunci cât de mult a însemnat ascultarea și pregătirea pe care v-o cer ca să vă pot ieși înainte și să vă cuprind în nor, precum este scris.

V-am cerut pregătire întreagă să aveți, fiilor. V-am învățat Eu tot ce trebuie să împliniți pentru ca să fiți ușori. Tot trupul care are duh de viață în el are mișcare de viață. V-am rugat pe voi să nu luați să mâncați, și nici de la trupuri să nu mâncați, pentru ca să fiți ușori, fiilor, iar voi M-ați ascultat și Mă ascultați. Vietățile nu sunt pentru hrana voastră, căci pregătirea cea de la Mine este mare și vă voiesc ascultători și pentru cei ce nu ascultă de pregătirea poporului Meu cel hrănit cu cuvânt din cer.

O, ascultați de Mine, fiilor, căci neascultarea este păcat greu! Când treci peste cel ce te învață sau peste cel ce te crește treci și peste Dumnezeu, și de aceea nu mai ai pe cineva peste tine de care să asculți așa cum ascult Eu de Tatăl Meu și nu fac voia Mea cum nici pentru cruce n-am făcut de la Mine.

Părinții care despart de Dumnezeu pe copii cu neascultarea lor sau copiii care despart de Dumnezeu pe părinți, aceștia pentru neascultare fac despărțire, pentru amestecul cel împotriva lui Dumnezeu, o, și M-a durut și Mă doare amar lipsa de milă unii pentru alții, și de aceea plâng în cuvânt și spun să fie pregătirea întreagă pentru fiii poporului Meu ca să nu

mai pierd din ei, căci dureroasă va fi pe pământ și în cer despărțirea cea pentru neascultare de pregătirea cea cerută fiilor poporului cuvântului Meu.

Nu-l doare pe creștin când se desparte de Dumnezeu prin neascultare de cele cerute azi, după ce el merge o vreme cu Domnul, dar îl va durea când Mă voi despărți Eu de el, o, că nu se va putea altfel cu cel care se întoarce de la voile Mele.

Nu te-a durut nimic când te-ai despărțit de Mine, dar te va durea, creștine, când Eu nu voi putea să fiu de partea ta, o, și nu vei găsi alin, căci a trecut vremea când umblam după tine, așa cum am spus în vremea acestei lucrări când vedeam cum se despart de Mine cei miluiți și neascultători ei apoi. Mă doare, căci aceștia vor primi dureri, durerile pe care ei le fac lui Dumnezeu, toate pentru cele pământești, trecătoare ca și iarba din câmp.

Am voit să nu taie din cruce creștinul, dar neîmplinirile înseamnă scurtarea crucii prin orice cuvânt călcat, după ce Eu te învăț, creștine, iar crucea scurtată nu te mai ajută să-ți sfârșești calea până la Mine, nu mai e întreagă nici crucea, nici calea.

O, atâția mieluți și mioare s-au dus de la Mine în lumea cea de păcat! Am strigat atâția ani: mioara Mea, stai lângă Mine, stai lângă păstor, că te vede lupul răzleață și vine când nu te aștepți, dar n-ai mai voit să stai și te-ai dus și Mi-ai luat din staul și ați plecat doi câte doi și ați făcut rană lui Dumnezeu!

O, S-a aprins Duhul Meu după tine când ai căutat spre Mine și când ai voit părtășie cu Mine, și apoi n-ai mai iubit pe Dumnezeu, n-ai mai ascultat, fiule, iar Eu sunt pe urma ta cu dorul aprins și Mă uit ce mult te-ai tot răcit până ce s-a stins inima ta. Iată, dacă vii copil, urmează apoi vârsta căderilor din Dumnezeu, despărțirea de Dumnezeu pentru poftele minții și ale trupului, iar tu n-ai vegheat, fiule, împotriva acestor vrăjmași care ți-au sfâșiat veșmântul cel de nuntă și te-au lăsat dezgolit.

O, poporul Meu, o, fiilor, voi nu trebuie să trăiți viața voastră, ci viața Mea, căci altfel vă veți îndeletnici cu viața voastră. Voi trebuie să trăiți în Hristos, și tot așa să și lucrați, ca să rămână pentru zestrea cea din cer ceea ce lucrați, și iarăși spun: vai celor ce-și trăiesc viața lor, căci se pierd prin ea cei fără de Hristos!

O, poporul Meu, stai de-a dreapta Mea până ce voi pune pe vrăjmașii Mei așternut picioarelor tale ca să știe că te-am iubit, precum este scris, căci am scris pe tine numele lui Dumnezeu și al cetății lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, și numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*. Și cine are urechi de ascultat cu ele glasul Meu, acela Îmi va deschide și voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine, așa este scris.

Și acum, fiilor, vă așez cu binecuvântarea Mea pentru așezarea praznicului de Rusalii, că vin cei adormiți la masă de pomenire pentru ei și rămân la praznic și le vom împărți mângâiere, căci trebuie să fim gata cu ridicarea lor, o, fiilor, ca apoi toți să ne întâlnim, și iată ce mare lucrare am de împlinit cu voi prin cuvântul Meu cu voi, și care se aude la cei din morminte ca să se ridice ei, fiilor, iar voi să știți cât sunteți de așteptați.

Pregătiți așadar așternutul în cetate pentru zi de praznic și ridicați porțile să intre Domnul cu sfinții, să vină Domnul cu oștirile de sus la voi. Eu vă voi sprijini de sus și de jos și Mă voi îngriji să avem vreme prielnică, dar cereți la Mine ca să vă dăruiesc și ca să vă dăruiți, fiilor.

Împăratul creștin Constantin, și mama sa, Elena, lasă și ei binecuvântare peste voi, că-i am cu Mine ca să vă vadă cu Mine lângă voi, ca să vă dăruiască puteri sfinte, daruri sfinte ca unor fii de împărat, căci voi sunteți ai Mei, fiilor.

Iar și iar binecuvântare mare pentru așezarea praznicului Duhului Sfânt, și har lucrător pentru măreția serbării, fiilor, și pace vouă! Lucrați cu multă pace, cu mare ordine, cu dulce grăire, iar duhul ascultării să vă fie vouă de ajutor pentru gătirea acestor clipe de măreție sfântă, aici, pe meleagul Meu cu voi, o, fiilor. Amin.

20 mai/2 iunie 2022

Sărbătoarea Nașterii Sfintei Virginia

Lucrarea unui ucenic al lui Hristos: semnele doveditoare ale Duhului Sfânt. Anunțarea serbării cea de o sută de ani de la nașterea sfintei Virginia.

E sărbătoare între cei din cer, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Sfinții și îngerii aduc mângâiere mare trâmbiței Mele Verginica pentru ziua de pomenire a nașterii ei pe pământ între oameni acum nouăzeci și nouă de ani, și iată, peste un an ridicăm de la voi la cer serbarea ei cea de o sută de ani și carte de pomenire, fiilor, și tot poporul cel rămas pe cale cu Mine și cu voi și cu slava cuvântului Meu se va împodobi cu frumusețe românească, în veșminte plăcute lui Dumnezeu, și va întâmpina această zi și va fi scrisă în ceruri și în cartea Mea cu voi, și vom pune pe masă carte de aducere-aminte a lucrării Mele cu ea, cu trâmbița Mea pe pământ, că aleasă lui Dumnezeu a fost ea mai înainte de naștere, iar din pruncie în toată vremea apoi o pregătea cerul pentru lucrarea Mea cu ea, pentru trâmbițarea cea cerească în vremea Mea cu ea, căci la vremea hotărâtă de Tatăl cuvântul Meu a început să se scrie pe pământ, când prin gura ei izvora râul cuvântului Meu, și de atunci sunt aproape șaptezeci de ani și este pe pământ cartea cuvântului Meu care grăiește de atunci și până azi, până la voi, că Mi-am făcut cale prin trâmbița Mea și M-am făcut cunoscut unui popor care se apropia să audă de la Dumnezeu, o, și am grăit cu acest popor prin trâmbița Mea, iar el a grăit cu Mine, că aveam cale pregătită, o, și frumoasă a fost vremea Mea cu Verginica Mea pe pământ, fiilor!

Veneam din cer la ea și Mă arătam ei, și venea și Tatăl, o, fiilor, și venea mama Mea Fecioara la ea și i se făcea pregătirea și am pregătit cărarea Mea prin ea, iar în anul 1955 am grăit prin gura ei primele Mele cuvinte, prin care Mă vesteam că-Mi voi ridica un popor și voi grăi cu el, și el cu Mine, și taine cerești deslușeam și le anunțam că vor veni spre lucrare, o, și am făcut din această copiliță trâmbița lui Dumnezeu, vasul în care Eu, Domnul, Mă deșertam cu cuvântul gurii Mele ca să se audă pe pământ grăirea Mea cu omul, fiilor.

Douăzeci și cinci de ani am sunat din trâmbița aceasta peste pământ, și țineam tainic lucrul coborârii Mele, căci satana a prins de veste încă de la început și a pregătit suferință și lacrimi pentru calea cuvântului Meu, cu care am mers din greu cu începutul Meu, dar trâmbițarea Mea a deschis cale largă pentru mersul Meu cuvânt peste pământ prin urmași, căci Eu, Domnul, Îmi las glasul deasupra celor ridicați spre Dumnezeu dintre cei hrăniți de Mine prin Verginica, și cuvântul Meu este scris și pus pe cale acum și merge și lucrează și luminează această lumină din lumină, iar Eu împlinesc cu putere Scriptura venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la oameni și Mă uit în Scripturi tot ce este de împlinit și lucrez

prin cuvânt, ca să împlinesc apoi cuvântul, căci așa lucrează Dumnezeu de la început și până la sfârșit, până la noul început, fiilor, căci toate se fac noi, precum este scris.

Peste zece zile ne scriem în carte cu duminica tuturor sfinților, cu sărbătoarea cea de acum nouăzeci și nouă de ani, ziua în care s-a născut pe pământ Verginica, prin care Eu am grăit mult cuvânt în toată vremea Mea cu ea. Vom ridica spre cer mulțumiri și slavă, o, fiilor. Vom grăi unii cu alții, căci Eu sunt cu voi în cuvânt, măi fiilor. Vom învăța să creștem tot mai sus, și numai cei ce ascultă înseamnă că învață, căci cum ar putea cineva învăța de la Dumnezeu dacă n-ar avea lucrarea ascultării pentru învățat și pentru împlinit?

O, fiilor, e mare lucrarea de ucenic al lui Hristos. Orice păstor ridică ucenici asemenea lui ca să învețe păstoria, ca să aibă de la Dumnezeu și să împartă hrană, fiilor.

Ucenici de un lucru cu Mine trebuia să-Mi fac ca rod adus Tatălui, și așa am lucrat Eu acum două mii de ani, și am deslușit că nu poate fi ucenicul Meu cel ce nu ascultă ca și Mine, cel ce nu se leapădă de sine, de tot ce i-ar încurca lui lucrarea de ucenic al lui Hristos, căci ori ești al lui Hristos, ori nu, și nu poate fi și altfel, și am spus celor ce ar da să-Mi urmeze: *«Cine nu lasă pentru Mine mamă și tată, frați și surori, soție și copii, rude și averi și ranguri, nu poate fi ucenicul Meu».*

O, nu înțelege creștinul acest adevăr. El crede că poate fi al lui Hristos cum voiește el să fie, dar nu este ucenic al Meu cel care stă amestecat cu ale lui, cu ai lui. Când Mi-am ridicat ucenici le-am spus lor să meargă în lume și să-și facă ucenici de același lucru cu lucrul lor și să-i boteze apoi în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, iar aceștia se vor dovedi ai Duhului Sfânt prin semnele care le vor lucra, prin minunile pe care le vor arăta între fiii oamenilor, și așa se vor dovedi ei ucenici de un lucru cu Mine, ucenici ai lui Hristos, fără mamă și tată ei, fără soție și copii, fără nimic din ce au fost ei, și vor avea ei un trecut nou, cu Hristos, de Care ei sunt legați.

Iată, să nu se creadă creștinul oricum ucenic al lui Hristos, lucrător din partea Mea, dacă nu îl vor însoți pe el semnele care îi dovedesc ucenici ai Mei pe cei ce vin după Mine cu adevărată venire. O, n-am avut parte să am ucenici prin această măreață lucrare, că toți creștinii au ale lor și pe ai lor și nu pot fi ucenici, nu pot face minuni și semne așa cum ucenicii Mei fac.

Spuneam cândva prin acest râu de cuvânt: *«Ce lucru să-ți plătesc, creștine? Invidia, ura, clevetirea?»* Cu durere spuneam aceasta între cei ce veneau să audă cuvântul Meu, căci voiam să am ucenici, să am urmași lucrători cu Duhul Sfânt prin lucrarea Mea cu Verginica. Am oftat, am suspinat și am mers din greu, dar am mers, n-am stat din cuvânt, că am puterea toată dată de Tatăl și pot prin Tatăl și merg și nu stau. Mă doare însă, că nu știe creștinul ce înseamnă să fii creștin al acestui cuvânt. Nu s-a despărțit cel ce a venit să fie cu poporul Meu, nu s-a despărțit dintre ai săi, și stă așa și smintește pe cei ce fac tot așa, o, și nu-Mi pot ridica fii de un lucru cu Mine așa cum lucram acum două mii de ani prin ucenicii Mei, cărora le-am dat pe Duhul Sfânt și au lucrat ei minuni și învieri și vindecări, biruințe mari și credință de urmat.

Mă ascultă acum trâmbița Mea ceea ce Eu grăiesc acum, și se mângâie ea cu învățătura gurii Mele. Vine ziua duminicii tuturor sfinților și vom fi cu voi la masă, aici, și vom scrie cartea zilei și vom scrie mărturii, fiilor.

Și acum, iar și iar vă întăresc cu binecuvântare pentru așezarea praznicului Duhului Sfânt aici, unde Eu, Domnul, Eu și ucenicii Mei cei de atunci Ne vom așeza cu voi la masă și cu cei adormiți și pomeniți să vină și să ia mângâiere, fiilor.

Citiți între voi din Scripturi, fiilor, citiți lucrarea de ucenic al lui Hristos din unul în altul și veți deslușì tot mai cu lumină ce lucrare are un așa ucenic care lucrează minuni și semne spre adeverirea asemănării lui cu Hristos, ca nu cumva să se învețe creștinul oricum să se numească ucenic. Le-am spus ucenicilor Mei când M-am despărțit de ei: *«Nu vă întristați că Mă duc de lângă voi, că dacă nu Mă duc nu vă este de folos, dar dacă Mă duc vă pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi, căci în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri»*, o, și atunci se vor întrista cei care n-au lucrat ca să devină ucenici ai lui Hristos, ca acolo unde sunt Eu să fie și ei.

Vom deslușì mai luminos această taină, că voiesc să stârnesc râvna de lucru asemenea cu lucrul Meu prin cei ce dau să Mă urmeze, că iată, nu oricum își poate lucra creștinul o veșnicie cu Hristos, lângă Hristos, și să-I vadă fața și slava în lumea care vine, și iată, Verginica a lucrat lucrare de ucenic și este ea acolo unde sunt și Eu, precum am făgăduit când am grăit ucenicilor Mei ca să pregătesc loc pentru Mine și pentru ei, pentru ucenici.

Acum cobor în voi și peste voi înțelepciunea și harul de sus pentru așezarea praznicului de Rusalii, fiilor, și voi sta deasupra cu cetele cerești și vom privi așternutul aici și toată truda cu care Ne veți întâmpina, și Ne veți desfăta ca niște ucenici sub lucrarea Duhului Sfânt, căci semne și simboluri ați pregătit mereu și Ne-ați ieșit înainte în sărbători și în bucuriile lor de la voi pentru Noi, cei de sus, fiilor. O, puneți-vă duhul la lucru lângă Duhul Meu ori de câte ori aveți de ridicat la cer zile de praznic și de întâlniri sfinte, fiilor.

Aduceți Domnului inimi frumoase, sfinte, curate și dulci ca a celor din cer, și vi se vor întoarce vouă mari bucurii, mari mângâieri, o, fiilor.

Verginica vă așează acum sub binecuvântarea Mea și vă dorește ucenici ai Mei, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi, pentru plata lucrului cel asemenea cu lucrul Meu, fiilor.

Pace vouă acum, pace, fiilor, pentru așezarea serbării Duhului Sfânt! Stați în Duhul Sfânt, lucrați cu Mine și ca Mine și învățați mereu lucrarea Duhului Sfânt, lucrarea ucenicilor lui Hristos, o, fiilor! Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 2022

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Prin acest râu de cuvânt se împlinește Evanghelia lucrării Duhului Sfânt. Grăirea Domnului cu păstorii bisericii despre cartea Apocalipsei pentru venirea Lui în cuvânt.

Sună îngerii din trâmbițe și vestesc în cer și pe pământ slava Duhului Sfânt în sărbătoarea Sa.

Mai înainte de zorii praznicului de Rusalii cetele cerești s-au strâns de venirea cu Mine în cetatea cuvântului Meu și intrăm, căci Ni se deschide, iar cartea Mea cu voi primește azi în ea mărturia acestei întâlniri, fiilor, cerul cu pământul laolaltă cu praznic de Rusalii, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și pace vouă, pace vouă, o, fiilor!

Am cu Mine pe ucenicii Mei cei de atunci, iar voi îi aveți lângă voi pe cei de azi, care-Mi cred și Îmi înțeleg venirea Mea cuvânt pe pământ la voi și la ei, fiilor. Acest măreț dar, cuvântul lui Dumnezeu cu voi, cu oamenii pe pământ, nu-i place oricui să-l aibă și să-l împărtășească, dar celor ce Tatăl voiește să le descopere venirea Mea cuvânt spre oa-

meni, aceia sunt cei ce vă înțeleg pe voi ca slugi ale lui Dumnezeu în vremea aceasta, ca vase în care toarnă și Se desăvârșește Dumnezeu împotriva necredinței de pe pământ înaintea Celui ce vine, precum este scris despre credința celor ce cred și Îl cheamă pe Hristos spunându-I: Vino, Doamne!

O, pace vouă, vouă și celor ce s-au adunat lângă voi aici pentru întâmpinarea Mea în zi de praznic de Rusalii, că am venit cu ucenicii Mei la praznic, fiilor, și suntem în cete cerești așezați deasupra și privim la voi!

O, pace vouă! Vă deslușesc Scripturile, măi fiilor. De ce lucrez Eu aici așa cu voi și peste voi? O, este scris în Scripturi să nu fie pecetluită cartea venirii Mele cuvânt peste pământ, cartea Apocalipsei, pe care n-a voit biserica Mea de pe pământ s-o țină deasupra, pe masă, să nu fie pecetluită această carte, ci să fie cercetată și crezută, pentru ca omul să se pregătească pentru Domnul, Care vine, vine Domnul iar!

O, deschideți-vă mintea și inima, voi, cei de pe pământ, care nu voiți să stați cu cartea aceasta deschisă ca să știți cuvintele din ea și să le vedeți împlinirea, căci se împlinesc iotă cu iotă, și nu se poate altfel!

Și iată sărbătoarea cea pentru praznicul Sfântului Duh, a treia Persoană a Sfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh! În vremea aceasta de slavă a Mea peste pământ prin cuvântul gurii Mele se împlinește Evanghelia lucrării Duhului Sfânt trimis de Mine după înălțarea Mea din răstignire spre Tatăl, căci am spus când M-am înălțat la cer că Duhul Sfânt va lua de la Dumnezeu și Se va vesti cu ele, cu cele ce vin să se împlinească între cer și pământ, că nu se putea să stea Domnul în cer fără de lucru după înălțarea Sa la Tatăl, o, nu, ci Tatăl lucrează și Fiul lucrează, și iată, Duhul Sfânt lucrează și va lucra. Amin.

O, pace vouă în zi serbare de Duh Sfânt, fiilor strânși sub slava cuvântului Meu, sub Duhul Sfânt Mângâietorul, Care ia de la Mine ca să vă dea, ca să Se dea vouă! O, fiilor, lăudați pe Domnul și bucurați-vă și bateți din palme, și aceasta înseamnă tot o laudă adusă Domnului prin cântare și prin bucuria de a cânta slăvind pe Domnul! Bucuria cea mărturisită prin cântare izbucnește, și bate din palme cel ce se bucură de Domnul, și este laudă adusă Domnului, ca David când juca și cânta Domnului, ca poporul Israel când în vremi de serbări sfinte lăuda pe Domnul sărind și cântând, bătând tobele și palmele, totul cu veselie și cu dragoste între popor și Dumnezeu, că iată, lumea cea păgână se bucură în bucuriile ei, dar creștinii cum să nu se bucure de bucuria lor cu Domnul și cu sfinții Lui?

Cântă păsărelele cerului și se umple văzduhul și pământul și omul de dragostea lor de Dumnezeu, de slava adusă Domnului lor din gurițele lor mici ziua și noaptea, în zori și pe înserat când se duc spre odihnă. O, ar fi să se audă peste tot și creștinii cântând, așa ar fi să cânte și ei tot timpul, slăvind pe Domnul lor, pentru ca să-L atragă pe Domnul lângă ei și cu ei în sărbători și în zile de lucru, căci fără Mine nu poate omul nimic, nimic pentru el, chiar dacă el crede că poate. Poate, o, poate, dar pentru cele trecătoare, nu pentru cele cu care el rămâne din toată truda vieții lui, căci numai cele cu Dumnezeu lucrate, numai acelea pot pentru creștin, pentru om.

O, ce frumos aici, așternutul cel pentru oaspeți din cer și de pe pământ, ca în toate sărbătorile când voi gătiți așternutul pentru zile mărețe ale slavei Domnului cu voi, fiilor! Mângâieri Ne pregătiți când venim să fim cu voi. Mângâieri vă aducem și Noi, și duhul mângâierii îl împărțim de la unii la alții, de sus și de jos, fiilor. Iată cât lucru are Domnul de lucrat pe pământ cu cei din cer!

O, ce să fac, ce să lucrez cu cei ce Mă închid în Scripturi și în cer ca să nu vin, ca să nu mai vin și să lucrez pe pământ ca și acum două mii de ani, ba și mai mult ca atunci, precum este scris încă de pe atunci că voi lucra, nu că nu voi lucra? O, cum să nu lucrez, când este scris să împlinesc lucrare mare la sfârșit de timp? Și cum să nu vină timpul acesta când este scris să vină și să arate sfârșitul de timp și începutul înnoirii a toate?

O, deșteptați-vă înțelepciunea prin cele de sus venite peste turma creștină, peste biserica lui Hristos! Duhul Sfânt Mângâietorul aduce de la Mine pe pământ la voi ca să dați voi bisericii păstorite de voi, o, dar nu mai împărțiți rătăcire peste cei de sub voi dacă le sunteți păstori. O, nu le mai spuneți că totul e doar în Scripturile pe care le aveți la altar! O, nu așa, fiilor slujitori ai celor sfinte, nu le mai spuneți așa, și spuneți-le și voi ca și Mine, că Eu le-am spus ucenicilor că vor fi îmbrăcați în Duhul Sfânt, Care va lua de la Mine și va aduce lor de știre toate câte Eu, Domnul, lucrez cu ei și cu urmașii lor din unii în alții. Este scris în Scripturi pentru cei ce au minte ca să priceapă cu ea, este scris că Scripturile lui Dumnezeu se vor face mai groase, căci Duhul Sfânt va lucra aceasta. Eu așa am spus, că din al Meu va lua și va aduce de veste peste pământ.

Am spus că voi trimite pe Duhul Sfânt, așa am spus, și aș voi ca biserica Mea să fie gazda de primire a vestirilor de sus, care vin pe pământ de la Dumnezeu ca să le știe oamenii și să le împlinească ascultând de Dumnezeu, așa cum ucenicii Mei au ascultat și au împlinit, căci le-am spus: *«Mergeți în toată lumea și faceți-vă ucenici de un lucru cu voi, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și aceștia în numele Meu vor scoate demoni din oameni, din locuri robite, și vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, de vor bea ceva de moarte vor rămâne vii, își vor pune mâinile pe bolnavi și se vor însănătoși aceștia».*

N-aveam nici atunci mai mulți decât am acum, când vin iar și lucrez cu ucenici așa cum lucram atunci și Mă descopeream. O, tot așa lucrez și azi, tot cu puțini Îmi port crucea și venirea și cuvântul peste pământ, căci trebuie să fiu cuvânt peste pământ, că așa este scris.

O, nu vă mai tot ascundeți voi, cei ce păstoriți în nume de păstori ai bisericii Mele, nu mai pitiți cartea de care vă tot spălați pe mâini, și în care este scrisă slava cu care Mă voi întoarce de la Tatăl în cuvânt cu toată lucrarea Mea cea de la sfârșit de timp, căci cartea aceasta are scris în ea un cuvânt care spune să nu se adauge și să nu se scoată nimic din ea, ca să nu fie blestem pentru călcare de cuvânt, și să fie crezută și primită ca de la Dumnezeu cartea aceasta, și iată, ea se împlinește, o, și nu este minte care să vrea să înțeleagă cele scrise în cartea aceasta, de care voi vă ascundeți, căci duhului potrivnic nu-i convine să știe omul rostul acestei cărți, în care este scris să nu-i fie pecetluite cuvintele din ea, că vremea se apropie, dar iată cine se găsește să pună capac venirii Mele scrise în cartea aceasta nepecetluită, căci în ea este vestire dată de știre, nu este pecetluire, o, nu, ci este Domnul cu slava cu care vine să dea fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

O, dacă n-ar fi fost ținută de voi sub pecete această carte, ar fi fost mare minune pe pământ, ar fi Domnul cu oamenii mai mult, ar fi oamenii mai sfinți, dar satana și omul antichrist aduc peste oameni nepăsare de suflet și de Dumnezeu, de cele scrise în cartea aceasta că vor veni spre împlinire, precum sunt scrise. O, și dacă nu mai vrea omul de pe pământ să

deschidă această carte și să creadă cele scrise în ea, va fi luat pe neștire de tot ce este scris să vină, o, că nu este minciună, ci este adevăr în cuvântul lui Dumnezeu din cartea aceasta, numită cartea lui Ioan, cartea Apocalipsei.

O, păstori ai bisericii lui Hristos, primiți și voi pe Domnul, Care păstorește cu blândețe turma. Eu nu vă iau turma, ci doar voiesc s-o păstoresc din cer cu hrană caldă, proaspătă mereu, ca un Păstor Care are grijă să aibă turma hrană. O, nu vă iau turma. Eu sunt Păstorul Cel de sus al turmei, Păstorul Cel cu crucea, și voiesc ca voi să aveți turmă frumoasă, miei și mioare de soi, oi grase, pline de iubire și blândețe, de sfințenie, și ca să am de ce să vă răsplătesc pentru rodul adus înaintea Mea, căci vă trebuie rod, și vi-l voi cere vouă dacă v-ați așezat păstori peste turmă.

O, toate, toate suferă de la om: și apa, și pământul și iarba de pe el, și soarele și luna și clipa, căci apa spală necurăția omului, iarba stă sub păcatul săvârșit de om pe pământ; soarele, luna, clipa sunt martori care văd omul păcătuind fără milă acestor faceri ale lui Dumnezeu, nu ale omului, iar omul le întinează cu toată necurăția din el, cu umbletul lui cel spre păcat, cu lucrul mâinilor lui pentru păcat, și pentru care Eu, Domnul, am stat cu mâinile bătute în cuie pe cruce de către omul lui satana, și cu picioarele la fel, pe cruce bătute, căci omul nu-și cumințește trupul, ci, din contra, și-l stârnește spre păcat și spre nesănătate, cu mult mai mult decât orice animal, o, cu mult mai mult, căci tot timpul face omul păcatul cel despărțitor de Dumnezeu și iubit de satana, și iată, perdeaua de despărțitură dintre om și Dumnezeu este păcatul, prin care omul disprețuiește toată facerea lui Dumnezeu pentru păcatul săvârșit de el sub ochii lui Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului.

O, e mare și slăvită plata ucenicilor Mei, a celor de un lucru cu Mine și nu în alt fel lucru. Le-am spus ucenicilor când ei Mi-au spus: *«Noi am lăsat totul și Ți-am urmat, Doamne»*, și le-am spus lor: *«Pentru că M-ați urmat, la nașterea din nou a lumii voi veni pe scaunul de judecată a faptelor, iar voi veți sta lângă Mine, pe scaune, și veți judeca de lângă Mine pe poporul Israel, din care suntem după trup»*.

O, așa este plata unui ucenic, și iată ce înseamnă ucenic: cel ce este lângă Dumnezeu, nu cu ai săi, nu lângă ai săi, dacă ai săi nu sunt de partea Mea și sunt în lume, o, că mulți au tot venit spre acest izvor de cuvânt, și au venit, au crezut, au împlinit și ei câte ceva sau mai mult de atât, și apoi s-au crezut ei fii ai acestui popor, dar ei nu erau pregătiți pentru mers cu această lucrare de cuvânt, și apoi pic cu pic s-au făcut îndărătnici, trufași, cârtitori, nemulțumiți, judecători, pretențioși, și așa cum erau nu-și dădeau seama că lovesc în obrazul Meu cu nestatura lor, iar Eu, Domnul, pe acest fel de creștini nu-i numesc fii ai poporului Meu, n-am cum să-i numesc cu Mine pe cale câtă vreme ei nu știu bine ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ și ce îndatoriri are omul, și apoi ce îndatoriri are și Dumnezeu față de el, căci Eu nu-s dator nimănui, chiar dacă sunt plin de îndurare, dar iată, în numele frăției, vezi Doamne, ei s-ar vrea purtați în spate ca niște meritoși. Iar Eu le spun unora ca aceștia așa: O, pocăiți-vă de toată depărtarea voastră de Mine prin păcat, și nu vă mai dați acestei morți. Vegheați cu slujire pentru Dumnezeu ca să aveți minte bună în voi, căci fără lucrarea minții întru Hristos vă trage spre el păcatul, vine să vă doboare iar și iar, o, fiilor fără de lucru sfânt pentru Domnul, și-Mi faceți răni grele pe obraz și nu mai am cum să-l rușinez pe satana, care vă pătează când vă găsește fără de lucru sfânt, fără de Hristos în voi.

Aceasta am avut de adus de știre celor ce dau să vină cumva după Mine fără să-i ajute mintea pentru taina lucrării de ucenic, și care duce crucea Mea și nu se lasă greu pe ea cu ale lui poveri culese din păcat, și pentru care îi trebuie umilință, nu drepturi, o, nu, căci Eu am stat bătut în cuie pe cruce pentru păcatul fiecărui om, și care n-a dat și nu dă să se oprească cu păcatul.

Sunt Păstor cu milă și păstoresc cu milă. Acest așezământ, această cetate cu nume mare și sfânt, și peste care Eu, Domnul, Îmi rostesc cuvântul facerii omului nou, acest vârf de pământ este muntele Domnului, căci aici grăiește Dumnezeu peste cei de pe pământ, iar cel ce se apropie să audă trebuie să rămână sfânt apoi, ca Moise coborât de pe Horeb, după ce a stat de vorbă cu Domnul, din pară de foc rostindu-Și Dumnezeu cuvântul.

Duhul Sfânt Mângâietorul vine din cer peste pământ și păstorește pe cel ce Îl iubește pe Domnul, nu și pe cel ce nu iubește pe Domnul și ca Domnul, căci cum ar iubi pe Domnul cel ce nu este păstorit de un păstor sfânt?

Stau deasupra cu cetele cerești și avem în priveliște toată gătirea pusă înainte și masa cea de pomenire pentru cei adormiți, și iată-i mângâiați de Duhul Sfânt și de slava sărbătorii, o, și ce mângâiere le-ar mai trebui celor mângâiați de Duhul Sfânt Mângâietorul?

Cei adormiți nu sunt de plâns dacă biserica lui Hristos strigă la Domnul pentru ei. Cei morți sunt cei de plâns, nu cei ce așteaptă pe Domnul chiar și în mormintele lor. Așadar, nu este moarte, ci este mângâiere sau judecată, căci scris este: *«Moarte nu va mai fi»*, nu va mai fi păcat, ci mângâiere sau plată pentru păcat, adică păreri de rău, o, și ce bine este să ai cât ești cu trupul păreri de rău, măi fiule creștin, iar acolo să ai mângâiere pentru umilința ta cea pentru păcatul tău, ca să-ți vadă Domnul învierea ta spre El și să rămâi viu apoi pentru El.

Și astăzi vă mângâi, și mâine vă mângâi, fiilor, și iată, petrecem cu Duhul Sfânt Mângâietorul, Cel plin de povețe și de cuvânt mângâietor. Iau de la voi toată bucuria cu care ați întâmpinat venirea Noastră la praznic de Rusalii și împart la cei din cer. O, lăsați-vă plini de Duhul Sfânt, de suflet plin, fiilor! Veseliți-vă, cântați, jucați, slăviți pe Domnul bucurându-vă de El, și bateți din palme de bucurie, fiilor, că e zi de praznic sfânt, și toate să slujească slavei Domnului cu voi și cu cei adunați lângă voi pentru bucurii sfinte, fiilor, și apoi pentru multă sfințenie de duh și de trup pe calea cea spre Dumnezeu, spre muntele Domnului în sărbători, când Eu, Domnul, vin cu sfinții să stau cu voi.

Ucenicii Mei stau uimiți mai mult decât cuvintele duhului lor, și se hrănesc cu slava Mea cea dintre voi și cu multa împlinire a tainei venirii Mele pe pământ cu sfinții, fiilor. O, și azi stau cu voi, și mâine stau cu voi, iar voi fiți de același lucru cu Mine în fața celor ce vin să vadă și să știe că bun este Domnul cu cei mari cu iubirea din ei, cu cei ce cred prin acest cuvânt în Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, cu Dumnezeu sărbătorit întru Treimea Sa în aceste zile de praznic de Rusalii.

Pace vouă, pace vouă, fiilor! În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, iar Eu sunt acolo unde sunteți voi ca să fiu cu voi, în loc pregătit pentru Mine și pentru voi ca să fiți voi voia Mea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30 mai/12 iunie 2022

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, ziua a doua: Sfânta Treime

Dorul lui Dumnezeu arde după om de șapte mii de ani. Domnul ar da drumul vremii minunilor, dar are nevoie de ucenici sfinți.

Cetele cerești au stat deasupra în duhul sărbătorii Duhului Sfânt și nu s-a ridicat masa de serbare și stăm cu voi și azi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, o, și avem de lucrat lucrarea cea de ucenic al lui Iisus Hristos, fii de același lucru cu Mine înaintea celor ce se apropie de duhul venirii Mele cuvânt peste pământ în vremea Mea cu voi, căci cuvântul Meu de facere a omului nou este pentru voi și pentru cei cărora Tatăl Meu voiește să li se descopere prin Fiul Său, prin Mine, iar Eu prin voi, fiilor, căci Eu sunt Cuvântul Tatălui, iar voi sunteți cuvântul Meu.

O, nu s-a strâns masa de serbare a Duhului Sfânt, și toți am rămas și am făcut veghe, lucrare de veghe, așa cum își au lucrarea cei din cer. Și încă cei adormiți au avut prilejul și minunea să-și odihnească duhul și dorul încă o măsură de zi și de noapte, popas cu mai mare bucurie pentru ei, și apoi masa se ridică și merge fiecare la lucrul cel împărțit de Tatăl, Noi, cei din cer, și voi, cei ce slujiți aici Tatălui, și punem înaintea Lui rodul lucrului cel din toate clipele care împreunează cerul cu pământul în lucrare cerească și duhovnicească, iar acest fel de lucrare, această lucrare e atât de tainică, încât nu pot s-o simtă, s-o cuprindă cu mintea și cu inima cei ce vin să petreacă cu Domnul în sărbători sub taina acestui munte sfânt, o, și e nevoie de multă, multă povață, fiilor, și e nevoie de lucrare de ucenic ori de câte ori are Domnul aici pe cei ce se strâng la sărbători înaintea Sa.

Am luat plini de dor, Noi, cei din cer, tot ceea ce a fost pus pe masa de serbare aici, dar dorul celor din cer este altceva decât al celor ce vin de pe pământ la voi pentru venirea Mea la voi cuvânt, pentru venirea lor la voi pentru Domnul, Care vine să Se dea celor ce doresc după El.

O, fiilor, oricât aș aștepta Eu să văd creștin așezat după dorul Meu cel după om, dor lung de șapte mii de ani dorul Meu, Eu tot nu-Mi alin acest dor, care doare în Mine, căci omul este acoperit de mult, de prea mult pământ, căci așa este pe pământ cu omul, și de aceea arde dorul în Dumnezeu, dorul după omul care nu mai vine, că nu vine de tot cel ce vine să fie cu Domnul pe calea cea de pe pământ spre cer. Cele ce se văd, cele în care omul stă pe pământ îl țin prea mult pe pământ pe om, îi fac greu drumul, îi sting dorul prin care duhul îi tânjește fără să priceapă prea mult mintea lui, mintea cea omenească a omului.

Grăiesc câteodată grăire grea de pătruns de mintea celor care caută după Mine cu dorul din ei, o, fiilor. Acum două mii de ani am lucrat la fel de greu, de anevoios cu glasul Duhului Meu între ucenici, între cei de atunci mult nepricepuți pentru tainele cele greu de pătruns ale căutării Mele după omul cel călător înapoi, spre raiul cel pierdut, și cu greu de deschis de puterea cea mică a omului îndurerat de pierderea raiului și a odihnei din rai, căci durerea aceasta, atât de vie în om în toată vremea lui de pe pământ, și apoi în vremea cea de până la venirea Mea cea cu slavă a zilei biruinței depline a Domnului, această durere nu se împacă oricum cu omul, căci omul nu pricepe ce caută în toată căutarea lui cea de la naștere și până la slava cea nouă, care va rămâne stăpână după ce fericirea cea veșnică va primi odihna deplină a lui Dumnezeu și a celor ce o caută între pământ și cer, câtă vreme pământul și cerul vor fi încă în așteptare, până ce toate, toate vor fi iarăși în Dumnezeu, o, fiilor.

Mă uit la om, o, și e greoi omul, iar dorul lui Dumnezeu crește și tot crește în urma omului care a închis raiul prin căderea lui din rai. Tânjește omul după raiul pierdut și crește în el tânjirea, o, și nu știe mintea lui să-și înțeleagă căutarea. De două mii de ani aștept să poată omul purta cu inima și cu mintea o lucrare măreață, deslușirea tainei dorului din om și din Dumnezeu, dor care-și tot așteaptă clipa întâlnirii, clipa care tânjește de o parte și de alta, în om și în Dumnezeu, o, și această taină mai are de așteptat pentru deslușirea ei de către om, iar așteptarea Domnului ține de mintea omului, care tot desparte și nu apropie clipa întâlnirii mărețe, Dumnezeu cu omul în taina veșniciei, clipă care trebuie să se petreacă în vremea timpului, nu după ce timpul își va sfârși calea și lucrarea sa, adică lucrarea omului care încă nu-și cunoaște casa și poarta ca să intre și să-și regăsească locul și obârșia, iar timpul îl ține pe om, și omul ține timpul pe cale și încă este așteptarea aceasta în lucrare, o, și greu Îmi este să grăiesc despre aceasta cu omul, căci omul este prea greoi și fuge și tot fuge alergând, și de aceea Eu vin cuvânt pe pământ, că am de stat de vorbă cu omul mai cu adâncime de cuvânt, mai ca în cer, și timpul Mă apasă, și îl apasă și pe om, pe cel ce a înființat timpul.

O, fiilor, ori de câte ori am venirea Mea la voi aici, petrec cu voi și se ridică apoi masa de întâlnire și Mă întorc în Tatăl de fiecare dată cu tot ce aștept să pot grăi și să aibă cine să priceapă pe pământ așteptarea Mea după om. E groasă perdeaua care Îl desparte pe Dumnezeu de om, o, fiilor. Țese omul la ea cu fir gros, și se face ea tot mai groasă, tot mai grea, mai de nestrăpuns ca să cadă ea și să se poată privi cei doi, care așteaptă din două părți.

Mă uit în sărbători aici, la întâlnirile celor de sus cu cei de jos. Cei ce vin, unii din ei vin ca la plimbare. Îi cred că vin cu dor, dar dorul din ei este neașezat, nu știu ce vor prin dorul din ei. O, nu este ascultare deplină de cele cu care Eu Mă rog de creștin să și le gospodărească așa cum se cuvine peste viața lui.

I-am spus lui Moise să se descalțe și așa să pășească pe locul din care i-am grăit, și i-am dat cuvânt de învățat și de priceput cu mintea. O, cum să fac să învețe creștinul locul lui Dumnezeu și întâlnirea lui cu Domnul și cu locul odihnei Domnului? O, e prea mare deosebirea între dorul lui Dumnezeu după om și dorul omului după Dumnezeu, și aceasta pentru că omul nu dă să înțeleagă ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ așa cum Moise a priceput când a venit să stea de vorbă cu Domnul pe muntele sfânt, de pe care el s-a coborât sfânt, nu s-a mai coborât om, o, și a pătruns el această taină și am putut atunci să-i spun: *«Voi face din tine un dumnezeu pentru poporul Israel și vei merge să-l scoți din robie».*

Fiilor, fiilor, a lucrat apoi Moise numai cu Dumnezeu, numai de la Dumnezeu, și a simțit mai apoi pe calea spre Canaan cu poporul întoarcerii în țara făgăduinței, a simțit Moise ce înseamnă să lucreze măcar o clipă fără Dumnezeu, căci au avut apoi de îndurat suferință și jale grea și el și Dumnezeu, dar și poporul cel îndărătnic, prin care Moise a șchiopătat pe cale, căci omul nu știe ce înseamnă ucenic și ce înseamnă Dumnezeu, o, și n-a știut Israel să înțeleagă lucrarea lui Moise ca ucenic al Domnului și ca un dumnezeu al poporului, ca un trimis, așa cum și Eu am fost Trimisul Tatălui acum două mii de ani, și a pățit Moise așa cum am pățit și Eu atunci din partea poporului, o, și iată, nu cade perdeaua cea care despar-

te între Dumnezeu și om, iar Eu voiesc să pregătesc un popor, fie el cât de mic, dar să am peste tot sământă nouă și să înnoiesc pământul din loc în loc, să-l curăț cumva de spini, să am ucenici sfinți și fără de spini, ca să am putere peste pământ prin cei sfinți și să-i răscumpăr Tatălui pe mulți apoi, o, și aș da drumul vremii minunilor sfinte, dar Îmi trebuie sfințenie în om, Îmi trebuie ucenici sfinți, o, fiilor. Am stat cu voi și azi și v-am deslușit durerea Mea și durerea omului, dar omul nu și-o pricepe pe a lui așa cum Și-o pricepe Domnul pe a Sa.

Iată, lucrați acum, lucrați lucrare de ucenic, fiilor, căci o aveți împărțită s-o lucrați. Aș vrea să fie mai mult văzut cerul când vine la voi cu locuitorii lui. Aș vrea, dacă ar vrea aceasta și cei ce se adună la întâlniri cu Domnul aici, o, aș vrea să pot să-Mi spun dorul care apasă și așteaptă, o, fiilor.

Acum Ne aplecăm pentru găzduire cu mulțumire pentru truda pregătirii popasului sfânt aici, fiilor. Vă voi povățui mereu, o, fiilor. Așa lucram și cu ucenicii cei de atunci, și așa Mi-am scris în vremea aceea cartea Mea cu ei. Așa o scriu acum și pe cea cu voi, cartea Mea cu voi, cartea lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ în vremea Mea cu voi.

Am un suspin dulce în Duhul Meu acum. Am rupt o frântură din el și din Mine și am pus-o acum în cartea Mea din ziua aceasta cu voi. Suspin de dor, fiilor, suspin până ce va fi pe pământ om care să priceapă golul dintre cer și pământ și care-L ține pe Domnul ascuns de ochii omului.

Acum, pace vouă, și pace celor ce au poposit aici, cu Noi și cu voi! Și iarăși ne vom întâlni și iarăși ne vom alina de dor, iar și iar, o, fiilor.

Și pregătiți acum sărbătoarea duminicii tuturor sfinților, duminica sărbătorii în cer a lui Verginica, trâmbița Mea, trâmbița lui Dumnezeu, și vom fi aici cu voi și vom scrie în carte mărturii, o, fiilor. Amin, amin, amin.

31 mai/13 iunie 2022

Duminica Tuturor Sfinților

Lucrarea mlădiței în viță. Viața cu binecuvântare, cu povățuitor. Anunțarea cărții de mărturie a Domnului cu 100 de ani de la nașterea Trâmbiței Lui. Nestatornicia poporului creștin pe cale cu Domnul. Domnul binecuvintează începerea lucrului cărții de mărturie.

Îmbrac în duhul păcii Mele cetatea cuvântului Meu și pe voi, o, fiilor din cetate. M-a trimis Tatăl pe pământ acum două mii de ani, Unul Fiu al Său, din Tatăl născut mai înainte de vecii, de o Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut, o, și M-a trimis Tatăl să Mă întrupez și să Mă nasc și să cresc și să fiu pe pământ lucrând lucrarea Sa, a Tatălui Dumnezeu, și apoi M-am întors în Tatăl cu lucrul împlinit.

M-a trimis iarăși Tatăl pe pământ acum aproape șaptezeci de ani ca să Mă fac Cuvântul Său ca la facerea lumii și să fac cer nou și pământ nou și să culeg dintre oameni un popor și să-l hrănesc cu glasul cuvântului Meu, și apoi să-I aduc Tatălui lucrul împlinit.

Pace ție, poporul Meu! O, pace ție, mlădița Mea, și să nu te usuci, dar pentru aceasta trebuie să lucrezi lucrarea mlădiței care stă în viță, măi poporul Meu cel de azi, că Mă fac Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul tău, cuvântul cel de la sfârșitul timpului, și să-Mi am lucrul împlinit pus în fața Tatălui Meu, căci Fiul lui Dumnezeu nu este numai om, și este și Făcătorul ca și Tatăl, ca la începutul lumii, când Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh făcea cerul și pământul și omul și toate pentru om!

O, pace ție, popor născut și hrănit și crescut cu cuvântul Meu, și am avut pentru aceasta o trâmbiță prin care am suflat peste tine cuvântul, începând din anul 1955, și timp de douăzeci și cinci de ani Mi-am cântat din trâmbiță cuvântul peste tine, popor de demult al Meu, iar ea a purtat mlădițe roditoare, rod copt, pus pe masă înaintea Stăpânului viei, Împăratul Dumnezeu, și așa este lucrarea mlădiței care rămâne în viță ca să rodească rod din rod, și ca să rămână vița și rodirea ei, o, și Domnul cercetează via Sa și o curățește ca mai multă roadă să aducă ea, și aceasta este lucrarea viței și lucrarea mlădiței care rămâne în viță.

Mlădița care nu rodește din viță este cea care nu stă la curățat, la îngrijit sub mâna Stăpânului viei, și aceea se usucă pic cu pic, și apoi se taie și se aruncă pe foc, precum este scris.

Mlădița care nu stă la îngrijit crește sălbatică și rodește aguridă, rod acru, neajuns la coacere, căci n-a stat la curățat ca să crească sănătoasă și vindecată de dăunătorii cei mulți care se ivesc să lupte împotriva viței și a mlădițelor ei.

O, popor hrănit de Dumnezeu, cine nu rabdă ca să stea la curățat și ca să crească frumos și sănătos cu viața este cel ce fuge de lucrarea curățirii și a răbdării, căci Îi dă peste mână Stăpânului viei, Care îngrijește mlădițele.

Am așteptat și Eu, a așteptat și trâmbița Mea, am așteptat să priceapă acest popor hrănit din cer lucrarea viței și a mlădițelor viței. Am privit tot timpul acestei lucrări de cuvânt la nestatornicia și nestatura celor hrăniți din cer. N-a învățat creștinul curățirea sa, cărarea sa, primenirea vieții sale mereu. N-a stat la spălat așa cum își spală cămașa ca să-i fie iar și iar curată ea. Nu M-a primit să-l țin curat, să-l îngrijesc ca pe o mlădiță din viță, și a rodit aguridă creștinul cel nepriceput cu lucrarea viței de soi, cu viața cea vremelnică ținută din scurt pentru creștere aleasă a fiilor lui Dumnezeu, iar fiii lui Dumnezeu sunt cei ce se aseamănă cu Domnul, cu Stăpânul lor, cu Păstorul lor.

E sărbătoare, fiilor. E zi de duminică și e o duminică sărbătorească mai aparte, căci în vremea unei aceste duminici s-a născut pe pământ între oameni prunca Verginica, și care avea să fie trâmbița lui Dumnezeu, a cuvântului lui Dumnezeu. Duminica tuturor sfinților este scrisă că este această duminică a anului 1923, anul nașterii trâmbiței lui Dumnezeu în mijlocul neamului român, neam ales între popoare chiar și pentru nașterea acestei mlădițe de soi ceresc pe acest meleag, lucrare scrisă în Scripturi să se ivească pe pământ și să poarte numele *Cuvântul lui Dumnezeu* și poporul cel născut prin acest cuvânt.

Fericirea hărăzită acestui popor a fost numai pentru cei ce s-au născut din acest cuvânt și au rămas până la sfârșit în viță, și spun acum: fericiți cei ce au auzit și au crezut și au urmat și au rămas până la sfârșit în cuvântul lui Dumnezeu ca mlădițe care rodesc în viță, și nu sălbatice prin rodul cel necopt, care se cheamă aguridă.

N-a stat la crescut, la învățat, la îngrijit creștinul care a aflat pe Domnul în acest cuvânt, și iată, nu este înțelepciune pentru mers cu Dumnezeu, și nu deprinde acest mers cel ce nu are pricepere când dă să-și aleagă drumul vieții, să vină la Mine cu viața sa și să și-o curețe și să și-o îngrijească la vreme, să vegheze pentru aceasta, și iată, fuge omul de veghe peste viața lui, și se îndepărtează de Domnul când fuge să nu i se umble la viață, la neformarea lui, la greșelile vieții lui, o, și iată de ce n-a avut Dumnezeu parte de cei ce au tot venit să creadă cuvântul vieții și să rămână vii prin el.

E sărbătoarea zilei de naștere a trâmbiței Mele, fiilor din poporul cuvântului Meu. Trebuie să știți și să credeți că dacă nu stați la crescut pentru viață și purtare de fii, voi nu sunteți fii ai poporului cuvântului Meu, chiar dacă sunteți sau stați pe cărarea care duce spre acest izvor de viață dătător. Duhul lumii e viu pe pământ peste tot, și tot timpul veghează din părți peste cei care iau știre din cuvântul Meu din vremea aceasta, o, și duhul lumii hrănește și el din părți pe cei ce Mă iau din acest cuvânt, și nu are putere cel slab, cel necrescut și neîngrijit, nu are putere să biruiască lumea și chemările ei, duhul și lucrarea fiilor oamenilor, deșertăciune a deșertăciunilor, precum este scris.

Nimic nu pierde omul mai mult ca și înțelepciunea cea pentru viața sa, și Mă uit cum se crede deștept și înțelept omul care nu-și are grijă de viața vieții sale, o, că e cel mai pierdut între cei pierduți, cel mai gol de toate cele un așa om atins de duhul cel pierzător de om al acestui veac trecător, și care ia cu el pe fiii pierzării, pe cei ce se încântă zi cu zi de minunile cele ucigătoare de izbăvirea cea de la Dumnezeu a omului care-și dorește fericirea și bucuriile vieții, când el are altceva de căutat, de iubit ca vremelnicie a sa.

Cel ce nu este deștept este cel ce nu iubește pe Dumnezeu prin lepădare de sine, și sunt multe clipe în viața omului în care el nu știe ce face duhul lumii peste viața lui, și cum îl încântă și îl hrănește cu încântare duhul cel sec de viață al acestui veac negru de tot, din pricina întunericului din omul cel fără Dumnezeu înăuntrul său.

O, fiilor, Mă doare nerodirea celor ce au cunoscut cuvântul Meu și lucrarea sa și pe cei ce stau în slujba Mea pentru lucrarea cuvântului Meu peste pământ. M-a durut tot timpul acestui cuvânt nerodirea celor ce au avut prilejul cel fericit să priceapă venirea Domnului în cuvânt și urmarea apoi. O, lui Dumnezeu Îi trebuie omul ca să lucreze cu el, cu omul. Altfel de ce S-ar fi făcut Om Dumnezeu?

Lucrarea aceasta are o istorie dulce, deși dureroasă, cu mari frământări, cu creștini nestatornici, nehotărâți între viață și moarte, și care au tot adus dureri, lacrimi, rușine, răbdări, pată pe obrazul Domnului. Lui Moise nu i-a mai trebuit dovadă după ce M-am descoperit lui așa de limpede. Omul însă are nevoie de dovadă ca să înțeleagă, ca să poată să aleagă, și omul este îndrăzneț până la Dumnezeu.

O, fiilor, omul este o taină și pentru sine, și pentru cei din jur, căci el nu se cunoaște pe sine, și nici pe cei din jurul lui. Dar pentru Dumnezeu este altfel omul, nu este o taină, decât dacă Dumnezeu face din el un om minune, așa cum a fost Verginica Mea, trâmbița Mea.

O, îi convine duhului rău să nu se cunoască omul pe sine și pe cel de lângă el, căci aceasta este pe placul lui satana împotriva binelui omului, a nemântuirii lui prin Hristos.

Omul ar fi să-și vadă statura, dar nu caută aceasta. El trăiește fără rânduială, și prin el moare și cel de lângă el.

N-a fost prețuită Verginica. Este scris că nu este primit de la Dumnezeu și nu este prețuit între ai săi cel ce slujește cu Domnul pe pământ între oameni, și este disprețuit cel ce Mă iubește, disprețuit mai întâi de ai săi, și dușmanii lui sunt casnicii lui mai întâi, precum este scris. Au pus preț pe ea, pe trâmbița Mea, au prețuit-o cu cele de la Mine peste ea cei de departe veniți sub vița aceasta, și sunt aceștia ucenicii ei, mlădițe din mlădiță, de un lucru cu ea, ucenici din ucenici pentru lucrul Meu între oameni.

Am mers vreme de douăzeci și cinci de ani cu cuvântul după ce am început trâmbițarea prin Verginica, și am spus după aceasta la creștini: *«A trecut vremea când umblam după tine, creștine»*. Douăzeci de ani am umblat pe urma celor de la începutul cuvântului Meu și a trecut pentru Mine și pentru ei zadarnic vremea. Și au mai trecut douăzeci, și iarăși alți douăzeci de ani, și tot așa a trecut vreme după vreme și umblam după ei, dar zadarnic, că nu Mă iubea cel care Mă afla, ca să Mă urmeze apoi cel ce Mă găsește. N-am ce rod să-i găsesc și să-i dau plată celui ce vine și nu stă în voile Mele, în lucrul Meu cu el, ca să-Mi lucrez cu omul lucrarea dată de Tatăl s-o lucrez pe pământ.

În ziua aceasta sfântă voiesc să șterg păcatele despărțirii de Dumnezeu a celor ce au fost hrăniți prin acest izvor de cuvânt și n-au iubit frumos pe Domnul și lucrurile Mele, ba unii din ei au plecat de pe pământ cu păcat, cu hulă asupra mersului Meu cel greu, o, și aș vrea să se facă o rugăciune de iertare pentru ei și să poată și ei măcar acum să vadă ce au greșit, cum au lovit în mersul Meu cel anevoios, din pricina neajutorării din partea celor dăruiți să aibă darul cuvântului Meu lângă ei.

Mi-e milă, fiilor, Mi-e milă. Și vă strâng acum sub duhul milei de Dumnezeu și de om, ca să așezăm înaintea Tatălui rugă pentru iertarea celor plecați de pe pământ neîmpăcați cu sine și cu Dumnezeu și cu frații, sau plecați în lume, fiilor, plecați pribegi de Dumnezeu și de frați, de parcă lumea ar fi avere pentru om, când ea este pierzare prin toate ale ei.

Așadar, fiilor, lucrăm în ziua aceasta și scriem mărturii, precum am spus că vom lucra, și de aceea am spus să scoatem din vremile de cutremur mersul cel rău al poporului acestui cuvânt și să aducem pocăință pentru tot ce a fost lucrat cu răutate, cu gelozie, cu duhul minciunii și al înțelegerii greșite a lucrurilor și a întâmplărilor, și apoi să fie înviere de sub lespedea cea rece a neînțelepciunii celor ce n-au priceput cum se stă în Dumnezeu, cum se rabdă pe cale, cum trebuie să fie iubirea, statornicia, credința, îndreptarea, biruirea ispitelor, o, și iată de ce este bine să aibă omul călăuzire, fiilor, să aibă povățuitor căruia să-i ceară povață, și nu să-și lucreze singur creștinul viața și mintea și știința, căci omul nu poate fi om bun dacă nu are povățuitor de la care cu binecuvântare să ia lucrul său cel de lucrat.

Dacă ai păstor, dacă ai părinte, dacă ai frați lângă pașii tăi, o, să plângi de bucurie că ai, și să te folosești, că altfel nu poți fi al lui Dumnezeu, și ești al duhului îngâmfării, și ești străin de duhul umilinței, duhul cel frumos al fiilor lui Dumnezeu, al celor ce se iubesc în Domnul, și nu se urăsc și nu se disprețuiesc.

O, fiilor, binecuvântată să fie această zi de povățuire și înțelepciunea care se așează acum față în față cu mintea celor ce au de învățat să nu judece ei nimic cu mintea, până ce Domnul nu arată El ceea ce trebuie înțeles din toate câte pe calea cea cu slavă spre cer vin să încerce credința, nădejdea și iubirea celor ce se doresc cu viața lângă viața Mea durută prin cruce, prin greul cel dus, dar cel frumos al celor ce urmează pașii Mei pe calea cea cu spini, care ascund sub înfățișarea lor cununi de flori, de slavă, de rod al răbdării crucii, rodul cel sfânt, care îl conduce pe creștin acasă la Domnul, unde El așteaptă pe cei ce nu taie din cruce și păsesc cu ea spre Păstorul lor, Care îi așteaptă să le ia crucea și să le dea biruința spre care au trudit.

Acum pace vouă, celor adunați aici, acum, chemați spre rugă de iertare pentru cei ce sunt și pentru cei ce au fost cu mersul acestui cuvânt și au greșit când și când, mai mult sau mai puțin asupra mersului Meu cu lucrare de cuvânt peste

pământ, căci mersul Meu, după ce trâmbița a fost luată la cer, acest mers a fost lovit spre doborâre mai întâi în anul cel de după plecarea ei, și iarăși apoi după zece ani, o, și încă lovit de la mijloc apoi chiar din partea celor ce aveau lucrare de veghe și de ocrotire pentru mersul Meu, o, și apoi căderi iar și iar, și apoi lacrimi și lacrimi, și numai prin lacrimi și prin apăsări, numai prin cutremure s-a mers, dar slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, slavă Domnului, Care biruiește mereu, o, și mergem, fiilor, și curge cuvântul Meu din cer peste pământ.

Pace vouă acum! Sunteți slăbiți, fiilor. Așa e greul lucrării Mele cu voi și peste voi, dar e scumpă plata celor ce sprijinesc mersul Meu din vremea Mea cu voi.

Am scris mărturii, fiilor. Ați știut de la Duhul lucrul așezat spre mărturie, și care a așteptat multă vreme să fie cunoscut.

Și iarăși pace vouă! Pace vouă, fiilor! Rămân cu voi, Eu rămân cu voi, și vom pune în carte grăirea Mea cu trâmbița Mea după ce vom strânge masa, o, fiilor. Amin, amin, amin.

partea a doua

Așez în carte acum grăirea Mea cu tine, Verginica Mea, trâmbița Mea cea de odinioară. Sfânta duminică te-a adus pe lume acum nouăzeci și nouă de ani, și era atunci duminica tuturor sfinților, și iată, peste un an scriem o sută de ani ai amintirii acelei duminici, și vom găti sărbătoarea cea mărturisitoare și vom așeza pe pământ carte de mărturie, istoria Mea cu tine, cuvântul Meu izvorât prin tine douăzeci și cinci de ani, după ce te-am pregătit frumos ca să-Mi porți trâmbițarea și începutul ei peste pământ.

Voi da cuvânt pregătitor poporului rămas să-și coasă veșminte de sărbătoare și să aprindă lumini și să așeze masă și mărturii pe ea, cartea Mea cu tine, viața ta cu Mine pe pământ, bucuriile și durerile din vremea Mea cu tine, mersul cel greu și plin de dușmani și de trădări și de lacrimi, credință fără fapte mari din partea celor ce ascultau de la Dumnezeu cuvânt de povață pentru viață sfântă ca a lui Dumnezeu, și apoi truda cea fără de capăt ca să ridicăm un popor sfânt, statornic, și să am până la capăt popor, o, că n-aveam și n-am cum să-Mi scriu cartea cuvântului Meu dacă n-aș fi avut și dacă n-am cui să-i grăiesc, cine să-Mi strângă cuvântul ca să rămână el știut, o, că îndelung am strigat după cei ce Mă aflau cu tine în lucrare de cuvânt, Verginica Mea, și tot îndelung am așteptat și aștept, iar durerea cea de la lipsa de sfințenie a poporului chemat a lovit mereu, mereu în mersul Meu de la cer la pământ, căci creștinii acestui cuvânt care vine să nască om nou, o, nu s-a lăsat spre sfințenie acest popor ca să fi avut Dumnezeu putere mare prin cei ce veneau și credeau și se sfințeau.

O, Verginico, păcatul Ne-a stat mereu în cale, Ne-a lovit mereu cu suferință și sufeream în tine și n-aveam câștig și n-avea cine să Ne ajute puterea, care atât de mult Ne trebuia, iar acum Ne amintim îndurerați de nedragostea de la cei hrăniți cu glasul cuvântului Meu, cu care le voiam învierea din păcat a celor strigați să vină spre voia lui Dumnezeu cu ei și în ei, o, și n-am avut decât oftat și jale pe cale.

O, cât de mult Mi-am scris cu tine pe pământ cuvântul, Verginica Mea! Cuvântul nescris a fost și el mult, iar cel scris mărturisește venirea Mea în cuvânt pe pământ, și n-a mai fost până acum o așa lucrare a lui Dumnezeu între oameni, că Eu plâng cu Tatăl după mântuirea omului căzut din rai prin păcat și prin nesupunere, dar cu Noi nu plânge nimeni, căci cine nu-și vede lacrima cea veșnică de la păcatul lui, acela nu plânge, dar Noi plângem, scumpa Noastră, și ți-am dat și ție să vezi muncile celor care păcătuiesc în toată vremea vieții lor, că am voit să ai în tine milă de omul pierdut prin păcat, și de Dumnezeu, Care plânge de la om, și să te așezi apoi lângă Dumnezeu să-L ajuți să stea pe pământ cuvânt ca să strige prin el și să facă cunoscut păcatul omului, să se despartă omul de păcat și să vegheze apoi stând cu Domnul în lucrare sfântă, o, și n-a dat omul să înțeleagă ce mare fericire îi pregătește sfințenia dacă o ia în el și peste el împotriva pedepsitorului păcat, pe care tot omul îl iubește și îl caută și îl lucrează peste viața lui scurtă pe pământ, și pe care nu și-o pune la lucru pentru câștigarea fericirii veșnice, o, și e tare străin de Dumnezeu omul, măi Verginico, și stă Domnul în durere mare când vede omenirea păcătuind fără de hotar și fără de timp. Tot omul crede că este Dumnezeu și că este sfânt Domnul, dar nu-I dă omul drept Domnului peste viața sa, peste pașii săi, și nu-I dă omul iubire Domnului, și el știe că păcatul lui M-a suit pe cruce când am venit de la Tatăl să Mă cunoască și să Mă urmeze spre Tatăl, de unde el s-a prăbușit prin păcat, o, și din pricina iubirii pentru păcat n-a voit omul cu Dumnezeu, o, n-a voit, și de două mii de ani Mă părăsește omul prin păcat, și se ascunde cu păcatul și pentru păcat, tot omul se ascunde, și am plâns în tine pe pământ, Verginica Mea, așa cum plâng acum prin cuvânt, și nu s-a putut să-i fie creștinului milă de suferința cea de la el asupra lui Dumnezeu, și nimeni nu M-a miluit ca să Mă primească și să-Mi facă loc în viața lui creștinul, căci i-a plăcut păcatul, iar Eu nu pot cu păcatul omului, căci sunt Cel sfânt, și sunt Cel disprețuit de om, Verginica Mea.

— O, Sfinte Doamne și Bunule Păstor al vieții mele, o, ce lung, ce mult este suspinul Tău, Doamne! Ce milă mi-a fost de Tine după ce m-ai crescut pentru Tine! Mi-ai făcut cunoscut chinul Tău cel de la fiecare om, începând cu omul care Te-a pedepsit în rai cu ascunderea de Tine prin păcat, Doamne!

O, ești atât de disprețuit de om, și n-am avut putere să Te alin, să Te ajut în durerea Ta cea lungă și multă, căci creștinii care au aflat strigătul Tău prin gura mea nu s-au îndurat să se dea de partea Ta și a durerii Tale, căci au iubit păcatul, Doamne, iar lupta Ta să-i scapi de această urâțenie și să-i faci frumoșii Tăi ca și pe Tine, o, n-a priceput niciunul lupta Ta miloasă, glasul Tău blând ca să-i faci sfinți și liberi de păcatul cel ucigaș de Dumnezeu și de om.

Satana îi învață pe toți să păcătuiască, să se ascundă pentru păcat, să calce peste jertfa Ta cea de pe cruce, și iată-l pe satana cu omenirea sub picioare, iar pe Tine biruit, disprețuit de tot omul, mereu căutând locaș milos pentru Tine cu omul, și nu găsești om sfânt, o, nu găsești, Doamne, nu găsești odihnă pentru Tine cu omul, și mila mea de Tine m-a umplut de suferință grea și am stat sub puterea Ta ca să-Ți fiu trâmbiță cu care să strigi după cei pierduți spre satana și să-i aduci iarăși la Tatăl. Și sunt cu Tine acum în cer și tot durută sunt ca și pe pământ, căci pe pământ Te-a durut în mine și m-a durut în Tine, iar acum mă doare în cer, mă doare durerea Ta, și pe pământ domnește moartea, domnește păcatul și omul păcatului, o, și ai încă lucrarea de strigare peste pământ și grea Îți este calea și tot mai grea, Doamne, că n-ai ajutor, n-ai odihnă, și nu este dragoste de Dumnezeu pe pământ, o, și e rece în cer, e nedragoste de Dumnezeu pe pământ și stai față în față cu nedragostea neamului omenesc și cu păcatul atât de

iubit și de căutat de tot omul, și mi-e tare dor să Te ajut, și la toți cei din cer le este dor, dar omul rămâne de partea păcatului, și vine plata cea pentru păcat și crește durerea între pământ și cer, iar Tu ai încă potecuță să grăiești și să dai de veste oamenilor că vine pedeapsa cea pentru păcat.

O, Doamne, Te pedepsește tot omul cu păcatul lui și vine pedeapsa cea pentru pedeapsă, și toate cele lucrate de oameni își au un răspuns, și hai să-i strigăm pe oameni încă și hai să căutăm cumva să avem ceva inimi pregătite pentru noi, o, Doamne!

O, popor hrănit de Domnul cu cuvântul Său de povață pentru sfințenie în om, o, fiilor, dați-vă de partea sfințeniei câți sunteți credincioșii acestui cuvânt pe care-l căutați pentru voi, dar dacă nu-l împliniți pentru sfințenie, pentru ascultarea cea care vă așează în rai, voi zadarnic aveți de la Domnul cuvânt peste voi.

Am purtat lucrarea de trâmbițare a Domnului și am lăsat lucru de mers pe mai departe, iar eu m-am dus sus la Domnul ca să lupt din cer pentru biruința lui Hristos. Dar voi, câți auziți pe Domnul cuvântându-vă și hrănindu-vă din cer, dacă nu lucrați zi și noapte sfințenia prin care să vă asemănați cu Domnul, cu Cel sfânt, o, nu veți putea cu El pe cale, căci diavolul e dezlănțuit cu mare mânie asupra celor ce cred glasului Domnului, care curge ca râul peste pământ.

Voi, cei care credeți cuvântului Domnului, o, intrați sub veghe, fiilor, căci lupta din partea lui satana e cu mânie mare asupra Mielului lui Dumnezeu, și a celor ce stau de partea Lui pentru biruirea duhului rău. Păcatul pândește să vă supună, și de aceea stați sub veghe, căci cine nu stă sub veghe este cel care dă să se ascundă, o, și vede diavolul și dă târcoale zi și noapte ca să-l învețe ascunderea pe omul credincios, o, și are de câștigat prin ascundere, căci ascunderea este diavol.

Vine biruința Domnului și vine pedeapsa pentru păcat, fiilor. Luptați-vă pentru Domnul prin sfințenie, și aceasta trebuie mult hrănită, mult vegheată apoi. Strigați la sfinți, trageți-vă lângă îngeri, nu lepădați glasul Domnului, vegheați pentru biruință. Așa strig eu din cer spre cei care cred grăirea Domnului și căutarea Lui după cei ce se sfințesc pentru El, pentru biruința cea de partea cerului sfânt.

O, cum să mai trâmbițez, Doamne, cum să mai fac să Te ajut în luptă? E capătul luptei pentru biruință, iar cei de pe pământ nu văd, nu știu, bieții de ei. Chiar și cei ce știu cuvântul și strigătul cel pentru ascultarea de Tine, chiar și aceia mulți sunt departe de toată ascultarea cea plină de veghe.

Cetatea cuvântului Tău, Doamne, veghează tu ca să nu se bucure satana, și numai Tu să Te bucuri în mijlocul ei, numai Tu, numai Duhul Sfânt să poată peste ea, iar Tu să-i povățuiești mereu și să le spui voia Ta, să le dai putere să Te asculte, Doamne, ca să avem nădejde de biruință prin cei ce ascultă să iubească sfințenia și să o lucreze pe ea, că iată, au căzut dintre ei, și diavolul e ucigaș mare, dar Tu stai la veghe și împarte povețe peste ei ca să poată prin Tine și să-Ți împartă peste pământ cuvântul, că Tu va fi să strigi, Doamne, până ce satana va fi biruit. Amin.

— O, Verginica Mea, lucrarea cuvântului Meu a fost lovită tot timpul dinăuntru, și nu din afara mersului Meu, și mergem greu și tot mai greu, dar Eu, Domnul, am grijă să pot să merg. Lucrez cu mare durere, și este durere în cer, și iată, așez la lucru poporul cuvântului Meu în cetate și vom lucra carte de mărturie a mersului Meu cu tine pe pământ pentru ca să-Mi aleg dintre oameni un popor iubitor de sfințenie, ca să biruiesc prin el pe satana și păcatul lui împrăștiat peste pământ.

Binecuvintez prin cuvânt cu putere în el așezarea la lucru pentru zidirea cărții de mărturie a istoriei lucrării cuvântului lui Dumnezeu pe pământul român prin trâmbița Mea Verginica și prin urmașii ei, iar duhul cel potrivnic să se dea în lături prin poruncă dumnezeiască, și toate să se înceapă să se lucreze cu puterile cerești însoțind această lucrare de mărturie.

Hai, fiilor! Poate Domnul, dar fiți ascultători și aplecați și fiți sfinți, căci este scris că sfinții vor judeca lumea.

Prindeți puteri cu credință și cu răspundere pentru lucrul Domnului cu voi și prin voi, fiilor.

Acum întăresc binecuvântarea, și harul cel de sus să fie cu voi și în voi, în credință, în iubire, în minte, în ascultare, în totul, și totul pentru Dumnezeu, fiilor. Orice urmă de neascultare de Domnul s-o dați deoparte acum, și hai cu multă bucurie pentru această zidire așteptată de tot cerul și proorocită să se împlinească peste pământ, și apoi lumina se va înteți, precum este scris că soarele va străluci cu mult mai mult, și voi veți fi răsplătiți cu plată de sfinți, dar nu uitați să fiți sfinți, că sfântă este lucrarea care vă poartă pe voi întru ea, o, fiilor.

Vă întăresc în duhul păcii și al statorniciei și al veghii sfinte, că veghe multă trebuie peste voi împotriva lui satana, care vă dușmănește, fiilor.

Binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh să fie cu putere peste voi și să puteți prin ea. Și voi fi învățându-vă și înconjurându-vă cu pază cerească, iar voi hrăniți-vă din cer, hrăniți-vă mereu, hrăniți-vă cu tot cuvântul Meu de peste voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 iunie 2022

Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul

Venirea la Domnul să fie cu inima curată. Creștinul să se bucure de veghea de peste el.

E zi de sărbătoare între sărbătorile cerului pe pământ în ziua aceasta, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, vă sunt Păstor milos și mult milos și nu vă las fără de mângâierea Mea, fiilor străjeri și lucrători ai cetății cuvântului Meu. Oricât de mici și neputincioși sunteți voi, Eu sunt Cel ce suflu peste voi cu Duhul Meu, cu puterea Mea, și vă întăresc vlaga, o, că nu pot să lucrez și să-Mi fac lucrarea pe care o am de împlinit pe pământ dacă nu am cu cine s-o port, fiilor.

E grea crucea Mea cea de azi, o, fiilor, dar nu sunteți singuri sub ea, căci cei din cer stau gata lângă voi pentru tot lucrul Meu cu voi, și pace vouă, fiilor, pace din cer peste voi și cu voi, și hai să așezăm în carte păstorirea Mea din ziua aceasta a sărbătorii în cer între sfinți pentru Ioan Botezătorul, rudenia Mea și nașul Meu de botez! El M-a arătat la Iordan botezat de el cu apă și cu Duhul Sfânt, el cu apă, iar Tatăl din cer cu Duhul Sfânt așezat peste Mine ca porumbel mărturisitor peste vreme că lucrarea Sfintei Treimi s-a mărturisit în ziua aceea la Iordan, Tatăl cuvântând din nori peste Fiul Său botezat de Ioan în Iordan, și Duhul Sfânt sosit peste creștetul Meu, și întregind Ființa Sfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, ca să fie credință în urmași prin mărturisitori, căci Ioan Botezătorul și martorii cei de la Iordan au lăsat peste timp adeverirea împlinirii Scripturilor vestite prin prooroci că va veni cel ce pregătește calea Domnului și va striga în lung și în lat vestea cea pentru pocăință și pentru pregătirea prin credință a

celor ce vor avea parte de împărăția cerurilor, dăruită lor din cer ca s-o lucreze, ca s-o zidească, ca s-o aibă peste ei în dar de la Dumnezeu, odată cu venirea Mea Prunc născut din mamă Fecioară, și apoi Păstor și Învățător spre Tatăl al celor ce se vor învrednici de darul credinței și apoi al ascultării de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt, că iată, rând pe rând Dumnezeu Cel întreit a lucrat de la început și până la voi, iar voi aveți pe Duhul Sfânt Păstor cu toiag de fier păstorind peste pământ și sunteți voi împărțitori ai mersului Meu cuvânt în lung și în lat peste popoare, o, și pace vouă, ca să lucrăm și să împărțim și azi de la Dumnezeu peste pământ, fiilor!

Întețesc grija și veghea Mea peste voi din zi în zi mai mult, o, fiilor. Vă îndemn să stați întru Mine și numai întru Mine, vă țin sub mantia Mea, vă țin aproape ca să puteți prin Mine prin furtuni, prin încercări, prin slăbiri fel de fel din părți peste voi, că pe pământ e tulbure totul, e întuneric, e fărădelege, e păcat peste tot, e numai rătăcire, și vai celor ce stau sau iau din lume, din otrava cea pitită sub înfățișarea binelui, vai celor ce nu trag spre Domnul, spre salvare, vai celor ce nu ascultă când Dumnezeu strigă din cer să se tragă omul creștin din mijlocul mlaștinei mișcătoare și fără de fund, iar Eu strig și tot strig, și vă am de ajutor ca să strig peste pământ, fiilor!

Iată, avem de vegheat tot mai anevoios, și trebuie să stăm pe piatra înțelepciunii care deslușește limpede fața cea ascunsă a duhului rău, că Eu, Domnul, n-am avut parte de creștini cu inimă curată în ei pentru Mine, o, și nici pentru ei n-au izbutit aceștia să aibă în ei inimă curată, căci cine nu stă în Dumnezeu și stă în lumea aceasta cu duhul și cu simțirea, nu poate unul ca acela să fie curat nici pentru sine, nici pentru semeni, nici pentru Dumnezeu, iar Eu am avut tot timpul de îndurat zdrobiri de la mulți din cei care se apropiau de duhul vieții, de cuvântul Meu care împarte viață dacă voiește omul viață, dacă știe el cum este viața celui ce are viață prin cuvântul Meu de Păstor, o, fiilor.

Au fost și sunt prin vreme dintre cei ce M-au vândut la călăi pentru arginți și și-au agonisit arginți, bieții de ei, și acest păcat leagă pe mulți, încântă pe tot omul ca să-l poarte spre tot păcatul ieșit din acest păcat. O, dar mai este un păcat cu care omul Îl chinuie pe Domnul până la sfârșit, că au fost și sunt dintre cei ce M-au cumpărat cu bani ca să le fac pe plac apoi. O, dar cine reușește să se înșele mai mult decât cel ce face aceasta cu gând șiret prin păcatul iubirii de sine, al măririi de sine? Și iată, slava de la oameni o caută cel ce face așa păcat bătându-și joc de Dumnezeu prin faptele lui nedrepte, de parcă Eu, Domnul, pot fi prins la mijloc ca un om. Vai acestor minți bolnave și fără de înțelepciune de sus! Vai de așa defect de minte, prin care omul iubitor de slavă de la Dumnezeu și de la oameni dă să Mă îngenuncheze și să Mă țină în genunchi în fața lui, după cum dă el să-și facă socoteala pe seama lui Dumnezeu!

O, dacă Eu Mă aplec de mila omului neînțelept cu inima și cu mintea, iată cum face el cu Mine apoi! Și dau să spun la tot omul de pe pământ să ia înțelepciune din cuvântul Meu, să nu se aplece duhului necunoscut, ci să cerceteze faptele și rădăcina lor. Și spun și Eu ca omul, căci ca și cu un om se poartă cu Mine cel care nu are inimă și faptă curată, și spun: Cine face ca Mine, ca Mine să pățească, și apoi să se înțelepțească!

O, fiilor, o, fiilor, creștinul care dă să vină spre Mine cu viața lui, nu poate de unul singur să înțeleagă ce înseamnă viața și fapta și purtarea de creștin, iar cine dă să vină spre Mine și spre voi cu înțelesul lui despre viața de creștin vă face apăsări, fiilor, vă face frică și dureri, face furtuni de multe ori și bat în voi furtuni, fiilor, și Eu stau în fața furtunilor și bat ele în Mine până în cer, că Eu trebuie să vă ocrotesc pe voi și să vă am pentru lucrul Meu. Și vă îndemn acum să vă trageți din fața furtunilor și a încercărilor de orice fel, căci sunteți mici, sunteți plăpânzi și ați trecut prin multe, prin prea multe dureri peste voi prin cei neînțelepți pentru viața lor cu Domnul și cu frații, oameni fără pocăință, fără aplecare, fără lumină pentru faptele lor, o, și iată, e de vegheat pentru pacea Mea cu voi.

Și le-aș spune acum și celor ce vă pândesc mersul și pașii și viața, le-aș spune și lor să nu se mai îngrijoreze, să nu mai caute cu descusutul, cu cercetatul, căci Eu prin voi nu fac decât bine și pace și iubire și salvare și mântuire, căci sunt Păstor milos și mult milos, și îi îndemn spre duhul bucuriei pe aceștia care se îngrijorează de voi, și le spun să se bucure de voi ca de unii care veghează cu Mine pentru tot binele și pacea și paza asupra duhului rău și dușmănos pe om, că iată, Eu sunt în mijlocul vostru și cârmuiesc cu grijă peste pământ și rostesc cuvânt împlinitor împotriva tulburărilor și a încordărilor dintre oameni și dintre popoare, și iată ce spun tuturor celor ce se neliniștesc de voi și de Mine cu voi, și le spun așa:

Amin, amin zic vouă, nu vă îngrijorați din partea celor ce Mă iubesc, și vă iubesc și pe voi din partea Mea, că dacă n-ar mai fi creștini sfinți și credință pe pământ, s-ar scufunda numaidecât pământul cu tot ce e pe el ca la potop, ca la Sodoma și Gomora, că pe pământ colcăie duhul desfrânării, cel mai cumplit păcat, cel mai potrivnic păcat asupra lui Dumnezeu din partea omului, păcat de a cărui plăcere în el vrea omul să scape de Dumnezeu, să nu mai fie Dumnezeu ca să-l încurce pe om de la plăcerile lui.

O, dar Dumnezeu este Cel ce este, nu ca omul care moare și nu mai este, că omul acum este, acum nu mai este, că moare și nu mai este apoi, dar Dumnezeu este și rămâne, și e necăjit omul că este Dumnezeu, că stă Dumnezeu împotriva păcatului iubit de om, căci Domnul este sfânt, este fără de păcat, o, și stau la pândă oamenii de tot felul de pe pământ ca să pândească și să vadă ca nu cumva să creadă cineva dintre căpeteniile lor și să le slăbească planul și puterile lor cele rele.

O, bucurați-vă voi, cei de pe pământ, care nu puteți de partea sfințeniei, dar bucurați-vă că sunt creștini printre voi din loc în loc și că pământul pentru ei mai este, pentru ei mai aveți încă vreme să veniți spre înțelepciunea vieții, spre viața cea împotriva morții atât de stăpână ea peste neamul omenesc de peste tot.

Și acum Ioan Botezătorul lasă peste fiii cetății cuvântului Meu mângâiere și mărturisește ca și atunci pentru Domnul, spunând și acum:

— Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii, iată-L cuvântând peste pământ și trâmbițând cu venirea Sa, precum este scris să vină și să trâmbițeze!

Iar voi, ucenici lucrători cu El, nu vă temeți că sunteți mici, căci cei mari sunt cei mai neputincioși, căci sunt fricoși, se tem unii de alții și se așează la pândă de frică, dar voi rămâneți în paza Domnului, căci El poartă de grijă de popoare și de țara cuvântului Său, de România venirii Domnului, țara întoarcerii Domnului Iisus Hristos cuvânt pe pământ, o, și poartă grijă de voi și de cetatea Sa cu voi și de voi, și mult bine va ieși din lucrarea Lui cu voi și mulți vor înțelege câtă iu-

bire a fost ascunsă spre lucru prin statul Domnului cu voi pe pământ.

O, Doamne, fi-va să întărești pacea lor, liniștea care face pace și bine, căci fără Tine nimeni nu poate face nimic, nici măcar cei ce au lucrare de dușmani, și care pot cu răutatea lor numai cât le îngădui Tu, spre încercarea iubirii celor ce iubesc și Te iubesc.

— O, ucenicule mare, cuvânt botezător ai așezat peste pământ și peste oameni prin glasul tău lăsat în cetatea cuvântului Meu.

Iar voi deschideți-vă sufletele ca să luați vlagă sfântă, fiilor din cetate, și stați de partea luminii. Învățați să stați de partea luminii, învățați mereu, căci prin orice încercare care vă lucrează pe voi trebuie să învățați să lucrați de partea luminii, o, și așa se învață, pe viu se învață, ca la școală pentru priceperea celor învățate.

Iar și iar vă spun, fiilor: păstrați-vă cu mâinile curate de tot ce ar da să vă supună pe voi și să vă șubrezească veghea și lucrul vostru cu Mine. Iar celor ce bat cu tulburări spre voi le dau îndemn sfânt să fie cuminți și să învețe să fie cuminți prin viață de creștin pus deoparte pentru Dumnezeu și nu împărțiți în două, căci la Domnul nu se poate cu jumătatea, o, fiilor.

Acum, așez pace multă și tot mereu așez pace peste cetate și de jur împrejur și peste voi, și aveți grijă să împliniți pe cele de la Dumnezeu aduse vouă să le lucrați și să le așezați așa cum vin ele să le lucrați voi.

Și acum, rămâneți sub iubirea Mea, sub ocrotirea Mea de Păstor, căci Eu mereu vă păstoresc și vă iubesc mereu, mereu, o, fiilor. Amin.

24 iunie/7 iulie 2022

Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Domnul vine prin cuvânt pentru înnoirea omului. Sfințenia este lucrarea de căpătâi a celor credincioși. Cel ce nu-L urmează pe Domnul pierde darul credinței.

Glasul cuvântului Meu se lasă peste voi, fiilor străjeri în cetate pentru venirea Mea cuvânt pe pământ! Și pace vouă, fiilor, ca să punem masă de serbare în grădină, că sunt deasupra cu oaspeți cerești, sunt cu ucenicii Mei, pe care i-am deprins să creadă în Mine și în cuvintele Mele, după ce Mi-am arătat cu mare slavă puterea dumnezeiască prin cuvânt lucrătoare înaintea lor și a celor din vremea aceea, dar ei Îmi erau martori ca să lase ei peste vreme adevărul că Dumnezeu Fiul a venit pe pământ și S-a lăsat jertfă de răscumpărare a celor ce cred în El, începând de la Adam și până peste veacuri, iar celor ce credeau le dădeau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu prin Mine, mijlocitor între om și Tatăl, o, și tot așa lucrez și azi cu voi, și umblu cuvânt peste pământ, umblu după om ca să-i dau putere să lase păcatul și să se dea Mie pentru înnoire, pentru naștere din nou, pentru slava lui Dumnezeu pe pământ cu omul, o, fiilor.

M-aș slăvi pe pământ tot timpul, numai să aibă cine să creadă în Mine și în cuvintele Mele, căci slava Mea este cuvântul, cu el am făcut cerul și pământul și omul și toată facerea dintre pământ și cer ca să-l așez pe om în mijlocul ei și să stăpânească el în numele Meu peste toate. Dar dacă omul n-a lucrat și n-a trăit în numele Meu, o, s-a trufit mult și prea mult, și s-a voit deasupra scaunului Meu de slavă, de Dumnezeu al facerii și al omului, iar dacă s-a trufit până deasupra lui Dumnezeu s-a făcut omul vrăjmașul Meu.

Am luat o părticică din trupul omului zidit de mâna Mea și am întocmit femeia, că am zis: *«Nu este bine să fie omul singur»*, o, și i-am dat lui un ajutor. Și dacă am făcut femeia am pus-o înaintea sa și iarăși s-a trufit omul față în față cu Dumnezeu și a zis: *«Aceasta este os din oasele mele și carne din carnea mea și se va numi femeie*», iar Eu, Domnul, Cel ce i-am făcut femeia, nu mai aveam nume de Făcător, ci numai el și cuvântul lui rostit în dreptul femeii, și a spus: *«Este luată din bărbatul său, și de aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și va fi un trup cu femeia sa»*, și de atunci omul s-a despărțit de Dumnezeu pentru femeia sa, dar femeia l-a despărțit de rai pe Adam, căci fără Dumnezeu nu mai are omul raiul de casă, ci se întoarce pe pământul din care a fost făcut. Iar Eu, Domnul, a trebuit să vin pe pământ și să plătesc viața omului, să-l smulg de la vrăjmașul care l-a păcălit prin femeie și să-i dau iarăși de la Dumnezeu viață, și iată, vin cuvânt pe pământ ca să-l deprind pe om să Mă cunoască și să creadă în Mine și în cuvintele Mele și să-Mi urmeze ca ucenic, așa cum M-au urmat acum două mii de ani ucenicii cu care am umblat ca să Mă dovedesc lor Dumnezeu din Dumnezeu și să Mă mărturisească ei în lung și în lat prin trimiterea Mea peste pământ a lor, și prin cuvântul lor cel pentru mărturisirea Mea să ia omul putere să se facă fiu al lui Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, în toată vremea statului vostru înaintea Mea cereți Domnului să nu vă pierdeți credința prin care ați primit putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu. Cel ce nu Mă urmează ca un ucenic ascultător poate pierde darul credinței, o, fiilor, căci credința este darul celor ce ascultă și se dovedesc prin ascultare. Cel ce nu împlinește cuvântul Meu e ca omul care nu crede în Mine și în cuvântul Meu și poate să piardă darul credinței și să nu mai știe ce va face cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu și de la Dumnezeu, și face el apoi rău lui Dumnezeu ca unul fără de minte, fără de credință. De aceea cei ce cred în Mine să se păstreze în sfințenie ca să pot Eu fi cu ei și să-i păzesc de căderi din credință, să-i ajut să nu piardă credința prin nepăsare de Dumnezeu, de statul lor cu Dumnezeu, căci ce să mai poată bun cel ce se desparte de Dumnezeu prin păcat, și apoi prin necredință?

O, iată-i pe cei ce M-au părăsit, că nu mai au nicio cale, nu mai rămân în Mine și se usucă la fel ca mlădița care dă să rodească din sine!

I-am învățat pe ucenicii Mei să nu Mă părăsească pentru ei înșiși sau pentru ale lor sau ai lor, ca să-Mi poată ei rămâne ucenici urmând după Mine, și le-am spus apoi când toți s-au îndoit și au plecat întru ale lor, le-am spus: *«Voi nu plecați și voi?»* Ei însă s-au înduioșat și au mărturisit că Eu am cuvintele vieții și că ei aleg viața.

O, fiilor, cine se desparte de cuvintele Mele acela este cel ce le calcă mai întâi pentru voia lui și alege să facă voia lui, și apoi pic cu pic pierde credința dacă nu are grijă să n-o piardă, și jale mare îl așteaptă pe cel ce pierde credința în Mine și în cuvintele Mele, măi fiilor!

Necredința se iartă greu, căci greu se mai poate întoarce cel ce n-a mai crezut și a împrăștiat în părți necredință, îndoială și sminteală, dezbinare și clătinare, rătăcire și păcat.

O, ce să le fac la cei ce s-au purtat de colo-colo să împartă necredință? O, de ce nu cred cei ce nu cred? De deștepți ce sunt? De buni ce sunt? De sfinți ce sunt ei? De veghetori ce sunt peste ei și peste alții? Da de unde acestea toate! E necredință și gata, căci li s-a ridicat acest fericit dar, credința, și aceasta pentru că dorințele și nemulțumirile i-au pedepsit,

i-au răcit de fiii lui Dumnezeu și le-a fost ușor să se despartă de bogăția cea mai de preț, de frații lui Hristos.

O, nu mai este de găsit pe pământ credință ca a lui Avraam, care nu și-a cruțat pe singurul fiu când Dumnezeu l-a încercat în credință, căci azi nu numai că nu se desparte omul de ceea ce are și de ai săi ca să vină după Mine ucenic, și mai mult, vine și se furișează apoi, uitându-se îndărăt și călcând peste taina de ucenic al lui Hristos, căci cine umblă cu Domnul nu se mai leapădă de El, nu se mai întoarce înapoi nici cu gândul, nici cu ochii, nici cu fapta.

Mulți au venit, dar nu M-au urmat, și au dezbinat și și-au făcut voia lor. Au fost ascunși în ei și între ei cei ce se potriveau cu neascultarea, și Mi-au îndurerat mersul cei ce au venit nepurtând crucea ascultării, a lepădării de sine pentru ca să-Mi urmeze apoi. Eu pe ucenicii Mei i-am învățat iubirea cea întreagă și Mi-au adus ei rod prin ea și au semănat cu Mine întru purtarea crucii și au fost păstori, căci au născut miei și mielușele pentru turma cea nouă, căci au înțeles taina împărăției cerurilor, care nu are în ea nimic de pe pământ, și iată-i cu Mine la masa lor de pomenire și de grăire între Mine și ei!

Vă laud, ucenici iubiți, căci voi ați lăsat părinți și frați, soții și copii, slujbe și casă și masă și mireasă și pe voi înșivă și ați urmat lui Dumnezeu până la sfârșit, și prin suferințe grele ați rămas statornici, căci ați iubit, o, fiilor, ca Mine ați iubit, sub cruce luptând ca să purtați rod din lucrul vostru cu Mine, iar acum stați pe scaune de slavă lângă Mine și așteptați ziua Mea de slavă, venirea Mea întru mărire cu cete de sfinți ca să dăm ultima luptă împreună, și apoi să nu mai fie potrivnicul lui Dumnezeu, ci numai Eu și cei ce biruiesc cu Mine, precum este scris.

O, și noi, Tată, Te lăudăm prin Fiul Tău Hristos, Păstorul, că ai ascuns tainele împărăției Tale de cei înțelepți și mari pe pământ și le-ai descoperit pe ele la cei mici, căci așa ai găsit cu cale, ca să le descoperi lor.

Iar celor ce Te au de Păstor aici, în lucrarea cuvântului Tău de peste ei, Te rugăm să le îmbogățești credința și faptele ei, dintre care cea dintâi, sfințenia, să le fie lor lucrarea cea de căpătâi, căci Tu ai de stat cu ei pe pământ și în lucru și ești Cel sfânt, ești Dumnezeu, ești cu ei, Doamne. O, ai grijă de ei, păzește-i de hristoșii mincinoși, care dezbină și împrăștie nedumeriri, dar Tu întărește-Ți veghea cea de la mijloc și fii cu ei, îndemnându-i și descoperindu-le lor primejdiile care stau la pândă asupra lor, ca să se stingă ele și ca să mergi cu ei, și să mergi, o, Doamne. Amin.

O, ucenici iubiți, stăm în sfat la masa voastră de serbare aici, în grădina Mea cu ucenicii de azi ai Mei și spun: O, nu e omul la cârmă pe pământ! Tot Dumnezeu este, tot Eu sunt, și lucrez cuvântând, dar nu poate omul trufaș să se supună, însă aceasta nu înseamnă că el stă la cârmă, o, nu, căci omul moare mereu, doarme mult, că dacă ar fi să fie el cârmuitor s-ar prăbuși și s-ar prăpădi toate, și cerul și pământul și tot ce s-a făcut la facerea lor.

Nu poate nimeni să oprească coborârea cuvântului Meu, că nu e de la om ca să poată opri omul, și e ca și acum două mii de ani, când nu s-a putut opri așezarea iubirii lui Hristos pe pământ și cartea care cârmuiește și azi biserica Domnului. O, și de câte ori s-a căutat în zilele acestea oprirea râului cuvântului Meu, nimeni și nimic n-a izbutit să poată aceasta, căci aceasta este voia Domnului, și nimeni nu poate peste ea.

În toată vremea de sub cer împărații n-au putut îndura să fie cineva mai mare ca ei, și de aceea Îl prigoneau pe Hristos prigonind pe creștinii Lui, care erau mai mari ca ei, căci erau fiii Împăratului ceresc. O, se tem mai-marii de pe pământ ca nu cumva să nu rămână ei cei mai mari, și de aceea nu-i iubesc pe cei mai mici, care nu au nevoie de împărăția cea de pe pământ, dar cine este să înțeleagă aceasta între cei ce se simt mari pe pământ?

Și, în sfârșit, feriți-vă de boldul necredinței, o, fiilor! Întăriți în voi și între voi lucrarea sfințeniei, fără de care nu poate Domnul sta cu ai Săi, căci Domnul este sfânt, fiilor. Și să audă aceasta toți cei care își caută hrana din acest cuvânt, cu care Eu vin pe pământ întru a doua Mea venire după om, căci omul trebuie pregătit pentru ziua slavei Mele, când se vor alege la dreapta și la stânga oameni și cetăți și popoare, pentru sau împotriva așezării împărăției cerurilor între oameni, și vor merge cei din dreapta spre rodul bucuriei de veci, iar cei din stânga spre rodul potrivnic acestei bucurii, precum este scris.

O, v-am adus hrană, fiilor. Împărtiți din ea ca niște ucenici lucrători cu Mine pentru vestirea Evangheliei împărăției cerurilor, cu care vin s-o așez pe pământ și să înnoiesc peste tot cu cele cerești, o, și câtă nevoie am să fiu ajutat pentru mersul Meu cel greu, și nu se îndură nimeni să se lepede de sine pentru crucea Mea cea de azi!

Pace vouă, fiilor! Eu sunt cuvânt pe pământ și Mă ajut cu voi și cu sfinții cerului. Eu vin, și aștept să prindă oamenii înțelepciunea cea din Scripturi și să creadă în Mine și în cuvântul Meu, așa cum cred cei ce au darul să creadă păzindu-se în credință și în statornicia lor de partea credinței, așa cum ucenicii Mei au lucrat și n-au stat din lucrul cel prin credință păzit și urmat.

Pace iar și iar, pace vouă, fiilor! Vă întăresc în taină puterea voastră cea pentru Mine. Fiți mici, căci Eu celor mici Îmi descopăr tainele Mele, tainele împărăției cerurilor și deslușirea lor între cer și pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2022

Sărbătoarea de treizeci și unu de ani de la Punerea Pietrei de Temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Lucrarea cuvântului Domnului prin trâmbița Lui. Îndemn către neamul român.

Este nevoie de Dumnezeu pe pământ, și toată facerea suspină după Mine, iar Eu, Domnul, vin cu șoapta Mea cu care Mă port, și vin fiindcă este scris să vin.

Și pace vouă, fiilor așezați de Mine să-Mi întâmpinați cuvântul când Mă las în norișor de slavă deasupra ca să Mă fac auzit și să-Mi puneți în carte cuvântul, o, fiilor! Se miră și se întreabă atâtea minți despre cuvântul Meu cu care Mă las la voi ca să-l puneți pe cale și să meargă el de la margini la margini, precum este scris, și voiesc în ziua aceasta să deslușesc spre știre această taină, venirea Mea cuvânt peste pământ, fiilor.

Vă cuprind ca într-un norișor cu cuvântul puterii de sus și spun: Pace vouă, fiilor! Iată, în ziua aceasta scriem în cartea Mea cu voi treizeci și unu de ani de la ziua în care s-a pecetluit cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh grădinița cuvântului Meu și piatra de temelie a zidirii chivotului Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, așa cum Eu, Domnul, am numit pietricica cea albă din dreptul căreia să grăiesc și să-Mi

descopăr izvorul cuvântului Meu la jumătatea vremii de șaptezeci de ani a tainei venirii Mele cuvânt peste pământ, și iată, peste puțină vreme scriem acest număr împlinit, a doua jumătate de vreme a săptămânii tainice, a numărului șapte, căci la Dumnezeu se socotește ca în cer, nu ca pe pământ, fiilor, și este scrisă în Scripturi această lucrare și n-are cine să deslușească pe pământ vremea Scripturilor și lucrările toate așa cum sunt scrise în ele, căci toți își văd de ale lor, nu de ale lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, nu pot să nu împlinesc iotă cu iotă tot ceea ce Duhul Sfânt a vestit că se va împlini și că se va lucra pentru toate împlinirile așa cum s-au scris și așa cum nimeni pe pământ n-a fost să citească și să vegheze și să aștepte împlinirea lor și pe Domnul, Care vine și împlinește și Se slăvește împlinind și adeverind.

O, poporul Meu mititel din vremea aceasta, port cu tine taina și lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ și ești rodul acestei călătorii prin vremea celor șaptezeci de ani de mers al lui Dumnezeu cu glasul Său între cer și pământ. La nașterea acestei lucrări Mi-am pregătit o trâmbiță ca să sun din ea și să-Mi vestesc venirea prin lucrarea cuvântului Meu, și am pregătit-o pe Verginica, copilă săracă și smerită din satul Maluri, vecin al acestui orășel, și am înconjurat-o pe ea cu harul Meu și am îmbrăcat-o cu putere de sus ca și pe ucenicii Mei în ziua coborârii Duhului Sfânt în Ierusalim ca să-i gătesc pe ei cu podoabe de sus și să Mă vestească cu Evanghelia Mea cu ei scrisă până la toate marginile, o, și așa am mers și cu Verginica și am mers douăzeci și cinci de ani și M-am vestit din loc în loc cu glasul cuvântului Meu și am luat-o apoi lângă Mine între cei din cer. Dar numaidecât Eu și ea am pregătit punte de legătură pentru mersul lui Dumnezeu pe mai departe cuvânt peste pământ și ne-am folosit de surioara ei și Mi-am legat venirea până la voi, ca apoi să vă gătesc cu credință și cu duh de ascultare ca să-Mi culegeți cuvântul cu care Mă las deasupra, să-l puneți în cartea sa așa cum Moise a așezat pe pământ glasul și mersul Meu cu poporul Israel.

Și apoi am lucrat prin profeți, și apoi prin ucenicii Mei, și duhul proorociei nu stă din lucru, pentru că nu stă Domnul din lucru, și Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, precum este scris să lucreze Domnul între oameni și să nu uite oamenii că este Dumnezeu. Iar voi sunteți scumpii Mei, căci scumpă a fost suferința acestei lucrări de cuvânt și toată apăsarea cea purtată de trâmbița Mea, prin care-Mi trâmbițam cuvântul după planul cel din Scripturi, și vuietul glasului de trâmbiță se auzea aici și departe și se apropiau cei ce auzeau, iar trâmbița Mea era luată de autorități și purtată spre cercetare și spre vreme de suferință, așa cum a fost în toate vremile viața sfinților Mei sub mâna împăraților vremii, care nu se voiau și nu se voiesc decât pe ei mari, o, și dădeau spre prigoniri și spre suferințe mari pe purtătorii de Dumnezeu, și așa a intrat în durerile nașterii odată cu anul 1955 lucrarea cuvântului Meu și începutul ei și trâmbița prin care sunam.

În vremea Mea cu Israel n-am întrebat pe mai-marii vremii și ai templului dacă să vin pe pământ Prunc născut din mamă Fecioară, dar era scris în Scripturi să vin, o, și am venit din cer de la Tatăl să împlinesc această Scriptură și am schimbat rânduiala în Israel și am adus harul cel binefăcător peste vii și peste morți și M-am făcut Mântuitorul făpturii, Mielul Tatălui, Mielul Paștelui cel nou și vinul cel nou, că de aceea am venit, căci jertfa animalelor nu mântuia omul păcătos, și numai lui Dumnezeu Îi este această putere.

O, nu i-am întrebat pe mai-marii vremii, pe mai-marii bisericii de azi dacă să vin cuvânt pe pământ în vremea aceasta pe meleagul poporului român, dar Mi-am pregătit trâmbiță prin suferință, prin lepădare de sine, și apoi să cânt din trâmbița Mea cântecul milei Mele, și am venit și am suflat din trâmbiță ca să cânte ea prin suflarea Mea chemarea la înviere din păcat a omului, căci păcatul îi aduce omului moarte, nu viață, și îi aduce plată rușinoasă, iar Eu, Domnul, sunt cu mila Mea după om și sunt cu salvarea.

La începutul Meu cu Verginica se zămislea lucrarea cuvântului Meu și-Mi pregătea Tatăl trâmbița ca să suflu prin ea, iar dacă am început să suflu să Mi se audă cuvântul înaintea celor ce îl auzeau, au început durerile nașterii, căci am dat să-Mi culeg un popor credincios, cu care să Mă sprijin, să-Mi fie casă de venire, Betanie la care să trag cu sfinții Mei cu care Mă port între cer și pământ. O, așa am lucrat, ca să am la cine să vin pe pământ, și au ținut aceste dureri până la ridicarea la cer a lui Verginica, o, că nu s-a găsit credincioșie până la capăt a celor ce credeau și se hrăneau din cer prin cuvânt, căci omul este slab și aplecat spre cele vremelnice și nu poate cu lepădarea de sine ca să-Mi fie apoi ucenic lucrător cu care să Mă sprijin.

O, dar Mi-am găsit o mânuță de fii și am început cu ei vremea celei de-a treia iubiri, căci la început a lucrat Tatăl și a pregătit pe Verginica, și apoi a lucrat Fiul și a grăit prin această trâmbiță, și apoi a lucrat și lucrează Duhul Sfânt și Mă aduce pe nori în cuvânt și plutește cuvântul Meu în văzduh până aici deasupra și este așezat în cartea sa și merge de la margini la margini și luminează lumea, căci Eu sunt lumina lumii și este nevoie de lumină pe pământ, și este nevoie de Dumnezeu pe pământ, fiilor.

Îmi port cu voi cuvântul, sunteți mlădițele cele noi și vin deasupra cetății cuvântului Meu și-Mi las cuvântul peste voi ca să-l puneți pe cale să meargă, fiilor, o, și vă ocrotesc cu tot cerul, cu toate puterile cerești. Și precum S-a slăvit Domnul în mijlocul lui Israel până ce am venit pe pământ născut și am stat pe pământ treizeci și trei de ani cu oamenii, o, așa Mă slăvesc acum cu atâta slavă în mijlocul poporului român și Mă fac cuvânt de facere nouă, o, fiilor, iar voi Mă sprijiniți sub crucea Mea cea de azi cu voi și-Mi dați putere să merg și să trâmbițez.

Acum treizeci și unu de ani aveam lângă voi o mânuță de fii credincioși, iar aceștia rând pe rând n-au mai sprijinit mersul Meu prin voi și s-au tras în lături întru ale lor, dar voi ați rămas. Vă mulțumesc că ați rămas cu Mine și cu cei din cer, fiilor, dar și voi să mulțumiți Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și mamei Mele Fecioara și trâmbiței Mele Verginica și sfinților toți și îngerilor toți, și puterilor cerești să le mulțumiți pentru lupta Mea cea mare și multă cu puterile întunericului, cu satana și cu îngerii lui și cu slugile lui, că am luptat, fiilor, ca să nu vă pierd, iar voi n-ați avut niciun sprijin lângă voi, ci numai lovituri și temeri, numai dureri care dădeau să vă dărâme și ca să nu mai puteți voi pentru Mine, că toți v-au slăbit, căci au dat să se folosească de voi pentru ei și ca să fiți și voi ca ei, dar voi ați stat mereu de partea Mea și de aceea n-ați fost iubiți, n-ați fost sprijiniți, fiilor, o, și de aceea nu se strâng suflete credincioase lângă voi, căci omul e ca omul, nu e ca Dumnezeu, nu vrea ca Dumnezeu. Acum însă păstrați-vă puterea cea pentru Mine și stați departe de orice apăsări, de duh tulburător, și lăsați pe Domnul grija toată în toate și nu dați nimănui s-o poarte, o, nu, fiilor, căci omul vă trage la voile lui dacă dă să sprijinească mersul Meu cu voi.

Iată-i pe cei care n-au stat până la capăt, că au plecat rând pe rând și s-au amestecat cu oamenii lumii și au deprins

lucrările lor, precum este scris de cei ce au crezut cuvintele Mele, dar degrabă au uitat și n-au mai suferit sfatul Meu și au uitat pe Dumnezeu și au cârtit și au căzut robi păcatului și lumii.

Vă mângâi mereu, căci sunteți fără mângâiere, fiilor, și tot așa sunt și Eu, că Mă doare că omul nu caută cu viața cea veșnică, ci numai cu cea vremelnică, bietul de el, iar Eu Mă mângâi cu voi, Mă mângâi că am cui spune ce Mă doare, fiilor. Așa am lucrat cu trâmbița Mea, Mă mângâiam când strigam prin ea la cei păcătoși să vină spre dragostea Mea și să părăsească păcatul și suferința cea de la păcat. Prindeam glas prin trâmbița Mea și spuneam mereu: *«Nu acest trup sunt Eu, ci ea este trâmbița Mea, trâmbița cuvântului Meu».* Când trâmbițașul își pune trâmbița la gură ca să dea glas cântecului său, trâmbița nu cântă cu glasul trâmbițașului, ci cu glasul ei, mânuit de suflarea celui ce o folosește, și nu fără de cântăreț cântă ea. Trâmbița prinde glas și sună și împarte, dar necredința celor ce tot spun că ei nu cred, aceasta înseamnă că ei nu simt, că nu-i ajută simțirea inimii, care le-ar descoperi lor minunea și înțelesul ei, și iată, necredința este cel mai pedepsitor păcat sub care stă ținut omul, și e nefericit omul pe pământ, o, fiilor.

Când cel ce cântă din trâmbiță o pune la gură ea devine slugă supusă în mâna și în slujba trâmbițașului, și așa a fost trâmbița Mea Verginica, iar când o puneam la gură ca să cânt din ea peste pământ era ea sluga Mea supusă fără de crâcnet, dar necredința celor ce așa voiesc să fie îi pedepsește pe cei ce ispitesc și îi ține departe de mântuire, și unii ca aceștia Mi-au vândut lucrarea Mea și pe trâmbița Mea și pe cei ce credeau ca și ea și și-au făcut rost de plată de prigonitori ai lui Dumnezeu și ai fiilor lui Dumnezeu, căci plata aceasta este amară și iau din ea încă din trup cei vicleni, ca să vadă cât de dureroasă este, câtă durere le pregătește necredința și prigonirea celor ce au de cale a vieții pe Hristos, calea spre cerul sfinților, casa cea veșnică a celor ce se sfințesc pentru ea și pentru Domnul, pentru vecia cu Dumnezeu a fiilor lui Dumnezeu.

Să ne uităm la ziua aceea când Eu am biruit toate piedicile și am pregătit prilejul să așez piatra de temelie ca să zidesc cu ea ieșirea la lumină a lucrării cuvântului Meu prin trâmbița Mea Verginica, și apoi prin ucenicii ei, fiilor. Eram acum treizeci și unu de ani cu ziua de slujbă a însemnării și a pecetluirii grădiniței cuvântului Meu și a zidirii chivotului, o, fiilor. Din toți cei de atunci vă mai am pe voi, și am lângă voi pe cei ce cred acum lucrarea și împlinirea cuvântului Meu. Am avut atunci aici pe arhiereul martor din partea celor ce stau la cârma bisericii neamului român, și apoi el a fost luat de lângă voi, dar a lăsat cuvânt proorocesc că această lucrare de cuvânt va merge înainte cu și fără el, de vreme ce nu el a întocmit-o sau o întocmește, iar acest cuvânt al său este scris în cer în fața tronului slavei lui Dumnezeu, și are putere mare acest cuvânt al inimii și al gurii și al credinței lui.

O, am avut atunci la pieptul Meu pe cel ce a săpat în piatră portretul trâmbiței Mele Verginica și a fost pusă această piatră la temelia zidirii celei noi, iar pentru aceasta Eu, Domnul, Mă voi îngriji de acest fiu mărturisitor multă vreme al cuvântului Meu și al locului ales de Mine pentru lucru în cetatea aceasta pe vatra neamului român.

Am avut o mânuță de martori atunci, dar au găsit de cuviință rând pe rând să se tragă în lături, dar voi ați rămas cu Mine, fiilor, și azi vă aduc mulțumire și îndemn la rugăciune ca să vă rugați aici pentru iertarea tuturor celor care de la începutul lucrării cuvântului Meu au mers cu vorba de colo-colo cu gură largă, au trădat, au vândut, au vorbit de rău, au cârtit, au hulit, s-au tras în lături și n-au mai mers sub crucea Mea. Iar dacă am rămas acum cu voi, o, aduceți voi Domnului rugăciune miloasă pentru cei ce au îndurerat pe cei din cer și pe voi, fiilor, căci sunt în cer cei ce au purtat durerea acestei lucrări de cuvânt, iar voi sunteți pe pământ pentru Mine și lucrăm lucrarea Tatălui, o, fiilor, și aducem Tatălui rugăciune de iertare și de înviere pentru cei ce au lovit mersul Meu prin cuvântul Meu cel de azi.

O, este nevoie de Dumnezeu pe pământ, iar câtă vreme sunt în lume prin cuvântul Meu Eu sunt lumina lumii, precum este scris, și vin cu șoapta Mea și-Mi fac cunoscut cuvântul și mângâierea cea prin el peste pământ și peste oameni și-i chem la crucea Mea.

Iar tu, neam român, întărește-te în dreapta credință și lucrează-ți izbăvirea, căci Eu, Domnul, te ocrotesc din zori și până iar în zori, că am pe vatra ta venirea Mea cuvânt peste pământ. Mergi pe calea crucii, iubește sfințenia, întoarce-te la străbunii tăi cei sfinți și urmează-le viața și pilda lor, că tu vei străluci peste popoare cu slava cuvântului Meu din mijlocul tău și vei fi lumina lumii prin comoara cea de pe vatra ta, că Eu mult te iubesc pentru alegerea ta cea dintru început și cea de la sfârșit, și iată, ești țara venirii Fiului lui Dumnezeu cuvânt peste pământ, și slava Mea este și a ta! O, pace ție, pace ție, pace ție, țara Mea cea de azi! Amin.

Și acum, pace vouă, fiilor care-Mi purtați peste pământ cuvântul! Mergeți, fiilor, mergeți înainte cu iubire de sus cu gătirea zilei sărbătorii de o sută de ani de la nașterea trâmbiței Mele Verginica și cu cartea vieții Mele cu ea, cartea sărbătorii ei în cer și pe pământ. Vă trebuie pace multă, liniște multă, și trebuie să am grijă să fie acestea cu voi, o, fiilor, și stați deoparte de apăsări și de duh tulburător, căci voi nu aveți ajutor, decât din cer, fiilor, și pace vouă, măi fiilor!

Am însemnat în carte această zi de pomenire când M-am arătat cu taina lucrării cuvântului Meu, și s-a pornit apoi furtună mare peste voi atunci, mare, fiilor, mare și de peste tot, și apoi Eu am poruncit furtunii să tacă, să se tragă înapoi, și ea a ascultat, că nu e bine să se lupte nimeni împotriva voastră și nu le este bine celor ce dau să se lupte împotrivă, și au dat să înțeleagă toți aceasta. Iar Eu stau de veghe și nu vă las de sub ocrotirea Mea și nu vă las, o, nu vă las de sub mângâierea Mea, o, fiilor. Amin.

9/22 iulie 2022

Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

Temerea de Dumnezeu îl păzește pe om de căderea din Dumnezeu. Lucrarea Domnului prin trâmbița Lui. Rugăciunea sfântului prooroc Ilie pentru ocrotirea și slava României.

Ezi de sărbătoare, e sărbătoare în cer și pe pământ, și Mă las cu sfinții deasupra cetății cuvântului Meu și intru în carte și pun masă de cuvânt, și pace vouă celor ce-Mi deschideți ca să intru în cetate și în carte, o, fiilor!

Și avem oaspeți ceata proorocilor, iar în mijlocul lor sărbătoresc ei pe proorocul Ilie, pustnicul cel atât de vestit în Israel în vremea sa, omul lui Dumnezeu, cum mulți îl numeau pe el, și viețuia el în pustie și mulți pustnici îl aveau de povățuitor pe el, și toți aveau darul proorociei și erau sfinții Domnului, iar poporul Israel dădea să uite de Domnul Dumnezeul lor și să trăiască străin de poruncile vieții, o, și suferea în inima lui acest slujitor, suferea din pricina milei de Dumnezeu

și jalea îl zdrobea de tot și-Mi spunea jalea lui, iar Eu îl îmbărbătam, îi dădeam speranță, îl vesteam că mai sunt mulți care sunt de partea Mea în Israel și care Mă păstrează Dumnezeu al lor, o, și așa grăiam noi, Eu și el despre durerile cele de la părăsirea lui Dumnezeu a celor ce păcătuiau împotriva iubirii Mele, împotriva sfințeniei, care avea să fie odihna Mea cu omul.

O, și am venit de la Tatăl acum două mii de ani și M-am născut de la El și de la mama Mea Fecioara Om pe pământ și am stat cu oamenii treizeci și trei de ani și le-am spus: *«Eu sunt Calea!»* O, n-am venit de altceva dacă am venit, ci doar să-i arăt omului calea către viață, ca să nu stea în moarte omul, ca să nu stea omul în păcat pe pământ, ci să fie el odihna Mea, casa Mea, templul Meu, iar proorocul Ilie suferea de mila lui Dumnezeu, Pribeagul fără casă, căci poporul Israel petrecea în păcate, în păgânie, și își slăvea dumnezeul lui, pe Baal, slujea minciunii, căci ce dumnezeu mai este un dumnezeu văzut? Dumnezeii văzuți n-au viață, n-au duh, sunt făcuți de cei despărțiți de Dumnezeu Cel Unul Dumnezeu, Cel tainic, Făcătorul cerului și al pământului și al omului, o, și dă omul să uite aceasta, dar în zadar face el așa, căci Dumnezeu grăiește prin proroci, precum este scris, că altfel omul dă să uite de Dumnezeu.

Cuvântul Meu este adevărat, și dacă i-am spus omului *«Eu sunt Calea!»*, o, iată cât de multă și mare necredință se suie la cer din partea celor ce tot caută cale pentru viața lor, dar altă cale de salvare nu este, nu are de unde să găsească omul cale pentru el, căci numai Eu sunt calea, o, și necredința aceasta a omului stă între om și venirea Mea, iar Eu am spus acum două mii de ani: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»*

O, e necredință pe pământ, e păcat pe pământ peste tot, fiilor. Între cei fără de credință pentru venirea Mea și pentru duhul proorociei, duhul care Îl ține pe Dumnezeu pe pământ între oameni, o, iată, fiilor, sunt mulți care caută să-i tragă de pe cale pe cei ce știu calea și merg pe ea cu pașii vieții lor, și merg cu Mine pe cale spre Mine cei ce M-au ales cale a lor. Eu sunt în cei prigoniți, și pe Mine Mă prigonesc de pe pământ cei ce prigonesc pe creștini, și este necredință pe pământ, și este prigoană pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, grăiesc cu voi în cetate și mare mângâiere am că pot să vă grăiesc vouă pe cele ce le am de grăit pentru credință și pentru necredință și ca să-Mi fie scris cuvântul pe pământ. Grăiesc acum de temerea de Dumnezeu, și de care mare nevoie are omul creștin ca să nu cadă din credință, să nu-L dea pe Domnul deoparte, căci ce minte mai poate avea pentru el însuși cel care-L dă pe Dumnezeu din viața sa?

O, numai cei sfinți se tem de Dumnezeu, și de aceea se păstrează ei sfinți, ca să fie cu Dumnezeu se păstrează ei sfinți, căci altfel omul este diavol. Omului îi trebuie înțelepciune de la Dumnezeu, nu de la sine, nu de la oameni, iar pe aceasta nu poate s-o aibă omul decât dacă are în el temerea de Dumnezeu, ca nu cumva fără de ea să cadă din înțelepciune și să se piardă de la Dumnezeu omul și să tragă spre păcat, și apoi să se teamă de Dumnezeu ca și Adam în rai și să tot dea să se ascundă apoi în el însuși cu despărțirea lui de Dumnezeu prin păcat.

Am venit pe pământ cuvânt ca să grăiesc cu omul. Mi-am făcut o trâmbicioară și am grăit prin ea și s-a scris pe pământ cuvântul Meu în vreme de prigoană, că vindeau venirea Mea cei ce veneau să asculte cuvântul Meu cel prin trâmbița Mea grăit.

Intram în casa ta, creștine, și-ți vorbeam, și-ți puneam pe masă cuvântul Meu, al Fiului lui Dumnezeu, iar tu nu Mă vedeai, așa cum nici Ilie proorocul nu Mă vedea când vorbeam cu el și când el Îmi vorbea. O, nu Mă vedeai, dar Îmi vedeai trâmbița prin care tu auzeai cuvântul Meu. Eu după învierea și înălțarea Mea la Tatăl nu M-am mai lăsat văzut, căci sunt Dumnezeu, dar n-am plecat de lângă ai Mei, o, că nu pot sta fără ei nici în cer, nici pe pământ, și așa am stat și stau și cu tine, dar îți trebuie credință ca să pot să fiu cu tine și ca să Mă crezi și ca să Mă primești și ca să Mă asculți.

O, am grăit prin trâmbița Mea douăzeci și cinci de ani, și am luat-o apoi la cer între sfinți și lucrează ea din cer dintre sfinți și nu stă din lucru trâmbița Mea, căci sfinții lucrează ca și Dumnezeu, numai să fie strigați și primiți.

Venise vremea numărului de ani când trebuia să Mă descopăr peste pământ cu taina lucrării cuvântului Meu început prin trâmbița Mea Verginica, o, și Mi-am făcut loc, căci era strâmt de tot ca să pot ieși cu cuvântul și să meargă el și să trâmbițeze el. Am dat drumul îngerului Meu să-Mi facă loc larg (decembrie 1989, n.r.), și i-am dat în lături pe cei puternici, și care au dat să-Mi culce la pământ răsadul. O, și a fost suferință în țară, au fost lacrimi și sânge și durere. Și apoi s-a zidit pietricica albă și grădinița cuvântului Meu, și numaidecât s-a stârnit furtună mare peste locul tainei Mele, și au început furioși mai-marii bisericii neamului român și s-a dus peste tot vestea de Pucioasa, de cuvântul Meu și de locul Meu ales pentru popas în vremea aceasta, căci Eu vin cu sfinții când vin. Și spun aceasta cu aplecare, că le sunt dator cu multul mai-marilor bisericii că au vestit fără să vrea lucrarea cuvântului Meu peste țara română. O, și apoi s-a liniștit furtuna și de atunci merg peste pământ cuvânt și-Mi trâmbițez și iar Îmi trâmbițez venirea Mea.

Când loveau pe cei ce credeau cuvântului Meu, o, nu știau cei ce loveau, bieții de ei, nu știau de cine se leagă, dar acum în cer știu aceștia, și au lacrimi și jale când Îmi văd rodul și mersul și trâmbițarea mai mult ca la începutul de după anul 1955, o, și trebuie să dezlegăm de pe pământ păcatul făcut de ei, ca să fie dezlegat și în cer, și trebuie să iertăm pe cei ce vindeau dinăuntru tainele lui Dumnezeu, și Domnul a suferit întru ai Săi în toată vremea din partea autorităților fiecărui timp. Dar acum Eu merg cuvânt peste pământ ca porumbelul spre văzduhul ceresc, o, și Mă aud cei din morminte, care făceau rău atunci trâmbiței Mele și creștinilor pe care-i hrăneam cu tainele cerești ale Duhului Sfânt.

Loveau în creștini cu furie demonică, o, așa loveau anchetatorii, și erau aceștia ca niște târnăcoape care aveau să spargă carapacea pământului înțelenit al cărărușelor făcute de tălpile picioarelor care se purtau spre izvorul cuvântului ceresc ca după apa căutată în pustiu de cel însetat. Loveau slugile lui antichrist ca și cu târnăcopul în țeasta creștinilor care purtau tainele cuvântului lui Dumnezeu, loveau până spărgeau carapacea sub care era păstrat izvorul cel mai scump, taina învățăturii sfinte, duhul frăției celor ce se hrăneau cu Hristos, cu iubirea Domnului pentru ai Săi. O așa cruzime era folosită asupra celor vânduți de cei neastâmpărați și de cei trași de limbă, pentru ca apoi să-i lupte pe creștini și să le facă dosare pentru căutarea lor după Dumnezeu, o, și până nu scoteau din brazdă sămânța cerească nu se lăsau slugile lui antichrist.

Această lucrare de cuvânt merge peste pământ în duhul și puterea lui Ilie proorocul, precum este scris. Eu sunt în el,

și el în Mine, și toți sfinții împlinesc Scripturile cele pentru acum, o, și nu stăm din lucru și nu mai avem odihnă și zi de odihnă, și Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, și sfinții lucrează, o, și lucrați și voi, cei ce-Mi slujiți să vin cuvânt pe pământ, și iată, strig la om să nu mai facă păcat, și strig cu jale, îl strig cu dor, și dorul se face cuvânt de strigare.

O, omule, te-am zidit din pământ, și din pământ au ieșit toate celelalte vietăți, dar pe tine te-am zidit Eu, Domnul, cu mâna, ca să-Mi fac locaș Mie din trupul tău apoi, din inima ta. Te-am făcut din pământ cu mâna ca să stau apoi în tine ca în casă, să stau cu îngerii Mei în casă, o, dar Mi-ai luat casa, ai dat afară pe Făcătorul tău. O, ce mare te-ai dat să fii, dar tu mori, și uiți aceasta și mori mereu, și uiți că Eu nu mor ca tine! O, ai pustiit pământul cu păcatul tău, și nu-i al tău, ci e al Meu pământul. Mi-ai luat casa, Îmi iei și pământul și te desfrânezi peste tot pe pământ. Ai făcut tu pământul? Te-ai făcut măcar pe tine? O, nici rușine nu mai ai, omule, deși ești pierdut, căci Cel ce este numai Dumnezeu este, iar altfel nu, nu este. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El, dar cei ce nu îl au, ce strajă au pentru ei?

Omule, o, de ce nu asculți de Dumnezeu, Care te strigă din cer și-ți spune să nu faci păcat, să nu-L alungi din preajma ta cu păcatul tău pe Cel fără de păcat? O, de ce, oare, faci numai ce vrei tu ca și Adam în rai? El a pierdut raiul pentru că a făcut ce a voit el să facă, dar nu voia lui Dumnezeu. O, de ce, oare, nu dai să înveți și să pui peste tine învățătura care te mântuiește de iad, de păcat? O, nu satana te-a făcut. Domnul te-a făcut, omule. Cum de te faci satană fără nicio teamă de răsplată veșnic rea, ca îngerii care s-au făcut satane și au căzut din Dumnezeu?

Păcatul este diavol, este satană. Nu-ți e rușine să faci păcat? Nu ți-e rușine de oștirile cerești, omule? Strângi la tine armată de îngeri negri, iar îngerul tău păzitor stă rușinat și plâns, pedepsit de tine să nu vadă el fața Mea, iar tu ești înecat până peste cap în păcat, și adaugi mereu asupra ta păcat.

O, oare, pentru ca să faci păcat te-ai născut pe pământ, omule? Iată, te mănâncă de viu păcatul și nu mai poți altfel, căci ți-a luat satana darul cel mai de preț, temerea de Dumnezeu și de pedeapsa cea pentru păcat, și ți-a dat în schimb îndrăzneala să-L biruiești pe Dumnezeu cu păcatul vieții tale. O, întoarce-te, omule! Te așteaptă Dumnezeu, întoarce-te la El!

Fiilor, fiilor, așa trebuie strigat omul să se întoarcă de la păcat, să se întoarcă la Dumnezeu, căci am spus: *«Eu sunt Calea!»* Duhul și puterea lui Ilie proorocul merg înaintea Mea și mergem pregătind calea și întoarcerea omului la Dumnezeu. Lucrăm cu voi cartea mărturiei acestui timp al lucrării cuvântului Meu și toată vremea Mea cu Verginica, cu trâmbița Mea, și apoi toată vremea Mea cu voi, și apoi va fi să se înțeleagă ce comoară scumpă este pentru o țară cei ce sunt creștini în ea, ascultători și lucrători cu Dumnezeu, și care suferă în numele credinței lor în Fiul lui Dumnezeu, iar proorocul Ilie face cale, precum este scris să facă, și ca să se întoarcă oamenii la Dumnezeu.

— Râvna casei Tale, Doamne, m-a mistuit și atunci și acum, căci omul a fost să-Ți fie Ție casă, iar Tu să fii Dumnezeul lui, Tu, nu satana, nu Baal, nu împărații pământului, nu mai-marii de peste popoare. Tu ești Unul Dumnezeu și l-ai zidit pe om să-l ai de casă, să-l ai odihnă a Ta. Te-ai odihnit la început, după cele șase zile ale facerii, și în a șaptea zi Te-ai odihnit de cele ce ai lucrat, iar de atunci și până azi Tu nu Te-ai mai odihnit, Doamne, o, și lucrezi mult și mereu, și Tatăl lucrează, și Tu lucrezi, și noi lucrăm, noi, sfinții Tăi, și iată, și aceștia mici ai noștri cu care lucrăm, lucrează și ei, și se tot lucrează, Doamne, și-Ți este dor de odihnă, de casă de odihnă, de om Ți-e dor.

Să-i binecuvântăm cu mare slavă pe cei ce ne țin pe pământ, Doamne! Armură de îngeri să le stea împrejur și sus și jos, iar țara română fă-o mare cu strălucirea, ca atunci cu Tine, când între mine și Moise ai strălucit ca în cer în fața ucenicilor cei trei ai Tăi pe muntele Tabor. Cuprinde-o pe ea în slava cuvântului Tău tot mai cerește, Doamne! Ocrotește-o pe ea ca pe aleasa dată Ție de Tatăl! Ridică-i fiii pe creste să-i vadă popoarele îndepărtate și să Te slăvească cu credința și cu lauda cea pentru Tine! Îmbrac-o pe ea în harul Duhului Sfânt, iar fiii și fiicele acestui neam să proorocească, să Te vestească de la margini la margini Dumnezeu al lor, mare și înfricoșat în cuvânt și în putere de cuvânt, o, că mult iubești Tu această țară și ai venit la ea, la cea iubită, Doamne, dar ce știu cei de pe pământ de taina Ta din ea și cu ea?

Curând, curând ne vom lăsa văzuți cu strălucirea de pe Tabor în mijlocul neamului român, o, Doamne, și muntele Domnului se va numi acest pământ, și a Ta este slava aceasta.

Râvna casei Tale m-a îndemnat să grăiesc și să binecuvintez. Și să se lase binecuvântarea Ta peste ea, peste țara Ta de azi, o, Doamne.

— O, pace ție, înaintemergătorule al Meu la sfârșit de timp! Binecuvântată să fie lucrarea ta de trezire peste neamuri, căci Dumnezeu Se slăvește în cuvânt, și toți cei necredincioși vor păli și se vor topi ca ceara în fața focului Duhului Sfânt, Care vine și cârmuiește popoarele și le cheamă la viață, la Domnul, căci Eu sunt Calea!

Iar voi, fii ai cetății cuvântului Meu, fiți străjeri cu râvnă ca a lui Ilie proorocul și lucrați pentru venirea Mea, căci vin la voi cuvânt ca să Mă împărțiți. O, pace vouă! Fiți ca cei din cer înaintea Mea! Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2022

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Cuvânt de întărire și nădejde în apăsări și tristeți. Fiii români să ridice război împotriva lui satana.

Mă apropii cu duhul puterilor sfinte ca să-Mi fac intrarea cu cuvântul în carte, că trebuie să-Mi întăresc pacea și trupul și duhul vostru, fiilor care-Mi străjuiți intrarea Mea în carte ca să-Mi las cuvântul.

Orice apăsări și tristeți și dureri când bat spre voi Îmi slăbesc în voi puterea cea pentru Mine, fiilor, iar Eu în taină dau să vă mângâi, să vă dau nădejde, să vă cruț, ca să vă am înaintea Mea, o, și sunteți mici cu puterea, fiilor, și calea cu Domnul așa a fost prin vreme pentru cei ce au mers cu Mine pe cale.

E nevoie de nădejde și de credință și e nevoie de strigare, de rugăciune ca să vină Domnul cu sfinții Săi și să lucreze din cer peste pământ și să facă Domnul biruință, fiilor, căci El este Cel ce poate.

Toți slujitorii, toți mărturisitorii Mei prin vreme au purtat sub apăsarea vremii crucea răbdării sfinte și Mă aveau pe Mine dorire a lor și se mângâiau cu Mine în gândul lor și mergeau, dar răbdarea este un mare har pentru cei de sub cruce,

o, și nu e slavă mai adevărată ca aceea a lor, și iată, sfântul cel tămăduitor de dureri și de apăsări peste cei ce îl cheamă lângă ei, mucenicul și tămăduitorul Pantelimon, acest lucrător al credinței sfinte și al iubirii de Hristos a purtat o mare slavă, o mare biruință asupra necredinței de pe pământ, și s-a dăruit apoi celor ce îl cheamă din cer să le vină în ajutor în dureri, în tristeți, în nevoi, în răbdarea cea sfântă, și mult alin dăruiește el la toți, căci duhul milei cerești i-a fost lui un mare dar coborât peste el din cer, iar credința cu care a lucrat minuni a lucrat putere de credință pentru mulți din vremea lui și de după aceea până azi, și mare trebuie să fie duhul rugăciunii care aduce pe Domnul în ajutor prin sfinții Săi mijlocitori din toate vremile, și mila Mea de om e mare și lucrează ea prin sfinții Mei. Și spun aceasta ca să se știe pe pământ că sfinții vin din cer la cei ce îi cheamă după adevăr și prin credință pentru tot ajutorul așteptat de către cei necăjiți, și iată, să cheme omul pe cei din cer, iar credința să fie cale a sfinților Mei până la cei ce așteaptă de la Domnul binefacerile Lui, căci Eu voiesc să întețesc credința pe pământ ca să găsesc credință și să Mă bucur lângă cei ce cred, fiilor.

Mângâiați-vă și vă întăriți tot timpul prin cei din cer și dați-le cale și lucru ca să lucreze ei pe pământ și să împrăștie toate câte se așează pieziș împotriva biruinței Domnului și a sfinților Lui, fiilor.

Toți creștinii să iubească grăirea cu Domnul și cu sfinții Lui, căci rugăciunile sfinților umplu cupa milei Mele și stau înaintea Mea rugăciunile lor precum este scris, dar trebuie dor de Dumnezeu ca să vină Domnul pe pământ, că este nevoie de Dumnezeu pe pământ, chiar dacă cei de pe pământ n-au în mintea lor să vină Domnul și să fie cu oamenii pe pământ, căci făgăduința Lui este mare, că am spus acum două mii de ani: *«Sunt cu voi până la sfârșitul timpului!»*, și trebuie întreagă să fie credința creștinilor în făgăduința Mea cea pentru ei.

Oștirea de mucenici are în cer serbare pentru mărturisitorul Pantelimon și se apropie cu serbarea lor lângă cei de pe pământ care slăvesc pe sfântul tămăduitor, căci dorul sfinților e mare și e aproape cu cei ce îi cheamă, și gata sunt sfinții Mei să fie și ei pe pământ cu oamenii, și să fie credință în oameni pentru lucrul celor din cer, căci cerul sfinților Mei este pentru cei de pe pământ și așteaptă ei să lucreze.

Fiilor, fiilor, vă spun pace vouă! Țineți-Mă lângă voi! Păstrați-vă puterea cea pentru lucrul Meu cu voi! Ocrotiți-vă cât puteți de zdrobirea puterii cea pentru Mine, că iată, nu pot când voi sunteți neputincioși și strânși sub apăsări! Toate sunt cu grija Mea de voi și de mersul Meu cu voi, și voiesc să vă dau întărire, fiilor. Sunteți mici, dar Eu sunt Cel mare, sunt Cel ce sunt, sunt Cel ce pot.

Prindeți puteri, fiilor! Toți cei din poporul cuvântului Meu să aibă grijă mare de împlinirea cuvântului Meu pentru ei. Aceasta aduce toată izbânda, toată pacea, toată mângâierea.

Ascultă, poporul Meu, ascultă în toată vremea de tot cuvântul Meu cel pentru tine de împlinit și ține-Mă aproape, împlinindu-Mă peste tine ca să fim nedespărțiți!

Fiilor, fiilor, fiți unii altora bucurie și vindecare și putere pe cale cu Domnul, și mai ales acestea pentru coborârea Mea la voi. Dați-vă unii altora mângâieri sfinte și veți fi mângâiați. Fiți plini de Hristos, că e greu fără Domnul, iar fiii lumii nu știu aceasta, dar să audă ei de la Mine că Eu vă spun vouă aceasta și să caute și ei să fie plini de Dumnezeu, că pe pământ stăpânește cu umbletul lui satana și rodul lui cel mult, iar oamenii nu mai văd cărarea spre viață, că e ascunsă și o tot ascunde satana de fața și de mintea oamenilor și le arată el calea spre iad.

O, fii ai oamenilor, feriți-vă de cele ieșite din iad! Dar feriți-vă voi, fii români! Ridicați-vă împotriva lui satana și dați cu el război, căci voi sunteți însemnați cu pecetea Sfintei Treimi Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, iar împărăția lui Dumnezeu nu are nimic în lumea aceasta, ci numai în inima creștinilor care țin calea cea de la început a bisericii Mele fără să se schimbe ea.

O, însemnați-vă tot timpul cu semnul sfintei cruci, fii români! Ori de câte ori satana și slugile lui se arată, faceți cruce, fii români, împreunându-vă cele trei degete ale mâinii drepte și însemnându-vă pe frunte, pe piept și pe umeri cu semnul Sfintei Treimi, al sfintei cruci, și veți vedea minuni mari și veți vedea vaietele satanei, căci duhul rău arde ca focul în fața sfintei cruci, și ea să vă fie tămăduire de cursele cele pline de primejdii întinse de satana pe cale peste fiii oamenilor, dar voi sunteți români, și trebuie să arătați că sunteți de partea lui Dumnezeu, și ca să vadă satana aceasta.

Acum pace vouă! Biruință binecredincioșilor creștini asupra lui satana este crucea și puterea ei.

Pace vouă, fii români! Întăriți-vă sub pază țara cu puterea sfintei cruci! Iubiți-vă țara și pe Domnul Dumnezeul vostru și stați treji asupra duhului potrivnic, și Dumnezeu vă învață pe voi aceasta!

O, pace vouă, binecuvântare vouă, biruință prin cruce vouă, fii ai neamului român, acum și în veci, o, fiilor! Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2022

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Domnul rostește certare satanei și aduce întărire în fiii din porți. Îndemn la veghe și la rugăciune. Fiii bisericii să se ferească de frații mincinoși. Binecuvântare pentru pregătirea sărbătorii Maicii Domnului.

Mai întâi puterile cerești așează vlagă sfântă la porți, ca să se ridice apoi și să-Mi facă primirea în cetate cu zi de praznic sfânt să pun masă de cuvânt, că aceasta este lucrarea Mea și aceasta este cetatea cuvântului Meu, muntele pe care Eu stau și cuvintez peste pământ, locul din care lucrez facerea omului, iar satana să audă aceasta și să se teamă cu mare zdruncin și să se depărteze și să nu caute spre moștenirea Mea! Amin.

Dau să oblojesc ranele pe care satana le tot deschide, lovind să-Mi șubrezească intrarea în cetate, și trebuie să pansez mereu și să întregesc pe unde el dă să rupă veșmântul slavei Mele, sfințenia și pacea ei, puterea care Mă ține pe Mine să vin pe pământ cuvânt să fac lucrarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și să se știe că aici lucrează Dumnezeu, că este al lui Dumnezeu și că puterile cerești stau deasupra veghind zi și noapte înăuntru și din părți, și nu se poate fără veghe cerească, fiindcă satana pândește împotriva lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, spun: precum în cer, așa și aici să fie, voia lui Dumnezeu, locul lui Dumnezeu și al sfinților Săi și apoi al celor ce cu temere de Domnul slujesc venirii Mele cuvânt pe pământ cu toată slujirea cea pentru ea. Amin.

Voi, fiilor care-Mi slujiți intrarea în cetate cu cuvântul puterii Mele, stați treji mereu pentru slava Mea, că altfel nu e de stat, iar când vin lovituri spre cetate stați și mai treji, căci satana trebuie biruit mereu, fiilor. Nu vă lăsați spre oboseală,

nu, fiilor, nu, căci slava Mea se face cuvânt peste cetate și trebuie voi să fiți felinare aprinse în calea Mea și peste cetate și să-Mi dați putere să grăiesc când vin, să intru când vin.

O, nu e de ațipit în locul de veghe. Acum două mii de ani aveam dintre ucenici trei mai vegheтori și i-am luat într-o zi sus pe munte pentru rugăciune înaintea Tatălui, iar ei erau îngreuiați de somn, și apoi s-au deșteptat și s-au întâlnit cu fața slavei Mele pe care o am de la Tatăl, și stăteam în slavă cu Moise și cu Ilie de o parte și de alta și grăiam între noi despre crucea patimilor Mele din Ierusalim, și deodată Tatăl a grăit din norul slavei, zicând: *«Acesta este Fiul Meu prea iubit, în Care Îmi găsesc plăcerea; de El să ascultați!»*, și spaimă i-a cuprins pe ucenici, iar Eu le-am spus: *«Ridicați-vă și nu vă temeți și nimănui să nu spuneți până după învierea Mea!»*

O, fiilor, e de vegheat cu veghe, nu fără de veghe. Faceți certare lui satana ca să vă știe la veghe și să găsească orânduială pentru veghe zi și noapte în cetate, și multă ascultare de Dumnezeu să vadă toate duhurile cele pierzătoare când dau să izbească spre cetatea Mea cu voi. Eu sunt Cel ce pot, Eu stau la cârmă prin valuri și conduc cu grijă mersul Meu cu voi, și iată, zilele acestea am condus Eu un om mare cu gradul ca să facă el voia Mea, să vegheze pentru Mine, pentru încercările care se ivesc spre voi, și l-am condus Eu pe el și Mi-a fost de ajutor, că el e mare pe pământ și poate, dar acum a fost să poată el pentru lucrul Meu și l-am condus Eu pe el și a lucrat el lucrul care îi va fi răsplătit de Dumnezeu, căci cu credință pentru Dumnezeu a lucrat, și cu supunere a împlinit ruga ajunsă la el pentru sprijin din partea lui. Iată, așa lucrez Eu pe calea Mea cu voi, fiilor, și tot timpul pregătesc sprijin din cer trimis ca să lucreze pentru voi de pe pământ și ca să vă aline vouă durerile și inimioarele încercate, o, și nu vă las în dureri, fiilor, numai că, iată, e mereu de vegheat și de biruit încercările de la satana spre lucrul Meu cu voi, și mereu să putem aceasta, fiilor.

Acum, în zi de praznic sfânt aduc peste voi pace multă, liniște și mângâiere, că aveți de ridicat spre cer masă de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioară peste zece zile, iar Eu voi veni cu cetele cerești în serbare și vom aduce mărire Maicii Mele, și ne va mângâia și ne va învăța ea iubirea, credința, statornicia, sfințenia pe toată calea, lupta cu satana și biruința cea bună, și toată slava zilei va fi cuprinsă în cuvânt, în nor și în cuvânt de sus cu voi la masă, o, și așa veghem și așa lucrăm și așa împlinim.

Ridicați, fiilor, rugă spre Tatăl acum pentru vreme dulce la praznic, iar Tatăl să ne dea. O, ridicați rugă spre Tatăl în toată vremea cu rugăciune vie ca a Mea, ca aceea pe care am adus-o Eu Tatălui pe munte când au văzut ucenicii Mei slava feței Mele în toată strălucirea ei cea din Tatăl ca să Mă mărturisească ei că Eu sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și slăvit de Tatăl ca Fiu al Său.

Eram îndurerat și M-am suit pe munte să vorbesc cu Tatăl. Așa și voi, cu rugăciune să stați înaintea Tatălui și să învățați de la Mine toate, fiilor, căci Eu am fost Învățător prin tot ceea ce am lucrat între oameni însoțit de ucenici, și s-a scris pe pământ evanghelia Mea, lucrarea Mea cea de la Tatăl în mijlocul lui Israel, poporul care n-a voit să Mă primească să-i fiu Păstor, Mântuitor, căci era prea îngâmfat ca să se fi putut apleca acest neam și să se smerească el.

O, fiilor, pentru voi și pentru tot poporul cuvântului Meu spun: feriți-vă de cei mincinoși chiar dacă vă sunt frați de credință, și învățați să puteți pentru Domnul în tot ceea ce lucrați, că e multă veghe de lucrat, o, și să nu vă îngreuiați de somn în vremea lucrului Meu cu voi, căci ucenicii Mei au biruit somnul și au stat apoi în fața slavei feței Mele și s-au înțelepțit după ce slava Mea s-a tras din ochii lor și am rămas Eu cu ei așa cum Mă știau, dar au mărturisit ei apoi peste vreme pe Fiul mărturisit de Tatăl Fiu al Său, de Care trebuie să asculte ucenicii cei de atunci și cei de apoi până la sfârșit.

Las cuvânt de binecuvântare pentru așezarea praznicului mamei Mele Fecioara. Cu pază sfântă și cu trezie mare lucrați pentru slava zilei de praznic, fiilor. Păziți-vă de somn și de neveghe, căci tot timpul numai veghe se cere pe calea voastră cu Dumnezeu, fiindcă satana nu are astâmpăr și caută să poată el, iar Eu îl cert să stea departe de mersul Meu cu voi, că mersul vostru e greu de tot și nu aveți sprijin, fiilor, și stau puterile cerești deasupra și veghează și sprijină mersul Meu cu voi, și trebuie rușinat satana și să se vadă neputincios înaintea Mea, căci Eu îi spun: înapoia Mea, satano! Nu ispiti pe Dumnezeu și pe slujitorii lui Dumnezeu, nu! Neghina piere prin însăși lucrarea sa cea rea, iar grâul este păstrat în mâna Mea pentru semănat și pentru pâine. Amin.

Tot fiul care iubește creșterea cea de la Dumnezeu, acela să ia aminte din ce în ce mai mult și să învețe pe dinafară cuvântul gurii Mele și puterea lui și să-l împlinească întocmai așa cum este el rostit și dat spre lucrare, și nicidecum să fie dat deoparte și neluat în seamă!

La începutul cuvântului și la sfârșitul lui leg ranele cele de la loviturile de la satana și întăresc vindecarea lor.

Iar și iar întăresc lucrul cel pentru pregătirea praznicului mamei Mele Fecioara. Toate să se lucreze sub veghe, toate cu lumină și pe lumină, toate pentru slava celor de sus, care stau și vor sta deasupra și vor privi și vor veghea, căci Eu cu sfinții vin la voi, fiilor, precum este scris să vină Domnul.

Pace vouă! Primiți acest dar! Fiți plini de credință când vă spun aceasta, ca să aibă putere peste voi pacea Mea! Sunteți tare neputincioși sub încercări fel de fel. O, așa este sub cruce, dar pace vouă și iarăși pace vouă, fiilor! Mă aveți pe Mine din partea Tatălui cu voi. Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

6/19 august 2022

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Domnul rostește anatema pentru cei ce se împotrivesc zilei duminicii, zi de odihnă. Grăire cu păstorii bisericii. Cinstirea sfintei Cruci şi a Maicii Domnului.

Această zi de praznic sfânt s-a potrivit în acest an în zi de duminică, ziua întâi din săptămână, ziua când Dumnezeu a făcut prin cuvânt lumina, ziua facerii omului nou, căci Eu, Domnul, am ieșit din pământ și am înviat dintre morți și sunt de atunci lumina lumii, ziua când Dumnezeu a făcut lumina precum este scris, o, și voiesc în ziua aceasta să grăiesc și să lămuresc taina începutului celui nou de acum două mii de ani, căci Eu, Domnul, Eu și numele Meu am îmbrăcat atunci în taina facerii celei noi neamul omenesc de pe pământ sub numele lui Iisus Hristos, Începătorul veacului nou, căci de atunci se numără iarăși anii și vremile, omul și calea pe care să meargă el, lumina pentru pământeni, Domnul Cel înviat din pământ dintre morți, iar cine încă se împotrivește acestui nou început sub numele lui Iisus Hristos, acela să fie anatema precum este scris, o, că nu este păcat mai mare și mai greu ca și necredința, și greu mai scapă omul cel necredincios de sub această lespede rece și mare, și greu mai este întunericul necredinței peste cei de pe pământ, cei fără

Dumnezeu peste zilele vieții lor, peste duhul lor cel îngâmfat fără măsură, iar creștinii să se bucure și să îmbrățișeze din zi în zi mai mult taina și lucrarea credinței cu Domnul și cu mama cea născătoare a Fiului lui Dumnezeu Iisus Hristos, Cel ce a scris pe pământ sfârșit și început, început și sfârșit, Alfa și Omega.

Și pacea Mea este în ziua aceasta peste voi cu sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara în grădina Mea cu voi, fiilor așezați de taina Mea cu voi în grădina aceasta mare cu numele, *Grădina întâlnirii cu Dumnezeu* a celor ce Mă caută la voi pentru credința lor în cuvântul Meu care vine la voi cu norii, căci pe nori stau deasupra și pun masă de cuvânt cu voi și Mă împart prin voi, fiilor, iar voi sunteți începătură nouă, căci am înnoit prin voi viața cu Dumnezeu a omului, și am lucrat aceasta prin credința voastră, fiilor.

O, pace vouă, pace, fiilor, vouă și celor strânși pe lângă voi pentru slava acestui praznic sfânt al mamei Mele Fecioara, o, fiilor! Credința în venirea Mea la voi cuvânt Mi-a făcut cale să vin, așa cum acum două mii de ani în urmă familia și neamul prin care Mi-a pregătit Tatăl venirea între oameni M-a ajutat cu credința lor în cuvântul descoperirii Mele lor, ca să-Mi așeze ei calea venirii Mele și pe mama Mea Fecioara și toată tainica Mea lucrare de atunci, și iată, iarăși venirea Mea pe pământ cuvânt, căci Tatăl Mă trimite, iar voi Îmi deschideți și Îmi puneți în carte cuvântul, o, fiilor.

O, Mi-e tare drag, și mult Mă mângâi când iar și iar pot să spun despre venirea Mea, căci voi sunteți calea Mea de venire acum, la sfârșit de timp, fiilor. Sunt deasupra cu oștiri cerești și cu mama Mea Fecioara și cu ucenicii Mei și cu toți cei ce Mă poartă cu însoțirea lor, căci cu sfinții vin când vin, cu cei ce s-au scris pe pământ cu nume mare prin lucrarea lor cu Dumnezeu, mărturisitoare ea peste timp și veșnic mărturisitoare ca și Dumnezeu, căci Dumnezeu este veșnic, și tot ce este vremelnic pălește înaintea Sa și face loc veșniciei și face loc lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, căci a sosit vremea să vin și să-Mi slăvesc venirea, iar voi sunteți întru venirea Mea, o, fiilor.

Acum, iată, despre dușmanii credinței voiesc să grăiesc și să deslușesc în ziua aceasta mare pentru mama Mea Fecioara, când ea s-a desprins din cele văzute și s-a așezat lângă Mine, lângă Tatăl, lângă slava lui Dumnezeu, întru cele ce nu se văd ale lui Dumnezeu.

Am spus în vremea Mea cu ucenicii cu care Mă purtam, și au spus apoi și ei despre această vreme de necredință, de dușmani ai credinței, că iată, Eu vin și nu găsesc credință pentru venirea Mea, pentru învierea omului păcătos, și care ar vrea să învieze din păcat și să creadă în cuvântul Meu de înviere a omului, căci Eu pentru învierea omului vin cuvânt pe pământ.

În toată vremea vieții bisericii Mele mărturisitoare s-au tot ivit eresuri de tot felul prin oameni îngâmfați și batjocoritori ai credinței și ai strămoșilor credincioși, iar acum, spre sfârșit de timp eresurile lovesc și mai greu, și nu mai sunt cei ce veghează împotriva lor, iar turma cea botezată cu numele Meu se tot destramă, se tot pierde, se tot știrbește, o, și Mă doare, și de aceea vin, de durere pentru cei ce se pierd din necunoștință de Dumnezeu. De aceea vin, și iată, plâng în cuvânt, și plânge mama Mea Fecioara de mila celor ce o defaimă pe ea sub numele de femeie de rând, când ea are un așa mare nume lângă numele lui Dumnezeu, când ea are proorocie peste ea ca împărătească a creștinilor, ca mamă a lui Hristos, ca ocrotitoare a neamului creștinesc, căci Eu sunt Fiul ei ascultător și îi dau ce-Mi cere celei ce M-a născut și M-a alăptat și M-a ocrotit și Mi-a purtat durerile răstignirii și-Mi stă acum în dreapta lângă Tatăl, și plânge de mila celor ce o batjocoresc prin rătăcirea minții lor care nu ia în ea din cer, ci ia de la oamenii rătăcitori și batjocoritori de strămoși și de sfinți, și rătăcesc aceștia cu Scriptura în mână, și vai lor, că nu știu să umble cu această sabie, și umblă fără povățuitor peste ei, fără învățători din partea Mea pentru această carte mărturisitoare de Dumnezeu și de sfinții lui Dumnezeu, de tot ce înseamnă calea cu Dumnezeu, calea creștinătății, începând de la cei dintâi așezați de Mine să poarte peste vreme taina bisericii Mele până la venirea Mea!

Și spun acum celor ce vor să rămână sub taina de creștin, și le spun lor așa:

Voi, cei botezați cu numele Meu și cu martori înaintea Mea, o, vă povățuiesc pe voi să vă feriți de fiarele care dau să vă sfâșie, dar nu zic aceasta despre lupi sau urși sau alte fiare flămânde, și care caută de la Dumnezeu hrană, și zic de cei ce împart eresuri și despărțire de calea cea de două mii de ani a bisericii strămoșești. O, feriți-vă ca de urși, ca de lupi feriți-vă de cei ce și-au luat haină peste haină și nume peste nume ca să împartă eresuri și blesteme neiertate, necredință și batjocorirea strămoșilor care și-au purtat crucea pe calea cea de la început! O, feriți-vă de eretici și de numele lor pus peste ei! Feriți-vă de adventiști, de penticostali, de așa zișii evangheliști, de toți cei cu nume pus de ei peste ei, nume străine de numele de biserică a lui Hristos, căci aceștia cântă și se distrează sub numele Meu și cheamă la petrecerea lor pe cei săraci de cunoștință și de puteri sfinte!

Iar celor rătăcitori le spun așa, le spun lor că numele dat de ei pentru cei ce urmează lor nu este cunoscut în cer, și este cunoscută doar biserica strămoșească, cea de la apostoli și de la urmașii lor cei sfinți, și care au nume mare peste vreme și nește rs de pe pământ, iar numele celor rătăcitori au semn de blestem peste ele și de aceea acum Eu, Domnul, le rostesc numele lor pus peste cei ce le urmează, numele înșelătorilor printre mulțimi ca să încerce credința celor tari și neclintiți, dar iată, sunt vânate sufletele slabe și trase la ei, iar ei sunt dușmanii cei de sub haină străină de haina de biserică a lui Hristos, și se folosesc de numele Meu ca să aibă cum să tragă din cuib pe cei nevegheați și să defaime așa numele lui Hristos și biserica Sa.

Voi, păstori de biserică, iar și iar vă rog, ridicați-vă să luptați cu aceste fiare flămânde după pradă! Iar și iar vă fac deșteptarea! Învățați turma să se închine lui Dumnezeu cu semnul sfintei cruci, de care duhul rău fuge și stă departe, căci animalul își închină cu piciorul cu semnul sfintei cruci locul pe care se așează să se odihnească, și uitați-vă să vedeți câinii, caii, oile, păsările care își fac rost de hrană scurmând în semnul sfintei cruci, iar omul nu se mai închină cu acest semn, și vin batjocoritori care au părăsit semnul cel închinător, crucea lui Hristos, vin ei și spun că a venit secerișul și că nu sunt secerători, și vin ei să secere din picioare creștini, o, și unde-i duc dacă-i seceră?

O, cine vă trimite pe voi, cei care strecurați eresuri ca să înșelați pe cei cu nume sfânt căpătat prin botez, și care abia mai suflă prin pâcla și prin otrava vremii celei fără de Dumnezeu a fiilor oamenilor? Sunteți scriși în Scripturi că vă veți ivi să dezrădăcinați pe cei slabi și dornici de viață păcătoasă, dar Eu vă spun că mai fericiți sunt păcătoșii iubitori de păcat decât cei pe care voi îi atrageți ca să le dați voi viață fără de păcat, când voi păcătuiți îndoit și întreit împotriva lui Dum-

nezeu cu păcatul rătăcirii voastre de la calea adevărului lui Hristos.

O, de unde vii tu, și cine te-a trimis ca să atragi spre tine pe cei ce cred pe Dumnezeu? Te-ai găsit să iei de la alți rătăciți îndemn, și care nu-s de mult, ci de o sută de ani, de două sute de ani sau mai puțin, nu de la începutul bisericii, o, nu, ci sunt ei anunțați prin Scripturi că vor veni și se vor strecura și vor împrăștia eresuri proaspete și vor ademeni pe mulți.

Se duc spre eresuri cei mari și cei mici cu cunoștința, se duc, că e vremea cu mare rătăcire prin cei îngâmfați și supuși spre voia lui satana, care învață omul să calce peste tainele bisericii dintâi și a sfinților părinți povățuitori peste turma creștină, o, și durere mare se suie la cer când cei atât de slabi de viață de creștin cad sub eresuri și sunt înghițiți de duhul pierzării.

Iată neamul românesc cu strămoși creștini atâția ani și vremi! Două mii de ani de creștinism ai acestui neam, voievozi care au lăsat urmașilor o țară păzită cu sângele lor, și care au înălțat locașuri de închinare pentru urmași, de aducere-aminte și spre slava lui Hristos și a bisericii Sale, iar cei ce se ivesc acum ca ciupercile după ploaie vin și batjocoresc credința cea tare a strămoșilor sfinți, și fac ei aceasta pentru un pumn de bani, sau pentru ca să aibă cine să-i asculte și să se fălească ei cu supuși, cu cei ce îi ascultă pe ei și îngâmfarea lor, când puteau să rămână închinători prin biserică dacă voiau să slujească Domnului cu viața lor.

O, dacă n-ar fi fost mama Mea rugătoare cu lacrimile ei nesfârșite și neuscate, dacă n-ar sta ea în fața lui Dumnezeu zi și noapte cu ruga ei, o, ar fi fost numai bătaie, numai pedepse grele pentru păcat, pentru necredință și necredincioși, pedepse mai grele decât au fost și sunt pe pământ, dar ea, dimpreună cu rugăciunile sfinților aduc spre milă pe Dumnezeu, numai să nu fie necredință peste tot și îndărătnicie între om și Dumnezeu.

Iată ce spun: Chiar dacă acest cuvânt nu poate fi ușor crezut și împlinit prin credință, Eu, Domnul, Mă zidesc cu cuvântul și stau în apărarea turmei prădate și a păstorilor de turmă, chiar dacă aceștia nu sunt niște veghetori pentru paza turmei, dar au ca temelie așezarea cea dintru început a bisericii Mele și au pe părinți mijlocitori în cer, și rugăciunile sfinților stau înaintea Mea precum este scris, o, dar mai sunt cei ce știu să citească și să socotească tot ce este de știut și de neuitat apoi pentru mersul cel sfânt și neabătut al strămoșilor acestui neam?

O, mama Mea, arată-ți iubirea și mila prin cuvânt și hai să întărim pe poporul cuvântului Meu, pe cel ce crede și Ne ajută cu credință să venim și să Ne facem lucrarea! Sunt Fiul Tatălui și sunt Fiul tău prin naștere, o, mamă, iar tu ești din partea Mea mama creștinilor, a fraților Mei de credință și de cale, mama Mea. Dă-le tu acum putere și mângâiere, dă-le, că ai de la Mine ca să dăruiești, și să aibă ei de la Dumnezeu, mama Mea!

— Le dau, Fiule Iisus, că Te-am dat pe Tine acum două mii de ani ca să fii cu ai Tăi până la sfârșit, precum a fost făgăduința Ta. Iar acum le spun la cei mai mici ai vremii cuvântului Tău, și le spun lor așa:

Voi, cei mai mici ai vremii cuvântului Fiului meu, să știți că vremea cea de la începutul Lui cu trâmbița Verginica, și apoi vremea cea de la mijloc, în aceste două vremi a fost greu de tot pentru Noi și pentru cei ce au fost prigoniți pe pământ din pricina cuvântului Domnului de peste ei, căci au fost între ei trădători de taine, vânzători de frați, clevetitori, bârfitori, culegători de stări sfinte și duse la vrăjmași, la cei ce prigoneau apoi poporul storcându-i puterea răbdării de sub cruce, o, și a fost suferință și a fost închisoare și temeri și dușmani care-i numeau dușmani pe creștinii acestui cuvânt. Voi însă ați venit pe vreme bună, n-ați suferit nimic, n-ați purtat cruce, nici măcar mustrare pentru greșeli n-ați purtat, căci Domnul rabdă mult pentru mersul Său cel greu. Voi n-ați știut ce este teama sub amenințări pentru credință din partea mai-marilor vremii și necredincioși. Ba aveți darul cel mare de la Dumnezeu să aveți pe masă vinul cel nou, cel pentru sfinți, o, și aveți marea datorie să fiți sfinți pentru Fiul meu, Care vi Se dăruiește ca să aveți putere și iubire pentru El, pentru venirea Lui și pentru mersul Lui peste pământ cuvânt. Prețuiți, așadar, vremea aceasta liniștită pentru mersul vostru cu Domnul, dar fiți tot timpul rugători pentru voi și pentru cei ce se apropie să ia viață de la Dumnezeu, dar fără toată împlinirea cuvântului de sus nu este întreagă viața, nici mersul cu Domnul pentru cei ce se apropie de acest mare har coborât din cer pentru cei ce cred venirii Fiului meu cuvânt peste pământ. Spini și pălămidă rodește trupul omului părăsit de frica de Dumnezeu, dar voi ați părăsit dragostea de lume și ați venit pentru sfințenie. Fiți, așadar, vase de cinste, de folos Stăpânului vieții, căci viața cea fără Dumnezeu trece și pedepsește apoi pe om, dar viața cea plină de har de sus nu trece, o, nu, ci mărește pe pământ și în cer pe cel ce o are pe ea ca viață a sa în vremea trupului său.

Cel ce a cunoscut pe Fiul meu Iisus prin acest cuvânt, și L-a disprețuit apoi pentru neîmplinire, unul ca acela va tremura mult și greu în fața dreptății dintre om și Dumnezeu, căci a știut de Dumnezeu și n-a făcut după sfatul Lui, o, și nu s-a ridicat când a greșit. Voi însă rămâneți nedespărțiți, rămâneți tari până la sfârșit, fiilor! Hrăniți-vă cu credință mare din vinul cel nou, căci Fiul meu a așezat odată cu nunta din Cana Galileii vinul cel nou, cel pentru sfinți, și a început atunci veacul bisericii Sale, iar voi sunteți cei mici, și aveți pe masă totul împrospătat și pus deoparte pentru voi, nu amestecat cu cei din lume ai bisericii lui Hristos, și aveți voi datoria să țineți la sfințenia Fiului meu, căci El a spus: *«Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!»*

Această lucrare are nume mare, numele Fiului meu, *Cuvântul lui Dumnezeu* și trâmbițarea lui peste pământ. Fiți silitori pentru mărturisirea acestui cuvânt, și veți avea numele scrise cu mărturisitorii Lui, fiilor.

Toți cei alături cu voi în ziua mea de serbare, pe toți îi dăruiesc cu acest cuvânt al meu și le doresc credință și întregire a împlinirii cuvântului Fiului meu peste ei, căci fără împlinire nu este credință împlinită, așa să știți voi toți.

Și acum, Fiule Doamne, așează-Ți numele peste cuvântul Tău de azi, și cu binecuvântare întărește Tu tot lucrul cel de azi al lor pentru slava sărbătorii Noastre cu ei.

— O, mama Mea, aici se lucrează tainic, mamă. Aici ei întăresc taina Mea cu ei, cu omul, mama Mea.

Voi, cei care veniți să vedeți lucrul lor în grădină, o, căutați să învățați viața cea sfântă și neatinsă de duhul lumii, duhul cel pierzător al acestui veac. Veniți și învățați și nu uitați să învățați! Din neamul român Mi-am ridicat fii ai nădejdii Mele, și are trecere la Dumnezeu acest neam, așa să știți și așa să credeți și așa să vă urmați strămoșii, căci Eu așa vă învăț pe voi.

Cel ce voiește să fie cu Mine să se lepede de sine, așa am spus. Cel ce nu poate aceasta, acela chiar dacă vine cade

înapoi, și cuvântul Meu va sta față în față cu el de mărturie că l-a învățat, iar el n-a ascultat de Dumnezeu.

Așadar, rămâneți întru iubirea Mea până la sfârșit, voi, cei ce v-ați înfruptat de dulcele ei, dar feriți-vă de eresuri, de eretici feriți-vă voi, să nu vă murdăriți cămășuța și inima din ea, fiilor. Oile să stea de-a dreapta Mea, nu de-a stânga să stea, dar să rămână oi.

Acum așez numele Meu pe inima și pe chipul celor ce rămân cu Mine până la sfârșit. Numai Eu îi știu pe cei ce rămân până la sfârșit, iar voi siliți-vă cu veghe mare zi și noapte să rămâneți ai Mei.

Pace vouă și rămâneți ai Mei! Pace vouă și învățați cum puteți rămâne ai Mei! O, pace vouă, fiilor! Să nu vă fie greu cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu!

Eu sunt Cel ce sunt, și așez acum numele Meu peste cuvântul sărbătorii de azi:

Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

15/28 august 2022

Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

Domnul desluşeşte înţelesul tainei de Păstor. Aplecarea este taina credinţei şi a statorniciei pentru credinţă.

Îmi vestesc sosirea prin adierea glasului Meu, și așa bat să Mi se deschidă și să Mi se facă primirea în cetate.

Intru în carte cuvânt și păstoresc cu el peste pământ, și toiag de Păstor este cuvântul Meu, și cu el păstoresc.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh! În acest nume păstoresc de deasupra și sunt cuprins în dumnezeiască Treime, căci sunt Fiul Tatălui, Cuvântul Tatălui sunt, și sunt Păstor și am grijă de turma Tatălui ca să-i dau hrană și toate cele de trebuință pentru viața cea din Dumnezeu a turmei, căci fără Mine nu poate nimeni nimic, precum este scris.

Pace vouă, celor păstoriți cu hrană din cer, mai ales vouă, celor ce cunoașteți în vremea aceasta glasul venirii Mele și credeți și Mă căutați și-Mi țineți calea ca să-Mi aflați cuvântul! O, dar și Eu caut tot timpul spre voi ca să aflu dacă vă este folositor cuvântul gurii Mele, căci dacă nu-l împliniți, nu vă este el de folos, iar Mie Îmi este jale mare când Îmi văd sămânța semănată pe pământ înspinat și neplivit și neîngrijit pentru ca să răsară sămânța semănată și apoi îngrijită și udată ca să crească ea spre rodire.

Dar acum, pace vouă, celor din cetatea cuvântului Meu, și Mă dau vouă ca să aveți pacea, fiilor! E zi de praznic, zi însemnată în calendarul creștinesc cu semnul mare, și sunt venit cu hrană pe masă la voi, și apoi voi să împărțiți din ea peste tot pământul, căci ea nu se împuținează, ci sporește mai mult când se rupe din ea și se împarte peste tot din destul.

Acum deslușesc pentru toți înțelesul tainei de păstor, căci trebuie să se știe ea, de vreme ce atâția se tot ridică să învețe din carte și să se ia de păstorit peste cei din jur fără să știe ei și îndatoririle celui ce se ridică să fie păstor și să lucreze după acest nume. Un așa slujitor nu poate să-și ia singur, ci numai dacă este trimis din cer cu numire și cu binecuvântare de la cel mai mare, și care la rândul său este un trimis.

Când Eu, Domnul, Mi-am început lucrarea de Păstor am avut trimitere pe pământ, căci M-a trimis Tatăl să cobor din El și să Mă nasc pe pământ ca omul și să cresc prin cele duhovnicești și să ies apoi desăvârșit cu lucrare de Păstor să pasc oile Tatălui Meu, pe cele care Îmi aud glasul și Mă cunosc după glas și se țin după Mine să le păstoresc cu cele de la Tatăl date să le împart. Nu forțez pe nimeni să vină după Mine și vin numai cei ce-Mi aud glasul și Mă cunosc după glas.

Un păstor se cunoaște după viață și apoi după glas, după hrana împărțită, și mai ales după puterea pe care și-o dovedește prin cuvânt și prin împlinirea cuvântului, prin semne dovedite, așa cum s-a petrecut și cu ucenicii trimiși acum două mii de ani în numele Meu și au lucrat ei din Mine, nu din ei, și s-au arătat ei minunați prin semne mari, păstori care-și puneau viața pentru oi.

O, dar nimeni să nu uite că un păstor are înfățișare de păstor, se cunoaște după înfățișare, după veșmântul de păstor, de apostol, și mai ales prin semnul de păstor trimis de Hristos: crucea.

Iată mulțimea celor fără semnele păstorești, iată-i pe cei mulți care ies la seceriș, zic ei! Eu, Domnul, spun pentru aceștia, și iată ce spun:

Poporul Domnului și toți lucrătorii de la Domnul între cei păstoriți, acest fel de popor n-a fost de când e veacul oricum la înfățișare și la veșmânt, ci numai cu straie sfinte și numai ca Dumnezeu. Și să se uite cei ce păstoresc oricum, să se uite ei la biserica lui Iisus Hristos, la slujitorii din biserici, care și-au păstrat portul dat de Dumnezeu pentru păstori, și de aceea s-au zidit mănăstiri și așezăminte sfinte, ca să se strângă cei ce au luat viață sfântă să trăiască și veșmânt la fel. Dar tu, care te îmbraci ca fiii veacului acesta, cu costum și cu cravată strânsă pe după gât, oare cravata ta îți este ție semnul de păstor, te întreb? O, unde ai auzit de prin Scripturile tot citite de tine să se fi purtat slujitorii și proorocii și apostolii lui Dumnezeu cu costum de lume și cu cravată la gât? Iată, slujitorii din biserici, de care tu te împiedici ca să te smintești și ca să smintești și pe alții, aceștia păstrează veșmântul care seamănă cu al lui Hristos și al sfinților Săi, iar tu semeni cu fiii lumii, nu cu fiii lui Dumnezeu. Trebuie binecuvântare după datină pentru tot ce faci în numele Domnului peste oameni, nu de capul tău, iar binecuvântarea o iei de la Dumnezeu prin cel căruia i se dă să binecuvinteze, iar tu să lucrezi apoi pentru Domnul și pentru oameni, dar nu pentru tine și pentru trufia ta.

O, este scris în Scripturi, dar omul nu citește, sau nu dă să înțeleagă cu credință și zadarnic citește, și apoi se lasă ușor înșelat de rătăcirea celor care se scoală să înșele cu duhul pierzării pe mulți de pe cale dintre cei necunoscători, și care nici nu stau sub povață, și vin păstori străini și-i fură de pe cale doar pe cei neîntăriți cu cunoștința cea pentru creștinii cei statornici de partea lui Hristos și a așezării Lui cea de două mii de ani prin biserică, prin sfinți și prin strămoși.

Sunt la masă de cuvânt cu Ioan Botezătorul, cu cel trimis de Tatăl să se nască pe pământ, o, și așa vin cei trimiși de cer și se arată ei în veșmânt de fii ai lui Dumnezeu înaintea oamenilor, și nu ca oameni ai lumii după înfățișare, ci ca păstori prin ceea ce sunt ei cu viața și cu arătarea lor, iar Ioan îi învață pe toți cum să le fie iertate păcatele, ca apoi să le fie împărtășită și lor împărăția cerurilor și tainele ei cu omul, iar cei care nu ascultau de glasul lui care striga: *«Pocăiți-vă!»*, o, aceia nu înțelegeau nimic din cele venite din cer pe pământ ca să se împlinească în vremea aceea sub ochii lor. Nu înțelegeau pentru că nu se pocăiau cei ce auzeau pe Ioan strigând: *«Pocăiți-vă!»*

Iată, și Eu strig în vremea aceasta, strig de aproape șap-

tezeci de ani, strig și la creștini, strig și la cei lipsiți de viața de creștin prin faptele lor. Strig și tot strig, că apoi dau drumul mâniei pentru păcate ca să-i ajut pe păcătoși să-și plângă păcatele și să le ajute pocăința cea pentru păcate, că altfel omul nu știe altceva decât să facă păcat de la mic la mare, de la cel mare până la cel mic, iar păcatele pregătesc suferința cea pentru păcat, precum este scris, numai că toți cei orbi și grei pentru credință și pocăință nu simt, nu se simt, nu folosesc strigarea lui Dumnezeu, și până la sfârșit își văd de rătăcirea lor, de nedragostea lor, în care stau reci de Dumnezeu și iubitori de păcat.

O, nu mai sunt păstori cu milă de suflet și de veșnicia sufletului omului. Mila cea goală de viață și de pocăință pentru viață, acest fel de milă își dăruiesc între ei cei lipsiți de viață veșnică pentru om, o, și nu mai găsesc om care să Mă ajute să-Mi facă loc în sufletul celui orbit de iubirea de sine, și caut și tot aștept să găsesc fii cărora să le fie milă de Dumnezeu și de oameni.

O, fiilor care-Mi purtați cuvântul peste pământ, o, ce s-ar fi întâmplat dacă Eu, Domnul, aș fi lucrat cu milă păguboasă să-l las pe Adam în rai după greșeala neascultării, prin care a trecut să asculte de diavol prin femeia cea neastâmpărată și nesupusă lui Dumnezeu? S-ar fi întâmplat să-l las pe satana stăpân pe rai prin omul neiubitor de Dumnezeu. Și iată, nu știi, creștine, să faci milă cu fratele tău vinovat de iubire de sine, de nedragoste de Dumnezeu, și îl lași să moară când îl ajuți cu mila ta de el, și nu cu îndreptarea de sub păcat când îl vezi greșind față de iubirea de Dumnezeu prin necunoașterea de sine a sa, bietul de el om.

Când am văzut că omul e doar pământ după ce i-am dat viață și cunoștință ca să fie el locaș ceresc pentru Făcătorul său, i-am spus cu mare durere: *«pământ ești».* O, Mi-a stricat omul casa, Mi-a întors spatele pentru păcat, s-a dat de partea păcatului și a rămas pământ, doar pământ și s-a întors în pământ, că n-a voit să fie cu Dumnezeu și cu cerul. A căzut apoi tot neamul omenesc, căci n-a avut păstori călăuzitori spre cer, căci dacă ai tăi te văd că tu știi ce vrea Dumnezeu de la tine, iar tu nu pui în lucru văzut împlinirea și viața ta cu Dumnezeu, nici ai tăi nu cresc, nici ei nu scapă de neascultare de Dumnezeu, o, și mare părere de rău vine în ziua răsplătirii celor ascultători și celor neascultători, căci unii primesc bucurie, iar ceilalți văd atunci ceea ce au pierdut.

Iată, fiilor, necredincioșia îl cade pe om în dispreț și va fi disprețuit cel fără de credincioșie, căci dacă n-ai credincioșie pentru cel ce te călăuzește și te veghează, cum ai putea avea aceasta față de Dumnezeu? Și dacă n-ai credincioșie față de Dumnezeu, cum ai putea pentru ea să fii statornic față de un om pe care-l vrei în locul lui Dumnezeu cu tine? Iată, regele Irod a fost dus de nas de femeia cea fără de credincioșie a fratelui său și a crezut regele că pentru el va fi ea altfel, dar ea lucra doar pentru iubirea de sine tot ceea ce urzea prin duhul ei de femeie neastâmpărată, iar regele lui Israel a căzut lovit de ea la picioarele ei nevrednice, o, și așa se întâmplă cu păcatul necredincioșiei și este de vegheat pentru cel ce se iubește pe sine, și care te doboară prin necredincioșia lucrată de el, iar dacă nu veghezi îți meriți soarta căderii de la Dumnezeu, căci ai iubit neascultarea în locul lui Dumnezeu și ai lucrat ca Adam cel fără de credincioșie, și care a nimicit în sine odihna lui Dumnezeu prin îndrăzneala de a nu iubi să asculte de Făcătorul său și Căruia Îi datora viața.

Și iată, Ioan Botezătorul aude măreția cuvântului Meu din ziua lui de serbare a intrării între sfinți și ia îndemn să se așeze lângă Mine cuvânt și să spună el la masa de azi despre odihna Mea pierdută de omul cel neiubitor de Dumnezeu în rai, și binecuvintez Eu, Domnul, grăirea sa cea de azi.

— O, Doamne Mieluț, lucrarea cuvântului Tău cu poporul Tău de azi este biruința Ta cea de la sfârșit de timp, este lupta Mielului cu fiara care țipă rănită și își stârnește puii la lupta asupra Ta, dar vine sfârșitul luptei, nu ca și cel de acum două mii de ani, și vine slăvit ca la sfârșit, o, Doamne, căci antichrist uită că Tu ești Cuvântul Cel de la început, când Dumnezeu a fost Cuvântul și când la Dumnezeu era Cuvântul și toate prin El s-au făcut.

Antichrist a dat să facă pe pământ om fără de păcat, zicea el, și a dat și dă să facă din bărbat femeie și a dat să se zbată în fel și chip să facă ce a făcut numai Dumnezeu, dar orbirea lui e multă și lungă de șapte mii de ani și prin trufie se tot zbate să-și ia locul în om, dar va fi rușinat prin toți martorii din cer, care au biruit împotriva lui pe pământ, și apoi prin cei de pe pământ, care vor rămâne statornici până la sfârșit pentru slava Ta cu ei, fie ea și numai suferința cea pentru Tine, o, Doamne biruitor prin cruce, și nu fără de cruce, căci fără de cruce nu este biruință.

Veghem din vreme să intrăm în carte pentru ziua mea între cei din cer, și am luat de aici de pe masa frățească cuvânt care amintește grăirea Ta care spune cu ani în urmă așa: «*Omule, învață-Mă ce să fac să-Mi aflu ziua Mea de odihnă, că am pierdut-o cu căderea spre satana a omului în rai*».

O, Doamne, cine să Te învețe pe Tine, cine poate? O, ai pierdut odihna, ai pierdut omul, Doamne. El este ziua Ta de odihnă, și Te rog acum să-Ți faci o coborâre de cuvânt cu această taină pierdută între Tine și om prin neaplecarea omului înaintea Ta. Iar poporul cuvântului Tău să învețe aplecarea, Doamne, să tot învețe el această taină a credinței și a statorniciei pentru credință, căci altfel credința lui este zadarnică, o, Doamne.

Și acum slavă Ție Îți dau între sfinți pentru măreața Ta grăire din ziua amintirii venirii mele la Tine între sfinți! Iar Tu învață-Ți mereu poporul aplecarea și tot aplecarea, căci din acest har Tu capeți odihna Ta, capeți mângâierea pierdută prin omul cel neascultător în rai.

Taina aplecării, ea îl face cuminte pe om și purtător de Dumnezeu apoi. Să calce cu teamă pe pământul ales de Tine fiii poporului cuvântului Tău! Să trăiască și să se poarte ei cu teamă înaintea Ta aici, și să-și arate așa credincioșia și aplecarea, căci eu n-am trăit zilele mele de pe pământ decât plin de credincioșie față de Tine, plin de sfială și de necruțare a trupului, iar Tu Te-ai odihnit întru mine și Te-ai arătat prin mine la Iordan, mărturisit de Tatăl Fiu al Său. Acum ne mărturisim unul pe altul lor, iar ei să învețe de la noi să lucreze ca noi, căci taine mari îi cuprind pe ei aici, iar ei să le poată cuprinde, Doamne, căci Tu ai o prea mare lucrare a Ta cu ei acum pe pământ.

— O, ucenicule sfânt, ziua Mea de odihnă Mi-a mâncat-o omul, că nu M-a lăsat să Mă odihnesc după ce el a păcătuit lui Dumnezeu. O, nici pe cruce nu M-am odihnit după ce Mi-am dat Duhul cel din trup, dar Mă voi odihni, căci se vor ridica sfinți mari, și Mă vor odihni întru ei, așa cum ar fi fost să-Mi fie ziua Mea de odihnă omul cel zidit de Dumnezeu la facerea lumii, și atunci omul Mă va învăța cum să-Mi aflu odihna cea pierdută și ziua ei.

Voi veni cu multă lămurire a tainei zilei Mele de odihnă și voi așeza înaintea celor de pe pământ această deslușire de taină, iar acum pace ție, popor care Mă primești pe pământ

cuvânt când vin de la Tatăl ca să Mă așez în carte!

Și iarăși, slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, căci în acest nume mare păstoresc Eu pe cei ce cred și primesc venirea Mea în cuvânt în vremea aceasta de slavă a Mea cu voi pe pământ, o, fiilor! Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2022

Sărbătoarea Naşterii Maicii Domnului

Aplecarea este semnul odihnei Domnului în om. Domnul cercetează turma bisericii şi o păzeşte de lupi.

Îmi învăluiesc cetatea și pe cei din ea cu glasul cuvântului Meu în zi de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, și Îmi așez în carte cuvântul și Mă împart cu el celor ce Mă caută aici, la izvorul glasului Meu, locul de unde izvorăște peste pământ glasul cuvântului lui Dumnezeu, cuvântul Meu din zilele acestea, venirea Mea de la Tatăl cuvânt peste pământ în vremea Mea cu voi, fiilor născuți din cuvântul Meu de peste voi, o, că mare taină este lucrarea Mea din vremea Mea cu voi, fiilor, și nu-i minte pricepută pentru această taină a lui Dumnezeu în mijlocul oamenilor de pe pământ!

S-a petrecut și se petrece cu această lucrare a Mea cu voi ca și acum două mii de ani, că am venit atunci de la Tatăl Prunc născut din mamă Fecioară și am crescut odată cu taina cea nouă a lui Dumnezeu, fiilor. Apoi le-am așezat pe cele venite cu Mine din cer în locul celor vechi de până atunci, și am început cu așezarea bisericii înnoite, o, și nimeni din cei mari ai templului nu știau îndeajuns ce se așează pentru pe mai departe și venite cu Mine din cer, iar când aflau câte ceva îi ucideau pe cei cuprinși întru taina cea nouă și răsăreau alții stropiți cu sângele celor uciși ca și Mine de mai-marii vremii de atunci.

Eu, și ucenicii Mei de atunci am lucrat atunci înnoirea a toate, căci legea cea aspră apăsa peste salvarea omului păcătos, dar Eu am murit pe cruce pentru iertarea păcatelor celor păcătoși și am lucrat prin aceasta mântuirea lor, a celor ce credeau în cele cu care Eu am venit atunci de la Tatăl ca să lucreze pe mai departe peste oameni, și iată, am lucrat cu mare taină.

Am luat pescarii de la pescuit și au lăsat ei mrejele și M-au urmat și i-am așezat pe ei preoți și arhierei și apostoli peste pământ și cârmuitori ai bisericii înnoite prin jertfa Mea de pe cruce, și era între ei Iacov patriarh al Ierusalimului și nu știa Ierusalimul, dar știau creștinii credincioși așezării înnoite, și s-a împlinit cuvântul Meu cel de atunci prin care Îi spuneam Tatălui: *«Te laud, Tată, că ai ascuns aceste taine de cei înțelepți și le-ai descoperit pruncilor, neștiutorilor, celor neluați în seamă de cei mari ai vremii cărturari și farisei».*

Iată, și azi merg odată cu cei ce se știu pe ei slujitorii templului, mai-mari ai bisericii zidite acum două mii de ani, și care nu mai au milă de Dumnezeu și de turmă și-și văd de ale lor, dar Eu îi strig așa cum îi strigam prin glasul proorocilor pe cei de atunci care nu păstoreau cu milă turma, și când de pe atunci făgăduiam că voi veni și le voi cere răspuns pentru oile nepăstorite și rătăcite prin spini și le voi lua din mâna lor și le voi păstori Eu, Domnul, și le voi lega rănile și le voi purta pe brațe la izvoarele Mele, căci sunt Păstorul Cel Mare și-Mi cercetez tot timpul turma, precum este scris.

Iată, Mă îndur de cine voiesc, așa este scris. Eu sunt Cel ce lucrez, nu omul, iar omul se supune. Iată, noi le fac pe toate ca și acum două mii de ani. Și atunci am venit să înnoiesc. La fel și acum vin și lucrez și întăresc lucrarea bisericii Mele, căci scris este să vin să-Mi cercetez turma și să-i dau pășune sănătoasă și s-o port spre Tatăl.

Se lăudau cei de atunci că au pe Moise de care ascultă și că de aceea nu Mă primesc pe Mine, iar Eu le spuneam: *«Dacă ați fi crezut în Moise M-ați fi crezut și pe Mine acum, căci despre Mine a vorbit el vouă».*

Spun și azi pentru cei de azi, că dacă ei ar fi crezut în Hristos Cel de acum două mii de ani L-ar fi crezut și acum când, iată-L cuvânt peste pământ, dar ei ca și cei de atunci au altceva de făcut și se supun lucrării minciunii din lume și mai-marilor lumii și nu lui Hristos, sub al Cărui nume slujesc ei. Iar pe Mine Mă doare pentru turmă și Mă doare de două mii de ani, că în lume e numai minciună și piere credința de pe pământ, piere Dumnezeu din mintea omului, iar creștinii nu mai au fapte de credință și păstori făcători de minuni, de dat hrană la oile turmei, o, și se pierd oile și vin lupii și le duc din staul, iar Eu plâng pentru oi și vin după ele, vin cuvânt de la Tatăl, vin și le strig și le învăț să se strângă în staul și să nu stea în calea lupilor, să nu stea răzlețe, că iată, Eu vin din cer, vin cuvânt peste pământ ca să-Mi cercetez turma cea fără de pază peste ea.

O, popor al cuvântului Meu, am plâns în cuvânt în mijlocul tău și am spus omului: *«Omule, învață-Mă ce să fac să-Mi aflu ziua Mea de odihnă, că am pierdut-o odată cu căderea spre satana a omului în rai».*

Grăiesc acum în zi de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, grăiesc cuvânt deslușit pentru toți cei care cunosc învățătura cuvântului Meu din vremea aceasta, pentru toți cei care se uită în ea și nu o împlinesc pe ea, sau o împlinesc cât vor ei, și aceasta din pricina nelepădării de sine, păcat care nu-l lasă pe om să se facă iubitor de Dumnezeu și una cu Mine în lucrul cel sfânt al venirii Mele cuvânt pe pământ prin credința și statornicia unui popor aproape Mie.

Iată, apropiați-vă acum cu inima de Mine, și nu unii de alții pe calea spre Hristos, căci dacă nimeni nu vă învață calea cu Hristos și cum se merge pe ea cu frați, voi nu veți avea cum să pricepeți taina frăției întru Hristos, și veți cădea în greșeli, în tulburări ale inimii, în despărțire de Dumnezeu când nici nu vă gândiți, când nu simțiți aceasta.

O, fiilor povățuiți din cer, din locașul iubirii, iubirea înseamnă Dumnezeu, numai Dumnezeu, iar creștinii să se unească într-un singur duh pentru iubirea de Dumnezeu, și doar atunci vor pricepe ei pe Dumnezeu cu oamenii pe pământ, căci altfel creștinii își văd de-ale lor și unii de alții, iar Domnul nu mai este iubirea lor, viața lor, calea lor cea adevărată, și cad spre păcate fel de fel, după ce cunosc pe Domnul și taina Lui cu omul. O, pentru așa fel de păcate am fost bătut în cuie pe cruce, și cuiele au fost păcatele celor ce iubesc păcatul, și toți cei ce păcătuiesc sunt cuiele din mâinile și picioarele Mele, din coasta Mea, locul de unde am luat din Adam și am făcut femeia, care l-a căzut pe Adam din Dumnezeu cu tot cu ea, o, și Mi-a strivit femeia lucrarea facerii omului.

Voi, cei care voiți să învățați odihna lui Dumnezeu în voi și ziua Mea de odihnă pierdută prin neaplecarea omului, iată, învățați de la Mine, de la lucrarea Mea pe pământ. Eu am lucrat aplecarea. M-am aplecat mereu chiar și celor necredincioși, căci am pe Tatăl odihnă în Mine și de aceea Mă aplec. Aplecarea este semnul odihnei Mele în om. Cel ce nu se poate apleca dă semn că Eu, Domnul, nu am loc întru el să Mă odih-

nesc. Cel ce nu se apleacă dă semn că este aplecat păcatului, nu ascultării de Dumnezeu și de frați, și chiar de cei necredincioși, de care trebuie de atâtea ori să asculte omul pe pământ, căci așa se cere pe pământ.

Fiilor, fiilor, vă învăț aplecarea. Ea vă dovedește iubitori de Dumnezeu și de frați. Când nu asculți, când nu te apleci nu iubești, și de aceea nu te apleci. Lipsa iubirii este vina ta pentru care tu nu te apleci, iar Eu, Domnul voiesc să te învăț să fii după chipul și asemănarea Mea, să fii creștin, să fii cu Dumnezeu și să-L lași în tine cu lucrarea Sa, căci El Se apleacă ție ca să semeni cu El în lucrarea aplecării, iar cei ce locuiesc mai mulți lalolaltă au din destul prilejul să se aplece și iar să se aplece pentru asemănarea lor cu Hristos. Iar aici lucrează și trăirea de până acum, de felul de a fi până acum și trebuie mai multă aplecare dacă n-ai avut îndemânarea aceasta până acum și vrei să vii acum după Hristos.

O, mama Mea, învăț creștinii în ziua ta de serbare a nașterii tale pe pământ între oameni, mamă. Îmi caut ziua de odihnă. Caut de șapte mii de ani, de când omul zidit de mâna Mea a păcătuit prin neaplecare, mamă. Caut plângând, caut strigând: Unde ești, odihna Mea? Întreb omul: Omule, învață-Mă ce să fac să-Mi aflu ziua de odihnă?

O, mama Mea, ce mult grăiesc Eu în vremea aceasta! Ce mult caut să-Mi găsesc odihna, mamă! Eu am lucrat aplecarea ca să nu-I stric Tatălui statul în Mine, dar omul se apleacă duhului rău și îi dă în el stat duhului rău, mamă.

O, cum să nu plâng? L-am făcut pe om să-Mi fie loc de odihnă și lucrare a Mea, iar el se dă duhului potrivnic Mie, și Mă doare mai mult decât pe cruce depărtarea de Mine a omului și aplecarea lui spre păcat.

Voiesc să te bucur în ziua ta de praznic și-Mi șterg lacrima acum și aducem povață tare peste cei ce Ne poartă pe pământ cu lucrările cele de sus, o, și Ne căutăm cu ei mângâierea, mamă. Și acum învață-i și tu, și toți să ia de la ei povață de sus, iar cei ce vor lua cu adevărat vor învăța aplecarea, Îmi vor da în ei odihna Mea pierdută și-Mi vor da ei mângâiere, mama Mea.

— O, Fiul meu și Dumnezeul meu, avem mângâiere prin cei ce se apleacă și știu această taină a statului Tău întru ei, și numai celor ce Tatăl le descoperă, numai aceia pricep taina aceasta, a odihnei Tale întru ei, Fiule scump al meu.

O, popor iubit, tu, cel aproape de izvorul cuvântului Fiului meu, harul aplecării este mare în cei ce se apleacă, e mare din pricina odihnei Fiului meu întru ei. Ei sunt mângâierea cea pierdută a lui Dumnezeu. Ei sunt purtători de Dumnezeu, odihna Lui întru ei. Voi trebuie să fiți sfinți mari, întru care Domnul să Se odihnească, să Se aplece vouă prin aplecarea voastră, pentru odihna Lui întru voi. Aplecarea este taină mare și începe ea de jos în sus, de la cele mai mici probe de aplecare, și începe ea de sus în jos, de la cele mai mari probe de umilință a celor aplecați, o, și numai cei ce lucrează aplecarea, numai ei lucrează și umilința, căci celui ce are i se va mai da, precum este scris despre cei ce nu-L pot purta pe Dumnezeu și este El dat spre purtare celor ce-L poartă pe El cu multele Lui lucrări, după cerințele din cer și de pe pământ, după vreme, după stări.

Povață multă a așezat Hristos în carte în ziua aceasta de învățătură. Toată taina odihnei lui Dumnezeu este aplecarea, o, fiilor. Nimic și nimeni nu-l poate doborî pe cel ce se apleacă, iar duhurile potrivnice lui Dumnezeu fug departe de cel care se apleacă după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, Care Se apleacă.

Cei ce vor să învețe și să stea în lucrarea umilinței de duh, aceia să-și spună mereu așa: Dumnezeu este iubire, iar omul este păcat, și de aceea să se aplece și să învețe de la Dumnezeu, să se aplece ca Dumnezeu și va fi el apoi odihna Domnului, purtător de Dumnezeu va fi. O, așa să-și spună cel ce vrea să-și lucreze umilință, căci eu așa am lucrat și așa I-am fost Domnului vas folositor, cale a Sa pe pământ pentru oameni.

Și acum, Fiule Iisus, slăvește-Te în cuvânt peste ei pentru statornicie în cele învățate, iar harul aplecării să crească peste ei din unul în altul prin aplecare, și aplecarea s-o învețe ei de la noi, de la Tine, de la mine, apoi de la cei ce nu se apleacă, văzând ei prin aceștia depărtarea de Dumnezeu a celor neaplecați, Fiule scump Iisus.

— O, mama Mea, credința și statornicia întru credință, această lucrare o pricep numai cei ce se apleacă, iar altfel credința este zadarnică, mamă. Iată, lucrarea credinței statornice Îl coboară pe Dumnezeu din cer pe pământ și vine Domnul prin credința celor ce Îl primesc pe El. Cum M-aș duce Eu să le grăiesc celor ce nu cred și nu fac faptele credinței? M-ar primi oamenii bisericii dacă M-aș duce să le grăiesc de deasupra lor și să le spun ceea ce le spun aici lor și trimit spre ei ca să știe ei grăirea Mea pentru ei?

O, necredința e stavilă a lui Dumnezeu spre oameni. Nu poate Domnul să-Și așeze lucrările Sale pe pământ, decât cu cei credincioși și aplecați înaintea Sa, mama Mea.

O, fiilor, voiesc să grăiți și voi între voi, iar Eu să vă privesc de deasupra cu toți cei din cer, cu care vă veghez în sărbători. Despre taina și lucrarea aplecării, și apoi despre rodul ei în voi, acestea să le aveți spre lucrare între voi, o, fiilor, căci odihna Mea n-am unde s-o mai găsesc în alte locuri, decât unde este aplecare, o, fiilor.

Vă strâng aproape de inima Mea ca să-i simțiți bătăile și să rămânem inimi unite întru Una, întru inima Mea, care se apleacă vouă și vă învață ea aplecarea, mereu aplecarea, mereu ca Dumnezeu, mereu așa, mereu, mereu așa, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2022

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Domnul mărturisește crucea, pecetea fiilor lui Dumnezeu.
Învățătură împotriva poftelor și a firii.

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, acesta este numele lui Dumnezeu, nume scris de Mine acum două mii de ani pe pământ, numele prin care Fiul lui Dumnezeu grăiește cuvântul Său la sfârșit de timp și împlinește prin cuvânt Scripturile cele de apoi.

Dacă se ridică încă nedumerire pentru calea Mea cea de azi de la Tatăl iarăși după om, dacă este pus la îndoială adevărul că Eu sunt acest cuvânt pe vatra neamului român, iată, amintesc tuturor cuvântul gurii Mele de acum două mii de ani pe când Îmi pregăteam ucenicii pentru despărțirea Mea de ei, căci mai înainte de patima Mea de pe cruce le-am spus lor că vine Duhul Sfânt pe pământ și-i va călăuzi pe cei credincioși la tot adevărul, și nu de la El va grăi, ci va lua din ce este al Meu și va descoperi lucrurile viitoare și va împlini Scripturile și va lucra de sus cu putere de cuvânt prin duhul descoperirii și va rămâne până la sfârșit cu lucrarea Sa cerească pe pământ.

O, n-a stat Domnul din lucru după ce Și-a încheiat lucrarea cea de acum două mii de ani, căci duhul descoperirii aduce pe pământ de la Domnul și așează împlinire și credință pentru împlinire și împlinește Domnul pe pământ lucrarea Sa până la sfârșit. Dacă omul antichrist lucrează atât de mult, cum s-ar putea să nu lucreze Domnul și mai mult până la sfârșit?

O, pe pământ se desfășoară potrivnicul Meu de două mii de ani, iar acum, la sfârșitul luptei, își scoate atacul din plin peste tot pământul ca să-i doboare pe mulți de partea lui, și de va fi cu putință să-i culce jos pe cei aleși în dreapta pentru credință, mai ales în țara română, țara Mea de două mii de ani creștină, la care, iată, poposesc cu râul cuvântului Meu și Mă împart cu el până la margini și-Mi ocrotesc cu puterile cerești calea venirii Mele și-i rușinez prin cuvânt pe cei pitiți sub cojocul de oaie bună, care împrăștie fără de răgaz erezie de tot felul, lovind în biserica lui Hristos, în sfinți, în cruce, în cuvântul Meu, în Mielul lui Dumnezeu, cuvântul Tatălui peste pământ, și care dă lupta cea de la sfârșit, lupta Mielului cu fiara care sfâșie, și voi fi biruitor, căci așa este scris.

Pace vouă, celor ce vegheați cetatea cuvântului Meu și-Mi deschideți ca să intru cuvânt în cartea Mea cea de azi, cartea Duhului Sfânt Mângâietorul, Împăratul Cel venit din cer peste pământ, Duhul Adevărului! Oamenii lui antichrist sunt orbi, sunt fără de carte de sus, nu văd și nu vor să cunoască decât ura lor asupra Mielului lui Dumnezeu, și vor păți aceștia ca și cei de acum două mii de ani, care s-au împotrivit venirii lui Hristos, și au ajuns ei apoi de plâns și de ocară rușinoasă, o, și așa vor păți toți cei care fac ca ei de la ei citire și voire, și nu se poate spune despre ei: Tată, iartă-le lor că nu știu ce fac! O, nu se poate spune așa, că aceștia nu vor să cunoască atât cât este de cunoscut și de știut, și vor numai și numai ceea ce a rămas de atunci în Scriptură. O, dar cei de sub harul Meu nu se lasă dezrădăcinați, și stau cu credință în rădăcină, căci credința le este lor de ajutor și de mântuire, precum este scris.

E zi de praznic sfânt, zi de mărturisire a tainei mântuirii prin cruce, prin Hristos, și las cuvânt însemnat cu crucea ca să-i mustru pe toți cei care fug de cruce, iar cine fuge de cruce fuge de Hristos, Care S-a arătat acum două mii de ani prin cruce și prin înviere. Am rostit prin Evanghelia Mea cuvântul cruce, apoi și ucenicii Mei l-au rostit, și i-am însemnat cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pe creștini, ca să se știe după crucea lui Hristos cine este creștin. Prin acest semn așezat cu mâna dreaptă pe trupul celui ce este creștin, acesta mărturisește răstignirea Mea și amintirea Mea și are parte de vindecare de păcate, căci Eu, Domnul, am suferit crucea și așezarea Mea pe ea pentru tot omul care a fost, care este și care va fi pe pământ om născut din păcat.

Pentru cruce am venit de la Tatăl, și am stat prins în cuie pe ea pentru fiecare om, iar omul care face cruce mărturisește pe Cel ce a plătit pe cruce viața Sa, pe cruce, și nu altfel.

Cel ce nu face cruce face păcate, se vrea liber să facă ce vrea, să facă și să tot facă păcate, o, și Mă tot pedepsește fără milă prin păcatele lui și nu se mai oprește, nu vrea să poarte plata păcatelor lui ca să poarte și el cruce ca și Mine.

Iată lucrarea lui antichrist, el are ce are cu crucea, cu icoanele sfinților, cu tainele bisericii, cu ce îi tot încurcă biruința lui, dar Eu, Domnul, Îmi ocrotesc cu putere calea venirii Mele cuvânt peste pământ, cu cât lucrarea cea ascunsă a omului antichrist ar da să caute să lovească în țara venirii Mele și în tainele Mele cu ea, dar cu cât se ascunde să nu fie văzut și prins, cu atât puterea lui este culcată jos, căci țara Mea de azi și neamul Meu român de pe acest meleag, aceasta înseamnă locul în care Eu, Domnul, lucrez cu tot cerul ca să pun pe fugă, să nimicesc cu totul planul omului antichrist, cel pitit sub masca binelui, dar țara aceasta nu-i pe mâna lui, căci aici, Eu, Domnul, am lucrarea cea multă asupra lui ca să-l dobor, căci sunt Mielul Care biruiește fiara, precum este scris.

Dar tu, care dai să răstorni pe cele neclătinate și ieși la drum să vânezi oi care nu-s ale tale și atragi turma cu glasul tău de lup, mai bine ți-ar fi să stai îngenuncheat în fața crucii și să cauți să ceri cu lacrimi iertarea păcatelor pe care le-ai făcut și le tot faci cu bună știință, o, și mai vrei să te dai că știi ce spui. Dar de unde știi tu că știi ce spui și că e așa ce spui? Te dai deștept, mai deștept ca sfinții care au suferit în viața lor sub cruce și au ajuns în cer pe calea pe care am mers Eu, calea crucii, și iată, rugăciunile sfinților stau înaintea Mea în cupe pline, precum este scris, dar tu citești cum vrei tu, nu cum trebuie citit, citești și te dai deștept și spui la alții ce ai de spus, dar tu ești hoțul ieșit la drumul mare după vânat, îmbrăcat bine după moda lumii, și dai să ologești oile slabe și să le tragi apoi de pe calea cea din părinți lăsată, calea crucii, o, și le minți și le cumperi și le vinzi, căci ești vânzător, ești trădător, ești călău, ești lupul care atacă strunga de oi, asta ești, înșelător de meserie, turnător, străin de adevăr, și Dumnezeu te știe, te vede, te măsoară, și vei primi de la El plata după fapte, precum este scris.

Voi, cei care aveți credința și calea cea dreaptă sub picioare, luptați să fiți fiii credinței! Trebuie să învețe omul să aibă credința și darurile ei sfinte, și nu poate el avea oricum acest dar. Așadar, luptați sub cruce și fiți cu veghe asupra vrăjmașilor crucii, căci cu luptă se câștigă biruința cea mare a Mea și a voastră.

Crucea este semnul creștinului și calea lui spre cer. Crucea M-a condus pe Mine spre înviere. Crucea îl conduce pe om spre Hristos, iar antichrist și oamenii lui se cunosc după lipsa crucii, după împotrivirea lor asupra crucii, căreia el dă să-i zică idol, lemn la care lumea se închină. O, păi cum să nu se închine crucii cei de partea crucii dacă ea Mi-a dat Mie biruința?

Iată, trebuie să meriți să faci cruce, să-ți însemnezi ființa cu semnul sfintei cruci, mărturisind așa pe Hristos Dumnezeu al tău. Crucea nu este un lemn și atât. Crucea este semnul lui Hristos, semnul biruinței Lui prin cruce. Crucea conduce omul spre înviere. Crucea nu este idol. Idolul este pentru cei fără Dumnezeu și care își fac un Dumnezeu din lemn, din fier, din ce vor ei, iar crucea este pecetea fiilor lui Dumnezeu, de care duhurile rele fug și gem de teamă în fața semnului sfintei cruci.

Și iată, spun acum: anatema sunt cei care lovesc în semnul sfintei cruci și în cei ce se pecetluiesc cu el pe chipul lor în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh!

Evanghelia Mea și a ucenicilor Mei, sunt pline aceste mărturii de numele crucii, căci crucea este una cu Hristos, nedespărțită. De două mii de ani ea este armă asupra diavolului. Cei ce aruncă de pe ei acest semn al vieții creștine, aceia își aruncă puntea care îi ajută pe cei ce trec de pe pământ la cer peste prăpastia morții.

Și spun acum: Faceți cruce, însemnați-vă cu semnul sfintei cruci tot timpul, ca să fiți biruitori peste tot ce este rău între pământ și cer, voi, fii ai bisericii și ai crucii! Respingeți pe orice făptură care dă să vă dezrădăcineze ca să vă biruiască apoi spre cădere! Ridicați arma și vegheați așa! Ridicați crucea, și cu ea veți birui, așa cum Eu, Domnul, am biruit moar-

tea și am înviat!

O, rămâneți întru Mine, fii ai poporului cuvântului Meu din zilele acestea! Vegheați, fiilor, să rămâneți întru Mine, nu în lumea aceasta, în care umblă oamenii lui antichrist ca să-Mi șteargă urma Mea de pe pământ și din oameni! O, de ce am spus Eu: *«Rămâneți întru Mine, rămâneți întru iubirea Mea?»* Am spus pentru că omul are vinovatul obicei să stea în afara Mea cu firea lui, să stea lipsit de harul cel de sus, nepăsător de suflet și ascultător de trup, iar când omul este creștin în turma lui Hristos se răsfrânge acest gol de Dumnezeu prin cei goi de El, o, și nu mai este Hristos întreg în turmă, și aceasta din pricina celor fără de harul Meu lucrător în om și din om prin toți cei laolaltă trăitori.

Fiilor, fiilor, câtă vreme mai dă omul să mai poată ceva și el pentru sine, nu poate încă Dumnezeu cu harul Său, iar voi, cei care vă voiți fii ai poporului cuvântului Meu, o, fugiți de pofte, fiilor, căci Israel a fost cuprins de pofte în pustie și a pierit poftind, căci pofta îl trage pe om la păcat, la despărțire de Dumnezeu. Când firea este netrăitoare în Hristos, ea îl lenevește pe om, îl trage spre nepăsare, spre netrezie, spre nedragoste, spre trup leneș, lipsit de nevoință și de umilință. Iată, trebuie să meriți să ai credință și darurile ei. Altfel ea îți va fi luată și vei rămâne sterp, nu vei mai avea rod în Hristos, iar mintea îți va fi locaș al minciunii, al părtinirii de sine și al lipsei Domnului din ea, și vai celor ce au iubit odată și s-au lăsat apoi dezbrăcați de credință și de izvorul acestui cuvânt, și spun aceasta pentru cei ce M-au avut al lor prin credința lor în cuvântul Meu de ieri și de azi, iar apoi au căzut în nepăsare și s-a luat de la ei darul credinței!

Fiilor, fiilor, purtarea și dragostea crucii nu vă vor lăsa să cădeți din brațul Meu de Păstor. Lipsa purtării crucii aduce primejdii, aduce căderi și dureri. Fiți purtători de Hristos, de cruce, fiilor! Vă păstoresc pe calea crucii, că asta e calea pe care am mers și Eu spre Tatăl, o, și e mare și mult harul Meu pe calea purtării crucii.

Vă cuprind întru îmbrățișare, în cruce, fiilor. Ea este altarul pe care Eu am stat pentru voi ca să vă pregătesc hrană vouă. Pace vouă, o, pace vouă, fii ai crucii Mele!

Crucea este oglinda pe care v-am lăsat-o Eu ca să Mă vedeți prin ea, ca să vă vedeți în ea, ca să rămână cu voi până la venirea Mea cu slavă, fiilor, și apoi ea va fi pecetea biruinței, lanțul cu care îl vom nimici și îl vom lega pe satana pentru veci de veci, precum este scris, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2022

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Domnul îl cheamă pe om la dragostea dintâi. Rugăciunea, părtășie cu Domnul aici și în veșnicie.

Fiilor, fiilor, pace vouă, o, pace vouă! Ce mult doresc să am cu cine să grăiesc pe pământ, să vin din cer în slavă de cuvânt și să aibă cine să Mă aștepte, să-Mi audă cuvântul, ce mult doresc! O, ce dulce Mi-ar fi să Mă afle și să Mă dorească pe pământ cu ei cei ce-Mi află cuvântul, ce mult doresc!

O, cine să mai aibă timp pe pământ de dragoste de Dumnezeu, de venirea Mea, de întoarcerea Mea cea vestită prin Scripturile cele de acum două mii de ani că se va împlini și că voi veni așa cum M-am dus spre Tatăl după scularea Mea dintre cei morți, după biruința Mea asupra lui satana, care s-a crezut o clipă biruitor când slugile lui M-au pironit pe cruce, dar apoi s-a înspăimântat când și-a văzut zguduită împărăția și apoi învierea celor de sub stăpânirea sa timp de cinci mii de ani?

O, pace vouă, fiilor! Mă aplec să vă mulțumesc cu aplecare că voi Mă așteptați, că voi Mă primiți la voi și-Mi gătiți popas când vin cu sfinții ca să petrecem cu voi aici, unde Eu, Domnul, v-am gătit loc, ca acolo unde sunteți voi să fiu și Eu.

Iată sosirea Mea cu cei din cer la voi și cu masă de cuvânt de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, că este scrisă în calendar zi de sărbătoare pentru ea și pentru biruința ei asupra lui satana, vrăjmașul creștinilor, căci ea, mama Mea, e cel mai aprig vrăjmaș al vrăjmașului satana, bătrân de șapte mii de ani acest vrăjmaș, care s-a așezat între om și Dumnezeu ca să-l tragă pe om de partea lui, ca să-l asculte omul pe el, nu pe Dumnezeu, Făcătorul omului!

Iată, vrăjmașul dragostei de Dumnezeu s-a amestecat în lucrarea cea de la început a facerii cerului și a pământului și a omului și iată-l câtă dușmănie varsă el, câtă despărțire între om și Mine lucrează el tot timpul, de atunci și până azi și până mâine și se crede biruitor, dar acum îl arde cuvântul Meu cu care vin și merg din loc în loc peste pământ ca să împlinesc după două mii de ani această scriptură scrisă să vină și să se umple de glasul Meu pământul tot și să-l birui pe satana de peste tot cu toată lucrarea lui potrivnică dragostei de Dumnezeu în oameni, o, și va fi zdrobită curând această lucrare potrivnică dragostei dintâi, dragostea cu care a făcut Dumnezeu cerul și pământul și omul și toate pentru om.

O, iată de ce am venit și vin cuvânt pe pământ! Plânge duhul dragostei dintâi, care și-a pierdut locul din om. Plânge facerea toată după omul care a pierdut dragostea cu care a făcut Dumnezeu cerul și pământul pentru om. O, cum să-l întorc pe om la dragostea pentru care a fost el zidit de Dumnezeu?

O, omule, întoarce-te, întoarce-te la dragostea dintâi, la taina și lucrarea pentru care ai fost zidit de Dumnezeu! O, întoarce-te! Vreau să te ajut să poți. Te-a păcălit satana la început ca să te cadă în dragostea de păcat, și aceasta s-a întâmplat fiindcă n-ai avut grijă să asculți de cuvântul Meu de peste tine și ai ascultat de glasul vrăjmașului Meu și al tău și i-ai dat ființă prin neascultarea ta. Când te-am zidit și te-ai văzut mare te-ai îngâmfat și te-ai dorit deasupra lui Dumnezeu, și s-a ivit atunci duhul cel potrivnic și s-a încuibat în îngerul cel mare, care te slujea din partea Mea și s-a voit cu tot cu tine deasupra Mea și s-a întâmplat căderea cea mare a ta și a lui și a îngerilor care te slujeau, și de atunci și până azi nu s-a mai sfârșit lupta. Dar acum două mii de ani am coborât Eu, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, am coborât pe pământ și am luat trup de om ca să-l biruiesc pe satana din om și să plătesc tributul răscumpărării tale, o, și încă de atunci am spus că a fost judecat stăpânitorul cel vrăjmaș al acestei lumi străine de dragostea de Dumnezeu, dragostea dintâi, cu care am zidit lumea pentru care M-a dat Tatăl să fiu zdrobit de om prin crucea pe care am fost țintuit în cuie ca să-Mi dau Duhul și să pot să merg să-i scot din iad pe cei zdrobiți de moartea cea de la păcatul omului întâi zidit, o, și de două mii de ani s-a ivit antichrist cuibărit în duhul îngâmfării omului căzut din Dumnezeu prin păcat, căci omul prin păcat cade, iar slugile lui antichrist luptă acum în forță să șteargă numele Meu de pe pământ și din oameni, dar îi vestesc că zdrobirea lui satana și a slugilor lui va fi cu mult mai rușinoasă ca acum două mii de ani, căci cuvântul lui Dumnezeu vine cu putere ca o sabie care taie la

amândouă capete, iar Eu, Domnul, Îmi voi răscumpăra vremea omului pierdut în vreme și biruința Mea cea cu slavă mare acum, căci tainic lucrez, tainic Îmi ocrotesc mersul și împlinirea cuvântului, și le spun slujitorilor duhului potrivnic să se aplece și să se facă creștini mai înainte de pedeapsa cea rușinoasă a celor potrivnici lui Dumnezeu, și să nu uite că merg cuvânt peste pământ, și cuvântul Meu așează împărăția Mea și nunta cea dulce dintre om și Dumnezeu, căci omul se va întoarce la Dumnezeu, la dragostea dintâi.

O, omule, nu vei mai avea altceva de făcut, căci toate cele potrivnice nu vor mai fi și va fi numai cuvântul lui Dumnezeu și împlinirea lui, căci așa este scris, iar tu întoarce-te, întoarce-te la dragostea dintâi!

Fiilor, fiilor, ce fericiți vor fi cei ce au ales și au lucrat cu Dumnezeu pe pământ! Aceia vor fi cunoscuți de Dumnezeu și de sfinți, și așa a fost mereu cu cei iubitori de Dumnezeu, căci li s-a făcut în cer primirea ca unor prieteni bogați de lucru sfânt, de mare trebuință în cer apoi lor. Oamenii lui Dumnezeu trebuie să fie defăimați, batjocoriți, vorbiți de rău, și sunt între aceștia dintre cei care dinadins caută acestea peste ei, căci Eu, Domnul, am fost batjocorit, biciuit, scuipat, pălmuit, disprețuit, o, și numai așa îl poate omul birui pe satana, căci altfel cade, bietul de el, în păcat și în bucuria cea de la păcatul înșelător asupra omului căzut din dragostea lui Dumnezeu, căci sunt împrumutate de la diavol toate aceste bucurii vremelnice, și sunt lipsiți de darurile sfinte cei ce se înfruptă din păcat, de vreme ce ei nu știu să rabde și să fie defăimați și biruitori prin aceasta ca și Dumnezeu, ca și sfinții Lui.

E păcătos omul, bietul de el, și îi trebuie duh umilit să aibă ca să-și vadă păcatele sale tot timpul, nu pe ale altuia, căci fiecare va sta cu viața lui înaintea tronului lui Dumnezeu. O, dar tu, omule, nu ai duh umilit, și nici umilire din părți nu ai și nu vrei să ai, o, și nu ai cum să-ți privești păcatele și să te căiești din vreme, căci tu ai dor de tine însuți și dai să fii de partea ta mereu, să te știi bun și drept în fața semenilor tăi, o, și cu așa purtare a ta vei merge înaintea Domnului, dar acolo nu se potrivește omul cel cu părere bună despre sine, ci numai cel umilit, numai cel care se teme de Domnul pentru multele lui păcate, dacă are cu ce duh să și le înțeleagă ca vrăjmași ai mântuirii lui.

Prea mult te gândești la tine, omule, prea mult ții la tine și se vede aceasta! Se vede cât de mult ții seama să-ți fie bine ție și lași la urmă pe aproapele tău și starea lui, și aceasta pentru că vrei să ai dreptate tu. O, prea mult ții la tine și de aceea te superi, te mâhnești, te întuneci, te aspreși când nu-ți cade bine ceva sau cineva sau un cuvânt sau o stare care vine să-ți încerce statura ta de creștin. Iubirea de sine însă nu te lasă să fii om al lui Dumnezeu, căci Eu am fost disprețuit, biciuit, nedreptățit și răstignit apoi, și așa am răbdat iubind.

Iată ce te învăț dacă vrei să fii după chipul și asemănarea Mea: nu-ți pierde vremea cu cel trufaș și ambițios pentru voia sa, pentru părerea sa! Lasă-l să-și facă voia dacă asta alege el, iar tu stai cu Domnul mărturisindu-ți păcatele în fața Sa. Și dacă-ți cere socoteală cel trufaș, spune-i că stai înaintea Domnului pentru ca să-ți ierte păcatele mărturisite, multe și grele ele, și lasă-l pe cel îngâmfat în mintea sa să stea, iar tu să stai cu Domnul în părtășie, nu cu omul să stai.

Fiilor, fiilor, luați pildă bună unii de la a alții, luați de la cei mai tăcuți, mai măsurați la vorbă și la purtare bună, mai plini de dor de Dumnezeu, de cer. O, luați pildă de la cei sănătoși cu înțelepciunea lucrurilor și a stărilor și a întâmplărilor, de la cei mai cuminți, mai sfinți, mai ascultători, mai tari în credință și în faptă, și așa veți fi frumoși și umiliți mereu.

O, rugați-vă tot timpul, fiilor! Rugați-vă să nu cădeți în ispită. Cei care nu au rugăciune cu aplecare înaintea Domnului ziua și noaptea, aceia își vor plânge lipsa de stat cu Dumnezeu de vorbă și de părtășie, o, și așa vor fi și dincolo de timpul de pe pământ, căci nici acolo nu vor avea parte de părtășie cu Domnul. Așadar, trebuie iubire, trebuie sculare de dimineață și scoală-te cu aplecare înaintea Domnului o clipă sfântă și dulce prin rugăciune, și numai apoi mergi la ale timpului tău pe pământ, că din tot ce faci tu pe pământ nu se adună în cer, ci numai statul tău cu Dumnezeu, numai timpul acela rămâne de partea ta ca să te întâmpine spre bucuria ta cea de veci, iar altfel trebuie toiag, trebuie bici ca să se teamă creștinul și să porneacă rugăciunea cea pentru paza cea din toată vremea.

Rugăciunea ta să cuprindă în ea frica de Dumnezeu, întărită aceasta spre nădejde și grijă de viața cea veșnică, de petrecerea ta de după călătoria ta aici pe pământ. Așadar, îngrijește-te cu stăruință, fă-L pe Domnul doctorul tău aici, că acolo dacă mergi bolnav nu te mai poți însănătoși și rămâi cum te-ai dus. Iată, îți trebuie sănătate deplină, fire întreagă, pregătită aici și ținută din scurt și hrănită cu grijă multă ca să-ți ajungă pe vecii, și iată câtă lucrare, câtă hărnicie trebuie să dovedești pentru rugăciune, pentru statul tău cu Dumnezeu în părtășie și pentru ca să se învețe Domnul cu tine și să te cunoască bine și să nu ți se spună atunci: *«Nu știu de unde ești!»*, și să te aibă Domnul de prieten al Său, și mai ales un supus copil al voii Sale pe pământ!

Fiilor, fiilor, ridicați spre cer rugăciuni, care vă vor întâmpina, că vai celor care nu au în cer rugăciuni strânse de pe pământ și zilele toate cu rugăciune înaintea Domnului! O, nu vor fi cu Hristos decât numai cei care Îl iubesc pe El, nu numai să facă voia Lui, ci să-L și iubească având părtășie cu El, vorbire cu El, să-I dăruiești inima, să-L dorești al tău să fie.

Dau aceste povețe ca să fie urmate de cei ce-Mi iau cuvântul de la izvor ca să fie ei apoi creștini împlinitori, nu numai să ia cunoștință de cuvânt, ci să aibă canon sfânt mai întâi de orice grijă și ocupație, și numai apoi să-și facă cele pământești griji.

Omul se ia cu treburile zilei și uită de Dumnezeu, și până și creștinii care aleg calea sfințeniei, uită și ei de Dumnezeu, și pot cădea în ispite dacă-și uită datoria de creștin ascultător.

Celui căruia nu-i place lumina pentru faptele sale, acela nu are rușine nici de Dumnezeu, nici de oameni, și nici frică nu are de rodul faptelor sale, și are doar trufia de sine. Când cineva cade spre patima desfrânării, aceasta este pedeapsa cea urâtă pentru alte păcate, cum ar fi: nemulțumirea, neumilința, lenea, trufia, lipsa lui Dumnezeu din inimă și din minte, necredincioșia față de ceilalți, și apoi ascundere și apoi cădere spre slăbiciuni, cădere din sfințenie, o, și se umple apoi de tăciuni pe suflet și pe față și îi mânjește și pe cei din jur și îi ajută să-L piardă pe Domnul, și iată păcate din păcate, o, și de aceea trebuie duh de rugăciune, căci lenea pentru cele sfinte mai ales, e păcat de moarte acest păcat, o, și toți se încearcă cu el și nu se tem pentru ei înșiși, căci duhul rău stă la pândă pentru viața omului.

O, mama Mea, petrecem cu ei zi de serbare pentru tine, pentru pomenirea ocrotirii din partea ta a celor ce iubesc duhul rugăciunii și lucrarea lui. O, mama Mea, voiesc să-l iau pe om în dragostea dintâi și să-l scap de păcat, mamă. Voiesc plângând de dor să vrea cu Mine omul, mama Mea.

— Îți știu suspinul, Fiule al lui Dumnezeu. Ai plătit viața cea veșnică a omului, și cu amar mult ai plătit-o, și nădăjduiești să rămâi cu omul de partea Ta și să-l ajutăm să poată el aceasta.

Dragostea dintâi, ea îl poate sfinți pe om ca să-l aducă înapoi la Tine, Fiule Doamne. A căzut omul, și el nu știe de unde a căzut. A căzut din dragostea dintâi spre dragostea de păcat și stă așa căzut de șapte mii de ani. De atunci și până azi își face omul rost de miere prin păcat. Se unesc doi câte doi și se iubesc ei și petrec o vreme de miere și apoi se despart din pricina păcatului, care doar înșeală omul, și-i zice omul lună de miere dragostei cea dintâi a vremii păcatului cu care se îndulcește om de la om, și apoi se pierd în păcat cei doi și apoi se despart cei ce se îndulcesc cu păcatul și cu rodul lui, care se face amar și îl amărăște pe om.

Dragostea cea pentru Dumnezeu, dragostea lui Dumnezeu, dragostea dintâi, cea prin care a făcut Domnul cerul și pământul și omul, aceasta este dragostea, o, numai ea, nu și altceva este ea.

Te văd, Fiule scump, cum plângi și cum dorești și cum aștepți și strigi: *„Omule, întoarce-te la dragostea dintâi!”*

Te doare neîntoarcerea omului, Te doare, Fiule scump. În luna de miere cum o numesc cu dor cei ce se unesc, și când nu se rănesc unii pe alții, o, e frumoasă viața lor atunci, iar clipele lor par dulci, dar își fac rost de dorințe cei ce uită de Domnul pentru vremea păcatului. În creștinism se numește dragostea dintâi când fiii lui Dumnezeu laolaltă iubesc pe Domnul în duhul frăției, iar dacă ei își îngăduiesc păreri de sine și lipsa armoniei sfinte pot cădea din dragostea lui Dumnezeu, iar Tu chemi înapoi pe cei ce nu se mai poartă frumos unii cu alții în turma Ta. Nu mai vor ei dragostea de cer și vor dreptate, vor întâietate, vor mulțumire de sine, iar Tu vii și spui: *«Eu sunt blând și smerit cu inima!»*, căci dragostea dintâi are smerenie, are aplecare, are dor, are lucru mereu. O, numai Tu poți să le fii Păstor și povățuitor aproape celor care se aleg pentru Tine, pentru dragostea Ta, iar eu sunt cu ocrotirea pentru cei ce iubesc ca în cer pe pământ, și sunt cu paza mersului cel pentru lucrarea Ta de azi, pentru cetatea cuvântului Tău, pentru țara care Ne poartă cu duhul ca să meargă Dumnezeu cu cuvântul peste pământ și să-l aducă pe om înapoi, la dragostea de la început, cu care Dumnezeu a zidit lumea.

O, slavă Ție și venirii Tale din cer pe pământ cuvânt, Fiule Doamne! Iar eu rămân de veghe cu credincioșie pentru Tine, pentru cuvântul Tău, pentru mersul lui peste pământ, pentru poporul Tău care Te poartă, o, Fiule Iisus.

— O, mama Mea, grăiesc cu cei ce Ne poartă venirea și le spun lor așa: Voi să fiți deștepți ca în cer, fiilor. Nu sunt ai voștri, nu sunt ai acestei lucrări de cuvânt, nu sunt ai slavei venirii Mele pe pământ la voi, nu sunt ai acestui mare har cei ce au ascunderi de voi ca să ascundă în inima lor stările din ea, faptele lor neplăcute, și cu dinadinsul lucrând ei așa față de voi. Nu-i forțează nimeni, dar nu le va fi bine să aibă ascunderi de voi cu dinadinsul, căci Eu, Domnul, văd aceasta și nu-i pot însemna lângă voi și cu voi pe ei în mersul Meu cu voi și prin voi în vremea aceasta.

Dau veste din cer adusă și Mă scriu în carte cu ea și spun: Toți cei care au cunoscut acest cuvânt, întorcerea Mea de la Tatăl la oameni grăindu-le lor, toți cei care M-au descoperit cu ceea ce Eu, Domnul, cer să împlinească cei ce iubesc pe Domnul, aceia nu vor da socoteală în fața scaunului de judecată fiecare la rândul lui, decât din dreptul acestei lucrări de cuvânt. Iar dacă ei se smulg din brațul Meu părintesc și din voia Mea cu ei, așa va fi cu ei, nu vor fi judecați decât din dreptul acestui cuvânt grăit, prin care am cerut urmarea Mea pentru cei care-Mi știu glasul strigării Mele, ca apoi să iubească ei pe Dumnezeu și să întărească turma Mea, și nu altceva să facă ei apoi.

Și iată, strig și lăcrimez pe urma fiecăruia și strig și chem: Întoarce-te, întoarce-te, la dragostea dintâi, tu, cel ce știi cuvântul Meu, care așteaptă să faci din el viața ta cu Dumnezeu, viața Mea cu tine pe pământ și slava Mea cea multă cât cuvântul Meu, care curge din cer și plânge, și plânge după om! Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2022

Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Cei mai săraci de împărăția cerurilor sunt bogații de pe pământ. Cel fără credincioșie cade. Păcatul iscodirii. Îndemn la stat sub veghe.

Vine Domnul cu sfinții la voi, fiilor. Vin în cetate, vin cu sfinții în grădinile Mele cu voi. Vă dau din cer ca să ajungă să împărțiți peste tot, să se prindă de mulți dulcele împărăției cerurilor și să-l dorească, fiilor, o, că e tare, tare sărac omul de această moștenire, împărăția cerurilor. Cei mai săraci de ea sunt bogații de pe pământ, iar cei mai bogați de ea sunt cei fără de bucurii ale vieții și ale traiului, sunt cei în suferință, în lipsuri, trăgând din greu să-și facă rost de hrană și de adăpost, dar liniștiți cu pacea duhului și hrănindu-se cu dorul de Dumnezeu, cu dragostea de cele din cer, cu multa mulțumire pentru părtășia lor cu Domnul în minte și în rugă, și iată unde locuiește Domnul, o, fiilor, și cu cine este El!

Este scris în Scripturi că bogații au sărăcit și au flămânzit, dar nu și cei ce sunt cu Domnul vii cu inimile din ei și bogați de împărăția cerurilor din ei încă din viața de pe pământ, și iată de ce i-am povățuit pe cei ce iau din cuvântul Meu cel de azi, și cu care vin să-l așez între oameni, că le-am spus: *«Învățați-vă cu sărăcia și cu puținul din toate, că altfel nu-L puteți dori și iubi pe Domnul și împărăția Sa cu voi».*

O, pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vouă, celor ce luați de aici învățătura Mea, cerul cu care vin pe pământ ca să umplu pământul de cer ca frați ai aceluiași Făcător al lor!

Vin să-l îndemn pe creștin și pe tot omul să-și facă timp și loc de împărăția cerurilor cu el. O, n-are Dumnezeu loc în om, n-are loc de om Domnul în om. O, de ce oare stă omul așa de mare în el, mai mare ca Dumnezeu, Care l-a zidit pe om? Nu se apleacă omul când aș da să-i fac o îndreptare și Îmi dă să înțeleg că nu sunt drept cu el. Nu pot de om, nu pot să fac nimic pentru el, ceva sfânt pentru Mine în el, că n-am loc de el. E el și nu-Mi dă voie. O, e urâtă inima lui ca și purtarea lui, care-i arată inima și aluatul din ea. Îl las pe el mare, mare cât vrea el să fie și să stea, că n-am altcum să fac cu el, dar va sta înaintea Mea la capătul mersului lui și va vedea atunci pe cine L-a ținut atât de mic, pe cine nu L-a lăsat Stăpân să-i fie precum i-a fost și Făcător, dându-i suflet și viață.

Când pleci dintru ale tale adunate nu iei nimic cu tine, decât purtarea vieții tale de pe pământ, și numai ea va fi să te însoțească ori spre lumină, ori spre întuneric, după cum ai lucrat și ți-ai adunat faptele tale bune sau rele, sfinte sau păcătoase, și mai ales cuvintele, lucrarea inimii și a minții.

O, fiilor, plânge Domnul că nu are omul duhul pocăinței pentru cele rele ale vieții sale de creștin sau de om. E greu să-l fac pe om să Mă primească cu îngrijirea Mea pentru viața

lui așezată după voia Mea. Dau să Mă apropii de el și se supără și se aspreşte la inimă și la față și i se pare că sunt nedrept cu el prin lucrarea Mea de peste el, și dau să zic îndurerat că în fața celor fără de păcat trebuie să ne smerim de partea adevărului lor și să fim cuminți de partea minții lor.

O, fiilor, mai aplecat, mai iubitor, mai mulțumit este pomul când se apropie de el grădinarul ca să se îngrijească de el. Fiecare pom are uscăturile lui, dar dacă n-ar avea stăpân să-i poarte de grijă, să-l curețe de suferința lui, intră boala în tot pomul și se usucă pic cu pic și piere apoi și merge în foc, și iată, de aceea trebuie să aibă și pomul stăpân ca să-l curețe de uscături, să-l ude în vreme de secetă, să-l înnoiască prin lucrările îngrijitoare și să rodească el apoi spre bucuria stăpânului lui.

O, fiilor, tot așa a lăsat Dumnezeu și pentru om îngrijire și lucrare peste el, dar cu omul este greu de tot, căci omul de la început nu s-a supus, n-a voit să aibă stăpân, o, n-a voit omul, căci a fost fur și a luat ce era al lui Dumnezeu și a folosit știința după ce duhul rău le-a spus celor doi: *«luați și veți fi ca Dumnezeu»*, o, și așa s-a întâmplat cu omul, așa de atunci și până azi, și n-a stat omul sub Stăpânul raiului și și-a înșelat Stăpânul prin nesupunere, prin neprimirea învățăturii și a veghii Stăpânului și a umblat omul în ce nu era al lui de la Dumnezeu, și apoi a pierdut veșnicia, căci a murit după ce și-a sfârșit mersul.

O, fiilor, când creștinul își pierde credincioșia față de Dumnezeu, el cade ca și Adam și se încântă cu viața cea săracă de tot de împărăția cerurilor și i se ia credința, fiindcă trebuie să meriți să ai credința și darurile ei și nu mai poți avea acestea dacă te clatini, dacă iei de la duhul rău minte și îndemn în ea, iar tu nu știi ce mult pierzi mereu când dai să nu mai asculți, și iată, pomul stă să i se taie uscăturile, dar omul nu, și omul spune mereu nu. O, câte rele faci tu, omule, și spui mereu nu.

Omul este iscoditor și apoi greșește prin acest păcat care vine de la duhul rău în mintea omului, a celui care bâjbâie pentru credință, iar Eu vin pe pământ cuvânt ca să ia omul îndemn din el să vină spre împărăția cerurilor și să lucreze apoi la ea peste viața lui în fiecare zi și să ceară prin rugăciune și să păstreze tot la fel, tot prin rugăciune să aibă grijă să nu piardă această avere.

Dar ce să faci cu toți cei care nu știu ce să facă cu timpul vieții lor? O, cum să fac cu tine, omule, să te ții tu pe calea vieții și a lucrărilor ei? Iată, îți faci rost de timp să mergi la sala de sport, să mergi la distracție, să te dezbraci de sfială pentru păcătuire, dar ca să-ți folosești vremea pentru averea ta din cer, o, când îți vei face timp?

O, ce vei face, omule, fără nimic în cer? Veșnicia te așteaptă și pe tine dacă ai strâns ceva și pentru tine în ea, dar tot ce faci nu te înduri să le pui în veșnicie, și iată, rămâne pentru pieire tot ce faci, tot ce ai pe pământ, iar sus ești zgârcit să-ți faci bogăție. O, vino spre înțelepciunea vieții veșnice! Uită-te la sfinți, căci ei și-au zidit viață în cer cât au stat pe pământ. Tu ești atâta de sărac pentru viața ta din veșnicie și n-ai agoniseală pentru ea și nu te temi să stai fără de rod pentru cer.

Îți faci mult rău pe pământ, omule, iar când ți-ar spune careva că faci rău, tu te superi, că tu ești învățat să fii bine văzut de cei din jur, și nu poți purta înfrângeri și stai mare în tine pentru tine mereu, mereu. Când cineva îți zice că ești bun, te lași pe tânjeală și mai mult dacă așa crezi, dar Eu, Domnul, te învăț cerește să faci ca Mine și să zici celor ce-ți zic ție că ești bun, să zici că numai Dumnezeu este bun. O, să nu te aibă cineva de bun în inima sa, că nu este spre răul tău aceasta. Căderea în greșeli mari te ajută să fii umilit, sfios, smerit ca David, și nu te mâhni la inimă și la față când ești disprețuit pentru relele tale, și nu te dezvinovăți, ci bucură-te când ești văzut rău de cei din jur, că fără umilința inimii pieri din mâna lui Dumnezeu. Să simți înfrângeri și să înveți să te smerești, căci ești om mărunt, nu ești ca un Moise, ca un David, care s-au smerit prin înfrângeri și s-au privit greșiți.

Sunt venit la masă de cuvânt cu sobor de sfinți, cu ceata de cuvioase pentru serbare în cer a cuvioasei Parascheva, și stau sfinții plini de dor de glasul cuvântului Meu și de bucuria acestor clipe sfinte cu Mine pe pământ în mijlocul celor ce cred venirea Mea cu sfinții, o, și îți dau ție, uceniță iubitoare, îți dau glas în cartea Mea cea de azi, căci voi mărturisiți din cer venirea Mea cu sfinții, precum este scris să se împlinească pe pământ în mijlocul neamului creștinesc slava venirii Mele de la Tatăl la oameni după două mii de ani de răbdare și de așteptare după om.

— O, slava venirii Tale cu sfinții e frumusețea cerească nepriceputǎ de mintea omenească, Doamne al sfinților Tăi, și n-avem noi mai mare bucurie ca aceasta ca să putem mărturisi din cer minunea lui Dumnezeu de la sfârșit de timp, venirea Ta cu sfinții la cei de pe pământ, Doamne.

Toți sfinții Tăi se umplu de neliniște în cer când sunt primejdii pe pământ peste creștinii Tăi care-Ți poartă numele Tău mare, Doamne.

Voi, care primiți din cer pe Domnul cuvânt ca să vă învețe cu el cărarea și lucrarea veșniciei, voi toți, pe unde vă aflați și viețuiți, o, fiți cu luare aminte și cu lucrare sfântă, că trebuie să liniștiți duhurile cerului, care se încordează peste așteptări când voi ați face voia cea rea, văzut sau pe furiș, față în față cu oștirile de sus, care veghează peste voi ca să nu fiți biruiți de satana, ca să nu vă pierdeți mintea și veghea ei.

O, nu vă ascundeți de Dumnezeu! Văd aceasta puterile cerești dacă lucrați așa, și se îndurerează cetele de sfinți și de îngeri. Învățați-vă să fiți vegheați, căci Cain n-a luat îndemnul cel bun de la Dumnezeu ca să creadă că e vegheat de sus pentru faptele lui, și dacă n-a ascultat a rămas fugar, a fugit și fuge mereu de lumină cel ce face așa.

Sunteți vegheați și păziți mult prin purtarea straielor creștinești, o, fii iubiți de Dumnezeu, și ele vă aduc și cinste sfântă din partea celor ce nu iubesc frumusețea aceasta a omului creștin, dar trebuie și mintea și inima și dorul și iubirea să vă fie mult lucrătoare, pentru ca să aveți veghe întreagă peste voi și să nu poată satana să vă dea de partea sa prin felurimea slăbiciunilor omenești. Luați pildă de la dragostea sfinților iubitori de cer pe pământ, că iată-ne sus pentru voi rugători și veghetori! Iubiți pe Dumnezeu și iubiți-i pe sfinți și fiți dăruitori de bucurii sfinte pentru noi, o, că ne e dor de slava cea pentru lepădarea de sine a vieții de pe pământ, și slavă Domnului că ne-a dat această putere să călcăm peste noi și să-I dăm Lui statul la cârma vieții noastre, și toate cu multă credință și cu multă umilință să le lucrați, căci îndoiala între voi și Dumnezeu vă pedepsește și doare apoi pedeapsa!

O, Doamne, noi privim la Tine și la glasul Tău scump, cu care Tu hrănești un norod care ia de aici de la izvor, și tot mereu așteptăm să-Ți ascultăm glasul, să fim întru venirea Ta și mărturisim în cartea Ta de azi cu cei ce Te primesc venirea Ta cu sfinții, venirea Domnului, precum este scris pentru această împlinire.

— Voi, sfinți iubiți ai Mei, v-ați strâns pe pământ numai în cer, o, numai în cer,

căci ați știut și ați crezut că nimic nu-și poate omul strânge pe pământ ca să aibă parte de strânsura lui.

Fiilor, fiilor, Mă mărturisesc sfinții în mijlocul agoniselii lor din cer. Ei sunt ai veșniciei și aceasta este zestrea lor și pentru ea au trudit ei pe pământ.

Iată, Eu, Domnul, privesc la voi acum și la masa voastră de sfat frățesc și trebuie învățătură mereu, și apoi împlinirea ei. Fiți înțelepți în vorbirile dintre voi apoi, ca să puteți rămâne în duhul vorbirilor bisericești și ca să puteți deprinde gura voastră să grăiască fără de iscodire, fără de sămânță de vorbă, și totul ca învățătura cea din Scripturi: da să fie da, iar nu să fie nu, ca să nu strângă diavolul firimituri ieșite din gura voastră spre folosul lui. Dar ca să pricepeți mai mult, lucrați mai mult la aceste tainice înțelesuri, lucrați bisericește, și nu doi câte doi sau câte trei, iar când veniți la masa de la izvor, o, veniți și întrebați cele pentru înțelepciunea voastră și a cuvântului Meu care se împarte ca să fie lucrat de voi și să vă strângeți în cer bogăție de har, viață trăită în Hristos, timp răscumpărat fir cu fir, ca nu cumva prea multe firimituri să cadă din gura voastră pe jos și să fie strânse de satana cel potrivnic fiilor lui Dumnezeu, și de care el se împiedică mereu pentru neagra lui lucrare.

Așadar, fiți ziditori ai veșniciei, fiilor! Nu pregetați să căutați pe Dumnezeu și spre Dumnezeu! Sunteți sub ochiul Meu mereu. Fiți curați cu inima unii față de alții ca să fiți una și în veșnicie, o, fiilor! O, fiți curați în cuvânt și în adevărul Meu, pentru care vă trebuie smerenie mare, aplecare multă și apoi credincioșie fără de măsură, dar toate acestea nimeni nu le poate avea de bogăție a sufletului, decât numai prin pocăință, mereu pocăință, mereu curățire, mereu, prin duhul pocăinței, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2022

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie

Duhul rugăciunii îl ține pe creștin în rădăcină. Războiul între Hristos și antichrist proorocit în Sfânta Scriptură. Domnul rostește pace peste popoarele care se războiesc.

Pace și putere sfântă peste cetatea cuvântului Meu ca să intru cu sfinții, că este în cer între sfinții mucenici sărbătoare, iar Eu, Domnul, le dau mângâiere, le dau venirea Mea pe pământ cu ei, și glas le dau lângă grăirea Mea prin care Mă mărturisesc în vremea aceasta peste pământ, o, că mereu tot spun că aceasta este vremea întoarcerii Mele ca să gătesc un popor pentru rai și să împlinesc Scripturile de veac nou și ceresc, căci trec cele vechi, și totul se face nou, precum este scris.

E sărbătorit între mucenicii din cer tinerelul mărturisitor Dimitrie, cel ce nu s-a ascuns înaintea împăraților păgâni din vremea lui și M-a vestit de Dumnezeu al său când maimarii vremii păgâne dădeau la sfâșiere pe toți cei care erau aflați cu iubirea Mea întru ei și între ei.

În toate vremile am avut din cei ce Mă iubeau și Mă mărturiseau, și se întâmpla aceasta pentru că înțelegeau pe Dumnezeu cei ce se încurajau asupra necredincioșilor, o, dar nu mai vezi acum așa putere de credință și de iubire de Dumnezeu, dar iată, au fost de trebuință și așa vremi, căci credința în Mine trebuia întărită ca să rămână ea și să-Mi păstreze popor creștin prin vreme și să am la sfârșitul luptei cu necredința, să am biserică slujitoare și mărturisitoare prin sfinții ei mărturisitori pentru Mine și prin semne mai presus de fire când Eu, Domnul, lucram prin ei ca să rușinez necredința celor îngâmfați care se voiau dumnezei tari, dar David cel tânăr a ucis cu o pietricică mică pe vrăjmașul lui Dumnezeu, o, și așa au fost rușinați împărații păgâni prin cei ce iubeau pe Dumnezeu pe pământ, iar turma creștină are acum mari mijlocitori în cer, și trebuie hrănite și stârnite credința și darurile ei, și aceasta face amintirea mărturisitorilor lui Hristos, și sunt ei mijlocitori și rugători în cer pentru urmași, și iată, o singură biserică este, numai una, nu sunt mai multe, iar dacă sunt, sunt altceva, sunt rătăcitorii de turmă și scrie de ei în Scripturi că se vor ivi ca să înșele pe mulți, dar Eu, Domnul, vin și lucrez cu cuvântul și stau în luptă cu duhul rătăcitor de turmă, o, că e ușor de tot să-l dărâmi pe creștinul care nu stă cu Dumnezeu în rugăciune și în petrecere sfântă, și iată ce spun la tot creștinul, la tot poporul creștin:

Nu fi popor fără rugăciune, poporule creștin! Toate casele de creștini să aibă spre Dumnezeu rugăciuni ca să pot ocroti din cer pe cei legați prin rugăciune cu Dumnezeu, căci numai păgânii nu stau în rugăciune în vremea vieții lor.

O, fericiți sunt și vor fi creștinii care au rugăciune spre Dumnezeu prin duhul sfinților părinți, căci duhul acestor rugăciuni îi păstrează pe ei în rădăcină, îi păstrează biserica Mea cea adevărată și una după nume și după viață și după orânduiala lăsată prin sfinți.

O, fii creștini, primiți bucuroși îndemnul Meu, că iată ce vă spun: puteți să nu aveți ce mânca sau cu ce vă îmbrăca sau sub ce să vă adăpostiți, dar rugăciunea spre Dumnezeu să nu vă stea din minte și de pe buze, ci stați cu Domnul mai mult decât cu voi înșivă și unii cu alții, o, fiilor.

S-a tot fărâmițat turma bisericii Mele prin smulgerea de lângă ea a celor ce au căzut în ispită la glasul unora care și-au dorit să aibă turma lor, dar iarăși spun, o singură biserică este, și ea are părinți și mărturisitori în cer. Amin.

Omul își alege singur viață de creștin sau viață de păgân, iar cale de mijloc nu este. De aceea cel ce voiește să fie al lui Hristos, acela să învețe și să înțeleagă și să aleagă viața de creștin, viață de rugăciune, de petrecere cu Hristos și cu sfinții Săi mărturisitori prin apă, duh și sânge, iar rădăcina creștinului este cea de la început și care mărturisește ca la început pentru viață de creștin.

Am spus și iarăși spun: niciun război între popoare nu se stârnește decât pentru apărarea bisericii lui Hristos și pentru credință și se luptă păgân cu creștin, antichrist cu Hristos. Iar Eu, Domnul, privesc acum vremea de război din țările vecine, unde vrăjmașul antichrist dă să se arate prieten și să se apropie cu duhul rătăcitor de turmă al neamului creștinesc, iar până să se lămurească cei ce se războiesc pe seama ambiției celor ce ațâță de departe sub nume de prieteni, iată, curg dureri și lacrimi și sânge.

O, așa este peste tot pământul, e până la capăt lupta între Hristos și satana cu numele de antichrist, și de două mii de ani a fost proorocită această luptă, dar în fața luptei sunt Eu, Iisus Hristos. Se luptă Mielul cu Fiara și biruiește Domnul, căci scris este: *«Domnul risipește sfaturile neamurilor și leapădă gândurile popoarelor și defaimă sfaturile căpeteniilor, iar sfatul Domnului rămâne în veac, din neam în neam gândurile Lui, o, și fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, ales de El de moștenire Luișsi».* Iar creștinii Mei să mărturisească și să cânte spunând: *«Să Te laude, Doamne, pe Tine toți împărații pământului când vor auzi toate graiurile gurii Tale și să cânte ei în căile Tale, că mare este, Doamne, slava Ta!»*

Iată, trebuie rugăciune pentru întărirea păcii acolo unde

se dă război, dar pacea înseamnă biruința cea de partea lui Hristos și a bisericii Sale și de aceea Eu, Domnul, spun:

Pace vouă, popoarelor, și vouă, stăpânitorilor de peste ele, căci biruința este pentru Hristos! Cei ce se luptă împotriva Mea, aceia să lase armele jos și să caute pacea poporului său, pacea întru Hristos, și toate prin biserică și pentru biserică, toate pentru turmă, pentru popor. Amin.

Acum mucenicul Dimitrie așează lângă cuvântul Meu mărturisirea lui așa:

— O, nu vă ridicați mai sus decât puteți fi, voi, stăpânitori trufași, căci adevărata victorie nu este pământul pentru care luptați, ci este cerul, dar voi luptați fără dragoste de Dumnezeu asupra celor ce au această dragoste.

Iar voi, cei ce vă puneți poporul în primejdie, o, nu vă mai sprijiniți pe prieteni, că prieteni nu sunt, ci numai furi, numai tâlhari sunt, căci dragostea nu caută ale sale, o, nu! De aceea iată ce spune Domnul vouă:

— Eu, Domnul, vă dau sfat părintesc: Pace vouă, celor ce nu aveți pace, că iată, e durere în țară la voi, iar dușmanul străin vă minte și se dă prieten! O, fiți liniștiți întru ale voastre și fie-vă milă de poporul care suferă și piere. Războiul de la voi vine din afară, nu de la mijloc, nu din vecini. E dușmanul antichrist sub mască de prieten, dar el e dușmanul care se luptă să aducă păgânia lui peste tot, și iată, și la voi aici, aici, lângă popoare creștin ortodoxe, aici, unde sunt creștini de jur-împrejur, creștini ai lui Hristos, biserica Mielului.

Voi, țări creștine, ridicați duhul rugăciunii sus la cer și cereți binele lui Dumnezeu peste meleagurile voastre, nu altfel de bine, căci binele lui antichrist dă să vă ia din binele lui Dumnezeu. O, pace vouă! Eu, Domnul, vă dăruiesc acest cuvânt și acest dar: Pace vouă!

Acum, fiilor din cetatea cuvântului Meu, să ne pregătim și să așezăm duh de rugăciune pentru biruința Mea între cei ce au tulburări și atac de la vrăjmașul antichrist. Războiul acestor vremi e hrănit de potrivnicul Meu antichrist, care se dă prieten și binefăcător și apărător.

Să rămână sfatul cel din cer, iar sfaturile căpeteniilor vrăjmașe să cadă și să se facă pace, și cu ea să se lucreze între popoare!

E cerul sfinților în veghe mare și doare la cer tot ce doare pe pământ. Să alinăm chemând prin duhul rugăciunilor puterile cerești să cârmuiască din partea Mea, iar Tatăl să vegheze. Amin.

Acum voi, fiilor din cetate, veți găti pomenirea de toamnă pentru cei adormiți, o, că mult vă așteaptă, mult, fiilor, și binecuvântare las peste voi pentru această pregătire odată cu sărbătoarea îngerilor, și-i vom mângâia pe cei ce așteaptă de la Noi și de la voi.

Cereți prin Mine la Tatăl, cereți, fiilor, iar Tatăl vă va da vouă, după făgăduința Mea.

Vă așez în duhul păcii și al nădejdii sfinte și toate pentru dragostea Mea de voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2022

Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Ascultarea de părinți aduce binecuvântare peste fii. Pace peste popoare! .

Binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, aceasta las Eu, Domnul, peste voi în ziua aceasta de sărbătoare îngerească, fiilor din cetatea cuvântului Meu, căci voi ați așternut aici popas Mie și îngerilor Mei, după datina lăsată din părinți în această zi, și este în cer, și este peste fiii lui Dumnezeu de pe pământ adunare cu sărbătoare măreață, iar puterile cerești și oștirile îngerești stau cete-cete aici deasupra și privesc găteala și primirea lor la serbarea așezată de voi pentru ele, pentru cetele de sus, o, și se bucură de la voi părinții căci sunteți fii iubitori și împliniți voi așezările lor și le aduceți înaintea cerului, și iată, lucrează Dumnezeu cu voi, și îngerii vă slujesc pe voi, iar voi pe îngeri, o, fiilor.

O, mare este ascultarea de părinți! Mare binecuvântare lucrează ea peste fii, și le spun tuturor fiilor care au părinți care le poartă de grijă, le spun așa: Nu disprețuiți părinții, nu-i îndurerați, nu-i întristați, că dacă ei sunt umiliți de voi și întristați de voi, o, nu vă merge bine vouă și vă merge rău din pricina călcării poruncii lui Dumnezeu pentru părinți.

O, ce s-ar fi întâmplat să nu fi ascultat Eu de Tatăl Meu, Care M-a trimis pe pământ să fiu pus pe cruce pentru chin și moarte, iar Eu să-L fi întristat cu nemulțumirea, cu neascultarea, cu răzvrătirea? Iată, Tatăl știe care este binele cel pentru fii, chiar dacă fiii nu pot înțelege deodată ce înseamnă ei pentru părinții lor, și ce înseamnă tatăl pentru fiii săi.

O, fiilor, se bucură și se mângâie de la voi părinții și sfinții toți că ați ales să ascultați și să înțelegeți și să lucrați voia lui Dumnezeu între oameni pe pământ acum, în vremea Mea cu voi, că iată, voi vorbiți pe pământ pentru Mine, voi sunteți vestitorii Mei și luați din gura Mea cuvântul și îl dați de veste peste pământ și Mă vestiți cu voi, și că vin pe pământ cuvânt în vremea Mea cu voi.

O, ferice de cei ce lucrează cu Domnul pe pământ și trăiesc după voia Lui, fiilor! Trăirea fără Dumnezeu îl aduce pe om numai spre greșale, numai spre golire de Dumnezeu, de parcă Dumnezeu nu înseamnă nimic pentru om. Stau cu voi în sfat la sărbătoarea îngerilor și Mă uit cu jale la cei care s-au zdrobit judecând pe Dumnezeu și mersul cel greu al lucrării cuvântului Meu, și pe voi, cei de sub crucea cea grea a venirii Mele cuvânt pe pământ, fiilor, și le spun tuturor celor ce aud și știu de mersul Meu cu voi, le spun lor așa:

Feriți-vă să judecați pe Dumnezeu și mersul Meu cuvânt peste pământ cu cei de sub crucea venirii Mele acum, la sfârșit de timp. Cu lacrimi vă spun aceasta, că Mă doare până în veci de cei care s-au sfărâmat în piatra judecății asupra mersului Meu de azi cu cei ce Mă poartă ca să vin cuvânt pe pământ. N-am mai rămas alături cu cei nemulțumiți și neiubitori până la capăt cu răbdarea sfântă, și și-au făcut rost de judecată căci au judecat.

O, aveți grijă mare cum priviți mersul Meu și crucea Mea de azi și loviturile spre ea, că am avut cu cei ce Mă poartă, am avut lângă ei creștini buni cu credința și cu jertfa lor, dar s-au crezut în stare să socotească ei în locul Meu lucrurile și stările și s-au urcat așa deasupra Mea și au amețit și nu-i mai am sub cruce, o, nu-i mai am dacă s-au clătinat, și așa s-au clătinat mulți și s-au luat unii după alții căzând în slăbiciuni, o, și mai am puțini, și merg din greu.

O, câtă bucurie au sfinții și îngerii pentru lucrarea cuvântului Meu și cât sprijin pun ei ca să împlinesc Scriptura venirii Mele așa cum vin Eu acum pe pământ! Cei de pe pământ, care au mers cu Mine o vreme, iată, nu s-au mai bucurat să meargă, și au ridicat nemulțumiri și M-au lăsat și s-au tras de sub crucea Mea, o, că n-au înțeles ei lucrarea Mea, n-au înțeles pe Dumnezeu, și au voit să-i înțeleagă Dumnezeu pe ei, o, și le-a fost rușine să-și vadă vina și să se ridice de

fiecare dată pentru mersul înainte.

Și iată, măi creștine măi, ție îți este rușine să fii tu vinovat, te codești, te încordezi, te nemulțumești de cel care te-ar îndruma cu ceva spre îndreptarea ta, iar Eu, Domnul Dumnezeul tău, a fost să port toată rușinea de care îți este ție pe pământ rușine s-o porți, și am fost socotit stricător de lege, desfrânat, hulitor de cele sfinte, dezbinător și păcătos, bătut apoi și pus la chin pe cruce, și am fost lovit gol și Mi s-au luat hainele ca să fiu de batjocură mulțimii, fiindcă tu îți ascunzi faptele tale urâte și pornite de la neascultarea de Dumnezeu și de părinți, căci ție îți este rușine să fii tu vinovat, defăimat, nevrednic, o, și a fost să port Eu ceea ce tu nu poți.

Iată, fiilor credincioși cu care am mai rămas, am grăit de durere, fiilor, căci ori de câte ori stau cu sfinții la voi în sărbători îi văd lipsă pe cei căzuți de lângă lucrarea venirii Mele și Mă prinde tristețea și Mă apasă ea și dau să știe și ei cum nu M-au ascultat, cum au întristat pe Tatăl și nu le merge bine nici pe pământ, darămite apoi în cer! O, dacă și-ar lucra pocăință și adânci păreri de rău! O, dacă s-ar trezi ei pentru umilință și pentru rugăciune cu putere multă în ea pentru scăparea de sub vina că M-au părăsit! O, dacă și-ar lucra ei sfințenie până la sfârșit și părăsirea duhului lumii în care s-au înecat de tot!

Fiilor, fiilor, bucurie mare este în ziua aceasta la masă cu Noi și cu voi pentru cei pomeniți aici de voi înaintea Mea pentru pasul spre înviere deplină, căci neamul celor adormiți e mare și sunt veniți cete-cete din vreme și sunt câtă frunză și iarbă, fiilor. Le-ați făcut chemarea, le-ați făcut pomenirea de toamnă și sunt tot mai vii, și cântă în cor slavă Mântuitorului lor și se bucură cu toții de lucrul Meu cu voi pentru ei, fiilor. Iată-i la masă cu îngerii aici, căci au rămas la sărbătoare după ce au primit daruri, bucate binecuvântate și plăcute în cer, nu cum face lumea mâncăruri cu carne și cu țuică pentru răposați, o, nu așa, fiilor.

Când l-am zidit pe om l-am zidit ca să mănânce el, și apoi M-am grăbit să-i fac grădină cu hrană sfântă și l-am așezat la masă și i-am spus ce să mănânce și ce să nu mănânce din bunătățile raiului. El însă a făcut tot ca omul de pe pământ, s-a împotrivit să asculte, și și-a disprețuit Tatăl și n-a ascultat. Putea să asculte, dar n-a ales așa, și a fost să nu mai poată sta în locul în care și-a călcat ascultarea de Tatăl și a ieșit atunci omul de sub voia lui Dumnezeu și a trăit pe pământ după voia lui, muncind cu sudoare pentru hrana sa, de atunci și până azi muncind.

Acum, fiilor, iată ce mare lucrare avem de lucrat, că avem de scos de sub vină neamul omenesc care n-a ascultat, și pentru care Eu am pătimit pe cruce ca să-l scot de la durere și l-am scos, o, și avem încă de lucru, fiilor. Îngerii lucrează cu Mine fără de încetare și știu de la Mine că Eu, Domnul, dau lupta cu satana ca să-i scot de sub robia lui pe oameni. Eu și micuții Mei de sub crucea venirii Mele dăm lupta cu duhul lumii și cu satana, stăpânitorul de peste oameni, și avem să-l doborâm și să-i eliberăm pe toți de sub întunericul lui, iar îngerii Mei dau lupta cea nevăzută ca să-l biruiesc pe satana prin cuvântul Meu rostit ca să-l împlinesc apoi, precum este scris să biruiesc, și apoi să așezăm sărbătoarea biruinței Mele și a îngerilor biruitori cu Mine, și iată-i mărturisind de lângă Mine lucrul Meu cel de azi cu ei și cu voi, cei de sub crucea Mea, și duhul lumii va fi biruit, căci așa este scris.

— Puterile cerești și oștirile îngerești Te laudă neîncetat și Te mărturisesc, Doamne, cu apropierea cea deplină a biruinței Tale asupra lui satana, care Te-a despărțit de om înșelându-l ca să-l poată cădea din rai și să rămână de partea lui omul. Tu însă ai trezit la veghe îngerii și lucrează ei cu Tine de atunci să biruim furul, dar omul ne stă împotrivă, căci omul nu Te vede, iar satana și duhul lumii își arată mereu marfa la vedere și îl încântă pe om cu cele văzute și e de luptat pentru biruință, iar Tu îl aduci pe om la neputință ca să-l tragi spre pocăință, îi dai doctorie amară umilința, Doamne, și e de ajunsă această doctorie ca să-l faci pe om să Te caute și să Te ia înăuntrul lui la greu, numai să înțeleagă el că a fost tot timpul încăpățânat atâta vreme cât a putut el ceva, și apoi el Te vrea, Doamne, o, și cu câtă milă lucrezi să-l aduci iarăși pe om la Tine, și suntem tot timpul cu Tine în lucru în cer și pe pământ, iar biserica Ta cea micuță este lucrătoare pe pământ pentru partea rugăciunilor trimise la Tine pentru împlinirea Scripturilor, căci trebuie cerută această împlinire așa cum ai lucrat Tu cu ai Tăi în toate vremile, și numai Tu ești Cel ce biruiești, chiar dacă omul Îți stă împotrivă Ție și stă de partea lui satana cu voia sa, cu viața sa, dar scris este că Hristos este biruitorul.

Te slăvim de deasupra, Te purtăm pe nori de aripi îngerești și petrecem îngerește aici acum, în cetatea cuvântului Tău, plină de duhuri acum în ziua noastră de serbare.

Mulțimea cetelor îngerești laolaltă cu mulțimea chemaților la masa lor de pomenire pentru învierea cea deplină a lor, slavă și mulțumire ridicăm spre Tine pentru slava Ta cea mare, pentru venirea Ta cuvânt pe pământ, pentru apropiata Ta biruință, și apoi sărbătoarea veșniciei cu toți fiii credinței sfinte, care și-au păstrat iubirea cea pentru Tine în inimile lor, așteptându-Te să-i izbăvești pe ei.

Să stăm bine, să stăm cu frică și cu luare aminte la Tine, Doamne, iar poporul cuvântului Tău, poporul cel adevărat pentru credință și pentru ascultare, să-Ți spună: Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, Doamne, și ne fii salvare, și mântuire să ne fii nouă. Amin.

— Binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, aceasta las Eu, Domnul, peste masa de serbare a îngerilor la începutul și la sfârșitul sărbătorii în așternutul de aici!

Sunt dintre cei care așteaptă să spun cuvinte mari să despic munții cu ele, că așa știu ei să gândească și să aștepte de la Dumnezeu. Eu însă petrec cu voi ca tata cu fiii lui aici, și Ne gospodărim lucrarea și viața cu rânduieli după legile cerești, și ce cuvinte mai mari mai pot fi așteptate de la Dumnezeu ca să fie auzite? O, nimeni dintre aceștia să nu uite că Eu sunt Cel ce trebuie să aștept, și că aștept și tot aștept cu răbdare de Tată după cei ce puțin iubesc să împlinească lucrul de fiu înaintea Mea.

Și dacă un cuvânt mare se așteaptă din gura Mea, iată-l: Iubiți să fiți sfinți, iubiți sfințenia! Ea se mărturisește pe sine prin tot ceea ce este și face omul, și se face pildă de sfințenie pentru mulți. Veți putea aceasta dacă sunteți umiliți și smeriți, iar altfel nu veți putea. Păcatul nu trage la cei iubitori de umilință și smerenie, iar dacă trage e din pricina amestecului trufiei chiar prin acestea, căci omul nu poate să se creadă nevrednic de Dumnezeu, de mântuirea sa așa cum sfinții plâng și se tânguiesc pentru nevrednicia lor înaintea lui Dumnezeu.

Și acum iar și iar, din mijlocul puterilor cerești și a cetelor îngerești spun acum ca un Părinte purtător de grijă și spun:

Pace peste popoare și între popoare și mai ales pace între cele fără de pace! Duhul păcii de sus să se așeze peste

conducătorii popoarelor fără de pace, căci din pricina conducătorilor lor nu au pace popoarele.

Din cer și de pe pământ strig: Pace între popoare, pace vouă, popoarelor!

O, pace și ție, cetate a cuvântului Meu! Pace vouă, fiilor din cetate, și strigați la Mine pentru pacea popoarelor fără de pace! Vă cuprind pe voi și pe cei de la masa Mea cu voi acum, o, fiilor. Puțini au mai rămas credincioși Mie și vouă, dar tot așa a fost și acum două mii de ani lucrarea Mea cu ucenicii Mei de atunci. Sunt mulți cei din cer cu voi, și aceasta este biruința: cerul, fiilor, cerul și cei din cer cu voi și pentru voi, și de aceea pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2022

Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului

Chemarea omului spre naștere din nou. Domnul primește numai rugăciunea celui cunoscut de El. Duhul pocăinței este duhul raiului.

Sunt aici, și aștept să intru în carte cuvânt cu sărbătoarea împărătească din ziua aceasta.

Ridicați-vă și deschideți Domnului, fiilor veghetori pentru venirea Mea cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi și cu poporul credincios venirii Mele, și pe care mereu, mereu îl îndemn ca să nu uite, și îi dau puteri și tot puteri să împlinească el voia Mea pe pământ pentru ca să vin la el și să-l călăuzesc de aproape și să nu-l las să adoarmă în neveghe pentru Mine, pentru sfinții cu care vin la el, și punem masă cerească, și pe ea har peste har, har peste poporul cuvântului Meu, fiilor.

Îmbrac în pace cerească duhul zilei de praznic pentru mama Mea Fecioara. Cu har de cuvânt Ne lăsăm peste voi, fiilor. Multă îngrijire vă trebuie vouă pentru mersul Meu prin voi de la cer la pământ, și apoi peste pământ. Cu multă purtare de grijă veghează cei din cer peste cetate și peste voi, și voiesc să văd că aveți sfială sfântă tot timpul și aplecare dulce sub purtarea de grijă a cerului peste voi, o, fiilor. Spun aceasta vouă și celor credincioși fii ai poporului cuvântului Meu. Modelul lăsat este mama Mea Fecioara. Purtarea și aplecarea, duhul și iubirea, frumusețea sufletului și a feței, toate străluceau din ea în afară și toate lucrau, și intrau în veșnicie toate clipele vieții ei și avea în cer bogăție de viață strânsă fir cu fir, și toate o așteptau și o doreau în slava cea de sus a ei.

O, așa ai fost tu în zilele tale de pe pământ, mama Mea, și nici o frântură nu s-a pierdut din viața ta de zi cu zi ca să nu fie pe potriva celor de sus din cer, mama Mea, și totul prin aplecarea ta, prin frumusețea purtării tale, căci tot o dăruire, tot o iubire, tot o mângâiere erai pentru cei din cer care-ți așteptau sosirea acasă lângă Fiul tău și lângă Tatăl.

O, ce micuță ai stat, mamă! Aplecarea și supunerea te-au umplut de har de micuță și te-au păstrat în har până peste vecii, după cum și îngerul te-a numit cea plină de har. E ziua ta de intrare sub supunere, sub ascultarea celor ce te-au primit la templu ca să slujești prin toate lui Dumnezeu, mamă. Harul lui Dumnezeu a crescut odată cu tine în sufletul și în purtarea ta și erai o minune a lui Dumnezeu înaintea privirilor puterilor cerești și îngerești, care te slujeau și cărora le slujeai, mama Mea. Ai fost chipul și simbolul omului nou, după asemănarea lui Dumnezeu, așa cum a dorit de la început Dumnezeu să fie omul pe pământ după ce Dumnezeu l-a zidit pe el.

Să binecuvântăm această dulce zi de amintire, o, mamă a Fiului lui Dumnezeu Tatăl. Tu ești din partea Domnului împărătească a cerului și a pământului și ești slăvită prin Scripturi cu acest rang sfânt, și hai să te dăruiești la masa cea de azi și să împărțim apoi din ea, mama Mea!

— O, Fiule frumos al Împăratului Dumnezeu Tatăl și al meu, e mare taina lucrărilor cerești și îngerești între cer și pământ, dar a rămas prea pământesc omul zidit de Dumnezeu și toți cei ieșiți din el ca să poată înțelege omul taina lui Dumnezeu atât de mult lucrătoare, atât de mult, Fiule Iisus. O, e multă durere strânsă în cer de la tot omul. E prea pământesc omul, se oprește pentru sine, nu se dă lui Dumnezeu și își pierde viața zi după zi și nu-și strânge în cer ca să aibă viață cu Dumnezeu apoi. Omul este fără minte, și-a pierdut-o prin ieșirea de sub ascultare de Tatăl său Dumnezeu și de atunci face ce voiește el și își alege ce să facă, ce să fie, iar Dumnezeu nu mai are dreptul peste viața lui.

O, ce mult te-ai depărtat de Tatăl Făcătorul, omule pribeag! Ai pierdut calea spre acasă. Rătăcești buimac printre toți cei ca și tine lipsiți de Dumnezeu și nu mai știi să-ți privești pașii pribegi și tot mai pribegi spre țara părinților tăi și ești pe calea lumii fără Dumnezeu și umbli gol ca și toți cei lipsiți de veșmânt, dar cine să te facă să crezi că n-ai hăinuță, că nu mai vrei din cer să ai și să porți? Lipsa din inima ta a poruncii iubirii de Dumnezeu ți-a schimbat ființa și te-a înstrăinat de Tatăl tău din cer. Dai să te tot minți că-L iubești pe Dumnezeu, că ești al Său, când tu slujești la tot ce te desparte de părtășia cu Dumnezeu, de statul tău sub ascultarea de El așa cum am stat eu pe pământ încă de pruncuță slujindu-I numai Lui prin lepădarea de sine ca să fie numai Dumnezeu voia mea. Tu însă îți alegi ce să faci, ce să fii, ce să ai, o, și nu știi ce faci și cât de mult Îl disprețuiești pe Dumnezeu Tatăl și pe toți cei din cer, căci ți-ai ales pământul și trufia de a fi propriul stăpân al pașilor vieții tale. Toate acestea ale tale ți le amintesc ca să știi cât de mult L-ai părăsit pe Dumnezeu și cât de departe de dragostea Lui stai.

Omul ar fi să lucreze numai pentru Dumnezeu totul, și nimic pentru sine. El însă are familie, are copii, are griji, și iată, se zbate în ele și n-are vreme să se uite în sus la sărăcia pe care și-a strâns-o în cer, căci el și-a ales pământul și a uitat că-și pierde viața și că nu și-o strânge ca să aibă în cer.

O, Fiule Iisus, așa m-a purtat Duhul să grăiesc acum, căci pierderea omului doare, iar durerea aceasta crește cu fiecare clipă, cu fiecare om care nu-și trăiește pentru Dumnezeu viața lui pe pământ. Lucrarea omului a fost să fie raiul, paza și lucrul cel de rai, și apoi intrarea lui în odihnă, în averea cea de rai.

O, dacă în rai nu a dat omul să asculte, cum să poată asculta el pe pământ de lucrarea raiului? Nu vrea omul să lucreze și să ocrotească raiul, o, nu vrea. Voiesc să-l înduioșez pe om prin grăirea mea de azi și să se întoarcă să lucreze ce i-a dat Dumnezeu să lucreze, și să asculte așa și să ceară cu rugăciune plânsă inimă nouă să-i dăruiască Tatăl, căci omul s-a pierdut de Dumnezeu și nu mai are nicio părtășie cu Tatăl său, o, nu mai are, ca și fiul risipitor plecat de la părinți și mâncând roșcove cu porcii, cu fiii lumii, cu cei ce au părăsit ei pe Tatăl Dumnezeu.

O, voi, cei care rătăciți fără Tatăl, faceți-vă cunoscuți lui Dumnezeu! Părăsiți calea lumii și spuneți cu suspine: Tată, am greșit, primește-mă și mă iartă și apoi să-Ți fiu supus, și lucrător cu Tine ca să capăt înapoi viața risipită. Așa să ne

ajuți pe noi, pe toți. Amin.

— O, câtă aplecare spre om, câtă stăruință ai pus în cuvânt ca să învii dorul de Dumnezeu în om, mamă!

O, fiu creștin, ca să-ți pot primi rugăciunea trebuie să fii cunoscut, să te cunosc, să te faci cunoscut lui Dumnezeu, și apoi să semeni cu Mine după ce primești de la Mine, și așa ești tu fiu al lui Dumnezeu. Iată, creștinii care au trecut prin acest popor nu au făcut așa înaintea Mea și au lucrat altfel, au dat să caute să le fac Eu voia, dar Eu nu sunt ca omul, căci sunt Dumnezeu. O, nu se suie la cer miros de bună mireasmă dacă jertfa lucrului duhului și al mâinii nu se face cu o mare iubire. Numai ce este din o mare iubire ajunge o bună mireasmă la cer, altfel nu are nici o plată dăruirea.

Fiilor, fiilor, cereți peste cei de pe pământ lucrarea harului să vină. Harul cel de sus îl poate ajuta pe om, pe creștin, căci trebuie să-L poarte omul pe Dumnezeu, și apoi să vină peste el darul prin care să-L slujească pe Domnul, dar fără să-și facă omul socoteala pentru el însuși, pentru meritele slujirii lui, ci să socotească doar că este păcătos și dator lui Dumnezeu pentru viața sa, că iată, trufia nu-l slăbește ca să-și piardă umilința inimii, ci îl cuprinde de peste tot și-și pierde omul pocăința, pierde acest mare har care-i întărește aplecarea și supunerea, o, și greu mai este să aibă omul minte prin care să poată Domnul, Care a murit pe cruce pentru om!

O, creștine, nu uita că am murit pe cruce pentru tine. Păstrează-ți duioșia pentru ranele și disprețul pe care le-am purtat cu crucea în spate și cu răstignirea pe ea a trupului Meu dumnezeiesc, și așa să-ți poți păstra pocăința trează și vie mereu, că iată cât rău îți faci ție și lui Dumnezeu când uiți ce plată rușinoasă a purtat Fiul lui Dumnezeu pentru tine de la mai-marii lumii de pe pământ, lumea în mijlocul căreia tu îți petreci viața lipsit de dragostea de Dumnezeu.

O, nu uita, creștine, că Dumnezeu este dragoste, și tot așa sunt și cei ai Lui pe pământ. Iată ce face dragostea! Dragostea M-a pus pe cruce, nu altceva înseamnă dragostea. Întreabă-te dacă ești în dragoste uitându-te ce face dragostea, căci Dumnezeu S-a smerit spre batjocură ca să nu mai fii tu pedepsit pentru multele tale păcate, pentru despărțirea ta de El, pentru înstrăinarea ta de Domnul, iar El te-a iubit și S-a smerit în locul tău și nu-ți cere decât să-L recunoști ca pe Cel ce-ți dă salvarea.

Am grăit despre depărtarea de Dumnezeu a omului și despre iubirea Mea, care-l poate înduioșa spre pocăință, spre dobândirea harului sfânt asupra celor ce sunt de partea Mea pe calea vieții lor.

Mi-e milă de toți oamenii, Mi-e milă mai mult decât acum două mii de ani când M-am smerit pe cruce ca să Mă dau răscumpărare pentru salvarea omului. O, Mi-e milă și mai mult ca atunci, Mi-e milă când văd omul risipindu-și zilele vieții fără să-și agonisească lângă Mine în cer loc sfânt pentru venirea lui la Mine după ce sfârșește mersul pe pământ.

O, omule, vino la Domnul! Dacă nu vii de mic, vino măcar când cazi sub sarcina păcatelor tale multe și te doare sub ele! Vino să-ți fie milă de Mine că am suferit de la tine! Vino să crești pentru palatele cerești, pentru Sfânta Sfintelor Domnului, pentru Ierusalimul pe care voiesc să-l dăruiesc acum, la sfârșit de timp, celor ce ascultă de Dumnezeu și de venirea Mea cea cu slavă de cuvânt pe pământ, căci voiesc să fac raiul pe pământ și să-l așez înaintea celor care au iubit pe Domnul cu toată aplecarea, cu râu de pocăință în inima lor pentru multele lor păcate! Nimeni nu merită ceva de la Dumnezeu, dar cei ce au în inimă pocăință intră sub harul iertării, ca tâlharul care s-a pocăit și l-am luat cu Mine în rai ca pildă de pocăință pentru cei păcătoși care stau de partea lui Dumnezeu pentru greșalele lor.

Și acum, fiilor, lăsăm pana jos și rămânem în duhul pocăinței, în duhul raiului. Aveți grijă să învățați să păziți și să lucrați raiul, adică să păstrați pocăința și lucrarea cea pentru Domnul, iar pentru voi lucrez Eu după cât vă este de mare harul pocăinței, și învățați voi aceasta de la mama Mea, de la ea, fiilor. Ea s-a păstrat mică și aplecată și așa a slujit lui Dumnezeu, numai lui Dumnezeu până ce a ajuns la locul pentru care a slujit pe pământ ca să-l aibă apoi, adică până la Mine, până la Fiul ei, Care a murit în locul fiecărui om care se pocăiește pentru împărăția cerurilor.

Pace vouă acum! Harul cuvântului din ziua aceasta de praznic sfânt să vă îndestuleze de har pe voi! Aceasta vă doresc Eu, aceasta vă și dăruiesc, și spun: Har, har peste voi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2022

Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, Cel Întâi Chemat. Sărbătoarea de 31 de ani de la Târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Ajunul Sărbătorii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Această zi a scris ieșirea deasupra a tainei cuvântului cel de 40 de ani al Domnului. Poporul cuvântului să aibă lucrare de rai. Unde tace rugăciunea începe păcatul.

În cer între sfinți este sărbătoare pentru slava și puterea lucrării cuvântului Meu peste pământ. Se adună peste puțină vreme numărul de șaptezeci de ani de când Eu, Domnul Iisus Hristos, am cale și cuvânt pe cale, că am avut pregătit în calea Mea un popor credincios și acesta Îmi lua de la gură cuvântul și îl punea în cartea sa și este pe pământul neamului român cartea Mea, Cuvântul lui Dumnezeu Care grăiește și Se împarte spre hrană de sus poporului care crede venirea Mea cuvânt peste pământ.

Îmbrățișăm din cer în cuvânt poporul Meu cel de azi, care crede că Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ ca să-Mi gătesc calea zilei celei mari a slavei scrise în Scripturi a Fiului lui Dumnezeu după trecerea a două mii de ani de când Eu, Domnul, am coborât Prunc născut din Fecioară și respins de poporul iudeu la vârsta de treizeci și trei de ani, când acesta Mi-a dat moarte pe cruce ca unui răufăcător, ca unuia care răzvrătește și hulește mărirea lui Dumnezeu, o, dar Eu, Domnul, pregătesc acum slava zilei arătării Mele și fac aceasta prin credința poporului care Mă primește să vin și să cuvintez cu glasul gurii Mele și să împlinesc cuvântul Meu, căci așa am lucrat încă de la început, mai întâi a fost cuvântul, și apoi fapta lui.

Pace ție, poporul Meu! Poporul Meu este alcătuit din cei ce cred și împlinesc peste ei cuvântul gurii Mele, glasul care se lasă de deasupra și este cules și așezat în carte, și iată, așa Îmi zidesc și Îmi călăuzesc poporul, o, și așa am tot lucrat șaptezeci de ani de când Eu, Domnul, împlinesc venirea Mea cuvânt peste pământ, venirea Mea cu sfinții, precum este scris să vin când vin, și iată, și azi vin cu sfinții Mei și scriem în carte zi de amintire și de biruință a Mea, a mersului Meu cuvânt între cer și pământ, căci în ziua aceasta, după ce au tre-

cut patruzeci de ani de cuvânt peste poporul credincios, am pregătit zi de slavă a Domnului, căci am ieșit deasupra cu taina aceasta, după ce am pregătit cale liberă ca să pot să ies cu cuvântul și cu poporul și ca să știe neamul omenesc cu câtă tainǎ am lucrat și prin ce vreme grea am mers cu poporul, și câtă prigoană a pândit mereu mersul cuvântului Meu, care și-a tot făcut cale cu cât era mai greu de mers, o, și Mi-am păstrat poporul cel vândut mereu de la mijloc prin cei nestatornici în credință și în umilință, și toată această prigonire a cuvântului Meu și a poporului Meu este scrisă de cei ce pândeau și urmăreau mersul Meu, o, și va ieși toată această mărturisire și se va face carte și se va lămuri prin ea adevărul că Eu, Domnul, am venit și vin cuvânt peste pământ pe vatra neamului român după două mii de ani de la venirea Mea de la Tatăl ca să Mă lupt cu satana și să-l biruiesc prin cruce și prin suferința Mea, care l-a orbit de tot și l-a judecat de tot pe satana și am plătit salvarea omului, a fiecărui om care a suferit pentru Dumnezeu pe pământ sau pentru păcatele făcute, căci Eu am sculat morții din morminte și le-am dăruit învierea odată cu învierea Mea, odată cu clătinarea împărăției lui satana și a iadului lui, și iată zile de biruință a Domnului, așa cum și azi se scrie în carte ziua când s-a rostit cuvântul sfințirii și al binecuvântării Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim și a chivotului alb, pietricica cea albă scrisă în Scripturi să se ivească să mărturisească împlinirile Domnului.

Iată, așa lucrează cerul cu pământul, lucrează tainic și împlinește tainic, și apoi se descoperă, se arată și se mărturisește taina, așa cum după patruzeci de ani de cuvânt am făcut zi de biruință și am așezat la vedere lucrarea cuvântului Meu și am vorbit apoi de pe această înălțime de taină și Mi-am revărsat cuvântul peste pământ și M-am vestit cu glasul Meu care se lasă peste poporul Meu credincios și se revarsă apoi peste mulți, precum este scris de râul vieții care adapă neamurile și tămăduiește de necredință pe cei depărtați de Dumnezeu cu viața lor.

Sunt la masă de cuvânt cu cei din cer cu care am stat atunci de am pecetluit grădinița cuvântului Meu și lucrarea Mea din ea și venirea Mea peste pământ cuvânt. Iată, apostolul Andrei, lângă a cărui sărbătoare am așezat ziua de sfințire a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, iar lângă această zi ziua de serbare în cer a trâmbiței Mele Verginica, trei zile alături cu serbarea lor, și suntem acum aici și mângâiem și legăm rane și așezăm nădejde și mângâiere multă peste durerea lăsată aici de la cei ce n-au păstrat statornicia și s-au dat în lături și a rămas rană în urmă, dar Eu, Domnul, nu puteam să nu merg mai departe, o, nu puteam, și iată, am mers și merg, o, și mereu am mers prin greu din pricina nestatorniciei celor ce au venit și au crezut și au slăbit apoi cu veghea și cu credincioșia, și așa am avut Eu parte pe pământ mereu, căci duhul satanei lovește, dă mereu să încurce mersul Meu, dar Eu sunt Calea și sunt Cel tare și repar mereu loviturile vrăjmașe și nu pot să-Mi opresc mersul, că vine ziua slavei celei mari și se zorește să se arate. Și așa cum împăratul Constantin a trimis să fie aflată crucea pe care Eu am stat răstignit, așa se va întâmpla și cu căutarea cuvântului Meu și a izvorului său atât de mult, căci semn din cer se va arăta și va stârni dorul de Dumnezeu și de glasul lui Dumnezeu peste pământ și mulți vor bea și va crește credința și va strânge sub taina ei neamuri și limbi și popoare, precum este scris, o, și mergem înainte, fiilor, Noi cei din cer, și voi de pe pământ cu vestea bucuriei slavei Domnului, căci scris este să se împlinească aceasta.

Dar acum ne așezăm la masa acestei sărbători când am avut aici lângă voi pe cel binecuvântat de Tatăl, Fiul și Sfântul Duh să rostească binecuvântarea, pecetluirea cu sfințenie peste Sfânta Sfintelor Mele din vremea aceasta, și merg acum spre el și-i fac semn să-și amintească această istorie măreață a Mea, când a fost el martor aici și slujind cu credință tare lucrarea cuvântului Meu, și apoi s-a lăsat copleșit de necredința celor din biserică, și care l-au tras de lângă Mine și de lângă voi, dar a rămas cu Mine și cu voi ceea ce el a avut de împlinit, și numele lui este scris pe această piatră și nu se poate găsi nimeni să i-l poată șterge din această taină și lucrare de cuvânt.

Apostolul Andrei, întâiul Meu chemat acum două mii de ani, a fost din cer martor și arhiereu dimpreună cu cei trei arhierei Vasile, Grigorie și Ioan, și toți au slujit aici în ziua aceea de taină sfântă și toți sunt martori din cer, căci cerul lucrează prin această lucrare de cuvânt și iată-i, mărturisesc martorii Mei, și binecuvântată să fie mărturia lor!

— O, Doamne, nu-i credință pe pământ prin care să poată înțelege cei ce aud lucrarea Ta din cer aici, nu-i credință să poată pătrunde cât de mare este aici lucrarea cerului cu pământul, coborârea Ta cu sfinții pe pământ lucrând atât de tainic, atât de minunat, așa cum am fost în ziua aceea tainică aici cu Tine veniți, și când am așezat sfințenia și pecetluirea acestei așezări pentru Tine și pentru sfinții Tăi, pentru Sfânta Sfintelor Tale, Doamne. Suntem și vom fi martori, căci toate vor fi înțelese și așezate pentru vedere. Iar poporul cuvântului Tău să nu aibă o altă grijă mai mare ca și aceea de a fi martorii Tăi ca și noi și să stea lângă Tine cu focul Duhului Sfânt în ei, că nu pământește se stă lângă Tine, și lucrare de rai trebuie să trăiască pe meleagul poporului Tău și al adunării lui cu Tine în sărbători și în toată vremea viețuirii lui sub lucrarea cuvântului Tău, și toți suntem și vom fi martori pentru Tine, și fericiți sunt și vor fi cei ce-și păstrează statornicia, credincioșia ca biruitori asupra lui satana, o, și dă-le lor putere să poată, dă-le Tu lor. Amin.

— O, fericiți sunteți voi ca mărturisitori din cer ai lucrării cuvântului Meu din vremea aceasta, fericiți între cei din cer! Iată lângă voi pe trâmbița Mea Verginica și binecuvântată să fie intrarea ei și mărturisirea ei!

— Am cercetat, Doamne, am cutreierat și am cercetat cu prilejul acestei mari sărbători, am cercetat pe poporul cel credincios al cuvântului Tău. Tu știi veghea mea cea multă și grija mea cea mare pentru așezarea și statul frumos înaintea Ta a celor ce cred și fac parte din poporul cuvântului Tău. Au rămas rane în urma celor nestatornici până la capăt, o, și mult se vor rușina aceștia când vor auzi și vor vedea magi de tot soiul că vor umbla după această stea călăuzitoare spre rai, o, și n-ar mai fi să se înmulțească ranele și n-ar mai trebui să se înmulțească dorințele și ambițiile celor ce cred și se apleacă la glasul Tău ceresc, că Tu cu durere le-ai spus mereu: *«Ieșiți din lume, poporul Meu!»*

O, cum să facem să știe poporul Tău cum vine aceasta? Că dacă dai să te realizezi în lume tu ai un stăpân peste tine la care slujești ca să ai bani, o, și nu ești liber, și ești rob, te bagi rob ca să-ți faci rost pentru viața cea vremelnică, pe care tot dai să ți-o aranjezi cât mai în pas cu lumea, iar Domnul strigă și spune: Ieșiți din lume, fiilor!

O, ce puțini au ascultat! O, ce mult i-ai învățat și le-ai tot spus lor: Fiilor, zadarnic vă umpleți de griji pentru viața asta de pe pământ! Ea trece și n-ai ce lua din ea sus la Dom-

nul, și de ce să plângi atunci pentru pierderea vieții necâștigate în vremea cea de pe pământ, când puteai să-ți lucrezi loc ceresc, că dacă numai locaș pământesc cauți să-ți lucrezi ai pierdut viața, fiule, ai pierdut veșnicia și n-ai viață strânsă în țara veșniciei.

Le spuneai mereu, Doamne: Ieșiți din lume, fugiți, fiilor, de această cursă vătămătoare și faceți-vă loc frumos cu sfinții la Domnul ca să fiți cu Domnul apoi, căci lacrimi grele curg la cei ce nu-s cu Domnul după viața aceasta!

Lumea stă în păcate cu toți fiii ei, iar păcatul alungă rugăciunea și darurile ei, și unde este păcatul nu mai poate rugăciunea, nu mai este ea, că unde tace rugăciunea începe păcatul și calea omului spre iad, spre lume și spre iad.

Când într-un cămin de creștini nu dăinuiesc rugăciunea și pacea dragostei pentru statul Meu cu cei din casa aceea, Eu nu mai am părtășie cu ei, iar îngerii stau departe neputincioși sub nemulțumiri și neînțelegeri și nedragoste și duh de judecată între frați, și-și pierd mintea oricât ar găsi ei cu cale că au minte, o, și nu știu ei că numai dragostea cea pentru cer poate să păstreze frații nedespărțiți, dar iată, duhul trufiei lucrează fin și îl judecă pe om în locul lui Dumnezeu și se face omul judecător, și e păcat așa.

O, Doamne, ai pus mereu povață în cuvânt, iar eu privesc tot timpul peste toți cei ce cred venirea Ta și aș vrea să-i călăuzesc în parte dacă se poate, sau laolaltă călăuzire și fiecare să ia de pe masă pentru sine, căci fără povață sau veghe din cer nu poate nimeni să se păstreze fiu al lui Dumnezeu, fiu al cuvântului Tău.

Iată însă, sunt dintre cei ce cred, dar care-și fac planuri pentru viața cea vremelnică în lume și-și pierd grija pentru veșnicia care vine curând ca să cuprindă pe fiii ei care o așteaptă prin trăirea cea pentru ea, și nu pentru cea vremelnică, din care omul nu rămâne cu nimic ca și toată lumea care-și strânge să aibă, dar pentru pieire strânge tot ce lucrează ea să aibă.

Cercetez pe poporul cuvântului Tău, Doamne, o, și am de șters lacrimi neștiute, dar eu le adun și Ți le aduc Ție, căci sunt lacrimi de dragoste pentru Tine ale unui fiu iubitor și iubit de Tine pentru dragostea lui de Tine și de ai Tăi, dar și de ai săi, pe care îi voiește ai Tăi să fie. Tainic îl cercetez și-i mângâi suferința inimii și răbdarea sub disprețul care lovește puterea cuvântului lui cel bun. O, așa cercetez eu ranele mai grele, iar cei ce mă poartă cuvânt peste popor știu aceștia cum grăiesc eu și cum îmi îndrept cercetarea și privirea acolo unde este vorba de dragostea de Dumnezeu din cel ce o poartă pe ea în taina inimii și a răbdării, o, Doamne.

Rog pe poporul cuvântului Tău să pună la crescut iubirea și aplecarea, umilința și primirea sfatului bun și purtarea cea sfântă și dulce între frați, între copii și părinți, între părinți și copii, și toate pentru credință și pentru rămânerea în credință, că iată, greu mai iese din lume inima omului, greu, Doamne, greu, iar lumea stă gata să-Ți înghită dintre fiii cu care ai mai rămas prin credința lor în cuvântul Tău. Ne luptăm să avem popor frumos și sfânt, ca să putem birui prin sfințenia lui pe satana, o, și nu știe poporul de ce i-ai tot spus mereu: Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să-L aveți Stăpân pe Dumnezeu!

Dorul meu cel neliniștit stă de veghe peste tot pe unde ai popor și fii care cred cuvântului venirii Tale, și Te rog, coboară peste ei harul credinței și al iubirii de Tine și de frați, o, și ai, Doamne, grijă să poată pentru Tine acest popor.

— O, Verginica Mea, o, trâmbița Mea, suni și iar suni ca să stea treaz pentru Mine poporul și să-și ia inima și privirea de la duhul lumii. O, lume, lume, câți copii Mi-ai înghițit!

Voi, martori din cer veniți cu Mine în ziua aceasta de amintire sfântă, fiți mari cu lucrarea voastră pentru mersul Meu cel de azi, că iată, luptăm să-l biruim pe satana de peste tot și să poată numai Dumnezeu.

Și acum voi, fii ai poporului Meu, care-Mi stați de sprijin sub greul mersului Meu de azi, înțepțiți lucrarea Duhului și treceți mereu din trup în duh ca să poată duhul, fiilor, căci trupul îl desparte pe om de Dumnezeu și îl duce între fiii lumii și nu pot acolo să-i ocrotesc pe cei ce cred, căci îi găsesc în mijlocul păcatelor lumii.

O, pace vouă, ca să puteți pentru Dumnezeu, pentru mersul Meu, fiilor! Am stat cu voi cu martori din cer în ziua aceasta de mângâiere. V-aș vindeca de toate durerile, dar sunt dureri și s-ar tot ivi să fie, iar Eu stau de veghe pentru voi ca să lucrăm, fiilor, și să luptăm împotriva lui satana.

Pun peste voi duhul mângâierii în ziua aceasta, că vă văd oftatul și durerea la amintirea zilei de atunci când aveați lângă voi pe cei de atunci, dar iată, am mers și n-am stat din mers. De aceea, pace vouă! Puteri noi peste voi, și iar și iar pace vouă, pace, o, fiilor! Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2022

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

Cuvânt de întărire în neputințe. Rugăciunea sfântului Nicolae pentru fiii cuvântului și pentru cei pierduți în duhul lumii. Binecuvântare pentru ieșirea fiilor cuvântului cu vestea Nașterii Domnului.

O clipă Mă așez cuvânt în cartea Mea de azi cu voi ca să vă dau din cer, fiilor. Pace din cer vă dau, pace și mângâieri, ca să puteți pentru Dumnezeu și pentru lucrul lui Dumnezeu cu voi! În ziua aceasta e zi de venire a Mea cu sfinții și n-am cum să vin cu ei în zilele Mele de venire, n-am decât la voi, aici, unde M-am așezat cu voi și Mi-am făcut cetate și casă și cină cu voi ca să pot să am cum să vin, și iată, vin la voi și-Mi deschideți cartea când vin și-Mi așezați în ea cuvântul venirii Mele, iar voi Mă dați de veste și împărțiți pe Domnul.

O, pace vouă, pace și mângâieri, fiilor! Vin cu sfinții la voi că așa este scris să vin.

Voi, sfinți iubiți, cu care-Mi lucrez venirea cea scrisă în Scripturi s-o împlinesc cu voi, iată, aici Îmi am sălașul în care poposesc cu sfinții Mei, cu voi, căci așa este scris să vin, nu singur, ci cu sfinții Mei, cu cei ce M-au mărturisit pe pământ cu viața Mea în viața lor, căci voi ați știut să înțelegeți cu adâncime de înțelepciune lepădarea de sine pe care trebuie s-o aibă cel ce află de Mine și voiește să Mă urmeze, și că altfel nu poate omul cu Mine și pentru Mine când ar da să-și lucreze viața cu Hristos, cu Cel ce are viață veșnică pentru cei ce vin cu El pe cale cu viața lor.

Intru în cetate cu sfinții, cu ierarhii cerului, și au între ei sărbătorit pe marele ierarh Nicolae, mare cu veghea și cu duhul acest slujitor milos și plin de grijă pentru cei ce dau să piară prin neputințele lor și primesc ei sprijin și mijlocirea sfinților Mei între om și Dumnezeu, de la Care vine tot binele care vine pe pământ în ajutorul celor ce caută sprijin din cer.

Se așează acum înaintea Mea ierarhul Nicolae, și iată ce-Mi spune:

— Mă aplec cu rugare și cu umilință înaintea Ta pentru cei de pe pământ, și mai

ales pentru poporul cuvântului Tău, o, Doamne, că e vremea cu negură groasă și e mare întunericul lumii și trebuie din cer să le dai celor de sub grija Ta, dar cercetează-i, Doamne, și trimite-ne cu sprijinul cel de la Tine peste tot pe unde Tu ai din cei ce Te așteaptă și caută spre Tine.

Ferește-i pe fiii poporului Tău de toate câte nu pot singuri să le treacă și dă-le lor cete de îngeri ocrotitori și ajută-i să-Ți cunoască veghea de peste ei și bucură-i pe ei! Dă-le, Doamne, bucurii, dă-le pururea, și dă-le duh de rugăciune cu mulțumire înaintea Ta pentru purtarea Ta de grijă, o, că nu-i cum să găsească ei de pe nicăieri alin și puteri împotriva neputințelor care stau să-i încerce pe cei de pe pământ.

Și Te mai rog, pune Tu putere mare în cuvânt și adu-i pe cei pierduți în duhul lumii, adu-i la lumina Ta, adu-i pe calea sfântă, o, Doamne, ca să guste ei din frumusețea vieții de creștin iubitor de Dumnezeu și de fiii lui Dumnezeu de pe pământ, că iată, ai lucrare mare, ai cale și vii și aduci din cer, o, Doamne, și binecuvântată să fie de noi venirea Ta cea de azi din cer pe pământ, și slavă iubirii Tale de oameni, că de milă vii și cu orice preț voiești la cât mai mulți să le lucrezi salvarea, să-i desparți de păcat pe ei! Amin.

—— O, e mare duhul tău cel bun, e multă mila ta, e caldă mijlocirea ta, așa cum a fost și pe pământ inima ta mare pentru cei în dureri și în încercări! Binecuvântată să fie ruga ta înaintea Mea, slujitor milos, căci rugăciunile sfinților Mei aduc de la Domnul pe pământ milă din cer, precum este scris!

Și acum, fiilor din cetatea cuvântului Meu, aduceți Domnului slavă, aduceți sfinților Mei imn de rugăciune, căci sunt mijlocitori sfinții Mei, și fiți credincioși ajutorului ceresc și fiți cu Dumnezeu în toate ale voastre câte lucrați și purtați, că vine alin și vin mângâieri ca să puteți voi pentru tot ce aveți de purtat și de lucrat.

O, fiilor, binecuvintez acum intrările și ieșirile voastre cu vestea amintirii nașterii Mele de acum două mii de ani, că iată, vestiți în cetate sărbătorile nașterii Mele și sunteți doriți să vă arătați și să bucurați, să împărțiți bucurii, fiilor. Așadar, gătiți-vă frumos și mergeți vestitori și colindători în cetate, căci slava Mea este cu voi și luminează ea, precum este scris de cei ce sunt ca și Mine lumina lumii pe pământ.

Aș da mai mult să vă dau din cer, dar puterile voastre sunt mici acum, iar Eu sunt cu mila, fiilor. Vă povățuiesc cu dor, lucrați multă iubire, mult duh de frăție, de bucurie între frați, de răbdare pentru orice lucrare, de multă părtășie cu Domnul și cu sfinții, și mult duh de rugăciune plină de inima din voi, ca să pot Eu pentru voi pe această cale, calea rugăciunii, o, fiilor.

O, rugați-vă mult și mereu, rugați-vă neîncetat și bucurați-vă pururea! Și nu uitați acest îndemn lăsat peste cei ce-Mi urmează cu dragostea lor, cu viața lor dăruită Mie, căci Eu, Domnul, trebuie să am viață multă între voi, mult stat cu voi de la o coborâre la alta cuvânt peste voi. Grijile pe care le purtați și le lucrați, să nu slăbească părtășia Mea cu voi și a voastră cu Mine, și fiți tot o bucurie pentru Mine și bucurați-Mă pururea, o, fiilor. Cu Mine să vă bucurați, în Mine să aveți bucuriile toate, cu Mine să vă hrăniți ca să fiu în voi, să fiu mereu între voi ca să vă fie bine vouă, o, fiilor.

Vă dăruiesc cu urarea cea sfântă: Pace vouă! O, aveți grijă de acest dar mereu adus la voi cu orice coborâre a Mea la voi.

Pace vouă! Tot ce Eu vă dau vouă, și voi să-Mi dați Mie, și unul altuia să ne dăruim daruri sfinte. Pacea cea sfântă stă la temelia darurilor toate și la toată lucrarea lor între frați, și de aceea pace vouă, pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

6/19 decembrie2022

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

Vorbirea Domnului cu țara română. Duhul mângâierii a rămas peste cei care au privit slava Domnului prin vestitorii nașterii Lui.

Eu sunt. Sunt cu cei din cer, sunt cu cerul deasupra cetății cuvântului Meu din mijlocul neamului român și-Mi revărs peste pământ slava Mea, căci voi sunteți slava Mea cea de azi, fiilor purtători de Dumnezeu și de slava lui Dumnezeu în zilele acestea ale venirii Mele cuvânt peste pământ ca să-Mi gătesc pic cu pic ziua cea mare, când perdeaua despărțitoare între văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu se va da în lături și va străluci Domnul, numai El și ziua slavei Lui, căci se apropie clipa aceasta și vine ea de sus cu Mine și cu sfinții Mei, precum este scris, și nu se poate să nu se împlinească cele scrise să vină, toate la vremea lor, toate să-L dovedească pe Domnul Stăpân și Făcător a toate, văzutelor și nevăzutelor, și care curând, curând vor fi nedespărțite prin vedere, și iată, fiilor, voi sunteți slava Mea și Mă arăt cu voi și mângâiem pe cei nemângâiați și simt ei mânia de la Mine darul de a vă iubi pe voi cu slava Mea prin voi, prin izvorul ei, prin petrecerea Mea cu voi în mijlocul oamenilor care vă știu pe voi ai cui sunteți și de la cine aveți ceea ce dăruiți, și pace vouă pentru că sunteți ai Mei, o, fiilor!

Am ieșit cu voi vestitori ai sărbătorii care vine în amintirea nașterii Mele pe pământ acum două mii de ani și aducem taina aceasta la sufletele care nu știu cum să se bucure după adevăr de sărbătorile nașterii Mele, fiilor. Nu mai au oamenii bucurii, căci bucuriile sunt numai cele cu adevărat bucurii, și care sunt din cer, nu de pe pământ, fiilor.

Și pace ție, țara Mea de azi, și deschid cerurile și izvorăsc peste tine duhul mângâierilor de sus, că am ieșit la fereastră să-ți arăt slava Mea și pe cei care Mă poartă cu ea spre tine ca să te îmbrățișez și ca să petreci cu Mine o clipă sfântă și să te lași copleșită de duhul duioșiei și să-ți tresară duhul de dor de cei din cer, care vin cu Mine pe pământ pe meleagul tău, țara Mea de dor, o, că Mi-e dor de tine, Mi-e dor să te cuprind în slava Mea și să te mângâi cu ea, că mângâierea de la Mine te schimbă la suflet, îți dă din cer, și în taină mare îți țes veșmântul tău cel nou ca să te îmbrac de sărbătoare, țara Mea, că asta Îmi este voia și dorul, și bucură-te de Domnul Dumnezeul tău și lasă-te Lui, că vrei sau nu, tu ești a Mea, ești darul Tatălui Meu, te-a dăruit Tatăl Mie la nașterea Mea ca să-Mi fii casă de venire la sfârșit de timp şi să-Mi desfac pe vatra ta cortul slavei Mele şi să Mă ştie aici cu tine noroadele de pe pământ şi împăraţii lor, precum este scris de locul slavei Domnului, de ţara strălucirii, de lumina Mea care se face cuvânt spre hrana multora, şi iată, pace ţie, pace de la cei din cer, ţara Mea, România Mea!

Am pânza pe masa de ţesut să-ți lucrez rochiță de sărbătoare și-ți șterg de la fața Mea greșurile tale ca să pot să așez peste tine podoaba zilei venirii Mele cu slavă văzută, ca să cânte cetele cerești alături cu tine la vedere cântarea cântărilor pentru nunta Mea cu tine, țara Mea.

Să aducem mulțumire mare Tatălui pentru această slavă și să aibă Tatăl această bucurie și să se reverse ea peste tine apoi, căci daruri ne împărțim, și cine a mai auzit de o așa mi-

nune? Iată, ea se împlinește între tine și Dumnezeu, țara Mea, și ești dăruită să împarți la vedere măreția în care Domnul te așează și te arată lumii fără Dumnezeu ca să știe lumea că este Dumnezeu și să arate Domnul aceasta la vedere.

O, pace ție, pace ție, țara Mea de azi! Te vreau în dragostea Mea, în Domnul Dumnezeul tău, și de aceea Mă desăvârșesc peste tine pic cu pic și-Mi fac cale spre tine cu fiii cuvântului Meu, cu cei prin care Mă vestesc ție cu venirea Mea la tine, cu râul Meu de cuvânt, râul vieții, și împart din el și îndulcesc duhul celui ce ia ca să bea, și nu mai este nimic mai dulce pentru cei ce află taina Mea din tine, pe poporul cuvântului Meu cu care am ieșit la fereastră să vestesc iar și iar nașterea Mea și a ta acum două mii de ani, și vine ea acum spre adeverirea ei. Amin.

Acum, pace vouă, fiilor vestitori, căci se apropie sărbătoarea nașterii Mele, și iată, împărțim această bucurie, această amintire sfântă! Am ieșit în cetate cu voi și am dăruit din taina Mea cu voi celor ce v-au privit și încă vă vor privi la fereastră și vor lua duh de mângâiere, fiilor. O, nu uitați să fiți smeriți și să vă bucurați că numele vostru este scris în cartea vieții și să vă îndemne aceasta la duhul umilinței, la multă pocăință, că nimeni nu se poate apropia de Mine decât prin duhul umilinței care vine spre sufletul omului prin greșalele vieții, și iată, e prea puțin pricepută această taină în care trebuie să stea în toată vremea și să se păstreze în ea cei iubiți de Dumnezeu.

Bucuria Mea cu voi vine de la împărțirea bucuriei, fiilor. Lumea iubește ce este al ei, precum am lăsat Eu scris în Evanghelia Mea, dar când e vorba de calea Mea cu voi printre cei ai lumii și se apleacă ei spre voi să-L primească pe Domnul, voi să aveți grijă tot mai sporită să nu călcați peste ceea ce Eu, Domnul, am scris, căci am spus: *«Dacă vă iubește pe voi lumea iubirea Mea nu este în voi»*. Să facem în așa fel să fiți iubiți de cei din lume numai pentru că sunteți ai Mei și că ascultați de Mine în mijlocul oamenilor și să vadă ei viața voastră în Dumnezeu, viața Mea în voi și cu voi, și aceasta să puteți voi trăi mereu înaintea Mea și înaintea celor de pe pământ care vă știu pe voi ai Mei, numai ai Mei, fiilor, iar voi să aveți grijă mare să vadă toți că sunteți ai Mei și că Eu Mă dăruiesc prin voi lor.

Acum, în zi de pomenire a Mea între sfinți aducem sărbătoarea ierarhului Spiridon. Din mijlocul cetei de arhierei își lasă el acum dorul pe masa Mea, și iată-l pe cel sărbătorit, și binecuvântat să fie graiul lui peste pământ acum!

— Te binecuvintez de Dumnezeu al meu, Doamne, așa cum mi-am dus spre Tine viața mea de pe pământ, căci smerenia mea aducea spre vedere semne mari, minuni pentru cei necredincioși și învârtoșați pentru credință, căci lumea iubește ce este al ei, iar eu eram al Tău și mă smeream pentru Tine și venea slava Ta peste mine prin smerenia mea și rușinai cu ea pe cei împietriți, care nu se dădeau bătuți, și aceasta din pricina rușinii pe care o purtau la gândul că Tu erai Cel adevărat prin sfinții Tăi, iar ei erau cei învârtoșați și slabi de tot prin puterea răutății lor.

Acum binecuvântată să fie slava Ta prin fiii cuvântului Tău din vremea aceasta, o, că numai prin cei plini de umilință Te poți Tu desăvârși înaintea oamenilor reci pentru Tine, Doamne. Și de aceea, iată, fiți lucrători mari pentru duhul umilinței, voi, copii ai slavei Domnului! Să se umilească mult și tot mai mult cei care au parte de slava Domnului cu voi, și nimeni să nu se laude cu voi pentru ei înșiși, căci voi, voi sunteți slava Domnului, și nu pot lua din ea cei care s-ar făli cu ea pentru ei, că fără voi n-a avut nimeni slavă în vremea Domnului cu voi, și au greșit mult că-și luau dreptul să vă supună lor pentru slava lor între oameni, că iată-i acum, după ce v-au dat deoparte nu mai au slavă, că slava erați voi, după cum este voia Domnului, și a rămas ea cu voi și peste voi, iar ei au pierdut darul de a vă iubi pe voi cu smerenie și cu frică, dacă Domnul Se revarsă prin voi cu darurile cele de sus. Și iată, este puțină înțelepciune pentru această iubire, pe care dă Domnul s-o dăruiască celor ce dau să vă iubească pe voi pentru slava Domnului cu voi, și aceștia trebuie să fie lipsiți de duhul trufiei, al fățărniciei, al voii de sine în dreptul lucrării Domnului cu voi peste pământ. Eu am fost model viu de smerenie, de umilință, de lipsa voii de sine, și m-a arătat Domnul purtător de slava Sa și eram cel umilit, dar aveam grijă să nu ia vreun trufaș al vremii din slava Domnului de peste mine și să se dea mare din dreptul acestei taine a purtătorilor de Dumnezeu, și iată, cu anevoie se poate păstra fără de trufie cel ce se apropie să fie alături slavei Domnului cu voi. Așadar, stați sub cârmuirea Domnului de peste voi ca să vă ocrotească Domnul, nu omul, căci are Domnul în mijlocul vostru binecuvântarea Lui prin cei binecuvântați pentru această lucrare a binecuvântării și a lucrării ei prin voi peste pământ.

Și pace Ție, Doamne, acum prin cei ce Te vestesc peste pământ! Pace și bucurie de Duh Sfânt, și numai cei plini de duhul umilinței Îți poartă slava, după planul Tău cel bine întocmit între Tine și ei peste pământ, ca să vadă cei de pe pământ că Tu Te slăvești și ești, că Tu ești Dumnezeu și ești cu cei smeriți, ești cu cei umiliți pentru slava Ta cu ei, o, Doamne. Amin.

— O, ar fi mult de lucrat la umilința celor ce se apropie de lucrarea cuvântului Meu și de cei cu care o port spre slava Mea peste pământ, o, sfinți iubiți ai Mei!

Călătorește ierarhul Spiridon peste tot și lucrează împliniri mari și sfinte, că mila lui pentru oameni e cât Dumnezeu, iar călătoria lui se arată și adeverește ea lucrarea sfinților Mei.

Iar voi, fii ai slavei Mele cu voi peste pământ, stați sub învățătura Mea din mijlocul vostru, că vă trebuie ocrotire, fiilor, mereu vă trebuie, și nu poate nimeni să v-o lucreze decât cei ce lucrează ca Mine, nu ca oamenii când Eu, Domnul, ies cu voi la fereastră să-Mi arăt slava și pe purtătorii ei. O, învățați din zi în zi mai mult să stați sub duhul adevărului, iar adevărul este numai la Dumnezeu, o, fiilor, căci omul lucrează ca omul, iar Dumnezeu ca Dumnezeu, și puțin este înțeleasă această deosebire când nu se vrea a fi înțeleasă. Voi însă pricepeți taina Domnului cu voi și de aceea rămâneți în ea, o, rămâneți în ea, fiilor, căci lumea iubește ce este al ei, iar voi sunteți ai Domnului, nu uitați aceasta!

Vă îmbrac în pacea Mea acum. Pace vouă! Am bucurat duhul cetății cu colindele nașterii. Pace vouă! A rămas peste tot pace multă din cer în această seară vestitoare a serbărilor nașterii care se apropie. Sunt cu voi în gând încă cei care v-au privit trecând prin cetate în măreția în care ați stat îmbrăcați. O, pace vouă, pace și umilință sfântă pentru slava Mea cu voi, fiilor, pentru ea, pentru ea pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2022